

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIÆ POETICÆ

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephest. F.*

CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaenſis.*

ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latine.

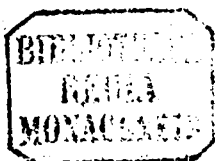
Accessère breves. Notæ & Indices necessarij.
ed. Th. Gale.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT;
Bibliopolam Londinensem.

MDCLXXV. 128

Bayrische
Staatsbibliothek
München

45

V I R O
I L L U S T R I
D. JOSEPHO
WILLIAMSON.

EQUITI AURATO,

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI
A CONSILIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

Estant in me, VIR
CLARISSIME,
promerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis
a
hujus

Epistola Dedicatoria.

hujus & aliarum literatos homines cōplecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fovi, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ TUÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. fugi hâc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minùs gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quæ tua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

*pectare dices. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrahit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,*

SUMME VIR,

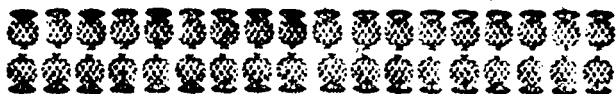
Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDC LXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

DE

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genuscriptionis ad certam aliquam *disciplina* partem & sedem revocare oportet. Ταξιον vocant Græci, & post quatuor illa τεχνολογούμενα, sc. διηγεσθην, συγγραφέα, σκοπὸν, τέλος & χρήσιμον, quæ in quôque libro consideranda veniunt, agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplinarum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo. Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Ammonius in Porphyrii Isagogen, nec Theodolius ad Dionysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè disputasse videntur, Historiarum cognitionem & explicationem ad Grammatici officium pertinere unanimiter decreverunt. Dionysius Thrax & Asclepiades apud Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII, hanc ejus partem ἱστορικὸν vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ existère; Verilimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimi: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθος*; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neq; *post aliis erunt in annis*. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, ὁ μυθικὸς ἐν τῷ μύθῳ γινεαλογικόν. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species τὸ πηλασμένον, sive Plasma. Sanè cùm scriberent Theogonias Hesiodus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀπόλλων* & *Διὸς υἱὸν* diceret alius è Poetis, in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἀνέων* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Δῆμον* & *Φόβον* deos; cum alius *Ζηλοτυπίαν* deam finxit, cui *invidiam* pro *vittis*, pro *zonâ* *contentionem* apposuit; omnes quidem *μυθικὰ* scribebant, non tamen *γινεαλογικὰ*. Restat igitur aliud adhuc membrum alligandum.

Porro si hoc aliud adijciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Allegorias*; nam & hæ sunt inter *μυθικὰ*: Tale est; *Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum ædificavit.* Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *παρεβάτης* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *διηγήματα μυθικὰ*, cujusmodi scripsere Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi descriptiones, tanquam ad fontem suum, revoce-

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posio*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathon attribun-
tur, sunt planè τῷ μῦθῳ πύρι; quæ porro Phædrus
de Amore disputat, sunt γυναιλογικῇ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quanquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendere possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit τῶν καὶ πόλιν μυ-
θῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admiscuit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θῶν nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium conjecisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque consi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodorus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoque; Nepos paulò minus monstrosa quàm Græci tradidit, & si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed hic ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem, (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Tettius. Ger. Vossius. Joannes Jonsiius.

Neminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Atheniensis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nullà ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. *Naturalis Hist. Amphictyonas Apollodoro honorem habuisse.* Quintianus *περί πόλεως* Stephanus *Θυμασιώτατον*; & Marci-
 anus in *αεινήσει γνήσιον φιλόλογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia pænè Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & fatam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantūq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, stricturis de ejus lumine haullis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem nobis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonsius accuratè quidem multa attulit ad illustrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Historiæ Philosophicæ*. Ante Jonsium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Vossius (& fortè J. Meursius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonσιο non satisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potiùs aperuisse, quàm spem, aut fructum ademisse visus sit.

Utrisque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit se acturum de *Vitâ, & Scriptis Atheniensis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic nostro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperisset.

Dices igitur, quid est, quod tua diligentia amplius efficere possit in hac re post istos Triumviros? *invento scilicet navem adificas*; Nolo de aliis quicquam humiliùs, nec de meipso ambitiosius dicere. Licuit Vossio Tettii vestigiis insistere; nec Jonsium à scribendo deterruit Vossius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ὁμώνυμοι. Laertius tentatus. Casauboni lectio refutata. Cl. Alexandrinus illustratus.

VErissimè, ut alia, illud Aristoteles protulit, τῶν ὁμώνυμων. Nihilq; adeo historiæ, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominûmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν, καὶ Συγγραφέων* De *Scriptoribus*, & *Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quali καὶ ὁμαίαν nominasse satis sum habiturus; de iis autem explicatius agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus; item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelôo attribuuntur;) Cittensis; Corcyraeus; Cyzicenus; Dorieus; Erythraeus; Gelôus; Lemnius; Megarensis; Nicænus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor, Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmefensis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in τῷ α' εἰς τὰ δόγματα εἰσαγαγόν. Quanquam enim *Ἐφίλλω* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonsum, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικὴ & φυσικὴ*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicurèum vocat, aut *Κυποβύρραν*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hac re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert ἐν τῇ περὶ ἡμῶν φιλοσόφων αἰρέσεων; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῷ ἡθικῷ γένει; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγὴ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντόδωρον δὴκέριον* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cumæus Grammaticus, cujus meminit Theodolius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullo inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelœo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*

in commentario de Apollodori negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenienlis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quod ab Eustathio in K. α. p. 723. ed. Frobenianæ, apertè *ομαγεῖται* dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in α. p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producam Apollodoros ab Athenienli illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt *γνώσιματα*.

1. *A Polluce*, inquit Gesnerus, adducitur Apollodorus *ὁ ἐν νεῶν poemate*, qui fortè erit navium catalogus. Laudatur quidem Apollodorus noster *ὁ τῶν πᾶσι νεῶν*, & *ὁ ἐν νεῶν ὑπερλόγος*, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit *ποίησις*, vel *ποίημα*, quod infra demonstrabo.

2. *Ἡ τῆ νεῶ ποίησις* ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, sive Bæotiam, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus *ὁ τῶν νεῶ ποίησιν ζωπεδικῶς*, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripsisse significat Pollux. De *Ædium sacrarum Symmetriis* Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori *τῆ νεῶ ποίησις*, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus *Christophorus Wren* Londini nunc molitur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censu erit Apollodorus ille, cujus *ἄρδς* Ἄριστοκλῆς ἐπιστολὴν ἀντιστοιχοῦσαν commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *πρὸς Μουσικῆς* & *πρὸς χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscure innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἱσοῦντα*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσογράφους* in voce *Ἀντιστοκλῆς* & *βδελύσσω*, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Idem Apollodori non sunt confundendi, licet *πρὸς θεῶν* scripserit uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse. Idem c. 17, Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis.* Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliotheces lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *πρὸς Σιών*, sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *ἐν(τῇ) Ἀπολλοδώρου Ἀθήνῃς ἡ ἐκπαίδευσις ἡ κέρως, &c.* Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζώνης, Ἀρπυγιάς* : Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censéo.

7. Apollodorus ὁ *γυμνασιάρχης* πρὸς ὕμνους profertur Erotiano in explicatione vocis *γυμνασιάρχης*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæctenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujas fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbeus: cum aliis Stratege-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in scriptiois genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minimè dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos faciliùs est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quod *πρῶτος τῆς κελίας ἐπιστάτης τῆς γλώσσης*. Hujus Scripta nusquam commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἰμπερίκωσ* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *πρὸς Θηρίων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *πρὸς Θηρίων*, mallétque, *πρὸς δίκων* ; alius potius, *μύγων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex Apollodoro de *bestiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterum.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem sit cum eo, quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyræus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl. Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hîc in medium, quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφυρίῳ φιλοσόφῳ περὶ τοῦ Κναξ. ζβζ. χθὺ πῆς. φλέγμα.
δρόψ. ἐρμηνεία — — — — —.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κναξζβζ, χθὺ πῆς, φλέγμας, Δρόψ; & quidem rectius; nam voces istæ sunt *τεχνικαί*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν Δέλοις, εἰς τὸν ναὺν ἐπιγέγραπται. Τεράγος ἐχθρὸς ἐπὶ δεισιφροσ ἐπικείμενος. Κναξ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεράγος καὶ ἀποκοπή των σοιχίων τοῦ Κῆς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαιρέσις τοῦ ξ. Κνακθὺ γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θ. ὁ κρείστος ἐν Βυκόλοις λέγεται, εἶναι τεράγος καὶ ἐχθρὸς, ὁ μὲν φλέγματος· ὁ δὲ δρόψ ἐφόν· λέγεται δὲ ὅτι ὁ τεράγος φλεγματός ἐστιν

ἔστιν πάντοτε ὑπὸ λαγνείᾳ, ὅπ' ἂν τις τὰς ῥίμαις ἀπὸ ἀποσφαλίζῃ, διὰ τῶν κειμένων ἀναπνῶ. Multa in his sunt, sive Scribæ antiqui incuriâ, sive rei ipsius obscuritate, συντίθηται. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satisfecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretationem, & ipsam quoque mancam. Τὸ Κνὰξ ζβι, γάλα ἐστὶ. τὸ δ' ἔχον πῆις, πυρὸς. δρῶν δ' ἄνδρωπος· δρῶπις γὰρ ἄνδρωπος λέγεται. Hæc eadem ferè apud Hesychium habes in ζαβιχ, δρῶν & Κνακόν; ubi πυρὸς pro πυρὸς non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in Κνηκόν & Κνηκός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adducitur carmen, huic planè simile. Βεδὺ, Ζάψ, Χδών, Πλήκλειον, Σρήγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum comprehenditur. Nec multùm discrepat Porphyriana hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim pergit Porphyrius; ἡ ἔπειτα ἡ πλεῖστα τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοιχείων ἀπαρτίζονται ἴδιον σκοπὸν ἔνταγμα, οἷον, Βέδυ [βέδυ] Ζάψ, Χδών [Χδών] πλήκλειον, Σρήγξ [Σρήγξ] ἃ ἔστιν ἔπος. βέδυ ἐστὶν ἡ ὑγρὰ ὑσία. Ζάψ ἡ πυρῶδης ὑσία. Χδών ἡ γῆ. Πλήκλειον ὁ ἀήρ. σρήγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ ζωοσφίγγειν. Κλόδος δ' ὁ Νεαπολίτης ἔπος ἡρμηνεύσιν τὸ σκοπεῖν. ἀήρ, θάλασσα, γῆ, ἥλιος. ἡ ἔπειτα πῆις φιλόσοφοι καὶ ποιηταὶ ὅτε τὸν σκοπὸν [τόπον] ἡρμηνεύσιν.

Quanquam autem ex his dictionibus pleræque aliquam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint; inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum memoriam & pronunciationem confirmandam; quod ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχειστικὸν τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulteriùs tollendam, illud ampliùs monendum censeo, non tantùm alios Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum αἰ' Ἀλεξανδρείαι, αἰ' γῆς, & ἐν Κλειοῖς. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in Χαλκυσίριον ex Apollodoro fecit Apollonium : Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensem pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis: Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. 1. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat : Is tamen Lactio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad Iliad. θ, producit in καλὸν καὶ. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Herōum; quemadmodum patebit inspicienti Pindari Interpretem ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eadem de re proferuntur, de quâ loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, rectâ deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiâ hoc, quicquid est subitanæ scriptiōis, aggressi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γραμματικός. εἰς τὸν Παναίτιον αὐτὸν Ῥοδίον φιλοσόφον, καὶ Ἀριστάρχου αὐτοῦ γραμματικῶν μαθητῶν Ἀθηναίου τὸ γένος. ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλεσμένων τραγικῶν. Apollodorus Asclepiade F. Grammaticus; unus discipulorum Panætii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragicæ inventionis extitit.

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimem omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλόδορος appellant) eum omninò gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quòd in dubiis Chronologicæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuò sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Atthide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid senserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quòd de ea re diversa ab aliis scripserint c. Ἀθηνῶν δὲ ὅροι παρὰ τούτοις: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Leærius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi Συμφορῶν possint addi, sed rem manifestam nimia solitudine in dubium non vocabo.

Illud potiùs videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiade filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in *Histor. Græcis*, & Gesnerus; an rectiùs, *Asclepiade discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater*, *mater*, *uxor*, *amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένιος ὁ ἐκ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano πρὶ πόλεως dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexander

der (*Cornelius Polybistor*) *Asclepiadæ discipulus* in v. *Κολυμάν* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripsērunt ; imò *Ἀσκληπιάδης ὁ Πλάτων* , duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhstor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, *Asclepiades* autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, *Diotimi* filius, qui floruit sub regibus Pergamenis *Attalo I*, & *Eumene* ; Circa hæc tempora floruit *Panætius* ; clarus fuit & *Aristarchus*, quos auditos ab Apollodoro testes sunt *Suidas* & *Marcianus Heracliota*. Quare cū nullus *Asclepiades*, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud *Etymologum* in *Ἀσκληπιάδων* laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, *Panætium* & *Diogenem* sectæ Stoicæ principes. De *Panætio* audivimus *Suidam*. *Diogenem* ei præficit *Marcianus* in *Periegesi*,

Τῶν Ἀθηκῶν πρὸς γνησίῳσι φιλοσόφῳ,

Τεχνικῶς ἀπεκτῆς Διογένης τῷ Στωικῷ.

Ex Atticis quoque inclytis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

Locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V.C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θίωρ*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αγχοῦρος*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, condiscipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnasæam *Patarensem*, Demetrium *Scephium*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nysæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Crateti discipulus*, Clitomachus *Carneadi*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesus*, Apollonius *Tyrius*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lylimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Apellicontem *Tei-*
um,

um, Æschinem Neapolitanum, Melanthium Rhodium Philonem & Charmidem Academicos; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco, sive Euergetes secundus; in cujus tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonlius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subjiciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta.

CAP.

C A P. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclidæ
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundum Varronem, ἀσπλον, μνδικόν, ισοεικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Eiusdem XXIV libri περί διών,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Male cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

V Ideo Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valdè diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί πῶτον ισορίαν
διών vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἀσπλον, aliud μνδικόν, aliud deniq;
ισοεικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem.

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem; quod propter ignorantiam vocatur ἀσχυρ. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam, quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἱστορικὸν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, sive habuit initium, sive semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendì. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros μετὰ δῖον; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi ferè existimabant. (Nisi quod Plato videatur, ad aliam sententiam descendisse, ubi scribit, *καὶ βραχὺ δὲ δὸς τὸν τὸν αὐτὸν δῖον.*) Vulgus omnes Deos γέννηται, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebat; unumque hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret μετὰ δῖον τὰ ἀνὰ πῖς πολλοῖς.

Cæterum quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârit in scrutandâ & pervestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatiatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum γένεσις, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc differebat de ætatibus deorum; quis sci-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, putà de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse; sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Cœlis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *ἑκημύαι* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Tempia, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *ἑκ* explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsêre *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῶν περὶ Ἑλλήνων μυθολογούμενων θεῶν διαλαμβάνει*: ὁ δὲ *σωματικὸς* ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγων. Ἀθιωαῖος δὲ ὁ Ἀπολλοδώρου, καὶ γραμματικὸς δὲ τέχνην ἐκ ἐκ τῶν βίβλων τῶν μόνων ἢ διαλογῶν αὐτῶν πεποιεῖται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ Δ' καὶ Ε', καὶ Θ', τῶν τε Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι τῶν Κδ'. ἐν ἡ ἀλλοτρίῳ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπρασμένα, καὶ ἡ περὶ ἰστορίας ἐκείνων πειρίληψις. περὶ τε τῶν περὶ αὐτοῖς ἡρώων καὶ διοσκόρων καὶ περὶ τῶν ἐν γένει καὶ ὅσων περιλήψια.

Horum I de Græcorum Diis fabulosè tractat. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Asbeniensis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primò, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus collectianens, quæ de diis fabulosè ficta sunt, quæque historicè narrantur, complectitur universa, ut & de Heroibus ac Dioscuris; de in item quæ apud inferos sunt, aliasque id genus plurima.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I. adducit in Δωδων.

Ἀπολλόδωρος ἐν ᾧ περὶ θεῶν τὴν Δωδωναίων ἔπος ἐτυμολογῇ. Κιθάρις δὲ τὴ Δία Δωδωναίων μὴ καλῶντες, ὅτι διδάσκει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὴν δὲ, ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l.1. de Diis, vocis Δωδωναίων hanc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodonæum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terre vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro 1. Eclogæ Phyticæ hæc habet, Ἀπολλόδωρος ἐν δατίζῃ περὶ θεῶν, Πυθαγορείας ἢ περὶ τύπων ἀνδρῶν ἢ εὐφροσύνης καὶ ἰατρικῆς ἀξίας. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χάρις, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδωρος ἐν β' περὶ θεῶν, φησὶν ἀνίας κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χάριτος, χάρις· καὶ γὰρ πολλὰς αὐτὴ ποιεῖν τὴ χάριν χάριον καλεῖται. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitas à χαρὰ derivari, & Poetus sæpe χαρὰν ponere pro χάρι.

Librum

Librum VI citat Harpocraton in ἀποκαταστάσει. Ἀπό-
καταστάσεις τῶν θεῶν καλεῖται, περὶ ὧν Ἀπολλόδορος ἐν
τῷ βιβλίῳ περὶ θεῶν διέτακται. Dii quidam appellantur ἀποκα-
ταστάσεις, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν.
Stephanus Ethnicographus in Ἀθήναις IX ad-
vocat, Ἀθήναις τῶν θεῶν, ἀνατολήν Ἀθήναις, ὡς Ἀνα-
τολήν ἐν ἑνὶ τόπῳ περὶ θεῶν. Arous Pagus est locus editus
Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de
Diis.

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. i. c. 17. ubi ait
Ἀπολλόδορον affirmare ἵνα ὁ Solem dici ἀπὸ τοῦ κῆ-
κετον ἵνα, καὶ ἵνα. Quod Sol per orbem impetu fer-
tur.

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀθήναις. Inde
quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corrup-
tus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip.
Colon. περὶ τοῦ ἱεροῦ ἑσυχιδῶν γένος καὶ ἱεροῦ. De familiâ
Hesychidarum, & Sacerdote.

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro I, p. 129,
locum benè longum ex XX περὶ θεῶν Apollodori
conservavit. Ceterùm cùm in eo libro egerat Apo-
llodorus περὶ τοῦ ἱεροῦ, ut quidem Stobæus inquit,
ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV;
suspicio peccatum esse in numero, aut apud hunc
aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν
pleniùs constare possit, libet eundem Apollodori lo-
cum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere
pignit) hæc ob oculos ponere.

Τὸ δὲ Ἀπολλόδωρου ἐν πρῶ οἰκοσφῇ περὶ τῶν θεῶν συγ-
γραμμάτων, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ ἄδου, πάλαι περὶ τῆς συγῆς λεγό-
μενα ἔγραψα. Ἀρχέριον γὰρ ἀπὸ τούτων, τὸ δὲ ἐκ τῆς οἰομα-
τικῆς περιγραφῆς καὶ καταφρονήσεων. ἐκ γὰρ τούτων ὁρμώμενοι
πιδανῶν, καὶ τῶν ἐν ἄδου νομιζομένων ποταμῶν κατανομάζε-
ται. Ἀχέριον μὲν διὰ τὰ ἄλλα, ὡς καὶ Μελασιππίδης
ἐν Περσέονι. Καλῶς δὲ ἐν κόλποις γαίης ἀχέουσι
ποταμῶν Ἀχέριον.

— Ἐπὶ καὶ Λιγυμνίος φησὶ,

Μυρίασι παγῶσι διακρύβει ἀχέων τε βρύχ. καὶ πάλιν,
Ἀχέριον ἄλλα ποταμῶν βροτοῖσι.

Ἀχέριον δὲ καὶ Ἀχέρουσα λίμνη ταυτὴν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Πολυξηνῇ τῇ Ἀχαιίᾳ ψυχρὴν εἰσαγὰ λέγουσιν.

Ὡ τὰς Αἰῶνας τε καὶ μελαμβροῖς,
Λιπῶσα λίμνης Ἀχέριον ὁξυπλήγας,
Ἦχουσα γούεσι ἦλδον ἄρσιναι χροῖς.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παιῶνας ἐκ ἐχέουσι ἄρσιναι δὲ, πῶς
ἐδὲν ἐκπρέβουσι, θάλασσα μὲν γὰρ τὰ κατεπορεύατο ἄρσιναι, τὰ
ἄλλα λέγων, τὸ μὲν, τὸ πῶς παρέρχον μένον. Τὴν δὲ, καὶ
ἐκπρέβουσι ὅθεν καὶ θῆλυς ἔστιν, ἢ πολύρον, καὶ ὑψηλή.
διαπαραυῶν δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογομένων τῇ Ἀχέριον φαίνεται
εἰκότως ὁ γὰρ μετὰ λαχὼς πάντα τὰ τῆς ζῆν ἄλλοι καὶ
ὑπερήρη, καὶ ἐστὶν ἐν ἀπορία καὶ ἀλυσία πάσῃ. Γοργύρεται δὲ
τῇ Ἀχέριον γυναικὶ αὐτοκτενέσσει, ἀπὸ τῆς γοργῶς
φαίνεται πῶς πολλοὶς τὰ ἐν ἄδου καὶ αὐτὴ τέτοιον π-
ιδανὸν ὁ Σώφρων Μορμολύκεν ὠνόμασεν. Εἰπὼν περὶ τῆς Ἀχέ-
ριον Ἀπολλόδωρος ἐπάγει περὶ τῆς συγῆς αὐτῇ λέξεσιν
τάδε. Σπῆρα δὲ δεινὴ πηλὴ, καὶ φοβερὰν ὑποσησάμενος δαί-
μονα, θεῶν ὄρκον, ἐν ἄδου τε ταύτῃ καταβύσταν καὶ τῇ αὐτοκ-
τενέσει

χορίας ταύτης ἡξίωσαν, ἀπὸ τοῦ συγκαλῆναι πῶς πένθετε,
 καὶ σύγκαλῆσαι τὰ ἐν αἵματι ὄρεον καὶ τὸ διῶν, δι' ἐκασίοντα· ἃ
 μὲν γὰρ τὸ ὄντων τὸ καὶ ζώντων φθαρτικὸν ἔχει δυνάμειν, ὅσον
 ἔφ' ἑαυτῇ, οἱ δὲ τῇτι παραίρει καὶ τῷ τρέφει διεσκήσει·
 τοσαῦτα πρὸς τὸ συγδοῖσθαι, ἐπὶ γὰρ, Κωκυλλὸν δὲ ποτα-
 μὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κοκυλλῶν, ὅς ἐστι συγδοῖς καὶ συγνέ-
 ραιος ἀπορροή. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέων·
 ἔστιν γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὸς φλέγοντος τῶς πλεονεξίας· ὡς
 Ὁμηροῦ φησὶ,

Ὅου γὰρ ἐπὶ σάρκασι τὴν καὶ ὁσία ἵνας ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τι πυρὸς κατὰ δὲ μὲν αἰδομένοιο
 Δαμναῖ, ἐπὶ καὶ φῶτα λίσσῃ λαῦκα ὁσία θυμῶς,
 Ψυχὴ δ' ἡνὶ τ' ὄρεσσι ἀποπλάμηνει πέπτοισι.

ἡσίοισι γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδύλοισι τοῖς ἐν τοῖς κατὰ δὲ
 φαινομένοις ὁμοίαις, καὶ τοῖς διὰ τὸ ὑδάτων ζωιστάμοις· ἃ
 κατὰ τὴν ἡμῶν ἔξοικασται, καὶ τὰς κνήκας μίμῃ, στερεοῖται
 δ' ἡσίοισι ἐδύμια ἔχουσιν οἷς ἀνίστασθαι, καὶ ἀφῆν· ὅθεν αὐ-
 τὰς ἐρεῖων εἰδύλα καμύνειν λέγει.

*In viceffimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis infcribitur, hac de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemnenda Notio.
 Siquidem hac notione fluvios quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terra visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porrò, & Acherusia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Peonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis planctus,*
 mas-

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trahere, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omnique labore, ac mæore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam fingentes deam, ac deorum iurjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ lucis invisæ sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut iurjurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porrò fluvium à ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Nequo alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.

Illa sed ardentis Victrix violentia flammæ

Edomat, ut primùm spirantem vita reliquit.

Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: qua de causa illas vitæ simulacra earentum nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *πρὸς Διῶν* ; sæpè simpliciter, nos posito *πρὸς Διῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, facile perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀποδορίαι, μεταγωγία Ταυρωρίων, & χίος*. Hesychius in *Ἀργεῖα*, Stephanus in *Ἰασιῶθ*, Scholiastes Odyss. 4. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *πρὸς ἀποχῆς* L. 11. Aliiq; (ne infinitus sum in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *πρὸς Διῶν ἡ ἱράων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *πρὸς Διῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multum quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῦθον Ἡρακλῆς*, ubi ait *ὅτι Διῶν* Ἀθήνησιν Ἡρακλῆος ἀλεξιγέφυρον ἰδιόζυγον πρὸς Δυσία, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *πρὸς Διῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrium Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare, & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX aperte ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titularis est πρὸς Διῶν*.

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indigitantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussacus ad Harpocratonem, & nos alibi complures delignavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus; nisi forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in *Physicis* adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

C A P. V.

Secundum temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ judicium. Errare qui idem opus cum libris mei dñi faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris dua causa. Quòd sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ judicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampfacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones varia.

SEcundo temporis intervållo, quod *μυδιὰν* Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. *Ἐν τῇ αὐτῇ ὃ τὰ ἄλλὰ καὶ Ἀπολλοδώρου γενη-
μενικῶς*

μαλὶκὺ βιβλιοθήκειον ἀνεγνώσθη μοι, Βιβλιοθήκη αὐτῷ ἢ ὀβελίσκῳ. ὅθεν τὰ παλαιότερα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τε θεῶν διῶν καὶ ἡρώων ὁ χρὴν ἐν αἰσίοις διέζειν ἔδοξαν, ὀνομασίαις περιμῶν, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων· ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρίχει, καὶ κατέκειτο μέχρι τῶν Τρωϊκῶν· καὶ ἀνδρῶν τινων ὁρὸς ἀλλήλους μάχαι καὶ ἔργα ὀπαστέχων. καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πλάναις πνύς, μέλαινα δ' Ὀδυσῆως, εἰς δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλύει. Συνόψις δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων, καὶ ἐκ ἀχρηστούτων τῶν παλαιῶν ὅτι μάλιστα ἔχον λόγων μεταποιυμένων.

In eodem item volumine legi Apollodori Grammatici libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continabat antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, & urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque Trojæ tempora descendens, refert. Virorum quoque nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemorat, & capta jam Troia, errores quorundam, præcipuè Ulyssis, in quem ejus præscarum rerum narratio terminatur. Compendiosa quædam narratio est maxima hujus libelli pars, iis non inutilis, qui vetera complecti memoriâ volunt.

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet easdem magnâ ex parte historias à Conone & Apollodoro fuisse congestas.

Quamquam autem verbis disertis de Bibliothecâ Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem Librorum τῶν διῶν non minus distinctè; video tamen viros doctissimos complures, (quorum nominibus parco, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ quâdam ἀβελήᾳ ita confundere, ut libri τῶν διῶν nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versâ, pro illis sumatur. Vide, inquit F. T. librum XVI

Bibli-

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Aegri. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Bonedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quidd autem, sive DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctori primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus oculis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, cum iturum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentiam nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, alium dare huic libello titulum, quàm hunc

'Απὸ τοῦ 'Αδριανῆς γεγραμμένῃ Βιβλιοθήκῃ.

2. Afferro neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliothecæ, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis insedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis

Συὼν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros περὶ Συὼν passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, περὶ Συὼν inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantùm nomine, non mole operi illi οὐδὲ Συὼν responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, Περιεῖχε τὰ πλεονεκτήσια τῶν Ἑλλήνων, ὅσα περὶ Συὼν καὶ ἑρῶν ὁ χρονοῦ ἀνδοῖς δεξάζετο ἔδωκεν.

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. 1. ostendi) hîc tantùm Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de Ταυτοπλόῳ Suidas ab Apollodoro, aliique ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est βαρβαρικὰς simul & Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. Apollodorus hîc tantùm Græcicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; Συνόψις δ' ἔστι τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων. Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fusiùs apud varios scriptores de re Mythologicâ pertractata fuêre, quæque apud Poetas sparsim & variè occurrunt, hic uno quali intuitu conspicienda proponi. Confirmatur hæc mea sententia disticho ultimo elegantissimi Hexastichi, quod de Apollodori. hæc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἀϊὼν ὁ ἀπείρημα ἀφυσάμενος ἀπ' ἐμοῖο
 Παιδείης, μύθους γινῶσι παλαιγενέας.
 Μῦθ' ἐς Ὀμηροῦ σιλήδ' ἔμβλεπε, μῦθ' ἐλεγεῖον,
 Μὰ τραγικὸν μῦθ', μῦθ' ἐμολογεσθῆναι.
 Μὰ κυκλίῳ ζήτη πολύδρον εἶχε· ἔς με γὰρ Ἀδρυῶν
 Ἑυρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσον κέσμενος ἔχει.

*Sacrorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Meonide ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multifonos Cyclicum versus ne quære : quod in me
 Inuenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. *Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est: Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus & γεναῖς in certum Chronicum conijcere.*

Enimverò ne eminùs diutius veliter, Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesus, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ii tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano desideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὶ θεῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυράτερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *πρὶ θεῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *σεμνότης*, & *κατασκευὴ* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀποσπασμένως* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *πρὶ ὧν ἐν τοῖς πρὶ Ὀδυσσέως ἐρῶμεν.* p. 21. *ἀλλὰ πρὶ μὲν τούτων μίχεται τῷ Διῶνι, ἡμῖν ἀεὶ λείχεται.* v. & p. 152. Ad-dantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὶ θεῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appel-lentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere iustum volumen; erat quippe argumentum latum, varium & spissum. Photius autem ubi Bibliothecam describit, *βιβλιοθήκην* vocat. Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certè vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò seniore fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum qui Antiquitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστοριῶν βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodorèi operis disputantur, omnia fere pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ παλόνων τὰς ἱστορίας ἀναλεξάμενος*, & alibi, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπὶ ταύτῃ ὁμῶς συναναγαγών*. De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπισυμψύχων*. Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *συνέψχετο ἐν ταῖς πολλὰς αὐτοῦ βιβλίαις*. Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

Barthius ad Statium alicubi vocat libellum hunc *medullam omnium Mythologiarum*.

Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampſacenum habuit quem sequeretur, ita Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam pines V. D. II. Vossium, ait se fecisse, Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse: De Anaximene Diodorus; Ἡ ἑλλάδι τῶν ἑλλωικῶν ἀνέγεννη, ἀρξάνου ἀπὸ διογνίας καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γένους τοῦ ἀνθρώπων. *Anaximenes Lampſacenus primam rerum Græcarum historiam descripsit; eamque à deorum ortu & generis humani primordiis exorsus est.* Quæ planè gemina sunt iis, quæ paulò suprâ ex Photio audivimus de Apollodori Bibliothecâ.

Quæri potest, ad quam classẽ & ordinem scriptorum Apollodori hoc opusculum referri mereatur. Sanè cùm partim ex Genealogiis, partim ex Mythologiis (sunt enim hæc inter se diversa) confurgat; ita tamen utrumque perpetuò inter se connectat, & quali misceat, unius non erit nec simplicis naturæ scriptum hoc, sed ex mixtorum genere. Grammaticos tamen de his agere non negabit Sextus Empiricus, alioqui his hominibus parum æquus; περὶ δέλων καὶ ἀνθρώπων αἰσώπων, καὶ πλασμάτων καὶ μύθων eorum provinciam peculiarem esse concedit. Hæc igitur cùm scriberet Apollodorus non recessit ab arte suâ.

Porrò illud non injuriâ quæri possit, an in libros I, II & III, hos suos labores dispescuerit Apollodorus an continenti & perpetuâ scripturâ à capite ad calcem deduxerit. Illud certè constat, nullum ex scriptis codicibus librorum istos numeros ponere. Scholiastes tamen Homeri adducit primum, & secundum; tertium, quod sciam, nemo. Non est dissimulandum interim huic di-

disti notioni anſam dediffe ipſum βιβλίον πλεον • nam apertis & manifeſtis exordiis utitur iis in locis, unde I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris faſtidio mederi fortè voluere qui tot, quaſi interſtitia, conſtituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens inceptum eſt. Nam Emii Annales Vargunteius diſiſit libros, & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; , ut longius iter falleremus, plures adhuc quaſi πειρὰς ſumus dimenſi. Nam ſingulos libros in capita; hæc iterum in περιχὰς diſiſimus; quarum tamen unam & alteram à Typothetis contrà atque oportet, poſitam ſeriùs deprehendi.

Editiones huius libelli tres vidi, Romanam, Commelinianam, & Salmurienſem; Antwerpianæ nondum incidi; nec verſioni Gallicæ. Quid poſt has in noſtrâ præſtitum ſit quæris? Interpretationem multis in locis ad Græca exegimus; ipſa Græca emendavimus; aliorum tamen culpâ, πείρα iterum ἐλπίς & ἐνδὲς ὕψος. Notæ brevitate ſuâ (quanquam etiamnum longiores, quàm ſperaram, evaſiſſe video) placere voluerunt.

CAP.

CAP. VI.

*Tertium temporis intervallum. Ejus initium
varium. Diodorus & Porphyrius Apollodo-
rum secuti. Marciani locus expensus.
κεννιά σωτήρις verus titulus operis Apollodorèi
de tertio intervallo. Ejus argumentum ex
reliquis. Attalo II dicabatur. De At-
talo. Chronicum Apollodori an epitomen
sensit? metro conscriptum. Quale illud.
Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.*

TERTIUM temporis intervallum *ισοειδὲς* Varroni
dicebatur, quia res in eo gestæ veris historiis con-
tinentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse
inter auctores dissentio. Varro id exorsus est à primâ
Olympiades; & Julius Africanus pronunciavit *μεχρὶ τῆς
ὀλυμπιάδων ἑστῆς ἀρχῆς ἰσόβητος τοῖς Ἑλλησι*. Idem sen-
sit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus
Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium
hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam
nobile & fidei plenum opus Chronologicum elabo-
ravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in pro-
oemio, Ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀ-
θιωαίῳ, τίθειμεν ὀγδόηκοντα ἔτη πρὶν ὅτι κείνου τῆς ἱστο-
ρίας. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrius
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πῆς γνησίῳν τῆ φιλολόγων,
 Γηρωῶς ἀκυσῆς Διογένης τῷ σοῖκῷ,
 Σωιστολακῶς ὃ πολὺν Ἀεισάχῃ χρεῖον,
 Σωίσταξε τὰ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώσεως,
 Χρονογραφίᾳ σοιχῶσαν ἄχρει τῷ νῦν βίῃ.
 Ἐπὶ δὲ πεπαισμένης ὁδὸς πῆς χιλιῶν
 Ὀρεισμένῳς ἔξῃδετο, καὶ κλειδόμενον
 Πύλειον ἀλώει, ἐκλοπὴς τερατοπύδων,
 Μετανασάει δὲ ἔδων, τερατοπύδων βαρβάρων,
 Ἐφῶδες, περὶ δὲ τε ταυρικῶν ἐβλῶν,
 Θέει δὲ ἀγώνων συμμαχίας ἀπὸνδῆς, μάχας,
 Πράξει δὲ ἑλίων, ὁπρωτῶν ἀνδρῶν βίης.
 Φυγῆς, τερατοπύδων, καὶ αὐτῶν τερατοπύδων
 Πάντων ὁπρωτῶν τῷ χύδῳ εἰρημῶν,
 Μίτρη δὲ ταυτῶν ἐκλιδίναι τερατοπύδων,
 Τῷ κομῶν δὲ τῷ λαογῶν χρεῖον,
 Ἐμμημῶνδον ἐσομένῳ ἔπος δρῶν.

*Ex Atticis quoque inclitis scriptoribus,
 Diogenis auditor docentis in Stoa.
 Qui nunc cum Aristarcho diu versatus est,
 Conscripsit à Troje ruinis inclite*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Excercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma socia, fœdera, prælia,
 Regum acta, vitæ, & virorum illustrium :
 Exilia, labe imperj tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνην χει-
 νικὴν*, cùm ob Marciani verba, tum etiam quoniam Dio-
 dorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλόδορος ὁ ἑ
 Χεινικὴν περὶ γεγραμμένην*. Aliàs, passim Apollodori
χεινικὰ dicuntur.

Ex iis est, quòd Cicero, libro XII petit ab Atti-
 co doceri, cùm alia, tum *qui etiam Athenis πολιτικοὶ
 fuerint illustres, quæ*, inquit, *ex Apollodori, puto posse
 inveniri*. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tem-
 pore Euripides mortuus sit, nos docet. Nam Eusebi-
 us quot & quanta ex Apollodoro desumplit, nemini
 ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laer-
 tio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam
 Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes,
 Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alijque, quibus
 enumerandis abstineo. Illud tantum adjicio Chrono-
 graphiam hanc diversis libris constituisse; nam III Laer-
 tius, I. III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat.
 Inscriptis Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἐς βασιλείας ἀπείδητο φιλαδέλφου χάριν,
 Ἀδάναλον ὑπονέμωσα δόξαν Ἀπάλφω.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam æternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus *ἑταῖρος*. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsoni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse *συγχεύς*; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ πάλαι βασιλεῖ*. Nesciit, quem intelligere oporteat *παλαιὸν βασιλέα*; tandem Dionylium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. *Βίτωνος χειροσχεδῶν πολυμήκων ὀργάνων καὶ χειροποίητων, ὅπως Ἀθηναῖον.*

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam sua quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλαστίκῃ cognominatus fuit; alius ingenio moribusque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori πέντημις; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμις sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ἂν ὁ τὰ τέταρτα ἐπιτημίμω, Apollodorus, vel qui cum in epitomen redegit. Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnequit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδων εἰρημύμων.
Summam omnium quæ dicta sunt fuisse.

Equidem fui aliquando in hâc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hâc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus;

Ἐκείνα μὲν ἐν κεφάλαια ζῶντα θεῶν καὶ χρόνων.
 Apollodorus, inquit, *summa temporum capita & res maximè insignes complexus est.* Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus;

Ἐκ τῶν ποικίλων καὶ ἱστορημένων

Ἐν ἐπιτημίῃ σὺ γέγραφα —

Nam sparsa varie olim à quibusdam literis

Compendiariâ viâ scripsi —

Faci-

Faciliùs in hâc reſdecipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate diſjunctus erat, quàm Marcius, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectiùs judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuiſſe *ῥωτότην* credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Oſtendit porrò idem Periegetes Chronicon iſtud ab Apollodoro carmine fuiſſe conſignatum. Hoc ut tacuiſſet ille, oſtendiſſet tamen Stephanus *πρὸς ὁδόν*, cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Etiam in v. *χαλκὸς* verſus comparet, non certè ex Apollonii (ut ibi habetur) ſed Apollodori Chronicis. Nec cuiquam inſolens in hoc argumento exiſtimari debet metrum : fecere hoc alii, item boni; Helladius apud Photium, Maſſes, Tzetzes *χρὸνογεγενηὶ ἰάμβοις*, ut ipſe de ſe teſtatur; quinimò ante hos omnes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico hiſtorias & res geſtas luculentè concepere.

Reſtat dubium quoddam de Apollodori metro, cui tollendo, ut par ſim, vereor. Suidas igitur in v. *τραγῳδία*, dicit Apollodorum inveniriſſe *τραγῳδίας*. Ex Suidâ Gyraldus & G. Voſſius idem docent, nec tamen docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur dubium ex eo; quòd Marcius, uti jam vidimus, apertè dicat Apollodori carmen fuiſſe *κωμικόν*. Ego ſic cenſeo; dicuntur Heroiambi, quando Heroicis miſcentur Jambi; *Ἰαμβόλιχοι*, cùm in Elegiaco veniant; *μυλῖαμβοι* ſi ὅν τῶ μίλῳ adhibeantur. Primum genus Homerus in Margite attulit, ſecundi meminit Heſphæſtion, tertio uſus eſt Cercidas. Pari ratione Tragiambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Comicis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo *καμνὸν* vocabat, id Suidas pressius, *τετραμβον*; quemadmodum Cercidæ versus Athenæo simpliciter *ιαμβοι* audiunt, quos Laertius appellavit *μολάμβους*. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo *ἀπλῶς* fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum eum frequentissimè adhiberet.

C A P.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum reditu; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

Festino ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν καλῶν*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Bæotiz. Horum meminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè l. XIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς αἰς Ὀμήρου*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ καλῶν* & *περὶ κατὰ* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrùm opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, uti manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco vertendo pessimè lapsus est latinus interpretes,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. *Καρδιάην*.

Asclepiades Apollodori præceptor ἐν τοῖς περὶ Κεγρίων videtur explicuisse voces apud eum difficiliiores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est περὶ βαλανομαχάλων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῷ περὶ τῆς 'Αλκμᾶς τοπικῶς εἰρημύτων. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ἐκ μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλῶν, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin περὶ Νομοθεσιῶν scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in *Solone*; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ Λυκίργου νόμια, ὡς 'Απολλόδωρος. *Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hâc ætate susceptæ*, inquit Hironymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori περὶ Νομοθεσιῶν.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογιῶν; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocraton. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphiis*, & de *Delis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & περί παρρησιῶν commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Parœmiographi in γένος Σείφου adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur περί τῶν Ἀδύτων ἐπιγίδων, *de meretriculis Atheniensibus*. Scriptum hoc legere Harpocraton, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abusi essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori foetus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admittet, modò justa monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heraclidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Sigulo malè intellecto deprehendisse. Ait Diodorus se collocare Ἡρακλίδων ἔξοδον in anno à Trojâ captâ octuagesimo ἀκαυδὸς Ἀπολλοδώρῳ. Hæc quidem habes in fine præemii ad librum primum, nec ultrà quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

Iodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetæ verba aliud mihi videtur. Nam hæc, *ἐν τῇ πρὸ πόλεως, καὶ νῆσον, καὶ δῆμον*, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lineâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori hautit, non aliunde. Sed hunc, & li qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Voissius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. *Atque* de Apollodoro nihil addam ampliùs, ut qui jamdudum longiùs provectus sum, quàm decreveram.

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vulgò Hephæstionis, ætas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus ætate. Dubitatur an ad Tiberium pervixerit. Suida locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἑσθίων Scriptores. Antoninus, vel Antonius Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseon Græci aliquot scriptores.

SEquuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C.ædium tuum brevitæ solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius benè animadvertat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῷ αὐτοῦ τῷ δ' ἔχει reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hâc quoque jungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀπὸ τῆς ῥῆσεως ἐστὶν ἔκγονον τῆς τε Συνθέσεως καὶ ἀξιοῦς καὶ ἐκ τῆς ἑξάρτησης. *Attico sermone nititur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.*

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, cùmque fortè intelligit Stephanus in Ἀντιόχεια. Conon Mathematicus fuit Archimedis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἡεραιολογίας περὶ Νουσιόδοτου, περὶ Ἰταλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrum is noster fuerit Conon, incertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quòd autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrtum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil. VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *κεινῆς* ut Photius, *παραδόξου ἱστορίας* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminæ Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *ἄρδεις πολυμαθῆεν ἱστορίαν*, ideoque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J.G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cepit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compilerator Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit, nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentii memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Δακτύλιος* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἑλεγμῶν ἐς Ἀφροδίτην*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3.c.40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos divites Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ congeßere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρωϊκὰ* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρωϊκὰ* scripsit Aristoteles, Aristot Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatiûs, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babylonicorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrensis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lysias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

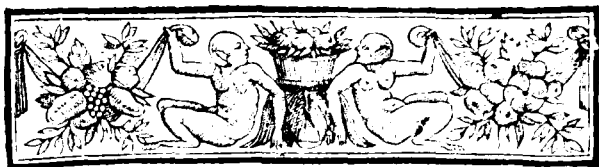
Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Causabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Maussacus, & G. Vossius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *mixta*. Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui intercederunt; quo nomine commendatior esse debet Philologis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse reperio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hætenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod facile credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. col. 90, additus 98, ad Molossos, & d. decessit. 147, *Ulyssis*. 148, *Pausania*, cætera L. C. condonabit.

A P O L-

ΑΡΟΛΛΟΔΟΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ
 ΑΘΗΝΙΕΝΣΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 Liber primus. βιβλίον α΄.

CAPUT I.

ΚΕΦΑΛ. Α.

COEIUS omnium primus mundi universi imperio praeuit: ductaque uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Cæum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore cæteris mortalibus antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è Cælo Tellus Cyclopas, Harpen, Steropen, & Bronien, quorum singuli unum oculum in media fronte habe-

OΤΡΑΝΟΞ πρῶτος τῶ παντὸς ἐδωκάσθη κοσμοῦ γήρας δὲ Γῆν ἐπικύσθη πρῶτος τὰς ἑκατόγχειρας πρῶτος γένεσθαι, Βριάρεον, Γύην, Κοῖον. οἱ μέγιστοι δὲ αὐτοῖς πύβλητοι καὶ δυνάμει κατέστησαν χεῖρας μὲν, αἰὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ, αἰὰ πνντηκοντα ἔχοντες.

§ β. Μετὰ τούτους δὲ, αὐτῷ πενηοὶ τῇ Κύκλωπας, Ἀρπῆν, Στερέπην, Βροντίην, ὧν ἕκαστος ἔχει ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ μέ-

πάντων. διὰ τούτοις μὲν οὐρανὸς δόσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος ὅς οὐτὸς ἐρεβώδης ὅστις ἐν ἑσθῇ, παύρον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' ἑρμῆος γῆ.

§. γ. Τεκνοὶ δ' αὖτις ἐκ τῆς πατρὸς μὲν τὸς Τιτάνων παρσυχρόδυνται, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπείονα, Κεῖον, Ἰαπτόν, καὶ νεώτατον ἀπαιτών Κρόνον. θυγατέρας τε παρ' κληθεῖσας Τιτανίδας, Τιθύδ, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Λιώνην, Θείαν. ἀνακλῖσαι δὲ τῇ δὴ τῇ ἀπολείπει ἥδ' εἰς Τάρταρον ριζύντων παίδων, πείθει τὸς Τιτῶνας ἐπιδίδου πρὸ πατρὸς καὶ διδύσιν ἀδαμαντίνην ἀφ' ὧν Κρόνῳ. οἱ δὲ, Ωκεανῷ χεῖρας, ἐπιπδύνται. καὶ Κρόνῳ ὑποτιμῶν τὰ αἰδοῖα τῷ πατρὸς εἰς πλὴν δάλασσαν ἀφίησιν· ἐν δὲ ἥδ' αὐτῶν τῷ ῥέοντος αἵματος Εἰρινύες ἐγρόνοντο, Ἀληκτώ, Τιτοφόνη, Μεγαίρα τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τὸς τε χεῖρας παρσυχρόδυνται ἀνή-

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjugē procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themīn, Mnemosynen, Phæbēnque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggrederentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis fluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonium & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrastæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum educant. At Curetes , in antro armati infantem aservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiebant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

γαρὲν ἀδελφεύς. καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκεν. Ὁ δὲ τύποις μὲν τῶν Τρωτῶν, πάλιν δίσσας, κατέβηξε. ἥ δ' ἀδελφὴν Ρέα γήμας· ἐπειδὴ Γῆτι, καὶ Οὐρανὸς ἐδωκεν αὐτῷ, λέγοντες ὡς παῖδες ἴδωσι ἥ ἀρχὴν ἀφαιρηθῆσθαι, κατέπειν τὰ θνητῶν, καὶ περὶ τῶν μὲν θνητῶν Εὐσίαν κατέπειν· ἔπειτα Δήμητραν, καὶ Ἡρᾶν μετ' αὐτῆς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσα δ' ὅτι τέκους Ρέα, παρεχόμεται μὲν εἰς Κρήτην, ὁπνίκα δ' Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύχατο. θνητῶν δ' ἐν αὐτῷ δίκτης Δία. καὶ σῆτον μὲν δίδωσι πρέφειας Κούρησιν, ταῖς Μελισσῶν παισὶ νόμφαι, Ἀδραστείᾳ δ' καὶ Ἰδῇ. αὐταὶ μὲν οὖν ἥ παῖδα ἔτρεφον τῷ δ' Ἀμαλθείας γάλακτι. οἱ δὲ Κούρητις, ἵππολοι ἐν τῷ αὐτῷ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι ταῖς ἀσπίδας σκεῖνον, ἵνα μὴ δ' παῖδες φωνῇς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ρέα δὲ λίθον παραγνώσασα, δίδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς δ' γενημῖνον παῖδα.

Ε Παιδὸν δὲ Ζεὺς ἐγλήθη
 τίλειος, λαμβάνει Μη-
 πην τὸν Ὠκεανοῦ σούεργον· ἣ
 δίδωσι Κρόνῳ καταπεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 καδίης, παρῶν μὲν ἔξεμι
 τὸν Λίδον, ἐπιτα τοὺς παῖ-
 δας, οὓς κατέπιε. μεθ' ὧν
 Ζεὺς τὸ παρὲς Κρόνον, καὶ
 Τिताῖας ἐσόνεγκε πῆλεμον.
 μαχόμενων δὲ αὐτῶν ἐνταυ-
 τοῖς δέκα, ἡ Γῆ τῶν Διὶ
 ἔχρησε τὸν Νίκην, τοὺς κα-
 τὰ ἀρραφθέντας αὐτῶν ἐχρησι-
 μάχους. ὁ δὲ, πῶν φρου-
 ροῦσαν αὐτῶν τὰ δεινὰ
 Κάμπῳ ἀποκτείνας, ἔλυ-
 σεν. καὶ Κύκλωπας τότε
 Διὶ μὲν δίδωσι βροντίον, καὶ
 κερυνόν. Πλούτωνι δὲ κυ-
 νέῳ, Ποσειδῶνι δὲ τριαι-
 γαν. Οἱ δὲ, τούτοις ὅπλι-
 δέντες κρατῶσι Τιδάων. καὶ
 παθεῖραντες αὐτοὺς ἐν τῶν
 Ταρτάρῳ, τοὺς ἑκατόγ-
 χιρας κατήστησαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακλήρωται
 παρὲς τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, πῶν ἐν
 οὐρανῷ δωαυτίαν. Ποσει-
 δῶν δὲ, πῶν ἐν θαλάσσῃ.

M Ox ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adisceret, vati-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & conjectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrusos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cœli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

Πλούτων δὲ , πλὴν ἐν ἁδῇ.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hęc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem, Persen.

§. β. Εγένοντο δὲ Τιτάνων ἕκτροι. Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, Πειραϊαί Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ηλέκτρα, Δωρίς, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη, Μήτις· Κοίης δὲ καὶ Φοίβης, Ἀσπεία, καὶ Λητώ. Τπειο-νός δὲ καὶ Θεΐας, Ἡώς, Ἡλίος, Σελήνη· Κείης δὲ καὶ Εὐρυβοΐας τῆς Πόντος, Ἀστᾶς, Πάλλας, Πέρσης.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menæcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detruxit.

§ γ. Ἰαπετός δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὅς ἐστι τοῖς ὅμοις τῷ οὐρανόν· καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, καὶ Μενόϊπτος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομοχίᾳ Ζεὺς, κατεπείραξε.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. δ. Εγένετο δὲ τῷ Κρόνῳ καὶ Φιλύρᾳ, Χείρων διθυγρὸς Κένταυρος. Ἡώς δὲ καὶ Ἀστᾶς, αἶθεροι καὶ ἄστρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσπείας, Ἐχέτης. Πάλλας δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ωκεανίδος, Νίκη, Κράτος, Ζήλος, Βία.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

§. ε. Τὸ δὲ τῷ Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρης ἐκ τοῦ ῥέοντος, Ζεὺς ἐπίνησεν ὄρεον, ταύτῃ αὐτῇ

πρὸς διδόντες, αὐτὸν ὦν αὐτῶν
καὶ Τιτάνων μὲν καὶ παίδων
σωσεμάρχῃσι.

§. 5. Πόντε δὲ καὶ Γῆς,
Φόρκῳ, Θαύμας, Νηρεὺς,
Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
τος μὲν οὐδὲ καὶ Ηλέκτρας
καὶ Ωκεανοῦ, Ἰρις, καὶ
Ἀρπυιαί, Αἰλλῶ, Ωκυπέ-
τη. Φόρκῳ δὲ καὶ Κητῷ Φορ-
κυάδες Γοργόνες. αὐτὸν ὦν
ἐρῶμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περ-
σία λέξομεν.

§. 6. Νηρείως δὲ, καὶ Δω-
ρίδης καὶ Ωκεανοῦ, Νη-
ρείδης ὦν τὰ ὀνόματα,
Κυμοδόη, Σπειώ, Γλαυ-
κοδόη, Ναυσιδοῖη, Ἀλίνη,
Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
Ἀγανὴ, Εὐδότη, Δότω,
Φέστυσα, Γαλαΐα, Ἀκταίη,
Προτομέδουσα, Ἴπποδοῖη,
Λυσιστάα, Κυμώ, Πίονη,
Ἀλιμίδη, Πλησαύρη, Εὐ-
κράτη, Προτοῖη, Καλυψώ,
Πανόπη, Κραντώ, Νεόμειρα,
Ἴπποδοῖη, Δηϊάνηρα, Πο-
λιωδοῖη, Αὐτοπόνη, Μελίη,
Διώνη, Ἰπὴ, Διφώ, Εὐα-
γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη,
Ιόνη, Δυναμένη, Κητώ,
Λιμνώρηρα.

religione decoravit : quòd
ipsi contra Titanas unà cum
filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
hi sunt filij, Phorcus, Thau-
mas, Nereus, Euryboia;
Ceto. Ex Thaumante autem
& Electra Oceani filiis, natæ
sunt Iris, Harpyiæ; Aëlle &
Ocypete. Phorco ex Cetone
gignuntur Phorcyades Gor-
gones : de quibus dicendum
erit, ubi de Persei rebus age-
mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
quos Oceanus genuit, Ne-
reides filia fuerunt, quæ his-
ce nominibus appellantur,
Cymothoë, Speio, Glauco-
thoë, Naufithoë, Halia,
Erato, Sao, Amphitrite,
Eunice, Thetis, Eulimene,
Agave, Eudora, Doto, Phe-
rusa, Galatea, Actæa, Pro-
tomedusa, Hippothoë, Ly-
sianassa, Cymo, Pione, Ha-
limede, Plefaure, Eucrate,
Proto, Calypso, Panope,
Cranto, Neomeris, Hippo-
noë, Dejanira, Polynoë, Au-
tonoë, Melie, Dione, Isæa,
Dero, Evagore, Psamathe,
Eumolpe, Ione, Dynamene,
Ceto, Limnoreia.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachesis, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen conjugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεύς δὲ γαμῆ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἡΐδην, Εἰλειθυῖαν, Ἀργῆν. μύρην τε καὶ πλάτῃς, Σηπῆς τε καὶ Ἀθανάποις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὴν Οὐρανὸν, γυνᾶ δὲ γατρίδας Ὠῤῥας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην. Μοῖρας, Κλωθὴν, Λάχαιαν, Ἀτροπὸν. ἐκ Διόνης γὰρ, Ἀφροδίτην. ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τὴν Ωκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μῦσας, ἀρχαίην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἑρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὐδὲ καὶ Οἰάχην, κατ' ὀπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ὀρφῆος, ὁ ἀσκήσας κιθαριδίαν· ὃς αἶδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα· ὑποδαρύσας δὲ Εὐρυδίκης τὴν γυναικὸς αὐτῆς δολιχθείσης ὑπὸ ὄφρατος, καὶ ἀνελθὼν εἰς αἴθερα,

δείλων ἀγαγεῖν αὐτῶν· καὶ
 Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπιμ-
 ναι· ὁ δὲ ὑπέχετο ὅτε το
 ποιήσῃν, αὐτὸν μὴ περὶ ὁ-
 μῶν· Ὁρφέος δὲ περὶ αὐτῶν
 πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
 παραγχεῖσθαι· ὁ δὲ, ἀπ-
 εῶν, ἐπισταφείς ἐδείξατο
 τῶν γυναικῶν· ἢ δὲ, πάλιν
 ἐπείσεν· εὗρε δὲ Ὁρφέος
 καὶ τὰ Διοιόυσε μυστήρια, καὶ
 τίτασθαι πρὸς τὴν Πιερίαν,
 διαπαθεῖς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Μαινάδibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§ γ. Κλειὸν δὲ Πιέρου τῆς
 Μάγνητος ἡρώδης κατὰ μῦ-
 θον Ἀφροδίτης ὠνείδιος γῆ
 αὐτῆς τὸν Ἰ. Ἀδωνίδος ἔρωτα.
 σωκεῖσθαι τὴν ἐξ ἡρώδης ἐξ
 αὐτῆς παῖδα Ἰ. Ἀκινθον. οὗ Ὁά-
 μους, ὁ Φιλαμμωνος καὶ Ἀρ-
 μόπιος νύμφης, ἔχεν ἔρωτα,
 περὶ τοῦ ἀφ' Ἀφροδίτης ἔρως ἀρ-
 ρένων. ἀλλ' Ἰ. Ἀκινθον μὲν ὕ-
 σερσεν Ἀπόλλων ἐρῶμενον ὄν-
 τα, δίσκος βαλὼν, ἄκων ἀπὸ κ-
 τεῖνε. Ὁάμους δὲ, ἄλλῃ διέ-
 νεγκὼν καὶ καθαροῦ δια, πρὸς μοι-
 σιῆς ἡείσε Μύσας, σωδέ-
 μῶν, αὐτὸν μὲν κρείττων ὑπερῆκεν,
 παρὰ τὰς πᾶσας· ἐὰν δὲ ἡείδε
 στερηθεῖ οὗ αὐτὸν ἐκτεῖναι διέλωσι.

descendit : ab eoq; persuasus
 Pluto ei reducendæ uxoris
 potestatem facit, ea lege, ut
 inter redeundum Orpheus
 conjugis conspiciendæ gratiâ
 antea nunquam respiceret,
 quàm cum jam domum per-
 venisset suam. Ille autem
 haudquaquam fidens, con-
 versus Eurydicen uxorem in-
 sequentem spectavit : quæ
 tum ad Inferos remeavit. Post
 hæc Orpheus Dionysij my-
 steriis inventis, discerptus à
 sepultus fuisse proditur.

§ 3. Clio Pierum Magne-
 tis filium, Veneris ira, quod
 ei Adonidis amorem expro-
 brasset, deperivit, cujus com-
 pressu Hyacinthum filium
 concepit. Hujus amore Tha-
 myris, Philammonis & Ar-
 giopes Nymphæ filius, in-
 flammatus fuit; ac masculâ
 Venere primus usus dicitur.
 Sed Hyacinthum amasium
 disco percussum Apollo in-
 vitus occidit. Thamyris cum
 forma corporis præstans,
 tum fidibus clarus, de cantu
 Musas provocavit, omnium-
 que concubitum victor, vi-
 ctus autem, illarum arbitratu
 se multatum iri paciscitur.

Musæ

Musa itaque superatum
Thamyris, oculorum luce
& citharœdica privant.

§. 4. Caterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec desunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline, & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecit
opem ferentem de cœlo præ-
cipitem dedit. Nam conju-
gem, quod Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum, & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus;
immiscetur. Quam, cum

καθυπέρτεται ὅτ' αἰ Μῆσσι γα-
νῶν, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτὸν
καὶ τὴν κίθαριν ἀφαιρῶν ἐστέρησαν.

§. δ. Εὐτέρπης ὅτ' καὶ πο-
ταμοῦ Στρυμόντος Πῆστος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πύκτεινεν. ὡς ὅτ' ἐνίοι λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὲρ-
χεν. Θαλαίης ὅτ' καὶ Ἀπόλ-
λωντος ἐγένοντο Κορύβαν-
τες· Μελπομένης ὅτ' καὶ Ἀχέ-
λῳος, Σειρήνες· περὶ δὲ ἐν
τοῖς περὶ Ὀδυσσεύς ἐργα-
σίου.

§. ε. Ηγετὶς, καὶ εἰς ὅ-
ντις ἐγένοντο Ἡφαιστον· ὡς
ὅτ' Ὀμηροῦ λέγει, καὶ τῶτον
ἐν Διὸς ἐγένοντο. ῥίπτοι ὅτ'
αὐτὸν ἐξ οὐρανόθεν Ζεὺς,
Ἡφαιστον δὲ θύσῃ βοῶντος.
ταύτην γὰρ ἐξέκρεμαστον Ζεὺς
ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπι-
πέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε
Τροίαν ἐλαύνειεν. πτόν-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πρῶτόν τε τῆς βάσις,
διόσωσι Θέτις.

§. ε. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλομένη εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὥστε οὐ μὴ
συνελθόν. καὶ αὐτὸν ἔχον.

μῆνιν ἔγκυον , καταπίνει
φθάσας ἐπίπρ' ἔλεγε· μή-
σιν παῖδα , μετὰ τ' ἄλλους
ἐξ αὐτῆς ἡμέδου κέρων , ὅς
ἔρανευ δωάσθαι ἡμήσεται·
πῦτο φοβηθεῖς , κατ' ἴππον αὐ-
τῷ . ὡς δ' ὅτ' ἡμήστας ἐνέσθ
χρύνθ , κήξασθ' αὐτῷ τ'
καφαλῇ πλέκει Περμη-
δίως , ἥ , κατὰ φ' ἄλλοι λέ-
γεσι , καὶ Ἡφαίστου , ὃς κορυφῆς
ὅπ' ποταμῷ Τείτωνθ , Ἀθη-
ναὶ σὺν ὀπλοῖς ἀνέδοξε .

Κ Ε Φ . Δ .

ΤΩν δὲ Κοῖν θυγατέ-
ρων Ἀστεία μ' , ὁμοιω-
θεῖσα ὄρετι , ἐαυτῷ εἰς δά-
λασαν ἔρριψε , φεύγουσα
τῷ πατρὶ Δία σωουσίαν ,
καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀστ-
εία πρῶτον κληθεῖσα , ὕστε-
ρον δὲ Δῆλθ . Αὐτῷ δὲ ,
σωελθῶσα Διὶ καὶ τῷ γυναι-
κίᾳ πᾶσαν ὑφ' Ἡρας ἡλάνθη-
το , μέγας εἰς Δῆλον ἐλ-
θεῖσα , ἡμῶν πρῶτῳ Ἀρτε-
μιν ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα , ὕστε-
ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
τεμιν μ' οὐκ , τὰ πρὶ θήραν
ἀσκήσασα , παρθένος ἔμει-
νεν· Ἀπόλλων δὲ , τῷ μαν-
τικῷ μαδῶν ἔδωκε τὸ Πανός

gravidam esse persensisset ,
absorbere occupat , quoniam
post natam ex ea puellam ,
filium se parituram dicebat ,
qui cœli dominatione potitu-
rus esset . Id futurum veritus
eam absorbuit . Ubi verò pa-
riendi tempus advenit , Pro-
metheus , sive , ut alij tra-
dunt , Vulcanus , ejus caput
securi percussit , deque illius
vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exilivit .

C A P . I V .

CÆterum de Cœi filia-
bus Asteria fugiens Jo-
vis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit
in mare , quæ ab ea urbs
Asteria appellata fuit , quæ
postea Delos nomen acce-
pit . Siquidem Latonam ab
Jove compressam per uni-
versum terrarum orbem Ju-
no infectata est , donec De-
lum pervenit , atque ibi Dia-
nam prius peperit : qua ob-
stetricæ adjuncta mater Apol-
linem deinceps edidit . Enim-
vero Diana venationis studio
delectata , virgo permansit :
Apollo autem divinandi fa-
cultatem edoctus à Pane

Jovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orcho- meni filia natum interemit: quam Jupiter ubi comprehēsit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitatae magnitudinis in lucem edidit. Hicigitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio de- tentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Mar- syan Olympi filium occidit. Hic enim, cùm tibias invenisset, quas Minerva, quod informe vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τηρέστῃ, ἦσαν
ὡς Δέλφους, χρησιμφοδύ-
σης τότε Θέμειδος. ὡς δὲ ὁ
φρουρῶν τὸ μαρτεῖον Πύ-
θων ὄφης, ἐκάλυεν αὐτὸν
παρελθὲν ἐπὶ τὸ χάσμα,
εὗρον ἀνελάν, τὸ μαρτεῖον
ἐξήλαμψαν. κτείνει δὲ
μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν·
ὃς ὡς Διὶς ἤδεν, καὶ τῆς
Ὀφρυμφοῦ θυγατρὸς Ελά-
ρης, ὡς Ζεὺς, ἐπειδὴ συ-
νῆλθεν, δέισας Ἡραν, ὑπὸ
γῆν ἔκρυψε· καὶ τὸν κυο-
φορῶντα παῖδα Τιτυὸν
ὑπερμεγέθη, εἰς φᾶς ἀνήγα-
γε. ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύ-
θωνα, Λιτὴν διεείσας, πύ-
θῳ καταχθιδὲς ὀπισθεῖται· ἢ
δὲ, τὰς παῖδας ὀπισθεῖται,
καὶ κατατρεχέμενος αὐτόν· κο-
λάζεται δὲ καὶ μετὰ δά-
νατον· γύπες γὰρ αὐτῷ πύθῳ
καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίον-
σιν.

§. 3. Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλ-
λων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα
Μαρσύαν. ἔτ' οὖν γὰρ, εὐρῶν
αὐλῆς, ὅς ἐρρίψεν Ἀθηνᾶ,
διὰ τὸ πύθῳ ὄψιν ἀντὶ· ποιεῖν
ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔειν
ὡς μουσικῇ. ἐπὶ ἁλλωνι.
σωθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα

ὁ νικήσας, ὃ βύλεται διαδῆ-
 τὸν ἡττημένον, τὴν κρίσιν
 ἡγουμένης. πῶς κινάρεται κρέ-
 νας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τὴν Μαρ-
 σύαν. ἣ δὲ ἀδωαυτοῦτος,
 εὐφραδίᾳς κρείστων ὁ Ἀπόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτενοῦς πίτυθ', ἐκ-
 τιμῶν τὸ δέσμα γὰρ πῶς διέρ-
 θειρεν.

§. γ. Ωρίωνα δὲ Ἀρτε-
 μίς ἀπέκτεινε ἐν Δήλῳ.
 οὗτον γηγηῖν λέγουσιν ὑπερ-
 μεγέθη πὲρ σῶμα. Φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν. δια-
 βάινειν πῶς θάλασσαν. ὅπως
 μὲν ἔγχετο Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς αἴθουσιν ὑπὸ μερ-
 ρῆς εἰσάσαν Ηρα. αὐτῆς
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπῳ πῶς Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νηεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐτύφλωσε, καὶ ᾤδεν πῶς
 αἰμαλοῖς ἔρριπεν. ὃ δὲ,
 ὅτι τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα,
 ἐπὶ ἥμ' ὤμων ἐπιδήμα-
 νθ'· ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 πρὸς τὴν ἀνατολήν. ἐπεὶ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marsyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequireret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marsyan ἐ
 proximę ac patulę pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detruxit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excēcavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versū orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quod cum

venisset, solis radiis ex-
calfactus, pristinam oculorum lu-
cem recuperavit, inde con-
festim adversus Oenopionem
contendit. Sed & Neptuno
quidem Volcani artificio sub-
terraneum domicilium fecit.

§.4. Ad hæc Aurora Orionis
amore capta ipsum rapuit,
ac secum in Delum transtulit:
Nam Venus, quod cum Mar-
te concubuerat, perpetuo il-
lam ardore cruciabat. Nec
desunt qui scribant, Orio-
nem, quod Dianam, ut se-
cum disco luderet, invitasset,
occisum fuisse. Sed aliis pro-
ditur inferentem vim Opi
uni è virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerant, à Diana
sagittis confixum fuisse.

§.5. Neptunus autem Am-
phitriten Oceani filiam sibi
conjugio copulavit: ex qua
Triton ac Rhode, quæ Soli
nupsit, orti sunt.

CAP. V.

PLuto Proserpinæ amo-
re succensus incredibili,
eam Jovis adjumento furtim
rapuit. At Ceres, accensis fa-
cibus, noctes, atque dies
universum terrarum orbem

ἐξασθενέσθαι, ἀνέβλεψεν
ὀκνηρὸς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ, καὶ διὰ τυχῶν ὄντι
τῷ Οἰνοπίωνα ἔσπευσεν. ἀλ-
λὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡρα-
κόπυκτον ὑπὸ γλῶ κρυπασ-
σασθαι οἶκον.

§. δ. Ωρίωνος δ' Ἡὸς
ἐρεθίσσα ἦρπασεν, καὶ ἐβί-
μωσεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν γὰρ
αὐτῷ Ἀφροδίτη συναχῶς ἐ-
ρεῖν, ὅππῃ Ἀρεΐ συναδινάσθη.
ὁ δὲ Ωρίων, ὅς μὲν ἐνίοτε
λέγουσιν, ἀνῆρδην, διακρίνειν
Ἀρπυιῶν περὶ ἀλάμβανος. ὅθι
δὲ πνεύς, βία ζέφυρος ὤπιν,
μίαν τῇ ἐξ ὑπερβορέων
περσφομένων παρδίνων,
ὑπὸ Ἀρτίμιδι ἐπὶ ξυ-
νῇ.

§. ε. Ποσειδῶν δὲ Ἀμ-
φιτρίτῃ τῷ Ὀκεανοῦ γα-
μῷ. καὶ αὐτῇ γίνεται Τεί-
των καὶ Ρόδη, ὧν Ἡλίας
ἕγημε.

Κ Ε Φ. Ε.

ΠΛύτων δ', Περσεφόνης
ἐρεθίς, Διδεσσυωρ-
γούωτος, ἦρπασεν αὐτῷ κρύ-
φα. Δήμητρα δὲ, μὲν λαμ-
πάδων νυκτός τε καὶ ἡμέ-
ρας, καὶ πᾶσαν τὴν γλῶ

ζυγῶσα φηίη· μαθῶσα δὲ παρ' ἐρμίωνων, ὅππ Πλῦτων αὐτῷ ἤρπασεν, ὄρμηζομένη διότις, ἀπὸ λιβν ἔρπον· εἰκαδιῖσσι δὲ γυναικί, ἦσαν εἰς Εὐελθῖνα· καὶ πρῶτον μὲν ὅππ τῷ ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Αἰάλασον ἐκάδιαι πῖσαν παρὰ τὸ Καλλίχρον φρέαρ καλέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελσὸν ἐλθῶσα τὸν βασιλεύοντα τότε Εὐελθινίων, ἐνδον ἔσων γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐταῖς καδύζεσθαι, χαίει πρὶς ἰάμβη, σκάψασα τῷ διάν, ἐποίησε μισδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐρποῖς Θεσμοφορείοις παρὶς γυναικας σκώπῃεν λέγουσιν. ὄντῳ δὲ τῷ Κελσῷ γυναικί Μετανείρα παιδί, τῷτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ παραλαβῶσα· βελομένη δὲ αὐτὸ ἀδάνατον ποιῶσα, παρὶς νύκτας εἰς πῦρ κατέδωκε τὸ βρέφῳ, καὶ πειρήρει παρὶς θνηταῖς σάρκας αὐτῷ.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδέξωι αὐξανόμενε τῷ Δηϊρῶντῳ, τῷτο γὰρ τῷ ὄνομα τῷ παιδί, ἐπισύρησιν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cœlum reliquit, mortali que assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Αἰάλασον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniolorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq; ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjugis filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Dei-phonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolescebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cum-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolemo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticumque con-
cessit, quod per ærem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptoleum Eleu-
finis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cum quid man-
daret, minimè prævideret,
id ipsum confecit. Ceres Af-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum, in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μεταίνεα ἢ περὶ ξει δια.
καταλαβῶσαι πῦρ ἐγκα-
χυμένον αἰετόν. διότι
τὸ μὲν βρέθη ἐπὶ τῇ πυρὶ
ἀνελώθη, ἡ δὲ δια δὲ αὐτῷ
ἐξέφρη. Τειπτόλεμον δὲ τῇ
προσβυτήρῃ τῇ Μεταίνεα
παῖδον, δίδου κατασπά-
σαι πλῶν δρακόντων, καὶ
πυρὶν ἔδωκεν, ὅτι πλῶν ὅλῳ
ἐκυμίντω δὲ ἐξανοῦ αἰε-
τόν κατίσπερε. Πανύσις
δὲ, Τειπτόλεμον Εὐεφῶν
λίγει. φησὶ γὰρ Διήμωσαν περὶ
αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ἔξεν Ωκεανῷ καὶ
τῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλῆστοι
πλῶν Κόρινθον ἀπαίμψαι κα-
λάσαντο, ὃ Πλῆστον, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ
μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ
δὲ, ἐπειθεμένη τὸ συμ-
μασόμενον, κατῴλασεν
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Λοκαλάου τῷ
Λήεοντο, καὶ Γοργύ-
ρας. τοῦτο μὲν Δημό-
τηρ ἐν ἑσθῶν βαρύνει ἐπὶ-
δικαίαν. Περσεφόνη
δὲ, κατ' ἐκαστὸν ἐνιαυ-
τὸν, τὸ μὲν χεῖρον, μὲν

Πλέτων Θ' ὡμαρχέσθην μέ-
νειν· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ
τοῖς θεοῖς. οὐ μὲν οὖν Διὸς
μητρὸς ταῦτα λέγεται.

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

Κ Ε Φ. 5.

C A P. V I.

Γ Ἡ δὲ, ἀπὸ Τιταίων
ἀγανακτοῦσα, ἤνυσεν
Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, με-
γίστοι μὲν σωματίων ἀνυψο-
βλήτους, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγώνιστοις· οἳ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατεφαινόοντο,
καθιμένοι βαθεῖαν κόμην
ἐν καφαλῇ καὶ γυνείων·
εἶχον δὲ ταῖς βάσισι φολί-
δας δρακόντων· ἐφρόντο δὲ,
ὡς μὲν πνεύς λείρουσιν, ἐν
φλέγμασι· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλώῃ. ἡκόντζον δὲ εἰς
οὐρανὸς πύργους, καὶ δρυὲς
ἡμμένας· διέφερε δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κυονίδος, ὅς δὲ καὶ ἀδά-
νατος ὤν, ἐν ᾗ τὸν ἐγχο-
ρήσθην γῆ μαχόμενος· οὗτος
δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ
Ερυθρίας ἤλασεν· τοῖς δὲ θεοῖς
λόγον ὤν, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δὲνα οὐδὲ γυγάντων ἀπολέ-
σαι δυνάσκει· συμμαχου-
ντος δὲ θεοῦ πνέοντος, τινε-

O Ps ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cœlo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegreæis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cœlum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium faciliè principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-

rituros

tituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cujuscumque viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, anteverteens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivix. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyriion autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium infecit: quæ, cum sibi peplum descindi, ac vim patari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

τήσιν. αἰσδομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἐξέτη φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶν δου-
νηθῶσιν ἀπολείδω. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοὶ τε καὶ Σελλῶν, καὶ Ἡλίῳ· τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας· Ἡρακλῆα δ' σύμμαχον δ' Ἀθλῶα ἐπε-
κλήετο, κακῶν τε πο-
πὴν μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
κυονῆα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλιν ἀνελίπτο· Ἀθλῶα δὲ ὑποδαμίνης, ἔξω τῆς Πελλῶνης ἔλ-
κυσεν αὐτόν. κακῶν τε μὲν ἔτι ἐτιλούται.

§. β. Πορφυρίων δὲ Ἡρα-
κλῆα καὶ μάχῃ ἐφάρμυσεν, καὶ
Ἡρᾶ. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πῖδον
Ἡρᾶς ἐπέβαλεν, ἥ τις καὶ κα-
παρήγαυεν· αὐτῷ τοὺς πῆ-
χες, καὶ βιάζεσθαι θέ-
λοντο· βοηθὸς ἐπεκλή-
το· καὶ Διὸς κεραυνώσαντο
αὐτόν· Ἡρακλῆς τοξέυσας
ἀπέκτεινε. οἳ δὲ λοιπῶν,
Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν
ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλ-
μὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν
δεξιόν. Εὐρυτόν δὲ θυρεῶ,

δρυὸς ἔκτεινε· Κλύπῳ δὲ
 φασὶν ἑξέτη· μᾶλλον δὲ
 Ἡφαιστος, βαλὼν μύδροις.
 Ἀθινᾶ δὲ Εὐκυκλάδω φεύ-
 γοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥέειπε δὲ
 νῆσον. Πάλλαντι δὲ δὲ
 ἐκτιμῆσαι, ταύτῃ χρι-
 τῶν μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσκηπε
 σῶμα. Πολυδάμης δὲ διὰ δὲ
 θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶντος, ἦκεν εἰς Κῶ.
 Ποσειδῶν δὲ τῆς νῆσου μέρος
 [διαρρήξας] ἐπὶ ῥέειπεν αὐ-
 τῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
 Εὐμῆς δὲ, δὲ Αἰδῶ κωέλω
 ἔχων χριτῶν μάχῃ, Ἰππό-
 λυτον ἀπέτεινε· Ἀρτεμις δὲ
 * Γεγάωνα· Μοῖραι δὲ Θάα-
 να χαλκίσις ῥοπάλοις μαχο-
 μένους· τὸς δὲ ἄλλοις κεραι-
 νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
 μένους ἐτόξευσεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτησαν
 οἱ θεοὶ τοῦ Γίγαντος, Ἡ
 μᾶλλον χολωθεῖσα, μίγνυ-
 ται Ταρτάρῳ, καὶ γυνᾶ Τυ-
 φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
 νῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ
 θηέως. ὅς μιν καὶ μεχίθι
 καὶ διωάμει πάντων διη-
 νέγκειν, ὅσους ἐγέννησε Ἡ-
 ῶ δὲ αὐτῷ τὴν μὲν ἄρχη

telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Vol-
 cano cadenti ferro occisum
 fuisse scribunt. Minerva En-
 celado fugienti Siciliam insu-
 lam iniecit. Pallanti autem
 pelle detracta in pugna, suum
 sibi corpus contexit. Poly-
 botes item per maris fluctus
 Neptuno insectante, in Cō
 tandem pervenit. In hunc
 Deus insulæ partem revul-
 sam pro telo conjecit: quæ
 Nisyron dicitur. Mercurius
 Orci galea reclus pugna con-
 fecit Hippolytum, * Gratio-
 nem Diana, Agrium deinde
 Parcæ & Thoonem, ænea
 clava pugnantes contude-
 runt. Reliquos autem fulmi-
 ne ictos Jupiter interfecit;
 sed & Hercules ita pereuntes
 sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
 à Superis Gigantas Terra
 longè atrocius indignata
 Tartaro immiscetur, ac Ty-
 phonem duplici natura, hu-
 mana simul atque ferina con-
 stantem in Sicilia parit. Hic
 & corporis vastitate & ro-
 bore cæteris omnibus quos
 Terra genuerat, antecelle-
 bat. Huic etiam crurum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; eæque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cælum prospiciunt irumpentem, acti in fugam properare in Ægyptum cæperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μετῶν ἀπλετον μέγας
ἀνδρόμορφον, ὥς τε ὑπερ-
ἔχιν μὲν παρῶν ἦν ὁ-
ρῶν ἡ δὲ κεφαλὴ, πολ-
λάκις ἦν ἄστρον ἑλάνει·
χεῖρας δὲ εἶχε, πῶς μὲν,
ὅτι πῶς ἐσπέραν ἐκτεينو-
μένῳ. πῶς δὲ, ὅτι τὰς
ἀνατολάς. ἐκ τούτων δὲ
ἐξείχον ἑκατὸν κεφαλὰς
δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μη-
ρῶν, αἰεῖρας εἶχον ὑπερ-
μεγέθεις ἐχιδνῶν· ὧν ὁλ-
κοὶ σὺν αὐτῷ ἐκτεινό-
μενοι κορυφῶς, σπειγ-
μὸν πολὺ ἐξέισαν· πάντες δὲ
αὐτῷ τὸ σῶμα κτεπιπέρω-
το, ἀνχμηραὶ δὲ ἐκ κε-
φαλῆς καὶ θυσίων πρίχες
ἐξηνεμουῶτο· πῦρ δὲ ἐ-
δίχετο τοῖς ὄμμασι. τοιού-
τος ὧν ὁ Τυφὼν καὶ πε-
λικοῦτος, ἡμμέναι βάλ-
λων πύγας ἐπ' αὐτὸν οὐ-
ρανὸν, μετὰ σπειγμῶν
ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο·
πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ σώμα-
τος πύρρως ἐξέβρεσσε ζά-
λη. οἱ δ' ὥς εἶδον αὐ-
τὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμα-
νον, εἰς Αἴγυπτον φυγά-
δες ἐφύροντο, καὶ διακίμε-
νοι, τὰς ἰδέας μετέβαλον

εἰς ζῆα. Ζεὺς δὲ πέρρι-
 μόν' ὄντα τυφῶνα ἔβαλε
 κεραυνοῖς· πλησίον δὲ ἡρό-
 λημον, ἀδαμαντίνης καπ-
 νήσων, ἐρεύνοντα ἄχρ' οὐ
 Κασίε ὄρεσι, σωμαδιῶξε·
 οὗτο ὃ ὑπέρεκειται Συρίας.
 καὶ δὲ αὐτὸν κρηταπύρρω-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σωβ-
 εαλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς παύ-
 ραις πειπλεχθεὶς, κατίσχε
 αὐτὸν· καὶ πλὴν ἀπ' αὐτοῦ
 λόβησθαι, τὰ τε τῶν χεῖρων,
 καὶ τῶν ποδῶν διέτμε νεῦρα,
 ἀράμην δὲ ὅτι τῶν ὤμων,
 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν· καὶ πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κερύκιον
 αὐτὸν κατίσχετο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἀκ-
 τε δορᾷ, καὶ δὲ ἀπίσχετο,
 καὶ κατίσχετο Δελφωῖον δρά-
 κειναν· (ἡμῶν δὲ λῶ αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Ἑρμῆς δὲ καὶ
 Αἰγίπαν ἐκκέλευσεν τὰ
 νεῦρα, ἥρμισαν τῶν Διὶ
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, πλὴν
 ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσ-
 χυῶ, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ
 ὅτι πηλυῶν ἐρύμηνος ἱπ-
 πων ἄμματι, βάλλον κε-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρῳ ἐδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspicatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falce deterruit : ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est : ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit : quò cū per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Ægipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; actutum
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

secutus, quò à Jove actum
 Parcæ deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum commif-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Æternam Siciliae mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

σαν· ἔπευ Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χόντα ἐπάτησαν. σφιδαίς γὰρ
 ὅτι βουδῆσται μάλλον, ἐγυ-
 σατο ὅψι· ἐρημίαν καρτῶν·
 διότῃ ἐπιδικάμενθ' αὖτις,
 ἔκιν εἰς Θράκιον, καὶ μα-
 χόμενθ' ἑπὶ τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τέτων δὲ
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ
 πάλιν ὠδεύσαν, πολὺ δὲ
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρεθ'
 κληθῆναι Αἷμον. φάσιν ὅτι
 ὁρμηδύντῃ αὐτῇ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥίπῃ Αἷτον ἐρεθὺς
 Σικελίᾳ· τῷτο δὲ ὑπερμέ-
 γαίς ὅτι· ἐξ οὗ μίχρει
 διῦθ' φασὶ ἀπὸ τοῦ βλη-
 δύντων κεραυτῶν γίνεσθαι
 πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλ-
 λά τοῦ μὲν τούτου μί-
 χρι τῇ διῦθ', ἡμῶν λε-
 λέχθω.

CAP. VII.

ΚΕΦ. Ζ.

INtereà verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clàm Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendùmque

Προμηθεὺς δὲ, ἐξ ὕδα-
 τος καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ
 λάθρα Διὸς, ἐν νηπίῳ
 κρύψας. ὡς δὲ ἤνθετο Ζεὺς,
 ἐπάταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυ-
 κῶσιν ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ

προσηλαῶσαι· τῆτο δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρε' ὄρε'· ἐν δὲ τῇ τῷ
προσηλαῶσιν Περμηθεύς ,
πολλῶν ἐπ' αἰθρῶν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αὐτὸς ἐφιπιάμεν' , αὐτῷ
λοβοῖς' ἐπέμετο ἥν' ἡπάτων
αὐξανομένων διὰ νυκτὸς· καὶ
Περμηθεύς μιν' πυρὸς κλα-
πέντ'· δίκλῳ ἔκπνε παύ-
τῳ , μέγας Ἡ' ἑκαλῆς αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσεν , ὡς ἐν
τοῖς κατ' Ἡ' ἑκαλῆα δηλώ-
σμεν.

§. β. Περμηθεύς δὲ παῖς
Δευκαλίων ἐγένετο· οὗτος
βαπτεύων ἥν' ἐπὶ πλὴν
Φθίαν τόπων , γαμῆ Πύρ-
ραν πλὴν Ἐπιμηθεύς καὶ
Πανδώρας , καὶ ἔπλασαν
δισὶ τῶν γυναικῶν· ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλ-
κοῦν ἥν' ἠδέλησεν , ὑπο-
δμενίου Περμηθεύς , Δευ-
καλίων τεκηνάμεν'· λάβ-
ρακα , καὶ τὰ ὀπιθήδεια
ἐνδείμεν' , εἰς ταύτῳ με-
τὰ Πύρραν αἰέσθη· Ζεὺς
δὲ , πελὶ ὕστερον ἀπ' ἑξα-
ροῦ χέας , τὰ πλεῖστα μέ-
ση τῆς Ἑλλάδος ἐπέκλυ-
σεν· ὡς διατταρεῖται παύ-
ταις ἀνθρώποις , ὀλίγων χω-

dedit. Scythiæ mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc pœnam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, uxorem
duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cælo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Theſſálicos montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia contexta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidémque noctes pelago circumlatus, Parnassum demum appellit, ibique cum imbres defuissent, egressus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit] sacris operatur. Jupiter intereà demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo velleret, injunxit. Quo factò Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Jovis monitu sumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jactu transmissi sunt, in feminas abiire. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. λάας enim lapidem significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrhæ alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωέφυγον εἰς τὰ πησίον ὑψηλὰ ὄρη. τό-
τε δὲ καὶ τὰ περὶ Θεσ-
σαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ
ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελο-
ποννήσου σωεχίθη πάντα.
Δευκαλίον δὲ ἐν τῇ λαφύ-
ρακι, διὰ τῆς θαλάσσης
φερόμενον, ἐφ' ἡμέρας
ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας,
τῷ Παρνασσῷ προσίχαι,
κ' ἀκτὴν ὅψεσθαι παύλων
λαβόντων, ἐκβαλῆναι
ἐξ αὐτοῦ Διὶ φυξίφ. Ζεὺς
δὲ, πῦφας Εὐρυκῷ πρὸς
αὐτὸν, ἐπέτελλεν αἰτεῖ-
σθαι ὅ, τι βούλεται. ὁ δὲ,
αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ
γενέσθαι· καὶ Διὸς εἰπόν-
τος, ὑπὲρ κεφαλῶν αὐ-
τοῦ ἔβαντο τοῖς λίθοις·
καὶ οὐκ ἔβαντο οἱ Δευκαλίων,
ἄνδρες ἐχόντων· οὐκ δὲ Πύρρῃ,
γυναῖκι· ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς
ὀνομάσθησαν ἀπὸ τῆς
Λάας λίθος. γίνονται ὅτι
ἐκ Πύρρας Δευκαλίονι παῖ-
δες, ἑτέρῳ μὲν πρῶτον· ὃν
ἐκ Διὸς [εὐρυκῷ] γηγενῆ
λέγουσι· [δευτέρως
nati sunt, Hellen, ante
esse nonnulli tradunt: inde

Δ'] Ἀμφικτῶν ὁ μετὰ Κραναῦ βασιλεύσας τ' Ἀττικῆς· θυγάτηρ δὲ Προτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀἰόλιου. Ἐλλήνου δ' ἐν Νύμφης Ὀρσείδος, Δωρὸς, Ξυθοῦ, Αἰόλου.

§. β. Αὐτὸς μὲν ὦν ἀφ' αὐτοῦ, τὸς καλυμένους Γραικὺς, προσηγόρευεν Ἑλλήνας· τοῖς δ' παυσὶν ἐμίεισεν τ' ὠραν. καὶ Ξυθὸς μὲν λαβὼν πρὸ Πελοπόννησον, ἐν Κρεύσσης τ' Ερεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησεν, καὶ Ἴωνα, ἀφ' οὗ Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῦνται· Δωρὸς δὲ, τ' ἴσαν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τὸς κατοικοῦς ἀφ' αὐτοῦ, Δωρεῖς ἐκάλεσεν· Αἰόλου δὲ, βασιλεύων τῇ τῇ Θεσσαλίᾳ τέπων, τὸς ἐνοικαῦτας Αἰολεῖς προσηγόρευεν· καὶ γῆμιν Ἐναρέτιον τ' Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν Ἰπία, Κειδίαν, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνίδα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Πειρήλιον· θυγατέρας δὲ πάντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίην, Καλὺκην, Πειριμήδιον. Πειριμόδης μὲν οὐδ' καὶ Ἀχελῷος, Ἰπποδάμου καὶ Ὀρέστη· Πεισιδίκης δὲ καὶ

Amphietyon, qui cum Cranao Atticæ imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua & Jove Aethlius procreatur. Ex Hellene verò & Orseide Nympha, Dorus, Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hellenas, qui postea Græci vocati sunt, nominavit: filiis & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa Erechthei filia, Achæum genuit & Ionem, à quibus Achivi & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Peloponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorienfes appellavit. Æolus verò locis quæ circa Thessaliam sunt imperans, populis Æolensibus nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magnetem, & Perierem. Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen, Calycen, ac Perimedem. Ex Acheloo verò & Perimede, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Αἰὼν nati sunt. Μυρμιδόν & Αἰὼν.

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi. ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter in aves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Ne-reum, Epoqueum, Aloeum-que & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimedium Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat; quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine cubitum, longitudine verò ulnam increſcebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferre non erubuere.

§. 3. Αλκυόνιω δὲ, Κηῦξ ἔγημεν Εὐσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δὴ ὑπερηφάνιας ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἔλεγε Ηἰωνὴν δὲ, τὸν αἰὼνα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπώρτισεν καὶ ἤμ', Αλκυόνιω ἐπέτισεν τὸ ἦ, κήρυξ.

§. 4. Κατάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶν & Οπλείας καὶ Νηρίας, καὶ Εὐπείας, καὶ Αλοείας, καὶ Τείωπα. Αλοεὺς μὲν ἔν ἔγημεν Ἰφιμήδειαν τὴν Τείωπ & ἦ τις Ποσειδῶν ἠγάθη, καὶ συνέχευε φοιτῶσα ὅττι τὴν θαλάσσαν, χρυσὴν ἀφνεμένη τὰ κύματα τοῖς κύλοις ἐνεφόρει. σιωπῶν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, ὧν τὴν Ἐφιάλτιν, περὶ Αλοείδας λεγόμενοις ἔποι κατ' ἐπαιπὸν τὸν νῦν ἄρον πᾶσι μὲν πηχῶν, μᾶλλον δὲ ὀργυῶν ἐννέα δὲ ἐπὶ τὴν ῥηθύνμοι, καὶ τὸ μὲν πᾶσι πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγιστον ὀργυῶν ἐννέα, ὡς ἐπὶ Θεὸν μάχεσθαι διενοῦντο.

καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ὅπῃ τὸ
 Ολυμπον ἔδεισαν· ὅπῃ δὲ
 τὴν Ὀσσαν θίνης τὸ Πή-
 λιον, διὰ τῆς ὁρεῶν τού-
 ται ἠπέλουσιν εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσασθαι· καὶ τὴν μὲν θά-
 λασσαν χάσαντες τοῖς ὄρεσιν,
 πειθήσιν ἔλεγον ἠπειρον· τὴν
 γῆν, θάλασσαν. ἐμνάοντο
 δὲ, Εὐφιάτης μὲν Ἥραν·
 ὧς τὸ δὲ Ἀρτεμιν. ἔδυσαν
 δὲ καὶ Ἀφροδίτην· ὅτε μὲν οὖν
 Ἑρμῆς ἐξέχευεν. ἀνέειπε τὴν
 τῶν Ἀλωείδας ἐν ἀμάξῃ
 Ἀρτεμιν δὲ ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἑλκυστον,
 διὰ μύσου αὐτῶν ἐπίθησιν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι ἀποχῆσαι
 τὸ θεῖον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠ-
 κόντισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Λεωλίου παῖς, Ἐνδυμίων
 γίγεται· ὅστις ἐκ Θεσσαλίας
 Ἀφροδίτας ἀγαγὼν, Ἥλιν
 ἔκτισε. λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνέειν ἐκ Διὸς γινέσθαι. τῆ-
 του χάρις διενεγκόντος ἠ-
 ἐράσθη Σελήνῃ. Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλτερον ἐλέ-
 σθαι· ὃ δὲ, αἰρεῖται κο-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
 νατος καὶ ἀγήραος μέ-
 νων.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, eum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjectis
 occiderunt.

§. ζ. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aëthlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus ἐ
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque velleret, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tatem concedi postulavit.

§. 6. Cæterum Ætolus Eudymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisus hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypræte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agnorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxilus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiūmque conceptos peperit.

§. 6. Εὐδύμιονος καὶ Σείδος νύμφης, ἢ Ναιίδος, ἢ, ὥς πινει, Ἰφιδάσσης, Αἰτωλός. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὴν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδισσάμενους, Φθιάς καὶ Ἀπόλλωνος υἱοῖς, Δωρὸν καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπρεπῆ, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλει. Αἰτωλὸς δὲ καὶ Περγόνης τῆς Φορβου, Πλερώων καὶ Καλυδῶν ἐγένετο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὀνομάσθουσιν.

§. 7. Πλερώωνος γυναικὸς Χανθίππης τὴν Δωριέην, παῖδας ἐγέννησεν Ἀγνόρην, Στρατονικὴν καὶ Σπέρων, καὶ Σπέρωνος υἱὸν Λεοφόντην. Καλυδῶνός δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθαόνης, Ἐπικάστην [καὶ] Προτογένειαν· ἐξ ἧς καὶ Ἀγρίων, Ὁξύλῳ. Ἀγρίωνος δὲ ὁ Πλερώων, γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶν, ἐγέννησεν Παρθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρειον, Εὐνήν, Μόλον, Πύλον, Θεστίον.

§. η. ΕὐνήΘ ῥ' οὐδ' ἐγμή-
νησι Μάρπασαν. ἡ δ' Ἀπόλλω-
νΘ μνησδομένου, Ἰδᾶς ὁ
Ἀπαρίως ἦρπασε, λαβὼν
ᾧδ' Πι-σειδῶνΘ ἄρμα, ὑπὲρ
πτερον· διώκων δὲ ΕὐνήΘ
ἐφ' ἄρματΘ, ὅπῃ τὸν Λυ-
κόρμαν ἦρθε ποταμὸν κατα-
λαβεῖν δ' ἐδωάμενΘ, τὸς
ἵπποις ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν
δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε·
καὶ καλεῖται ΕὐνήΘ ὁ ποτα-
μὸς παρ' ἐκείνου.

§. θ. Ἰδᾶς δὲ εἰς Μεσση-
νίῳ ᾧδ' ἀνέται, καὶ αὐτῷ
ὁ Ἀπέλλων ἐπ' ἵππων, ἀφαι-
ρεῖται τῷ κόρῳ. μαχημέ-
νων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῇ τῆς
παιδὸς γάμῳ, Ζεὺς διαλύ-
σας, ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρ-
δίνῃ ἐλθεῖν ὅπου τῇ βοῦ
λεται σιωοικεῖν. ἡ δὲ, δεί-
σα ὡς αὐτὴ μὴ γηρώσαν
αὐτῷ Ἀπέλλων καταλίπη,
καὶ Ἰδᾶν εἰλετο ἄνδρα.

§. ι. Θεσίφ' ἐξ Εὐρυθύ-
μιδος τ' Κλεοβοίας, ἐγένοντο
δυοκατρεῖς μὲν Ἀλθαΐα, τ' ἑρ-
μνήστρα· ἄρρενες δ' ἸφικλΘ,
Εὐϊππος, Πλήξιππος, Εὐ-
ρύπυλΘ.

§. κ. ΠαρθάωνΘ καὶ Εὐρύ-
της ἸπποδάμαντΘ, ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Mar-
pessam, quam eum Apollo
sibi collocari in matrimo-
nium quaeriraret, Idas Aphar-
ei filius, accepto à Neptuneo
curru pennato, rapuit: illum
inde è curtu insequens Eve-
nus, ad amnem Lycormam
venit, neque assequendi vo-
ti compos factus equos jugu-
lavit, seque ipsum deinceps
in fluvium præcipitem dedit:
eique Eveno nomen inditum
fuit.

§. 9. At Idæ Messenen pro-
ficiscenti obviam factus A-
pollo virginem aufert. qui
cum inter se de puellæ ma-
trimonio concertarent, Ju-
piter eorum lite diremptâ,
virgini, utri collocari vellet,
optionem dedit. Hæc verita-
ne se anum factam Apollo
defereret, Idam sibi virum
esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eu-
rythemide Cleobææ filia,
fœminei sexus quidem, Al-
thæam & Hypermnestram
sustulit: mares autem, Iphi-
clum, Evippum, Plexippum
Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò &
Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt Oeneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνεύς, Αχιϑή,
Αλκαθούσθ, Μέλαις, Λευκο-
πύς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπί-
εξ ἧς καὶ Ἀχελϑύς, Σιρηνῶες
ἠμύνονται λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

Sed Oeneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quòd fossam translie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
gennisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex Oeneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extinguetur, cùm stipēs
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

Oἰνεύς δ', βασιλεύων
Καλυδῶνσθ, παρὰ
Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου
παρῶσθ ἔλαβε. γήμας δὲ
Ἀλθαΐαν τῷ Θεσίῳ, ἡμ-
νὰ Τοξέα· ὃν αὐτὶς ἐκτει-
νεν ὑψιπιδύσαντα τὸν τά-
φρον καὶ παρὰ τῷτον, θυ-
ρία καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Γόργην, ἣν Ἀνδρά-
μον ἐγνήκεν καὶ Δειανειραν·
ἣν Ἀλθαΐαν λέγουσιν ὡς Διο-
νύσου ἡμνήσαι· αὐτὴ δ' ἦν νό-
χι [καὶ τὰ] κατὰ πόλεμον ἡσυχ-
αὶ καὶ παρὰ τῷ γάμον αὐτῆς Ηρα-
κλῆς παρὰ Ἀχελῶον ἐπάλαμ-
πεν.

§. β. Εἰρήνησι δ' Ἀλθαΐα παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέατρον
ὃν ἐξ Ἀρεῶς ἡμνήθαι φασί.
τότε δ' ὅντθ ἡμερῶν ἐπὶ πέντε,
παρὰ τῷ τῷ Μοίρας, φασί δὲ εἰπὶν· Τότε τελευ-
τήσῃ Μελέαχθ, ὅταν ὁ καύ-
μῶσθ ὅττι τῆς ἐχάρας δια-
λὸς κατακαῖ· τὸτο αἰνέσαι.

σα, τὸν δαλδὲν αἰείλετο Αλ-
δαία, καὶ κατέδυτο εἰς λάρ-
ταρα. Μειλέαρχος δὲ, ἀνὴρ
ἄφρωντος καὶ θυγαῖος ἡμο-
ρρῶτος, τόνδε τὸν πρόπον
ἐπελεύπησεν. Ἐπὶσίων καρ-
πῶν ἐν τῇ χάρα θυομένων
παῖς ἀπαρχαῖος Οἶνεὺς διδοῖς
πᾶσι δύνων, μόνῃς Ἀρτίμι-
δος ἐξελάδουτο. μὴνίσας
δὲ ὁ θεὸς, χάσας ἐφῆκεν
ἕξοχον μίγδαι τε καὶ ῥώμῃ,
ὅς τίω τε γλῶσσοισιν ἐπι-
δει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ
ποις ἐντυγχάνοντας διέφθει-
ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
σασιν, ποῖς αἰείσοις ἐκ τῆς
Ἑλλάδος πάντας ἐκάλεσε,
καὶ τὰς κτήνας τὸν θῆ-
ρα, τίω δὲ δὲ δώσω ἀρι-
στειόν ἐπιγυγίλατο. οἱ δὲ
σωσιλδόντες ὅτι τίω τῷ χά-
σασιν θῆραν, ἦσαν οἱδε·
Μειλέαρχος Οἶνεός· Δρύας
Ἀρεῖος ἐκ Καλυδῶνος ἔσσι.
Ἰδας καὶ Λυγκεύς Ἀφάρειος,
ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ
Πολυδύκης, Διὸς καὶ Λή-
δας, ἐκ Λακεδαιμόνων·
Θησεύς Αἰγιάς, ἐξ Ἀθη-
νῶν· Ἀδμετὸς Φέρητος,
ἐκ Φερῶν· Λυκῆος καὶ
Κηφείος, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
tum, intra arcam asservandi
causâ condidit. Porro Me-
leager cū naturâ esset in-
vulnerabilis ac fortis, hunc
in modum occubuisse dici-
tur. Cū annuæ in agro fru-
ges rediissent, earum primi-
tias Oeneus Dīs omnibus,
unâ tantū Dianâ per obli-
vionem prætermisâ, conse-
cravit. Quocircâ irata Dea
aprum immisit, & magnitu-
dine & robore insignem, qui
terram coli, ac in ea fata fieri
minimè sinebat, pecorâque
omnia, & obvium quemque
tollebat è medio. In hunc ita-
que aprum valentissimum
quemque convocavit, εἰque
qui feram tam immanem oc-
cidisset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se daturū
pollicetur. Qui autem ad apri
venationem convenerunt, hi
fuere; Meleager Oenei,
Dryas Martis, hi Calydonij
sunt. Idas & Lynceus Apha-
rei, Messenij; Castor ac Pol-
lux fratres, Jovis & Ledæ
filiij, Lacedæmonij; Theseus
Ægei Atheniensis; Admetus
Pheretis, domo Pheris; An-
cæus Cepheúsque; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Actoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis ; Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos OEneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Ancæumq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatrx , quæ Idæ & Marpessæ filia erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venationē exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprū ipsum circumstitissent , Hy-leus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit ; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρκάδας. Ἰάσον Αἰώνιος ἐξ Ἰωλκοῦ Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρυόνιος, ἐκ Θηβῶν Πι-
ρίθου ἐξ Ἰξιῶνος, ἐκ Λα-
ρίσσης Πηλεὺς Αἰάκοιο, ἐκ
Φθίας Τελαμῶν Αἰάκοιο,
ἐκ Σαλαμῖνος Εὐρύτοιο
Ἀκτοῦρος, ἐκ Φθίας Ἀτα-
λάντη Σχοινίως, ἐξ Ἀργε-
ύων Ἀμφιάραο Οἰκλίης,
ἐξ Ἀργείων. μετὰ τούτων ἔ-
τι οἱ Θέσφι παῖδες. σωμαλ-
δόντιος δὲ αὐτοῦς, Οἰνέως
ὅτι ἐνέα ἡμέρας ἐξέλειπε.
τῇ διατάτῃ δὲ, Κηφέως ἔ-
ξ Ἀγκαίου καὶ πνῶν ἀφ' οὗ
ἀπαξιόντων μετὰ γυναικὸς
ὅτι πῶς θύραν ἐξίεναι, Με-
λέαγροιο, ἔχον γυναικα
Κλεοπάτραν, πῶς Ἰδοῦ καὶ
Μαρπείας θυγατέρα, βου-
λόμενος διὰ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιήσασθαι, σωμα-
νάγκασεν αὐτοῦς ὅτι πῶς θύ-
ραν μετὰ παύσης ἐξίεναι. πε-
ρισσάντων δὲ αὐτῶν τὸν κέ-
ραρον, Ἰλεις μὲν καὶ Ἀγκάιος
ὑπὸ τοῦ θύρας διαφάρησαν·
Εὐρύπωνα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατηκόντισε. τὸν δὲ κέ-
ραρον παρῶν μὲν Ἀταλάντη εἰς
τὰ νῶτα ἐτόξευσεν· διὰ πε-
ρὶ ἧς Ἀμφιάραος εἰς τὴν ὄφ-

δαλμόν. Μελέαγχος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὴν κανεῶνα πλῆ-
ξας, ἀπὶ κτείνει· καὶ λαβὰν
τὸ δέρας, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίῳ παῖδες
ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων
ἀνδρῶν, γυνὴ τὰ ἀνδρεία ἀλ-
γεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· καὶ γῆρος αὐτοῖς περ-
ήκειν λέγοντες, εἰ Μελέα-
γχος λαμβάνειν μὴ θεωρεῖ-
το· ὁρμηδὺς δὲ Μελέαγχος,
τὸς γὰρ Θεσίῳ παῖδες ἀπὶ κ-
τείνει, τὸ ἢ δέρας ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαία δὲ, λυ-
πηθεῖσα ὅτι τῇ ᾧ αὐτῇ
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαλὸν
ἦλθε· καὶ ὁ Μελέαγχος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σὶν ἔχ' ἔτι Μελέαγχον τε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητούμενον
δὲ τῆς θύρας [φασι] ᾧ
Θεσίῳ παίδων, ὡς Ἰφί-
κλου περὶ τοῦ βαλόντος,
Κύρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐνέτωαι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαγχου, καὶ π-
ρας ᾧ Θεσίῳ παίδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀρά-
σασθαι κατ' αὐτῶν. τὸν δὲ ὁρ-
μίζοντες οἵκοι μένειν. ἤδη
δὲ ᾧ πολέμων τοῖς τί-

neravit: inde Meleager trans-
fosso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam absumunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
itarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templo contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ira
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciasset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sisse. Dehinc hostibus ad
mœnia

mœnia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborâti opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploravere mulieres, in aves sunt commutata.

§. 4. OENEUS, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, OENEAS. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaïæ oppido, defloratam ab Hippostrato Amyrincei filio, Hipponoum patrem misisse ad OENEUM, qui tum procul à Græciâ agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cùm filiam suam ab OENEo vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm OENEo

χρησπελάζοντων, καὶ ἧς πολιτῶν ἀξιουμένῃ μεθ' ἱκετείας βοηθεῖν, μόλις πειθόμενα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθόντων, καὶ τὴν λοιπὴν κλίσιν αὐτὰς ἑσίου παιδῶν, ἀποθανεῖν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Μελεάχην θάνατον, Ἀλθαιὰ καὶ Κλεοπάτρα αὐταὶ ἀήρτησαν. αἱ δὲ θρηνῶσιν τὸν νεκρὸν γυναικὸς ἀποφνεώσαν.

§. 4. Α'ΛΘΑΪΑΣ δὲ ἀποθανούσης, ἔξηρμεν Οἰνεὺς Περειβοίαν πλὴν Ἰππονόου. ταύτῃ δὲ, ὃ μὲν χράσας πλὴν Θηβαΐδα, πλεμυθίῃσι Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα χάρας· Ἡσιόδου δὲ, ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιᾶς ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ Ἀμαρυγκίῃσι, Ἰππόνου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὅττι λαβόμενον ἀποτεῖλαι.

§. 5. Εἰς δὲ πρὸς οἱ λέγοντες Ἰππονόου ὀπτηγμένη πλὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτῇ πρὸς τῷτον ἀποπέμψαι. ἐξυνηθήν ὃ ἐκ ταύτης

Οἱ γὰρ Τυδεὺς. Πήσαντο δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης ἥϊε-
ται λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς Οἰνέας κατὰ τὴν βύ-
λησιν Διὸς ἐρεδύναι. Τυ-
δεὺς δὲ, ἀνὴρ ἡρόμην-
χρηαῖος, ἐφυγάδυσεν, κτύ-
νας, ὡς μὲν πινες λέγουσιν,
ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκά-
δορον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκ-
μαονίδα γαμφῶς, τοὺς
Μέλαντος παῖδας ὀπβου-
λεύοντας Οἰῆν, Φλώεα,
Εὐρύαλον, Τπίρλαον, Αν-
τίοχον, Εὐμήδιον, Στέρνο-
πα, Ξανθίππον, Σθένε-
λον· ὡς δὲ Φερεκύδης φη-
σιν, Ὀλένιον ἀδελφὸν ἱδίων.
Ἀχίου δὲ δίκας ἐπάγοντο
αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἀργίον,
ἥκα θεὸς Ἀδράστον καὶ τὴν
τέτον γήμας θυγατέρα. Διὶ
πόλλω, ἐγέννησε Διομέδω.
Τυδεὺς μὲν οὖν, ὅππῃ Θήβας
μετὰ Ἀδράστου στρατοσάμε-
νος, ὑπὸ Μελανίππου τρα-
πὲς ἀπίδμεν.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀχίου παῖδες
Θέρσιππος, Ὀλχῆς, Πέρ-
δος, Κελεύτωρ, Λυκοπύς.
Μελανίππος, ἀφελόμενοι δὲ
Οἰνέως βασιλείαν τῷ πατρὶ
ἔδωκαν· καὶ θεοσίππῳ ζῶντι

Tydeum peperit. Pisander
autem ipsam ex Gorge or-
tam esse ait, Oeneúmque ita
volente Jove, filiam arden-
tissimè deperisse. Tydeus ve-
rò, cùm jam vir fortissimus
evasisset, interfecto, ut qui-
dam docent, Oenei fra-
tre Alcathoo, in exilium
fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
manidem tragœdiam scri-
psit, testatur, Melanis filios
Oeneo insidiantes, nempe
Phineum, Eurialum, Hyper-
laum, Antiochen, Eumedem,
Sternopem, Xanthippum, ac
Sthenelum: ut verò Phere-
cydes ait, Olenium fratrem
ipsum suum: Agrio autem ipsi
dicam impingente, confugis-
se ad Argivos, Adrastúmque
adisse; dnctaque ejus filia
Deiphyle in matrimonium,
Diomedem procreasse. Ty-
deus itaque adversus Thebas
cum Adrasto in bellum pro-
fectus, à Menalippo vulne-
ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Ther-
sippus, Onchestus, Prothous,
Celeutor, Lycopeus, Mela-
nippus, occupatum Oenei
regnum patri attribuerunt:
quinetiam viventem adhuc

OENEUM in vincula conjec-
tum flagris cadebant. Deinde
verò Diomedes ab Argis
regressus cum altero clancu-
lūm, Agrij quidem filios pre-
ter Onchestum, Ther-
sypūmque omnes è medio su-
stulit, quoniam illi in Pelo-
ponnesum ex fuga sese antea
recepissent. Atqui regnum,
cū jam senio confectus
Θeus esset, Andræmoni
Oenei filio marito concessit
habendum, OENEUMQUE in
Peloponnesum abduxit. Sed
qui periculum evaserant, A-
grij filij in insidiis latitantes,
circa Telephi Vestam in Ar-
cadia senem occiderunt. Ve-
rūm vitā functum Diome-
des Argos translatum, hīc,
ubi nunc ab eo urbi nomen
est inditum OENOÏ, sepelivit:
& ducta uxore Ægialeā A-
draستي filia, sive, ut aliis pla-
cet, Ægialei, contra Thebas
Trojāmque militasse perhi-
bent.

τὸν ΟΙΝΕΑ καὶ Θέρξαντες ἡμί-
ζοντο. ὤσαν δὲ Διομήδης
ἐξ Ἀργεὺς ἄναξ Ἰσχυρόμενος
μὲτ' ἄλλου κρύφα, τὲς μὲν
Ἀχίλου παῖδας, χεῖς Οΐ-
χου καὶ Θερσίππου, πάν-
τας ἀπέκτειναν· ἔπειτα γὰρ,
φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
σον ἔφυγον· τὴν δὲ Κασ-
τείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν
ὁ Οἰνεὺς, Ἀνδράμονι τῷ
τῷ θυγατέρι τῷ ΟΙΝΕΩΣ
γῆματι δέδωκε· τὸν δὲ ΟΙ-
νεα εἰς Πελοπόννησον ἤγα-
γον· οἱ δὲ διαφυρόντες Ἀχίλου
παῖδες, ἐνεδρεύσαντες πε-
ρὶ τὴν Τηλέφου ἑστάν τῆς
Ἀρκადίας, τὸν παρὰ τῷ τῷ
ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ,
τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κο-
μίτας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν
πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνόη κα-
λεῖται, καὶ γῆμας Αἰγια-
λειαν τῷ Ἀδράστῳ, ὡς
ἐνιοί φασι, τῷ Αἰγιαλέω,
ὅτι τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστρά-
τευσε.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 9.

CÆTERUM ex Æoli filiis
Athamas Bœotix Re-
gulus, ex Nephele marem
genuit Phrixum, filiam verò

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδων,
Ἀθάμας θωαρεύσαν
Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ
μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ

Εἴμιλλω· ἀδίδε δὲ Ἰνώ γα-
 μεῖ· ἐξ ἧς αὐτῇ Λέαρχος καὶ
 Μελικέρτης ἐβύοντο. ὅπως
 λεύεσσε δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέ-
 λης τέκνοις, ἔπεισε πατρὶ
 ναῖκας τὸν πυρὶν φερέειν·
 λαμβάνουσι δὲ κρύφα τῶν
 ἀνδρῶν, οὗτο ἔπαρσαν. Ἡ
 δὲ, πεφυγμένοις περὺς
 διχομήνῃ, καρπὺς ἐποίησε
 ἕκαστος αὐτῶν. διὸ πέμπων ὁ
 Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
 λαγνὸς ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
 ρίας. Ἰνώ δὲ τὰς πικροδύν-
 ται ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη
 κεχρησμένον πῦρσάδαι τὴν
 ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
 ὁ Φείξῃ. οὗτο ἀκίσεως Ἀ-
 δάμας, στυγερὰ καὶ ζόφου
 ἔκαστος τῶν γλῶττι κατοικού-
 των, τῶ βωμῷ παρέστησε
 Φείξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς
 θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε.
 καὶ παρὰ Ἐρμῶν λαβῶσα χρυ-
 σόμαλλον κρεῖον ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φερέμενοι δι' ἕρμεος, τῶ
 μεταξὺ γλῶττι ἵσχυρέθησαν, καὶ
 δάλασαν. ὡς δὲ ἐβύοντο
 παρὰ τὴν μεταξὺ καίμινυν
 δάλασαν Σιγείου καὶ Χερ-
 ρονήσου, ὧλιδον εἰς τὸν
 βυθὸν ἢ Ἑλλή· καὶ κατὰ
 νέεσσι αὐτῆς, ἀπ' οὐραίνης

Hellen. & is uxore Nephele
 mortuâ, Inonem sibi conu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit.
 Sed insidias neclens à Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clam viris, im-
 perata faciunt. Terra, quod
 fruges tostas excepisset, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocirca Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quod ubi acce-
 pit Athamas, cum ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit: quò cum per æ-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interjacebat,
 superarunt. Post cum ad id
 freti, quod Sigeum inter &
 Chersonesum existit, venis-
 sent, Helle in profundum
 decidit, ibique extincta, ab ea

hellespōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Æetes Solis ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaes, quam Minos conjugem habuit, sororem fuisse perhibent. Æetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit: & ejus pellem Æetæ socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Arhamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagittâ interemit. Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubinam gentium esset habitaturus; oraculo verò monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum

Εὐλάπροντες ἐκλήθην τὸ πλάγος· φείζεσθαι δὲ ἔλαθον εἰς Κόλχον, ὅν Αἰήτης ἐβασίλει τῆς Χαλίου καὶ Περσείδης· ἀδελφεὺς δὲ Κίρκης, καὶ Πασφάης, ἡ Μίνως ἑγνημένη. ἔτεον αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν ἑξ ὀνυγίστρων χαλκίπτῃ δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κρινὸν Διὶ Δύνου θυξίῳ· τὸ δὲ τύττου δίδας Αἰὴτι δίδωσιν. δαίνονται δὲ αὐτὰ· περὶ δρῦν δὲ Ἀρρεὼ ἄλλων κεδάουσιν. ἐγένετο δὲ οὗ χαλκίπτῃ τῆς Αἰήτι πύσας φείξας παῖδας, Ἀργεὺς, Μέλας, Φρόντης, Κύτωρ.

§. 3. Ἀδάμας δὲ ὕσων διὰ μύθῳ Ἡρατος, καὶ ὅττι ἐξ Ἰνῶς ἐστὶν ἡ παιδὺν. αὐτὸς μὲν γὰρ μαρτυρεῖ, ἐτόξευσεν Ἀεάρχον· Ἰνὴ δὲ Μελεσίρτην μετ' ἑαυτῆς εἰς πλάγος ἔρριπεν. ἐκποσὺν δὲ τῆς Βελωτίας, ἐπιπυδάμεται τῇ ἀποφύτῳ καπνικῇ· κἀκεῖν χρυσόπτης δὲ αὐτῇ καπνικῇ ἐν αἵματι αὐτοῦ παρὰ ζώων ἀγρίων ἐνιόχῃ· πολλὰ γὰρ διελ-

θῶν, ἐπέπυχε λύκοις περι-
βάτων μηρυγῶν νεμομένοις·
οἱ δὲ θιγαρήσαντες αὐτὸν,
αὐτὸν διηρυῶτο ἀπολιπόντες
ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κήσας
τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν αὖθις
ἑαυτῷ περισηγέρδου. καὶ γῆ-
μας Θμωτὴν τὴν Τυφίαν,
ἐχθρόνησεν Λεύκωνα, Ερυθ-
ρόν, Σχοινέα, Πτόον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
λου κήσας Εφύραν τὴν νῦν
λεγομένην Κόρινθον, γα-
μήτην Μερόπην τὴν Ἀτλαν-
τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίγνεται
Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγλυ-
νῆθη· ὃς ἐκτείνει τὴν πει-
πτοῦ Χίμαιραν. κολάζε-
ται δὲ Σίσυφος ἐν αἴδου,
πέποντος ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κε-
φαλῇ κυλίαν, καὶ σῆτον
ὑπὸ βέλλῃ θάλασσαν, οὐτὸς δὲ
ἐνθάδε αὐτῷ, ἐνθάδε
παλιν εἰς τὴν πύον. πίνει
δὲ πάντῃ τὴν δίκην, διὰ
τὴν Ἀστυνοῦ θυγατέρα Αἴ-
γιναν. ἀρπύσαντα γὰρ αὐτὴν
κρύφα Δία, Ἀστυνοῦ μινύσσει
ζητοῦν λέγεται.

§ δ. Δηίωνος δὲ Λαοκλεύον
τὸν Φωκίδος, Διομήδην δὲ

multum terrarū peragrasset,
lupis qui ovium femoribus
pascebātur, fit obviu: quem
cū illi vidissent, quæ dila-
niabant, relictis, in fugam se
se dederunt. Post Athamas,
regioni à se conditæ nomen
Athamatiam imposuit. Dein-
de Themistonem Hypsei fi-
liam cepit uxorem, ex eaque
Leuconē, Erythroen, Schœ-
neum, & Ptoum genuit.

§. 3. Sisyphus autem Æoli
filius conditā Ephyrā, cui
nunc Corintho est nomen,
Meropen Atlantis filiam sibi
uxorem conjungit: ex iis
Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignivomam Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subvolvendo cruciatur, idque, ubi in summa subvolvit, de integro mox ad ima devolvitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Æsopi filiam illatam ei fuisse dicant, quod occultum illius raptorem Jovem Æsopo filiam vestiganti detexisse fertur.

§. 4. Deion autem Phocidis
Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messenapotitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Diōtyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Jo-

πέδου γαμή. καὶ αὐτῷ γένεται θυγάτηρ μὲν Ἀστεροπίαι· παῖδες δὲ Αἰνείτης, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κίφαλος, ὃς γαμή· Πρύκριν τὴν Εἰρεχθίδος. αὐτὸς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀπῆλθεν ἐξαδιῖται.

§. 5. Πειρήρης δὲ Μεσσηνίῳ γάμῳ, Γοργόφονίῳ τὴν Περσίδος ἐγγυμῶν· ἐξ ἧς Ἀφάρους αὐτῷ καὶ Λεύκιππος, καὶ Τυανδάρους, ἔπτε Ἰκέει· παῖδες ἐγγόντο. πολλοὶ δὲ ἢ Παιήριῳ λέγουσιν, ἢ κ' Αἰόλῳ παῖδα, αὐτὰ Κυνόρτῃ τῇ Ἀμόκλῃ. διότι τὰ πρὶν ἢ Πειρήρης ἐκγόμων, ἐκ τῆς Ἀτλαντικῇ γένῃ δηλώσι μὲν.

§. 6. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῇ νύμφῃ Ναιάδῃ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ Διόκτυς. ἔτοι Σείριφον ἠέκησαν.

§. 7. Σαλμωνεύς ἦ, τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ Θησσελίδῃ γάμῳ. παρὰ γὰρ μὲν ἔσθ' αὐτὸς εἰς Ἡλιν, ἐκείνῃ πάλιν ἔκτισεν. ὕβρις δὲ ἦν καὶ τῆς Διὸς ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. ἔλαχε γὰρ ἰσχυρὸν ἔθνος.

Δίῳ, καὶ ταῖς ἑκείνου ἀφελόμεναι θυσιαῖς ἑαυτὰς προσέτασσε θύειν. καὶ βυσσας μὲν ἐξηρημύνας ἐξ ἄματ' ἑμὲτα λελήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντῆν. βάλασθ' οὖν εἰς ἑσχρὸν αἰδομένας λαμπάδας, ἔλεγε αἰσράππειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν παρεμώσας, τὴν κτηνέυσαν ἔσ' αὐτῷ πόλιν καὶ τὸς οἰκήτορας ἠφάριστο πάστας.

§. η. Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδέως, πατρὸς Κρηδεῖ τοῦ Σαλμωνέως ἀδελφοῦ τέτορμῆν, ἔρωτα ἔχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ καὶ σιωεχῶς ὅτι τὰ τοῦτου ῥέειθρα ποιεῖται, τοῦτοισι ἀποδύρετο. Προσελθὼν δὲ εἰσαδὼς Ἐνιπῆ, συγκατεκίδθη αὐτῇ. ἡ δὲ, γυνήδεα κρύφα διδύμοις, πᾶσι δὲ ἀντίδοσιν. ἐγκυμῶντων δὲ οὗ βρεφῶν, περιούτων ἰσποφορεῶν, ἰσπος μία προσεψάμενη τῇ χηλὶ διατίετο οὗ βρεφῶν, πᾶσι π' οὗ προσώπου μέγας ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰσποφορεὶς ἀμφοτέρους τὸς παῖδας ἀελόμεναι ἔδραχε. καὶ ἡ μὲν,

venisse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictuabat; necnon jaculans in cœlum ardentes faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solè æquavit.

§. 8. Cæterum Tyro Salmonæi filia ex Alcicide gnata, cum apud Cretheum Salmonæi fratrem aleretur, Enipei fluvij amore flagravit, atque ad illius fluentia continenter accedens, propter amnem conqueri minimè desinebat. Neptunus interim sumptâ Enipei formâ, cum ipsa concubuit. Hæc autem, cum geminos clanculùm peperisset, infantes exponit. Expositis autem pueris, & equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una, cum infantium alterum ungulâ tetigisset, faciei partem lividulam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, &, cui lividula reddita est faciei pars,

pars, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cùm ad justam integràmque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quòd ejus operâ parentem malè affectam percipissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tamen intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πλωδίνην, Περίαν ἐπε-
λίσιν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νη-
λία. πλωδόντης δὲ, ἀν-
γώεσαν τῷ μητρὶ, καὶ
τῷ μητρίαν ἀπέκτειναν α-
δύρην. πεκυμένῳ γὰρ γέντι
ὡς αὐτῆς τῷ μητρὶ, ὅρ-
μησαν ἐπ' αὐτὴν. ἡ δὲ ῥά-
σσα, εἰς τὸ πῆς Ἡρας τί-
μιον· κατέφονον. Περίαν
δὲ ἐπ' αὐτῆς ἤν' βωμῷ
αὐτῷ κατίσφαξεν· καὶ κατό-
λιν διέτιλιν τῷ Ἡρῶν ἀπ-
μάζον.

§. 9. Επαώεσαν δὲ ἔσ-
εν πρὸς ἀγῆλους. καὶ Νη-
λεὺς μὲν ἐκπυσὼν, ἦεν
εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον
κτίζει· καὶ γαμῆι Χλωρίδα
τῷ Ἀμφίονι, ἐξ ἧς αὐ-
τῷ γένεται θυγάτηρ μὲν Πη-
ρὸν. ἄρρενες δὲ, Ταῦρον,
καὶ Ἀστειον, Πυλάον,
Δηίμαχος, Εὐρύκειον, Επ-
ιδάον, Ράδιον, Εὐρυμί-
νην, Εὐάγρεα, Ἀλάστωρ,
Νέστωρ, Πεικλύδιον. ὃν
δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μετα-
βάλλειν πρὸς μορφάς· καὶ μα-
χόμενον, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξε-
πύρδην Πύλον, μνόμενον ὅτι
μὲν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ἐπὶ δὲ μέλισσα, ὃν Ἡ' ἑ-
 κλῦς μὲν ἦν Νηλέως
 παῖδων ἀπιδανεν. ἐσάδῃ δὲ
 Νέστωρ μόνῃ· ἐπειδὴ παρὰ
 Γερπυίοις ἐτρέφετο. ὃς γή-
 μας Ἀναξιβίαν τ' Κραπίως,
 θυγατέρας μὲν, Πησιδίκῃ καὶ
 Πολυκάστῃ ἐξήνησε· παῖ-
 δας δὲ, Περσέα, Στρατί-
 χον, Ἀρήτην, Εὐφρόνα,
 Πεισίφρατον, Ἀντίλοχον,
 Θεραμύδιον.

§. i. Πελίας τ' αὖτε Θεσ-
 σαλίαν κατ' ἦκε καὶ γήμας
 Ἀναξιβίαν τὴν Βίαντος, ἧς
 δὲ ἐνίοι λέγουσι, Φιλομά-
 χῃ τ' Ἀμφίονι, ἐξήνησε
 παῖδα μὲν Ἀχαιὸν· θυγατέρας
 δὲ, Πησιδίκῃ, Πέλοπιαν,
 Ἰπποθόῃ, Ἀλκυσιν.

§. ia. Κρηθεὺς τ' κίπας
 Ἰωλκῶν γαμῆται Τυρῶ τ' Σαλ-
 μονέως [τ' αὐτῶν ἀδελφιδῶν]
 ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.
 Ἀμυθάων μὲν ἐν οἰκῶν Πύ-
 λον, Εἰδομένῃ γαμῆται τὴν
 Φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες
 αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὃς
 δὲ τῇ χωρίῳ διαπελῶν, ἧς
 αὐτῷ οἰκήσας αὐτῷ δρυὸς, ἐν
 ᾗ φωλεὰς ὄφειν ὑπῆρχεν,
 ἀποκλινάμενος τῇ θύρᾳ πόντου

nunc in apem facie conversâ,
 ab Hercule tamen cum cæteris
 Nelei filiiis occisus est. So-
 lus autem Nestor servatus est
 incolumis, quippe qui apud
 Gerenios educabatur: & du-
 ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
 filiâ, fœminas Pisidicen &
 Polycasten: mares autem
 Perseum, Straticum, Are-
 tum, Echephronem, Pisi-
 stratum, Antilochum & Tra-
 symedem suscepit.

§. io. Pelias verò Thessa-
 liam incolebat: ductâ Biantis
 filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
 dam volunt, Philomache ex
 Amphione orta, filium Aca-
 stum genuit, & fœminei se-
 xus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.

§. ii. At Cretheus conditâ
 Iolco, Tyronem Salmonei
 filiam cepit uxorem: ex qua
 ipsi filij nascuntur Aeson, A-
 mythaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habitans,
 Idomenen Pheretis filiam si-
 bi conjugio sociavit, cui ex ea
 liberi oriuntur Bias & Me-
 lampus; qui, cum ruri ageret,
 ac pro ipsius ædibus quercus
 esset, in eâq; serpentum late-
 bra esset, occisus à ministris

serpētibus, cētera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumstant, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem exprogefactus, excitatusque, ac perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
nis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodiæ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

ποις ὄρεσι, τὰ μὲν ἔρπει-
τὰ, ξύλα συμφορήσας,
ἔκαυσ· τοὺς δὲ τῶν ὄρεων
νεοσσούς ἔδρεψεν. οἱ δὲ,
ἡρόδομοι τίλησι, πεισά-
της αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὤ-
μων ἐξ ἐκείνου, τοὺς ἀ-
κοῆς τοῖς γλώσσαις ἐξεκεί-
πτων· ὁ δὲ, ἀσας, καὶ
ἡρόδοτος πεισάτης, τῶν
ὑπερπτομένων ὀρεῶν τοῖς
φωναῖς σωίει· καὶ παρ' οὐκεί-
νων μαρτυρίων, περὶ λα-
μ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλ-
λοντα. περιείλατο δὲ καὶ
τῷ ὅτι τῶν ἱερῶν μαρ-
τυρίων. πρὶν δὲ τὸν Αλφειὸν
συντυχόν Ἀπόλλωνι, τὸ λο-
πὸν αἶψα ἔκω μάστιγι.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυ-
θῶντος ἐμνηστεύετο Πηροῦ
τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν
αὐτῷ μνησδωμένων τὸν θυ-
γατέρα, δώσειν ἔφη τῷ πατρί
φυλάκου βόας κομίσανταὺς
τῷ. αὗται δὲ ἦσαν ἐν φυ-
λάκῃ. καὶ κύνων ἐφύλασ-
σιν αὐτὰς· ὅν οὔτε ἄνθρω-
πος, οὔτε θηρίον πύλας ἐλ-
θεῖν ἐδιώκετο. ταύτας ἀδιν-
νατῶν Βίας τοὺς βόας κλέ-
ψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖν αὐτάς. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχει· καὶ περι-
πινὸν φασαυθῆσθαι κλέπων·
καὶ διδοὺς ἐνιαυτὸν, ὅπου
ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
τὴν ὑπόθεσιν, εἰς φυλά-
κην ἀπήει· καὶ ἡγεσάμενος
περιεῖπε, φασαυθὲς ὅτι τῇ
κλοπῇ, δισημοῖς ἐν οἰκῇματι
ἐφυλάσσεται. ληνομένους δὲ
τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέως χρόνου,
ἤντι καὶ τὸ κορυβαῖον τῆς
εἰργῆς σκολήκων ἀκούει. τοῦ
ῥ' ἐρωτῶντος πόσον μέρος
ἦν τοῦ τοκοῦ διαβίβρωται·
ἤντι δ' ἀποκριναμένων λογι-
στὸν ἐλάχιστον ἦν, καὶ ταχέως
ἀκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔπειρον
οἰκημα μεταγαγεῖν. ἡγομέ-
νου δὲ τέτυ, μετ' ἐπὶ πλὴν
συνέπειν τὸ οἰκημα· θαν-
μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν
ὅτι ὅτι μάστις, λύσας παρ-
εκάλεσεν εἰπὶν, ὅπως αὐτὸ
τοῦ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδός
γίνονται. ὁ δὲ, ὑπάρχει-
το, ἐφ' ᾧ τοῖς βόας λή-
ψεται, καὶ ἡγεσάμενος ταύ-
ρους δύο, καὶ μελίστας,
τὰς οἰωνοὺς περιεσκέλετο·
ἡγομένους δὲ αἰγυπῶ, ἵνα

podis fratris opem sibi con-
stituit implorandam. Id illi
germanus se praestitutum
pollicetur, eiq; abigeum de-
prehensum iri praedixit: qui,
si jam annum planè exactum
in vinculis jacuerit, ita de-
mum boves habiturum se ce-
cinit. post ejusmodi pollici-
tationem Phylacen versùs
contendit, atque, ut praedixe-
rat, deprehensus in furto,
conjectus in vincula domi
custodiebatur. Deinde verò
toto propè anni circuitu re-
voluto, teredinum in summo
tecti culmiue trabem corro-
dentium sonum audit: &
quantum è trabe derosum
esset, percontante, teredini-
bus tum minimum superesse
respondentibus, aliò se sta-
tim traduci jubet, quò vix-
dum factò, domicilium illud
corrui. Id admiratus Phyla-
cus, ubi vatem illum opti-
mum esse animadvertit, solu-
tum vinculis, quò posset Iphi-
clus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum
ille, quatenus boves recipiat,
se vaticinaturum pollicetur. Inde matris duobus tau-
ris, eorùmq; visceribus particulatim concisis, ad inau-
gurandum aves evocavit, ad quem cum vultur advolaf-

set, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non-procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cùm sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eúmque obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrafam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vulture prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrafam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ὅδε τετελεσμένον ἐστὶν, ὅτι
φύλακος ποτὲ κριοῖς τέμνων
ὅτι ἔρ' ἀχῶν, παρὰ τοῦ Ἰφί-
κλου πῶς μάχαιραν ἡμαρμί-
νῳ ἔπι κατέδειπο· δέσσαν δὲ
δὲ τῆ παιδὸς, καὶ φονέον-
αὐτοῖς, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
αὐτῷ ἐπιξῆ, καὶ ταύτῃ
ἀμφοτεροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ
φλοιός. ἔλεγε οὖν εὐρεθεί-
σης τῆς μαχαίρας, εἰ ξύ-
σων τὸν ἰὸν ὅτι ἡμέρας δέκα
Ἰφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα
γενήσεται. ταῦτα μαθὼν παρ'
αἰγποῦ Μελάμπους, πῶς
μὲν μάχαιραν εὗρε, καὶ
δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας,
ὅτι ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν,
καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης
ἐγένετο. τὰς δὲ βόας εἰς
Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀ-
δελφῷ πῶς Μηλέως θυγα-
τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲν πνθ' ἐν Μεσ-
σῇ κατῴκει. ὡς δὲ τὰς
ἐν Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμηνε
Διώνυσος, ἔπειτα μέρει τῆς
βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς,
ἐκεῖ μετὰ Βίαντον κατῴ-
κησε.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
Πηροῦς Ταλαὸς, οὗ καὶ
Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος

τῷ Μελάμπος, Ἀδρασὸς, Παρθινοπαῖϑ, Περφίαξ, Μηκισεύς, Λεισίμαχος, Εὐφύλη, ὡς Ἀμφιάραϑ γαμῆ. Παρθινοπαίου δὲ Πέρμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῆς Ἐπιγόνου ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκισίῳ δὲ Εὐρύαλϑ, ὃς ἦκεν εἰς Τεγίαν. Περώνακτϑ δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος, Ἀδράστου ὃ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Περώνακος, θυγατρὸς μὲν Ἀργία. Δηϊπύλη, Αἰγίαλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλειος, Κυάνιππος.

§. 14. Φέρης δὲ ὁ Κρηδίως, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐχόνησεν Ἀδμητον καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὐδὲ Νεμίαν κατήκησε γήμας δὲ Εὐρυδίκη, ὥς δὲ ἐνιοί φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐχόνησεν Οφελτίῳ κληδόντα Ἀρχέμορον.

§. 15. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντϑ τῆς Φερίων, ἐδήτουν Ἀπύλων αὐτῷ μνηστευομένην τὴν Πελίην θυγατέρα Ἀλκην. ἐκείνῳ δὲ δῶσιν ἐπαγγελαμένου Πελίην τὴν θυγατέρα, τῷ καταζέξασθαι ἄμα λέοντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylon, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphitheâ uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Peliae filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alcestin capit, qui, cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit, & a Parcis deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, aut uxor mortem ultrò subierint. Post, ubi illi moriendi dies advenit, parentes profilio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit; sed, ut quibusdam placet, Hercules commissâ cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

§. 16. Jason autem Æsone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, quia alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum esse. Pri-
mò cum id genus oraculi mi-

χέωσαν Ἀπέλλων ζεύξας
ἔδωκεν ὁ δὲ κριύσας πρὸς
Πελίαν, Ἀλκυσιν λαμβά-
νει. θύων δὲ ἐν ταῖς γά-
μοις, ἐξελάσσει Ἀρτέμιδι
θύσαι, διὰ τοῦτο δὲ θάλαμον
αἰοίξας, εὖρε δρακόντων
σείσμα πεπληρωμένων.
Ἀπέλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλά-
σκεσθαι τὴν θεὸν, ἢ τίσασθαι
πρὸς Μοῖραν, ἵνα ὅταν Ἀδ-
μυτῷ μέλλει πλάτῃν,
ὅπου δὴ τοῦ θανάτου, αὐ-
τὸν ἐκασίως τις ὑπὲρ αὐτῆς θνή-
σκεν ἑλκται, πατὴρ, ἢ μή-
τηρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ ἦλθεν ἡ
τῆς θνήσκουσιν ἡμέρα, μήτε τῶ
πατρὸς, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ
αὐτῆς θνήσκον θελόντων. Ἀλ-
κυστις ὑπὲρ αὐτῆς ἀπέθανε· καὶ
αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψε ἡ
Κόρη. ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν,
Ἡρακλῆς μαχιστὰ μὲν Ἀδῆ:

§. 15. Αἴσωνος δὲ τοῦ
Κρηδέως καὶ Πολυμήδους
τίς Αὐτολύκων, Ἰόων.
οὐτὸς ᾧ κε ἐν Ἰωλλῷ. τῷ
δὲ Ἰωλλοῦ Πελίας ἐβασί-
λευσε μετὰ Κρηδέα, ᾧ
χρῶμένῳ πρὸ τῆς βασι-
λείας ἐδέσπισεν ὁ θεὸς, καὶ
μονοτάδαλον φυλάξασθαι.
τὸ μὲν οὐδὲ πρῶτον, ἡγνόμεν

ἃ χρησμὸν, αὐτοῖς ὃ ὕστερον
 αὐτὸν ἔγνω. πελῶν γὰρ ὅτι
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, ἀγῶας τὰ πολλὰς ὅτι
 ταῦτη, καὶ ἃ Ἰάσωνα μι-
 τιπόμετο. ὃ ὃ πόδῳ μαρ-
 μίαι ἐν τοῖς χερσίν διατε-
 λῶν, ἔπειυσεν ἐπὶ τῷ θυ-
 σίαν. διαβάνων δὲ ποτα-
 μὸν Αἰαλῶν, ἐξῆλθε μο-
 νοσάνδαλῳ, τὸ ἔπειν
 ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πύ-
 διαν. διασπόμενῳ ὃ Πε-
 λίας αὐτὸν, καὶ ἃ χρησμὸν
 συμβαλὼν, ἔρωτα προσε-
 δίδεν, πᾶν ἐποίησεν ἐξουσίαν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὶν πρὸ φονδὸς αὐτοῦ τῷ
 πελιδνῷ. ὃ δὲ, εἴτε ἐπὶ λ-
 θεν ἄλλως, εἴτε διὰ μῶν
 Ἡρας, ἢ ἄλλοι κακὸν Μή-
 διαι Περίε. ἃ γὰρ Ἡραν ἐκ
 ἐπίμα· τὸ χρυσόμαλλον δί-
 ρας, ἔφη, προσέτατον αὐ-
 φέρειν αὐτῷ. τῷτο Περίε
 ἀκύντας, ἐνδὸς ὅτι τὸ δίρας
 ἐλθὲν ἐκείλδον αὐτὸν, τῷ-
 το ὃ ἐν Κόλχρῃ ὑπὸ Ἀρε-
 ὄσσι κρεμάνον ἐν δρυὶς.
 ἐφρυγῆτο ὃ ὑπὸ δράκοντῷ
 αὐτοῦ. ὅτι τῷ πεμπίμενῳ
 Ἰάσων, Ἀργον. παρεχάλεσε ἃ
 φέρε. καὶ κείνῳ Ἀθηνᾶς

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd rei rusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturus esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelix, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pondet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia as-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phrixi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

εικλόμενῳ Νηλεὺς Αὐ-
γίας Ἡλίου Ἰφικλῷ Θεστίῳ
Ἀργεὺς Φείξῃ Εὐρύαλος
Μηκυσίῳ Πρωίλαος Ἰπ-
πάλμῃ Λήϊτος Ἀλέκτορος
Ἰελλῷ Ναυβόλῃ Ἀσκάλα-
φος ἔλ' Ἀλμῆμος Ἀρεῷ Ἀσ-
είος Κομήτῃ Πολύφημος
Ελάτῃ. ὅτε ναυαρχῶντῳ
Ἰάσονος ἀνενεχθέντι, περι-
ίχουσι Λήμνῳ.

§. 15. Ἐντοῦ δὲ ἡ Λήμ-
νῳ αἰδρῶν πτὴ ἔσα ἔρη-
μος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
Τυψύλῳ, τῷ Θόαντος, δι'
αἰτίαν τιθεῖ. αἱ Λήμνιαι
πλὴν Ἀφροδίτῃς ἔκ ἐπι-
μουῶν ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
δυσουμίας, ἔξ διὰ τῶν οἱ
γῆματις αὐταῖς. ὅν τ' πλη-
σίον Θράκης λαβόντες αἰχ-
μαλιπύδας συνδυνάζοντο
αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὺς τε πα-
τέρας, καὶ τὺς ἀνδρας φι-
νέουσι. μόνῃ δὲ ἔσσαν Τυψ-
ύλῃ πὸν ἑαυτῇς πατέρας
κρύψασα Θόαντα. φερόν-
τις οὐκ ὅτι γυναικοκρα-
τυμένη τῇ Λήμνῳ, μίσ-
θονται ταῖς γυναιξίν. Τυψ-
ύλῃ δὲ Ἰάσονι συνδυ-
νάζουσι, καὶ ἡμῶν παῖ-

clymenus Nelei, Augeas He-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrxi, Eu-
ryalus Mecistei; Peneleus
Hippalmi, Leitus Alektoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Almenus Martis, Asterius
Cometa, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Jasone
eveneti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filiz imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viri è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
mulierculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quòd
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
viros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
sconditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Jasone compressa Evenum

at Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avecti, resultantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius atquatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαί, Εὐώνον καὶ Νεβροφόνον.

§. 18. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσήλθοι Δολίονσιν, ὧν ἑκασιλίδες Κύζικος. ὧν αὐτὸς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πύλῃ καὶ περιπλέοντες ἀπὸ πλοίαις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσήλθοι. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἐτυχον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς πολέμῳ. οἱ δὲ νυκτὸς σιωπῇ καὶ ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας, κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἐγνωσαν, ἀποδυσέμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸ Κύζικον πολυτελῶς ἐθάψαν. καὶ μὲν πρὶν ταφῇ πάλσαντες, Μυσίαν προσήλθοι.

§. 19. Ἐνταῦθα, Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ὦν γὰρ ὁ Θεοδόμαντος παῖς, Ἡρακλῆος ὃ ἐρώμενον, ἀποσταλὴς ὑπὸ δαίμονος, διὰ χάλλον ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτὴ βοήσαντος, πασάμενος τὸ ξίφος,

ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγρῶν νομίζων· καὶ δηλοῖ σιωπῶντι Ἡρακλεῖ. ζητουμένων δὲ ἀμφοτέρων ἢ Ὑλαν, ἢ ναεῖ ἀνήχθη. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίον ἐκασιάλωσεν· Ἡρακλεῖς ὃ ὑπέσπευεν εἰς Ἀργεῖ. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὸν εἰδὲ ἢ ἀρχὴν φησι παῦσαι, ἀγὰρ παρ' Ομφάλη δουλεύειν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφαιῶν τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῶναι λέγει, τῆς Ἀργεῖς φθιγγαμῆνης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τέτυτον βαρύν. Δημάρετος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πωλῶντα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ ἔμ' Ἀργοναυτῶν ἡμέλει.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπὸ λαν εἰς τὴν Βεβρυκῶν γῆν, ἥς ἐκασιάλωσεν Ἀμυκος Πισσηδῶντος παῖς καὶ Βιθυνίδος· ἡμῶν δὲ ὧν ἔτ' οὗ, τὸς ἀποσχόντας ξένοις ἡνάγαξε πυκνῶν, καὶ τῶν ἢ πύργον ἀνέγει. παραγυρόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ πλωτῶν, τὸν ἀείπειν αὐτῶν

à latrone abduci putans, persecutus est, idque Herculi obvia facto indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus conditâ in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verùm Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neque jam tum statim navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliæ urbe relictum fuisse refert: propterea quòd Argo hujus herois pondus perferre haudquaquam posse dicebatur: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit.

§. 20. Inde à Mysia in Berycum terram, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregiis polleret, qui in sua regna venirent, secum cestibus contendere cogebar, & devictos ita perdebat. Tum igitur advectus ad navim Argo, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerisque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filius à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Eæ verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpau-

εἰς πυγμὴν προσελαίπο. Πολυδάκης δ' ὑποχόμενος πυκτεύσεν ὥς αὐτὸν, πλῆξας καὶ τ' ἀγκύρα ἀπέκτεινε. οἳ δ' Βεβρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀπίστωτες οἱ ἀεισεῖς τὰ ὄπκα, πολλοὺς φέρντας φονδαίοισιν αὐτῶν.

§ κα. Εντεῦθεν ἀναχθέντες, καταπύσσον εἰς τὴν Θρηκῆς Σαλμυδικῶν, ἔνθα ὦκαί φινεις μαίης, τὰς ὁφείας πεπρωμένῃ. οὗτων οἱ μὲν τὸν Ἀγνίους τῇ λέγεισι, οἱ δὲ Ποσειδῶνι ὕόν. καὶ περὶ δὴ αἰ φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι πρὸς λέγει τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέν, καὶ τῇ Ἀργαυαίῃ, ὅτι παιδὶς μνηστρῶν, τὰς ἰδίους ἐπύφλωσε παῖδας. πνέες δ', ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξεται καὶ ἐν Κόλχων εἰς τῇ Ἑλλάδα πλοῦν ἐμίσουσιν. ἐπιμύσαν δὲ αὐτῶ καὶ τὰς Ἀρπύγας οἱ Διοί. περὶ ταῦ δὲ ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιστάτῃ τῷ φινεῖ παρεπύματο τέρας, ἐξ ἑσπεροῦ καθιπτάμεναι, τὰ μάλιστα ἀνέπαζον· ὀλίγα δ'

ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεια κατέ-
 ληπον, ὥς τε μὴ θύωα-
 δαι φροσινέγχεσθαι. βυλο-
 μένοισι δὲ τῆς Αργοναύτης
 τὰ παρὰ τῆς πλοῦς μαθεῖν,
 ὑποθήσασθαι τὸν πλοῦν ἔφη,
 εἴη Ἀρπυῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέδυσαν αὐτῷ τράπεζαν
 ἐδισμάτων· Ἀρπυίαι δὲ
 ἐξαίρνης σὺν βοῇ καπα-
 πῆσαι τὴν τροφὴν ἤρπα-
 ζον. θεασάμενοι δὲ οἱ Βο-
 ρεὺ παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες πρεσβοί, πα-
 σάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰέ-
 ρα ἐδίωκον. αὐτὸ δὲ τῆς
 Ἀρπυίας χρεὼν τιθασαί
 ὑπὸ εἴη Βορέου παίδων·
 τοῖς δὲ Βορέου παισὶ, τό-
 τε τελευτήσεν, ὅτε αὐ-
 τὸν διώκοντες μὴ καταλάβω-
 σι. διωκομένων δὲ εἴη Ἀρ-
 πυῶν, ἡ γὰρ καὶ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγρει πο-
 ταμὸν ἐμπήκει. ὅς νῦν ἀφ'
 ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται·
 πάντῃ δὲ, οἱ μὲν Νι-
 κοδόλῳ, οἱ δὲ Αἰλλόπου
 καλοῦσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τῇ κα-
 λεμένη Ὠκυπέτῃ, ὥς δὲ
 ἐνιοί, Ὠκυθον. Ἡσιόδος δὲ
 λέγει αὐτὴν Ὠκυπέτιν.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore foedata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia appositæ erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per aërem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat: sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 insectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit: qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pys. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum:
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocythoen;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Bores filios Harpyiarum infectionem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum perrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitatæ vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volantibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὸ Περποντι-
δα φεύγουσα, μίχρει Εχ-
νάδων ἤλθι νήσων· αἱ γὰρ
αἰὲρ ἀκείνης Στροφάδες κα-
λουῦνται· ἐσάφη γὰρ ὡς ἡλ-
θιν ἐπὶ ταύταις. καὶ ἡμο-
μένη κατὰ τὸ ἥϊονα ὑπὸ
χευμάτων πίπῃσι σὺν τῷ διώ-
κοντι. Ἀπλωνιῳ δὲ ἐν
τοῖς Ἀργοναύταις ἴσως Στρο-
φάδων νήσων φησὶν αὐταῖς
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δδυσας ὄρεον, τὸν
Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

§. 23. Ἀπαλλαγῆς δὲ
ἤν' Ἀρπυῶν Φινεύς, ἐ-
μύνησε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀρ-
γναύταις. καὶ πρὶ ἤν' Συμ-
πληγῶν ὑπέδειτο πετρῶν
ἤν' κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
δὲ ὑπὸ μίχρει αὐτῶν, συγ-
χροὶ ὁρμαῖαι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς ἤν' πνέματων
βίαις, τὸν διὰ θαλάσσης
πέραν ἀπέκλειον. ἐφίετο
δὲ πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῶν
ὁμίχλη, πολλὰ δὲ πάντα
γὰρ ὡς δὲ ἀδύ τον καὶ
τοῖς πηροῖς δ' αὐτῶν ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀρεῖ-
ναι πλειάδα διὰ τῶν πετρῶν,

καὶ πάντων ἐμὴ μὲν ἴδω-
σι σωθεῖσσαν, διαπλῆν κα-
ταφρονούταις· ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένῳ, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα, ἀθήροντο,
ἀκούσαντες· καὶ ὡς πλη-
σίον ἦσαν ἤν' πηγεῶν, ἀ-
φιάσιν ἐκ τῆς περὶ ἑαυ-
ταις· τῆς δὲ ἰππαιμέ-
νης, τὰ ἄκρα τῆς ἕως
ἢ σύμπλοος ἤν' πηγεῶν
ἀπεδείκνυν. αἰαχουρούσαι
οὐκ ἐπιτηρήσαντες τὰς πέ-
τρας, μετ' εἰρεσίας ἐντό-
νου, συλλαβομένης Ἡέρας,
διήλδον, τὰ ἄκρα ἤν'
ἀφλάσων τῆς νηὸς θε-
κοπίσης. αἱ μὲν ἔν' Συμ-
πληγάδεις ἔκτοτε ἔσθσαν.
ῥεῶν γὰρ ἰὼ αὐταῖς νηὸς
πρωτοδείσης εἶναι παντι-
λῶς.

§. κγ. Οἱ δ' Ἀργοναῦται
πρὸς Μαριανδύνους περὶ-
νυκτο. καὶ κεῖ φιλοφρένος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυ-
κός. ἐνθα δηήσκει μὲν Ἰδμων
ὁ μαίτις, πηξάωντος αὐτὸν
ῥέοντος. δηήσκει δ' καὶ Τίφης.
καὶ τὴν ναὺν Ἀγκῆος ὑπερ-
ταί κυβερνᾷ. φθόγγον αὐ-
τὸς δὲ θερμόδοντα, καὶ Καί-
ησον. ὅττι φᾶσιν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent : si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cùm accepissent,
solutâ navi discedunt, & cùm
proximè Symplegadas perve-
nissent, de prora columbam
dimittunt : quæ cùm per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegadas
coeuntes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum reces-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hic etiam moritur : &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus severat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum deperire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis & incantationibus insignis. Quæ veritate Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὅττι τῆς Κολχικῆς
ἔστι γῆς. καὶ διορμηθείσης δὲ
τῆς νηὸς, ἦκα καὶ πρὸς
Λιάντιον Ἰάσονα. καὶ τὰ ἐπι-
ταγῶτα ὑπὸ Περίην λέγων,
παρήλασι δώσω αὐτὸ δίδρας
αὐτῷ. ὃ δώσειν ὑποχέτο. ἐὰν
τοῖς χαλκοπῖδαὶ ταύροις
μόνῳ καταζεύξῃ. ἦσαν ὅ
ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτοι,
ταύροι δὲ δύο μεγάλοι διαφέ-
ροντες, δῶρον Ἡφαίστου οἱ
χαλκοῖς μὲν εἶχον πόδια·
πῦρ δὲ ἐκ σωματίων ἐφύσων.
τί τοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
τάσεται ἀείραν δράκοντες
ὀδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
παρ' Ἀθηνᾶς τοῖς ἡμίσεις
ὧν Κάδμου ἔσπειρεν ἐν
Θήβαις. ὑποβῶντες δὲ ἦ
Ἰάσονα, πῶς αὖ δώσωτο
τοῖς ταύροις καταζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἐροῦσα ἴχει.
ὣν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτης,
καὶ ἰδύης τ' ὠκεανῷ φαρ-
μακίς. διδίκυα δὲ μὲν πρὸς
τὸ ταύρων διαφθεῖν· χρύφα
τὸ πατρὸς σιωπεργήσιν αὐτῷ
πρὸς τὴν ἀζεύξιν τὸ ταύρων
ἐπιγγείλατο, καὶ τὸ δίδρας
ἐλχειεῖν. ἐὰν ὁμώσῃ αὐτῷ
ἔξιν γυνᾶν, καὶ εἰς Εὐ-
λάδα σύμπλοον ἀγαγῇται.

ὁμύσαντες ὃ Ἰάσον· φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγῆναι τὰς μέλλοντα ταύρους, ἀκέλευσι χρίσαι πῦρ ἢ ἀσπίδα, καὶ τὸ δένρον, καὶ τὸ σῆμα. τετὰρ ὃ χριδέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὖ ὑπὸ πρὸς ἀδίκηθῆσθαι, μὴτα ὑπὸ σιδήρε. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, περιεργόμενον ἤνθ' ὀδόντων, ἐν γῆς ἀνδρας μέλην ἀνιδύειν ἐπ' αὐτὸν καταπλισμένοις· ὅς ἔλαττο ἐπειδὴ ἀνδρῶς θιάσεται, βάλλη εἰς μέσον λίθους ἀπιδν. ὅταν δὲ ὑπὸ τύτῃ μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κλείνῃν αὐτὺς. Ἰάσον ὃ ἔπεισεν ἀκύντας, καὶ χρισάμενον φάρμακον, καταζευγνύοντες εἰς τὸ πῦρ νεὼ ἄλσος, ἐμάστιν τὰς ταύρας καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, αὐτὰς κατιζεύξε. ἀπείροντ' δὲ αὐτὴ τὰς ὀδόντας ἀνέτελλον ἐν τῇ γῆς ἀνδρες ἑνοπιοί. ὃ ὅππῃ κλείονας ἐώρε. βάλλων ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτὺς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους περιπῶν ἀνῆρει. καὶ καταζευγνύμενων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδίδετο τὸ δέντρον Αἰήτης ἐβέλετο ὃ πῶτε Ἀργὼ καταβλέξαι, καὶ

præstiturum se juravit Jason, pharmacum, quo tauros sub jugum mitteret, dedit: eoque clypeum, hastamq; , ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum dumtaxat diem, nullâ neque ignis, neque ferri violentiâ læsum iri afferebat: Sed & illi indicavit, ut è satis dentibus viri terrâ orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri, quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminens lapides conjiceret. Postea vero quàm ea de re inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Jason, & pharmaco inunctus, in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammæ vi erumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus, armati è terra viri statim profligare. Tum Jason ubi plures esse vidit, conjecit inter eos occultè lapidibus, pugnantes inter se adortus, occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest ut vellus aureum ex pacti & conventi formulâ tradat Æetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apfyrtus frater consequebatur. illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæe audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jacet: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desinit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò dif-

κτίναι τὸς ἑμπεύοντες. φθάσας δὲ Μήδεια, τὸν Ιάσονα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δέρας ἤγαγε καὶ τὴ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις, μὲν Ιάσονα ἔχουσα τὸ δέρας, ὅτῃ πλὴν Ἀργῶ παρεχόετο. σωμαίπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων ἀνῆχθησαν.

§ κδ. Αἰήτης δὲ ἐπρὸς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα, ἀρμυσε πλὴν ναῦν διώκειν. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὴν ἀδελφὸν φονεῦν καὶ μελίσσασα, καὶ βυθοῦ ῥίπτει σωμαδροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τῆ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑσέρησι. δίοψας ὑποσρέψας, καὶ τὰ σπένοντα τῆ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον περσηγρόδον Τόμοις. πολλοὺς δὲ ἔκ Κόλχων ὅτῃ πλὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὸς ἐξέπεμψεν ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτὸς πείσειν τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διαχεθόντες ἀπὸ ὁμήαρος, ζήτησιν ἐπειῶντο, τοῖς Ἀργοναύταις τὸν

Ἡεῖδαδεν ποταμὸν ἦδη πα-
ραπλοῖσαι μάλιστα ὃ Ζεὺς
ὑπὸ τῷ φοινδάντῳ Ἀψυρ-
τι, χερσὶν λαβὼν ἐπι-
πόμενος, ἐμβάλλει πλάτω-
καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας
νήσους παραπλοόντων, ἡ ναὺς
φθίγγεται, μὴ λήξον τιῶ
ὄργῳ τῷ Διὶ, εἰ μὴ πο-
ρδάντες εἰς τιῶ Αὐσονίαν,
τὴν Ἀψυρτί φόνον καταρῶσιν
ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ παραπλεύ-
σαντες τὰ Λιβύων καὶ Καλ-
τῶν ἔδην, καὶ διὰ τὴν Σαρδι-
νίαν πλάτεις κομιδάντες, πα-
ραμεινόμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἐνθα Κίρ-
κη ἰκίται γυρόμενοι κατα-
δύονται.

§. κς. Παραπλοόντων δὲ
Σειρηνῶν ἀντῶν, Ὀρφεὺς δὲ
ἐναντίαν μέσαν μελωδῶν,
τὴν Ἀργοναύτας κατέχευε μύ-
θος ὃ Βήτης ἐξενήξατο πρὸς
αὐτάς, ὅν ἀπάσασα Ἀφροδίτη
ἐν Αἰλυσσίῳ κατῴκει. μὴ
δὲ τὰς Σειρηνῶν τὴν ναὺν χά-
ρύβδης ἐξεδίχετο, καὶ Σκυλά-
λα, καὶ πύξαι πλαγκταί.
ὑπὸ δὲ φλόξ πολλὴ καὶ κα-
πὸς ἀναιετομέδοντες ἰωρῶτο.
ἀλλὰ διὰ τέτων διακόμισι δὲ
ταῖν σὺν Νηρείῳ Θέῃς πα-

nautis occupantur, Eridanum
amnem jam prætereuntibus.
At Jupiter ob Apfyrty cædem
iratus, ingenti immisît tem-
pestate, Argonautis errores
inijcit: ac dum secus Apfyrty-
das insulas navigant; Argo
navis eos alloquitur his ver-
bis: Jovis iram nunquam an-
teâ desituram esse, quàm in
Ausoniam profecti, Apfyrty
necis ergò à Circe fuerint ex-
piati. Hi autem Libyæ Galliæ-
que gentes prætervecti, &
per Sardiniam pelagus delati,
Hetruriam legunt. Inde ad
Æxam contendunt, ubi à Cir-
ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
nas navigarent, Orpheus,
quod contrariam occineret
cantionem, Argonautas inhi-
buit. Verùm solus omnium
Butes ad eas enatavit, quem
raptum, Venus ad Lilybæum
habitatum relegavit. Pòst à
Sirenibus navim Charybdis
excepit, Scyllâque, & erran-
tia saxa: è quibus ingens flam-
marum vis ac fumus eructari
videbatur. Atqui per ea The-
tis cum Nereidibus; Junonis
monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoüs imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoö reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim verò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ρακληθῆσαν ὑπὸ Ηρώς. πα-
ραμειψάμενοι δὲ Θεινακρίας
νῆσον, Ἠλίε βῆς ἐχούσαν,
εἰς δὲ Φαιάκων νῆσον Κέρκυ-
ραν ἦκον. ἥς βασιλεὺς ὤν
Ἀλκίνοος. οὗ δὲ Κολχικῶν
δὲ ναῦν εὐρῶν μὴ διασμέ-
νων, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις
ὄρεσι παρῶκυσαν· οἱ δὲ εἰς
τὴν ἀλμυρίαν κομωδύντες,
ἐκπσαν Ἀψυρτίδας νήσους.
ἐνίοι δὲ, πρὸς Φαίακας
ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατή-
λαβον, καὶ δὲ Μήδειαν ἀπή-
του παρὰ Ἀλκινόου. ὁ δὲ,
εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωμαστέλυ-
τον Ἰάσονι, ἐὶ δώσω αὐτῷ
ἐκείνη· εἰ δὲ παρδίνος ὄντι,
τῇ πατρὶ ἀντιπλήψιν. Ἀρή-
τη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθά-
σασα Μήδειαν Ἰάσονι σω-
εῖλε· ὅθεν οἱ μὲν Κολχι-
κοὶ μὲν Φαιάκων κατήλκυσαν.

§. 26. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται
μὲν τῆς Μηδίας ἀνέχθη-
σαν. πλείοντες δὲ νυκτὸς,
σφοδρῶς ἐπὶ πῆσιν χιμῶ-
νι. Ἀπόλλων δὲ εὐρὸς ὄντι
τὴν Μενειτίου διέρων, το-
ξεύσας τῇ βέλῃ, εἰς τὴν
θάλασσαν κατήρεψεν. οἱ
δὲ, πλησίον ἐθάσαντο
νῆσον· τῇ δὲ πρὸς πρὸς

Δοκίαν ἀναφανῆναι περι-
 μωδύντες, Ἀνάφω ἐκάλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαρὺν
 Ἀπόλων Ὁ Αἰγλαίη, καὶ
 Δυσιάσαντες, ἐπ' ἐνωχίαν
 ἐηράπησαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηδείᾳ δαδὲκα δι-
 εῖπαναι, τὴν αἰεσίαν ἐκω-
 πῆον μὲν παῖδας. ὅθεν ἐπὶ
 καὶ νῦν ἐν τῇ Δυσίᾳ σωτη-
 ρίᾳ ὄρεσι σκώπῃεν γυναιξίν.
 ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, κω-
 λυόντων Κρήτην περιήλθον
 ὑπὸ Τάλω. σῶτον, οἱ μὲν,
 οὗ Χαλκοῦ γένους ἦν λέ-
 γουσι· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου
 Μίνφ' ὁδωῖαι· ὅς μιν χαλ-
 κοῖς ἀνῆρ. οἱ δὲ, Ταῦρον
 αὐτὸν λέγουσι· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένῳ
 πεπτείνυσαν ἄχρι σφυ-
 ρῶν· περὶ δὲ τὸ δέσμα-
 τος φλεβὸς ἦλθ' διήκειτο
 χαλκός. ὅθεν ὁ Τάλως περὶ
 ἐκείνης ἡμέρας πῶν νῆσον
 περιτρεχάζων ἐπῆρη. διὸ καὶ
 τότε πῶν Ἀργὸν περιωλέυ-
 σαν διερχόν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς
 δὲ ὑπὸ Μηδείας, ἀπῆδα-
 νεν· ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῷ μα-
 νίαν Μηδείας ἐμβάλεισιν·

veniunt, ac præter spem osten-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt : ubi Apol-
 lini Æglæo aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arete duodecim ancillæ
 Medææ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lufum fugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 ὦτι, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt ;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt : atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat ; Demùm Medææ
 beneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medææ poculis ad
 insaniam redactus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavam illi Medeam extraxisse, omniq; ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obiisse narratur. Nec desunt qui illum à Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridémq; navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærît, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πρὶν, ὑποχρέμενης ποιήσῃν ἀδάσσει αὐτὸν, καὶ τὸ ἥλον ἐξελεύσῃς, ἐκρύντο· οὗ πάντες ἰχῶρ ὑποδαῖν. πρὶν δὲ αὐτὸν τοξιδόντα ὑπὸ Ποίαντῳ εἰς τὸ σφυρὲν, τελευτῆσαι. μίαν δὲ ἐν ταύτῃ νύκτι μάλιστα. Αἰγὴν περὶ ὀχλοῦσιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ γίνεται πρὸς τὴν ὑδρείαν αὐτοῖς ἀμύλλα. ὁκείδων δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντεσσι πλουῶν ἐν τῇ γῇ μισὶ τέλει ὄσαντας.

§. κζ. Περίας δὲ ἀπογνῶς πλὴν ὀπισθοβῶν τῇ Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσωνα κτείνων ἦεν. ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελθεῖν, θυοῖας ὀπιτελῶν ἀδελφῶν τῶν αἵμα πασάμενος ἀπέδανεν. ὁ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐφθρασαμένη Περίαν, νήπιον ὑπολιπῆσαι παῖδα, ὡς πρὸς πόλεμον ἐρύμαχον, ἑαυτῷ ἀνῆρτησιν. Περίας ἡ καὶ καταλειφθέντα παῖδα ἀπὸ κτείνων αὐτῆς. ὁ ἡ Ἰάσονος κτελδὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε. πρὸς ὧν δὲ ἡδίκηθη

μεταλθῆν ἐδάλων, καὶ τὸν
ἐξεδίχατο. καὶ τότε μὲν εἰς
Ἰσθμὸν μετὰ τῆς ἀρίστων
πλευσας, ἀείδῃ καὶ τῶν ναῶν
Ποσειδῶνι. αὐτὸς δὲ Μή-
διαν ὄψαρχα ζῆτῃν
ὅπως Πελία· αὐτῷ δίκας
ὑπόσκη. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
σίλεια τῷ Πελίῳ παρελ-
θούσα, πίδει καὶ θυγα-
τέρας αὐτῆς [Ἀστυόπην
Θηλαδὴ, καὶ Ἀντιόκην]
τὸν πατέρα κρυεργῆσαι, καὶ
κατεψῆσαι, διὰ θυμῶν
αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
σων νέον. καὶ τῷ πεῦσαι
χάειν, κριδὸν μελίττασα,
καὶ κατεψῆττασα. ἐποίησεν
ἀγνα. αἱ δὲ πεῦττασαι, καὶ
πατέρα κρυεργῶσι, καὶ κα-
τεψῶσιν.

§. κη. Ἀκαστος δὲ μὲν τὸ καὶ
Ἰωλκὸν οἰκύνταν, καὶ πατέ-
ρα δάπνη. τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
καὶ Μηδείαν, καὶ Ἰωλκοῦ ἐκ-
βάλλει. οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόριν-
θον καὶ δίκας μὲν ἐπὶ διετί-
λουν εὐτυχῆντες αὐτὸς δὲ
καὶ Κόρινθον βασιλεύει Κρέον-
τος καὶ θυγατέρα Γλαύκην
Ἰάσονι ἐγὼν ὄντος. ὄψαρχα
ψάμενος Ἰάσων Μήδιαν,
ἐγάμεν. ἡ δὲ ὅς τις πᾶσι μισὴν Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
pectabat. Proinde sumptis se-
cum lectissimis heroibus, in
Isthmum navigavit, ad navim
Neptuno dedicavit. Inde Me-
deam monet ut rationem
ineat, quâ Pelias illi tot inju-
riarum pœnas luat. Tum illa
Pelias regiam ingressa, Regis
filias, Asteropeam nempe &
Antinoen, patrem dissecan-
dum, elixandumque suasu in-
ducit suo: atque eundem in
vitam mox ætate juvenem
suis se beneficiis revocaturam
esse pollicetur. Idque ut faci-
lius credi posset, arietem in
frusta dissectum, elixatum-
que agnum reddidit. Tum illi
credulæ, patrem occidunt,
membratimque concisum eli-
xant.

§. 28. Acastus autem una
cum Iolcensibus patrem sepe-
livit: Jasonemque & Me-
deam Iolco ejecit. Hinc illi
Corinthum commigrant: ubi
decennium totum fortunatè
transegerunt. Inde cum Glau-
cen Creon Corinthiorum
Rex filiam Jasoni despon-
disset, eam, dimissâ Me-
deâ, in matrimonium duxit.
Tum illa quos Jason Deos
jurasset,

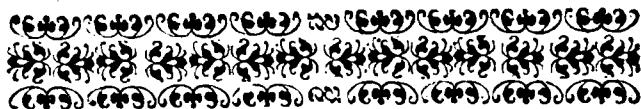
jurasset, obtestata, ingrátum-
que illius animum subinde
detestata, uxori quidem pe-
plum venenis infectum mi-
sit : quem simul ac illa sibi
induit, cum adiutore patre,
valido igne correpta conflag-
avit. Medea insuper quos
ex Iasone filios habebat,
Mermerum nempe ac Phe-
retem, trucidavit, & sum-
ptum ab Sole alatorum dra-
conum currum conscendit,
in eoque profugit Athenas:
qua in fuga, ut quidam fe-
runt, filios infantes adhuc,
supplices ante Acrææ Juno-
nis aram constitutos, omi-
sit: quos surgere iussos, Co-
rinthij multis vulneribus con-
trucidarunt. At Medea, quæ
convolarat Athenas, mox
ibi Ægeo nupta, filium, cui
Medo nomen fuit, gignit.
Postea verò, cum Theseo
comparasset insidias Athe-
nis, in fugam acta cum Me-
do filio ejicitur; Qui ma-
gnum apud Barbaros impe-
rium consecutus, subiectam
sibi provinciam universam
Mediam vocari voluit; &
bellum contra Indos infe-
rens vitam cum morte com-

ων διὸς ἐπικαλισμένη,
καὶ τῷ Ιάσωνι ἄχαρι-
σίαν μεμφαμένη πολλάκις,
τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον
μεμυγμένον φαρμάκῳ ἑ-
πιμψεν· ὃν ἀμφιασμένη,
μὲν τῷ βοηθοῦντι πατρὶ
πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει·
τούς τε παῖδας, οὓς εἴ-
χεν ἐξ Ιάσωνι, Μέρ-
μερον καὶ Φέρητα, ἀπέ-
κλεινε. καὶ λαβοῦσα παρὰ
ἡλίου ἄμμα πηλώων δρα-
κόντων, ὅπῃ τοῦτε φεύ-
γουσα, ἦλθεν εἰς Αἰθί-
νας. λέγεται δὲ ὅτι φεύ-
γουσα, τοὺς παῖδας νη-
πίες ἐπὶ ὄντας κατέλιπεν,
ἰκέτας κινδύνασα ὅτι τὸν
βωμόν τῆς Ἥρας τῆς Α-
κράειας Κοεῖνδιοι διὲ αὐ-
τοῖς ἀνείσαντες κατε-
πυρμάτισαν. Μήδεια δὲ
ἦκεν εἰς Αἰθίνας. καὶ καὶ
γαμυθεῖσα Αἰγεί, παῖδα ἔ-
χουσα Μῆδον ἐπελευθεύουσα δὲ
ὑπερὸν Θησέϊ· φυγὰς δὲ
Αἰθιωῶν μὲν τῷ παῖδι ἐ-
βάλλεται. ἀλλ' ὅπως μὲν πόλ-
ωον κρατῆσαι βαρβάρων, ἃ
ὑφ' ἐσωτὸν χάραν ἅπασαν
Μηδῖαν ἐκάλεσε, καὶ στα-
τάδωμος ὅτι Ἰνδοῖς ἀπὲ-

δαυ. Μήδεια δὲ εἰς Κόλ-
 χους ἤλθεν ἄγνωστος. καὶ κα-
 ταλαβόσκει Αἰήτην ὑπὸ τοῦ
 ἀδελφοῦ Πέρσεως τῆς βασι-
 λεύας ἐκγεγνημένον, κτείνουσα
 τὸν πατέρα τὸν βασι-
 λεύαν κατίσχυον.

mutavit. Sed Medea nulli
 suorum agnita, ad Colchos
 remeavit : quæ cum Æeten
 patrem Persei fratris dolo
 ab regia sede ejectum inve-
 nisset, illi regnum recupe-
 ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

QUONIAM verò Deu-
calionis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicemus. Inachus igi-
tur ex Oceano & Tethye pro-
creatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est.
Hujus & Melissæ Oceani fi-
liæ, Phoroneus ac Ægialeus
filij fuerunt. Ægialeus tametsi
nullâ de se prole relictâ, sit ex-
tinctus, Ægialeam tamen ab
eo, cui præfuerat, dictam
fuisse terram legimus. Atqui
Phoroneus universæ terræ,
cui post nomen fuit Pelopon-
neso, imperio potitus, ex Lao-
dice nymphea Apin & Nioben
creavit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem
regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ
Δευκαλίωνος διεξ-
ηλυθὲν γένος
ἐχθρὸν ἀνθρώποις τὸ Ἰνὰ-
χος. Ωκεανὸς καὶ Τηθύς
γένεται παῖς Ἰνὰχος· ἐξ
ἧς ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνὰ-
χος καλεῖται. τούτῃ, καὶ Με-
λίσης τῆς Ωκεανὸς, φο-
ρυνεύς τε καὶ Αἰγιαλεὺς
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιαλεὺς
μὲν οὐκ ἔπαυσε ἀποδαίνειν
τῇ, ἣ χάρις ἔπειτα Αἰ-
γιαλίᾳ ἐκλήθη. φορυνεύς
δὲ ἀπάσης τῆς ὑπερὶ Πα-
λοπίνης περὶ τοὺς ποταμούς
ἐστίν, ἐκ τῆς Λαοδίκης νύμ-
φης, Διωσσύνης, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπε-
ρὸν οὐκ εἰς περὶ ἀνθρώπων
ἐκείνη μετατίθημι δυνάμει, καὶ

βίαι· ὃν τύραννον, ὀνομασας ἀφ' ἑαυτῆ πλὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίον· καὶ Τελχῆνος ὀνομασθεὶς, ἄποις ἀπίδαν· καὶ τομυδαίς θύδες, ἐκλήθη Σάραπις. Νιόβης δὲ, καὶ Διὸς, ἣ φέρτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἀργος ἐγένετο. ὃς δὲ Ἀκυσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς ἢ Πελοπόννησον οἰκουῦτας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ, ἢ Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν (1). ἀλλὰ τοῦ μὲν τίτε πάλιν ἐρεῖται.

§. β. Ἀργος ἢ λαβὼν τοῦ Φορωνέως ἢ βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτῆ ἢ Πελοπόννησον ἐχούσιν Ἀργος. καὶ γῆμας Εὐάδειον ἢ Στρυμόνον καὶ Νεαίρας, ἐτίκτωσιν Ἰάσον, Πύρρανδον, Επιδάωρον, Κείασον· ὃς καὶ ἢ βασιλεύσας παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ἢ Ἀλκίνοος γένεται τίτε ἢ Ἀργ· ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ὃ καὶ ὀφθαλμοῦ μὲν ἐκ παντὶ [καὶ] σώματι ὑπερέαλλον δὲ διωάμεν, ἢ μὲν Ἀρκάδιον λευκαὶνόμενον πῦρρον αἰετῶν, ἢ τίτε λεγόμενος ἡμ-

planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Thelchinis insidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicaturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Evadne, Strymonis ac Neærae filiâ, Jasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculo fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtexit. Ad hæc Satyrum , qui Arcadibus vim inferebat , pecora abigebat , fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam , quam Tartari ac Terræ filiam dicunt , quæ viatores corripiebat , dormientem nactus interemit : idémque sublati cædis auctoris , Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò , & Ismenes Afopi filix Jafus est filius : ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor , qui de temporum ignoratione conscripsit , necnon complures tragœdiarum scriptores , Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant : quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiauit : à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset , in buculam candidam transformavit , cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit , amantium iurandum irritum esse , neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vacam ab Jove depoposcit , acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φείσεται. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρχέδωρ ἀδικουῦντα , καὶ ἀφαιρῶντα τὰ βοσκήματα , ὑποκαὶ ἀπὸ κλέψης λόγεται ὅτι καὶ Τάρταρον καὶ τῆς Ἐχιδνῆς , ἣ τὸς περὶόντας σιωπῆραζεν , ἐπιτηρέσας κοιμωμένῳ ἀπὸ κλέψης. ἐξεδίκησεν δὲ καὶ τὴν Ἀπιδίον φόνον , τὸς ἀπὸ τοῦ ὑποκλίνεσθαι.

§. γ. Ἀργὸν δὲ καὶ Ἰσμενέως τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος , οὗ πατὴρ Ἰὼ ἡγήσθη. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικά ἀγνοήματα , καὶ πολλοὶ ἄλλοι τραγικῶν , Ἰνάχου πλὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλαῳ Πειρήνιον αὐτὴν φασιν εἶναι. πάντων , ἱερῶν πλὴν τῆς Ἡῤας ἔχουσιν , Ζεὺς ἱερῶν. φασὶ δὲ οὗ Ἡῤας , τῆς μὲν κόρης ἀφάμενον εἰς βῆν μπιμόρφωσι λαοκλῶν. αὐτὴν δὲ ἀπωμόσασθαι μὴ συναλθεῖν. διὸ φασιν Ἡσιόδῳ ἐν ἐπιπλάσει πλὴν ἀπὸ τῆς Ζεῦς ὁργῆς τοῖς ἡγεμένους ὄρεας ὑπὸ τῆς ἱερῆς. Ἡῤα δὲ αἰπασμένη παρὰ Διὸς πλὴν βοῶν , φύλακα αὐτῆς νετίσσειν Ἀργὸν τὸν Πανόπην οὗ

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστωρ
 Λέγας ὅν· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχης· Κέρκω δὲ, Ἀργεῖ·
 καὶ Ἰσμενέης· Ἰσμενέης δὲ
 γῆς γέννηται αὐτὸν λέγει.
 ὅς ἐστιν ἐλάττης ἐδάμενος
 αὐτῷ, ἥ τις ἐν τῷ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄστυ. Διὸς
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῆ· κλέ-
 ψαι δὲ βουῶν, μινύσαντ'
 Ἰέρωνος, ἐπεὶ δὲ λαδῶν ἐκ
 ἡδυνάτο, λίθῳ βαλὼν ἀ-
 πίκλινε τὸν Ἀργεῖον. ἔστιν
 Ἀργεῖον ἐκείνου ἐκλήθη. Ἡ
 δὲ τῇ βοὶ οἶτρον ἐμβάλλει. ἡ
 δὲ, ὅταν ἦεν εἰς τὸν
 ἐκείνου ἰόνιον κόλπον κλη-
 δόντα· ἔπιτε δὲ ἰλλυ-
 εῖος ποταμὸς, καὶ τὸν
 Αἴγυιον ὑπερβαλόντα, δὲ-
 σεν δὲ τότε μὲν καλόμενον
 πόρον Θρακίον· νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνου Βόσπορον ἐπικ-
 λώμενος δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 δὲ Κιμμερίαν γῆν, πολλὰ
 χέρσον παρθεύει, καὶ
 πολλὰ διασηξαμένη δὲ
 λαοσάν Εὐρώπης τε καὶ Α-
 σίας, πελοταῖον ἦεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου δὲ ἀρχαίαν
 μορφὴν ὑπολαβόντα· ἦεν
 περὶ τῷ Νείλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi-, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pitene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Mycenco luco erat,
 alligabat. Cùm verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari ampliùs posset: la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognom-
 entum accepit. Juno de-
 mùm bovem æstro concita-
 vit. Quo facto, ea primùm in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmeriam terram, cùm-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiz maria tranasset, in
 Ægyptum tandem pervenit:
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluentia

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè universam pervagata esset, quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuat collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunoque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

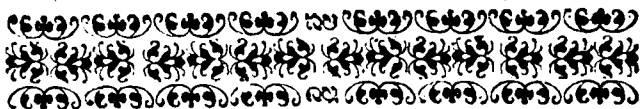
Ἐπαφὸν παῖδα. οὗτον δὲ ἤρξατο τῆς Κυρήνης ἀφαιρῆσαι. οἱ δὲ ἱερῶσαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος, κτείνει Κούρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐπράπτο. πλανώμενη δὲ καὶ Συρίαν ἀπασαν· ἐπεὶ γὰρ ἐμύνητο τῇ Βυβλίων βασιλῆος γυνὴ ἐπιδύου τὸν υἱόν. καὶ τὸν Ἐπαφὸν εὗρεσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθούσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων· ἰδρύσασθαι ἄγαλμα Δήμητρος, ὡς ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγυπτίοι, καὶ τὴν Ἰὼν ὁμοίως προσεσηρόμεσαν.

§. 5. Ἐπαφὸς δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμήει Μέμφιν τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ τέκνοισι θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Ληκύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος, γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγνώωρ καὶ Βῆλος. Ἀγνώωρ μὲν αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλλοτρεῖς ἐβασίλευσαν· καὶ ἐκ τῆς μεγάλης ρίζης ἐγένετο γενεὰ γῆς. ὅθεν ἡμετέροισι μετὰ

Δαντ. Μήδεια δὲ εἰς Κόλ-
 χους ἦλθεν ἄγνωτος, καὶ κα-
 ταλαβόδου Αἰήτιω ὑπὸ τοῦ
 ἀδελφοῦ Πέρσευ τῆς βασι-
 λείας ἐστρημένον, κτείνασα
 τὴν, τῷ πατρὶ τὸν βασι-
 λείαν κατέσχευεν.

mutavit. Sed Medea nulli
 suorum agnita, ad Colchos
 remeavit : quæ cūm Æeten
 patrem Persei fratris dolo
 ab regia sede ejectum inve-
 nisset, illi regnum recupe-
 ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

QUONIAM verò Deucalionis genus enarravimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Argivorum flumen nominatus est. Hujus & Melissæ Oceani filix, Phoroneus ac Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tametsi nullâ de se prole relictâ, sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præfuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus universæ terræ, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creavit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ Δευκαλίωνος διεξελθὺν γένος ἐχθρίνας λέγωντες τὸ Ἰνὰχον. Ωκεανὸς καὶ Τηθύς γίνεται πάντες Ἰνὰχες ἀπὸ ποταμῶν ἐν Ἀργεὶ Ἰνὰχες καλεῖται. τότε, καὶ Μελίσσης τῆς Ωκεανὸς, Φορνεύς τε καὶ Αἰγιάλεος παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιάλεος μὲν οὐκ ἔπαυσε ἀποδιδόναι, ἡ γὰρ ἔπαυσε Αἰγιάλεια ἐκλήθη. Φορνεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὑπερὶν Πελοποννήσου περὶ τοὺς ποταμούς, ὡς καὶ Λαοδίκης νύμφης, δυνάστευσεν, Ἀπὴν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴν μὲν οὐκ εἰς πλεονεξίαν τῆς ἐκείνης μεταστῆς δυνάμει, καὶ

βίαι· ὁ δὲ τυραννέει, ὀνομασθεὶς ἀπ' ἑαυτοῦ τῷ Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίων· καὶ Τελχῆνος ὀπυρελάδης, ἃ πάς ἀπίδαν· καὶ τομωδῆς διδς, ἐκλήθη Σάραπς. Νιόβης δὲ, καὶ Διδς, ἣ περὶ τὴν γυναικαὶ Ζεὺς διηδῆ ἐμίγη, παῖς Ἀργος ἐβόετο. ὅς δὲ Ἀκυσίλαος φησι, καὶ Πελασγός, ἀπ' οὗ κληθῆναι τοὺς ἢ Πελοπόννησον οἰκουῦτας Πελασγούς. Ἡσιόδῳ δὲ, ἢ Πελασγὸν αὐτόχθονα φησιν (ἦ). ἀλλὰ πάλιν μὲν τῷ τῷ πάλιν ἐρῶμεν.

§. β. Ἀργος ἢ λαβὼν φερέει Φορωνέως ἢ βασιλείαν, ἀπ' ἑαυτοῦ ἢ Πελοπόννησον ἐκάλεισιν Ἀργος. καὶ γῆρας Εὐάδειω ἢ Στρώμονι καὶ Νεαίρας, ἐτίκνωσιν Ἰάσον, Πείρανθον, Επιδάυρον, Κεῖασον· ὅς καὶ ἢ βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ἢ Ἀλκίνοος γένετι· τῷ τῷ Ἀργῷ ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ἢ καὶ ἢ ὁρδαλμῶς μὲν ἐκ παντὶ [πρ] σώματι ὑπερβάλλον δὲ διωέμεν, ἢ μὲν ἢ Ἀργῶ διὰ λυμανόμενον πῶς ἐν αἰσῶν, ἢ τῷ τῷ φερέει ἡμ-

planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Thelchinis insidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarpapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicaturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Evadne, Strymonis ac Neææ filiâ, Jasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculeum fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtēxit. Ad hæc Satyrum ,
qui Arcadibus vim inferebat ,
pecora abigebat , fortiter pu-
gnans interfecit. Quinetiam
Echidnam , quam Tartari ac
Terræ filiam dicunt , quæ via-
tores corripiebat , dormien-
tem nactus interemit : idém-
que sublatis cædis auctoribus ,
Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò , & Isinenes
Asopi filix Jasus est filius : ex
quo Ionem ortam esse ferunt.
At Castor , qui de temporum
ignoratione conscripsit , nec-
non complures tragœdiarum
scriptores , Ionem Inachi fi-
liam esse perhibent. Hesiodus
& Acusilaus eam Pirenis fi-
liam esse narrant : quam Ju-
nonis sacerdotio decoratam
Jupiter vitiauit : à quo cum
violatam fuisse puellam hanc
Juno comperisset , in bucu-
lam candidam transformavit ,
cum qua Jupiter se concu-
buisse abjuravit. Quare He-
siodus inquit , amantium ius-
jurandum irritum esse , neque
ad Deorum iram quicquam
pertinere. Juno interim vac-
camab Jove depoposcit , ac-
ceptamque Argo Panoptæ
custodiendam dedit. Hanc

οἶσκατο. Σάτυρον δὲ τὸς
Ἀρκάδας ἀδικουῦντα , καὶ ἀ-
φαιρέμενον τὰ βοσκήματα ,
ὑποκαὶ ἀπὸ κλινῆς λέγειται ὅ
καὶ τὸ Τάρταρον καὶ τῆς Ἐχιδ-
νῆς , ἣ τὸς περιόντας σιμωήρ-
παζεν , ὀπιτηρέσας κοιμωμέ-
νῳ ἀπὸ κλινῆς . ἐξεδίκησε
δὲ καὶ τὸν Ἀπιδὸ φόνον , τὸς
ἀπίους ὑποκλείνας .

§. γ. Ἀργεὺς δὲ καὶ Ἰσμή-
νης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰα-
σος , οὗ πατὴρ Ἰὼ ἡμέδαται.
Κάστωρ δὲ ὁ συγγραφεύς
τὰ χρονικὰ ἀγροήματα , καὶ
πολλοὶ ἄλλοι πραγματῶν , Ἰνά-
χου τινὸς Ἰὼ λέγουσιν . Ἡ-
σιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσί-
λαῳ Πειρήνῳ αὐτὴν φα-
σιν εἶναι πάντῳ , ἰερῶν
τῆς Ἥρας ἔχουσαν ,
Ζεὺς ἔφθιε . φασὶ δὲ
ὅς Ἡρας , τῆς μὲν κόρης
ἀφαιρέμεναι εἰς βῆν μπι-
μόρφωσι λαλῶν . αὐτὴν δὲ
ἀπαμύσκατο . μὴ σωελθεῖν .
διὸ φησιν Ἡσιόδος ἐν ὀπι-
σκάδαι τινὸς ἀπὸ τῆς Διὸς
ὀργῆς τοῖς νομίοις ὄρεας
ἔσθ' ἔσθ' . Ἡρα δὲ αἰ-
πυσιμένη παρὰ Διὸς τινὸς
βοῦν , φύλακα αὐτῆς ἐτίθη-
σιν Ἀργεὺν τὸν Πανόπῳ . ὅν

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστος
 Λέγας ἦν· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχης· Κέρκωψ δὲ, Ἀργεῖ·
 καὶ Ἰσμενὴς τ' Ἀσσοπὸς· Ἰου-
 γατρός. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς γηγῆσθαι αὐτὸν λέγουσι.
 ὅς ἐστι τ' ἐλαίας ἐδίωκεν
 αὐτὸν, ἥ τις ἐν τῷ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπις. Διὸς
 δὲ ὀπιπάζαντος Ἑρμῇ χλῆ-
 ψαι τ' βοῦν, μίμυσσεν τῷ
 Ἰέρειος, ἐπιστὰ λαοῦν ἐκ
 ἡδυνάτο, λείδω βαλὼν ἀ-
 πίχθηναι τὸν Ἀργεῖον. ἔθεν
 Ἀργεῖον τῆς ἐκλήσεως. Ἡ ἔρ-
 τ' τῆ βοῦ οἶτρον ἐμβάλλων. ἡ
 δὲ, ὅτ' ἔτ' ἦεν εἰς τ' ἀπ' ἑ-
 σπέρης Ἰόνιον κόλπον κλη-
 δόντα· ἐπιστα διὰ τ' Ἰλλυ-
 ρίδος περὶ δεῖται, καὶ τὸν
 Αἴγμον ὑπερβαλόντα, διέ-
 σεν τ' τότε μὲν κελύμενον
 πόρον Θρακίον· νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον ἐπι-
 δοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τ' Κιμμερίαν γῆν, πολλὰ
 χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ
 πολλὰ διασηξαμένη δό-
 λασαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀ-
 σίας, πελοπταῖον ἦεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τ' ἀρχαίαν
 μορφὴν ὑπολαβοῦσα· ἧνα
 περὶ τῷ Νείλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt : sed Acusilaus è Pitene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cùm verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari ampliùs posset : la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognom-
 entum accepit. Juno de-
 mùm bovem cæstro concita-
 vit. Quo facto, ea primùm in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit : Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmericam terram, cùm-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Egyptum tandem pervenit :
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluentia

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè universam pervagata esset, quod illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuum collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunoque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Ἐπαφον παῖδα. οὗτος δὲ Ἦρα θυγατρὶ Κυρέων ἀφενῇ ποιῆσαι. οἱ δὲ ὑφαίνεσαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσδόμενος, κτείνει Κερετας. Ἰὼ δὲ ὅττι ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐπείρατο. πλανομένη δὲ καὶ Συρίαν ἀπασαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμμένετο τῇ Βυβλίῳ βασιλείῳ γυνὴ ἐπιθύει τὸν υἱόν. καὶ τὸν Επαφον εὗρεσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθεῖσα, ἐγαμύθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων· ἰδρύσασθαι ἄγαλμα Δήμητρος, ὡς ἐκέλευσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τῇ Ἰῶ, Ἴσιν ὁμοίως σεσημαρῶσαν.

§. 4. Επαφὸς δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμήει Μέμφιν τῇ Νείλῳ θυγατρὶ, καὶ ὑπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ πικνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Ληβύης δὲ καὶ Ποσειδῶντος, γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγνώωρ καὶ Βήλος. Ἀγνώωρ μὲν αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλαγῆς ἐβασίλευσε· καὶ κατὰ τῆς μεγάλης ῥίξης ἐβόετο γενεάρχης. ἔδον ὑφ' ἡνός με δια-

αὐτὸν. Βῆλ' ὁ δὲ ἰσχυ-
 ραίνετο ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύειν
 ἢ Αἰγύπτῳ. γαμῆ δὲ Ἀγχι-
 νόω ἢ Νείλῳ θυγατέρα. ἣ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες διδυ-
 μοι, Αἰγυπτιῶ καὶ Δαναός.
 οἱ δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφένος καὶ Φινεύς περὶ π.
 Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλ' ἐν
 Λιβύῃ καὶ φησιν Αἰγυπτιῶν
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ, ὅς καὶ κατα-
 σκευάμενος ἢ Μελαμπό-
 δον χάρεν [ἀφ' ἑαυτοῦ]
 πινόμενον Αἰγυπτιῶν. γίνον-
 ται δὲ οἱ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπτιῶ ἢ παῖδες πνιπτόν-
 ται. θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πνιπτόνται σαπασσάτων διὰ
 αὐτῶν πρὸς ἀγγέλους ἀπὸ τῶν
 ἀρχῶν, ὅτερον Δαναὸς τοῖς
 Αἰγυπτιῶ παῖδισι, πλὴν ἑνὸς
 ἢ δυοῖν, διὰ τῶν ἢ αὐτῷ θυ-
 γατέραν ἀπέλετο, διδουκῶς
 [καὶ δόπ' καὶ ἐν χρῆσιν, ὅπ' ἔ-
 φρονεῖται ὑπὸ ἑνὸς αὐ-
 τῶν, καὶ] ὑποδεμένης Ἀθην-
 αῖς αὐτῷ, ναυὶ περὶ τοῦ κα-
 τασκεύασαι, [ἢ κληθεῖσαν
 οἱ καὶ τῷ ἀπὸ μὲν τῶν θυ-
 γατέραν αὐτῷ πνιπτόντων]
 ἐν ἢ τοῖς κόρῃς ἐκτελέμενος
 ἔφυγε. περὶ αὐτῶν δὲ Ρόδιον,
 τὸ τῆς Λιπιδίας Ἀλκίμας

cere supersedebo. At Belus ;
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset , Ægypti regnum
 consequitur : atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem , de qua filios geminos
 creavit , Ægyptum ac Da-
 naum ; sed & , ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineumque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptumque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur :
 at fratri Danao filiarum totidem.
 Qui , cum de regno inter se
 contenderent , Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum , filiarum suarum opera
 necavit : nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat ;
 metu percussus Minervæ con-
 silio , navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πνιπτόντων , quasi dixeris
 quinquagintiremem , primus
 fabricavit , in quam filias
 impositis , aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset , Minervæ Lindiar
 statuam

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jacit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se similitudinem componerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parùm crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἄγαλμα ἰδρύσασθαι. ὁ δὲ Νεπτῦν δὲ ἦκεν εἰς Ἀργεῖον, καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτῷ ἐξεδίδουσι Ελαῶνι ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἐαυτοῦ τὰς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] αὐτοῦ δὲ τῆς χώρας ὑπαρχόντος, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν μνηῖον ἱναχω. διότι τῇ χωρᾷ Ἀθηνᾶς ἐμαρτύρησεν ἔν. τὰς θυγατέρας ὑδροδοσμένας ἐμπύψε. μία δ' αὐτῇ Ἀμυμώνῃ ζητοῦσα ὕδωρ, ῥίπτει βέλτε δὴ ἐλαφον, καὶ κοιμωμένον Σάτυρον τυγχάνει. καὶ καὶ ντε ὤρεται, ἐπιδύμει συγχυμένω. Ποσειδῶν δ' ὅππῃ φανέντος, ὁ Σάτυρος μὲ ἐφυγῇ. Ἀμυμώνῃ δὲ, τῇ τῷ σωδανάζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμνύουσιν.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργεῖον, τῆς τε ἑλθούσης παύσασθαι παρενόχλω, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῷ γαμῖν ἡξίωσιν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὴ ἀπιστῶν αὐτοῖς σοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνηστῆράν τινι φυγῆς,

ἀμολόγει τοὺς γάμοις, καὶ
 διεκλήρει τὰς κόρας. Τῶν μνη-
 στῶν μὲν οὐδ', ἢ πρεσβυτέ-
 ραν, ἐξῆλε Λυγκεῖ, καὶ
 Γοργοφόνῳ Προθεῖ. ἔπει γὰρ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγέννησαν Αἰγυ-
 πτω. ἥ δ' ἐλπιπῶν ἔλαχον,
 Βύσις μὲν καὶ Εὐκλάδος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων, τὰς
 Δαναῶν γυνηδεύσας ἐξ Εὐ-
 ρώπης, Αὐτομάτῳ, Ἀμυμό-
 νῳ, Ἀγαύῳ, Σχεμῳ. αὖ-
 ται δ' ἐκ βασιλίδος ἐγγόν-
 το Δαναῶ. ἐκ δ' Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργοφόνῃ καὶ Τῶν μνη-
 στῶν. Λυγκεὺς δ' ἐκ Καλύ-
 κῳ ἔλαχον. Ἰστρος δ', Ἰππο-
 δαμίαν· Χαλκῶδον, Ρωδίαν·
 Ἀγλώωρ, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 τος, Ἀσείαν· Διοκορυτὸς,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαύ-
 κῳ· Ἀλκίμῳ, Ἰππομέ-
 δεσαν· Ἰππόδοτον, Γόργῳ·
 Εὐχλῳ, Ἰφιμέδυσαν· Ἰπ-
 πέλυτον, Ρόδῳ· ἔπει μὲν οἱ
 δεκά ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δ' ἐκ παρθένων, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίης· αἱ δ' ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπτόλεμος δ' ἔλαχε Πη-
 ρήνῳ· Κέρκεϊς δ' ἐκ Δώριον·
 Εὐρυδάμης, Φάρτῳ· Αἴγιος,

injuriā haudquaquā obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjugē Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busiris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona satas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cercești Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra , Evippe Argio : Anexibia Archelao , Menacho Nelo , obvenerunt. Hi septem è Phœnissa conjugè orti sunt : at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant , idque propter similitudinem nominum , Clitus , Cliten ; Sthenelus , Sthenelen ; Chrysippus , Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus , sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus , Phantes , Peristhenes , Hermus , Dryas , Potamon , Cisseus , Lixus , Imbrus , Bromius , Polyctor , Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha natæ, Autonoë , Theano , Electra , Cleopatra , Eurydice , Glaucippe , Anthelea , Cleodora , Evippe , Erato , Stygne , Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphan- ti obtigit Actæa , O Eneo Podarce , Ægypto Dioxippe , Menal- cæ Adyte , Ocypete Lam-

Μνήστρα· Ἀργιῷ, Εὐίπ-
πῳ Ἀρχέλαῳ, Ἀνεξι-
βίῳ Μίναχῷ, Νηλώ. οἱ
δὲ ἐπὶ τῇ Φοινίσσῃ γυναι-
κός. αἱ δὲ παρδίνοι, Αἰ-
διόπιδος. ἀκληρώτῃ δ' ἔλα-
ρον δ' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμ-
φιδος, οἱ ἐκ Τυρίας. Κλη-
τὸς Κλειτῷ. Σθένελῳ
Σθενέλῳ. Χρύσιππος Χρυ-
σίππῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιαάν-
δης [καὶ Νηίδος] νύμφης
παῖδες δώδεκα, ἐκκληρώ-
σαντο, ὧς καὶ ἦν ἐκ Πολυ-
ξοῦς Ναίδος. ἦσαν δὲ οἱ
μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος,
Φάντης, Πεισθένης, Ερ-
μῷ, Δρύας, Ποταμῶν,
Κισσεῖς, Λίξῳ, Ἰμβρῷ,
Βρόμῳ, Πολύκτωρ, Χδό-
νιῳ. αἱ δὲ κόραι Νύμ-
φης, Αὐτονόη, Θεανὼ,
Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
ρυδίχη Γλαυκίππη, Ἀνθή-
λεια, Κλεωδώρα, Εὐίππη, Ε-
ρατώ, Στόγνη, καὶ Βρύχη.
οἱ δ' ἡ Γοργόνων Αἰγίππη γυ-
νόμμοι, ἐκκληρώσαντο ὧς
καὶ ἦν ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχά-
ναι, Πείρας μὲν Ἀκταίῳ.
Οἰνεὺς Ποδάκῳ. Αἴγυ-
ππῷ. Διοξίππῳ Μενάλ-
κης δὲ Ἀδύτῳ. Λάμπρος,

Ωκυπύτῳ· Πιλάργῳ ἰδ-
 μων. ὁκτὸ δὲ εἰσι νεώ-
 ττοι· Ἰδας, Ἱπποδίκῳ·
 Δαΐφρων, Ἀδιδάτῳ (αὐ-
 τῷ δὲ ἐκ μητρὸς ἔφυον-
 το Ερως) Παυδῶν, Καλ-
 λιδίκῳ· Ἀρβηλῶ, Οἰμένῳ·
 Τυρρῶ, Κελαινῶ Ἱπ-
 ποκορυστῆς, Τυρείπῳ. ὅ-
 ττοι ἐκ Ἡφαιστίνης. αἱ δὲ
 ἐκ Κρινόδε. αἳ δὲ ἐκλή-
 ρθασαν τοῖς γάμοις, ἐ-
 στάσας ἐγχειρίδια διαδί-
 δωσι ταῖς θυγατρῶν· αἱ
 δὲ κοιμώμεναι τοῖς νυμ-
 φίοις ἀπέκτινεν, πλὴν
 Τυρμνήστῃ· αὕτη δὲ Λυ-
 κία δίδωσι, παρδίνον αὐ-
 τῷ φυλάξασα· διὸ κα-
 θεύξας αὐτῷ Δαναὸς,
 ἐφesyρει. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν
 μὲν Δαναοῦ θυγατέρες,
 ταὶ μὲν κεφαλὰς ἦν νυμ-
 φίων ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
 τήρυξαν, τὰ δὲ σώμα-
 τα, σὺν τῇς πέλειος ἐκή-
 δδωσαν καὶ αὐταὶ ἐκείνη-
 ραν Ἀθηνᾶν τε καὶ Ἑρ-
 μῆς, Δίδος καλεῦσαντες·
 Δαναὸς δὲ ὕστερον Τυρ-
 μνήστῃ Λυγκαῖ σὺνέκει-
 σεν· ταὶ δὲ λοιπαὶ θυγα-
 τέρες εἰς Φυμνικὸν ἀγῶνα

po, Pylarge Idmoni. Sex au-
 tem novissimi, Idas, qui Hip-
 podicen : Daiphron, qui A-
 dianten (hæc autem sunt ex
 Herse matre natæ : Pandion,
 qui Callidicen : Arbelus, qui
 OEinen : Hyperbius, qui Ce-
 læno : Hippocorystes, qui
 Hyperipten sibi conjugarunt.
 Hi ex Hephæstine oriuntur :
 at puellæ matre Crinone fue-
 runt. Post, ubi suam quisque
 sortitus conjugem duxerunt,
 acceptos in convivium cun-
 ctos Danaï filia datis à patre
 pugionibus somno sepultos,
 suum quæque sponso occi-
 dunt, unâ tantummodò exce-
 ptâ Hypermnestrâ : hæc enim
 sola Lynceum, quod ejus vir-
 ginitate abstinuisset, incolu-
 mem servavit. Quamobrem
 hanc Danaus onustam vincu-
 lis custodiri jubet. Reliquæ
 Danaï filia præfecta sponso-
 rum capita in Lerna defode-
 runt, corpora verò ante ur-
 bem deplorata sepelienda cu-
 raverunt. Has autem Miner-
 va Mercuriûsque Jovis impe-
 rio expiarunt. Demùm post-
 eâ Danaus Hypermnestram
 Lynceo copulavit, cæteras in
 gymnicum certamen produ-

Θας victoribus habendas dedit. Amymone Nept uni semine pręgnans, Nauplium peperit. Hic longęvus factus, mare navigans, morientium casum permolestę ferebat: sed & ipsi tandem aliquάdo obiisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi mortissimę conspiciebat. Verum antequam ę vita discessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui verό Reditus conscripsit, Philyram duxisse ait. Cercopis autem testimonio, Hesionen cepit: de qua Palamedem, OEacem, Naufimedontem gignit.

CAP. II.

LYnceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem Abantem filium genuit: ex quo & Ocalea conjugę Mantinei filiā, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cęperunt. Ubi verό per iracundiam potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belli-

ποῖς νικῶσιν ἔδωκαν. Ἀμυμῶνῃ δ' ἑὰ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. ὧς μακρόβιος ἦτορ ἔθηκεν, πλέον τιτὼ θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπλοισιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρη. σὺν οὖν καὶ αὐτὸν τελευτήσῃ ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὃς ἦν ὁκνῶν τελευτήσαντων ἐδυσφόρη. πρὶν δὲ τελευτήσῃ, ἐγηγάμην, ὥς μὲ οἱ Τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Ἀτρείως· ὥς δὲ ὁ ποιὲς νόστιμος γράφει, Φιλύραν· ὥς δὲ Κέρκυρα, Ησιόνη. καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἶακα, Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥγκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἀργεὺς δωακέων, ἐξ Ὑπερμνήστρης πεπνοῦ παῖδα Ἀβαντα. τότε δὲ καὶ Ὀκαλείας τῇ Μαντινέως, δίδυμοι παῖδες ἐγγίνοντο, Ἀκρίπης καὶ Προίτου. ἔπειτα, καὶ ἔτι γαρὸς μὲν ἔπ' ὄντις, ἐκαστάζον πρὸς ἀλλήλους. ὥς δὲ αἰετέρεσσεν, ἀπὸ τῆς βουλεύας ἐπολέμω. καὶ πολέ-

μῦντις εὖρον ἀπείδης ἀφ᾽-
 τοι. καὶ κρατήσας Ἀκρίστος,
 Προΐτην Ἀργεὺς ἐξαλαύνει·
 ὃ δ' ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς
 Ἰοβάτῳ· ὡς δὲ πνεύσας
 αἶ, πρὸς Ἀμφιάρακτον καὶ
 γαμῆτιν τὴν τούτου θυγατέ-
 ρα, ὡς μὲν Ὀμηροί, Ἀν-
 τιπαῖ· ὡς δὲ οἱ τραγικοί,
 Σθενέβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
 τὸν ὁ κηδεὺς μὲν σταυρὸν
 Λυκίων, καὶ καταλαμβάν-
 νει Τίρυνθα· ταύτῃ αὐτῷ
 Κυκλώπων τήχσαντων Με-
 εισάμενοι δὲ, τὴν Ἀργεῖαν
 ἅπασαν κατέκωσιν. καὶ Ἀκρί-
 στος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύ-
 νει· Προΐτη δὲ Τίρυν-
 θος· καὶ γίνεται Ἀκρίσιος μὲν
 ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
 μωνος, Δανάη.

§. β. Προΐτη δὲ ἐκ Σθεν-
 ενέβοιας, Λυσίππη, καὶ Ἰφι-
 νόη, καὶ Ἰφιδάασα. αὗται
 δὲ ὡς ἐπιλαύθησαν, ἐμεί-
 νησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
 φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου πε-
 λετὰς ἐκατεδύχοντο. ὡς δὲ
 Ἀκυσίλαος λέγει, διότι τὸ
 τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτί-
 λισαν. ἡνὸς μὲν δὲ ἐμ-
 μαρτῆς, ἐπλανῶντο αὐτὰς ἡ
 Ἀργεῖαν ἅπασαν. αὐτὸς δὲ

gerantes primi clypeos inve-
 nerunt. Inde victor Acrisius
 Proetum Argis exegit : qui ad
 Iobaten in Lyciam pervenit :
 sed , ut alij produnt , ad Am-
 phianactem confugit , cujus
 etiam filiam ducit : Homerus
 autem Anteam dicit ; At si
 tragædiarum scriptoribus fi-
 dem habemus, Sthenobœam.
 Hunc demum socer cum Ly-
 ciorum copiis reduxit , ac Ti-
 rynthem occupavit , quam
 ipsius gratiâ Cyclopes mœni-
 bus cinxerunt , atque in par-
 tem assumpti , Argivam ter-
 ram propè universam colue-
 runt. Sic Acrisius Argis impe-
 rat : & Proetus Tirynthe. Ad
 hæc Acrisius ex Eurydice La-
 cedæmonis filiâ Danaen gi-
 gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
 nobœa Lyshippen , Iphinoén-
 que , & Iphianassam : quæ cum
 adultæ jam ætatis essent , in
 insaniam inciderunt , quòd , ut
 Hesiodus inquit , Dionysi fe-
 rias minimè receperant : At
 Acusilai sententiâ , quòd Ju-
 nonis simulacrum nihili fece-
 rant. Sic itaque furore perci-
 tæ per omnem Argivorum
 terram deerrabant. Inde ite-

rūm in Arcadiam ac Pelopon-
nesum reversæ, cum omni de-
decore per deserta discurre-
bant. Melampus autem Amy-
thaonis filius, & Idomenes,
quæ fuit Abantis, vaticinandi
cognitione insignis, & qui po-
tionandi, expurgandique ra-
tionem primus invenerat, se
virginibus sanitatem restitu-
turum pollicetur : si tertiam
regni partem accipiat. Proe-
tus tantâ mercede deterritus,
filiarum curationi minimè as-
sentitur. Quocirca virgines
longè majori vesaniâ concit-
antur, imò verò etiam reli-
quæ mulieres cum virginibus
simul furere cœperunt : ete-
nim desertis propriis sedibus,
in suos ipsarum desæviebant
liberos, atque in deserta sese
fugâ abdebant. Cū verò id
calamitatis genus in dies ma-
gis incretceret, postulatam
mercedem Proetus Melam-
podi ultrò concessit. Tum ille
eas se curaturum esse promit-
tit, si regni tantundem fratri
suo Bianti attribuitur. Inter
hæc Proetus veritus ne, si
filiarum curatio longius tra-
heretur, mercedem ille pete-
ret ampliorem, postulatis as-

τὴν Ἀρχιδίαν καὶ τὴν Πε-
λοπόννησον διαλαύσει μὴ
ἀκοσμίαις ἀπάσης, διὰ τῆς
ἐρημίας ἐπὶ ὁρίζον. Με-
λάμπους δὲ ὁ Ἀμυθαιο-
νός, καὶ Εἰδομένης τῆς
Ἀλάτης, μαίης ὦν, καὶ
τὴν διὰ φαρμάκων καὶ πε-
δαμνῶν διαρκίαν περὶ-
τὴν ἀρετὴν, ὑπερβαίνει
διαρκύνει τὰς παρθένας,
εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρ-
ος τῆς δυναστείας. ἐκ ἐπι-
πέποντος δὲ Περίτου δι-
ερχόμενον ὅτι μισθοῖς πηλι-
κούτοις, ἐπὶ μᾶλλον ἐμαί-
νοντο αἱ παρθένοι· καὶ
περὶ τὴν μετὰ τούτων αἰ-
λοῖται γυναικας· καὶ γὰρ
αὐτὰς τὰς οἰκίας ἀπολι-
ποῦσι, τοῖς ἰδίοις ἀπώλ-
λυνον παῖδας, καὶ εἰς τὴν
ἐρημίαν ἐφοίτων. περὶ αὐτῶ-
νης δὲ ἐπιπείθουσιν τὸ συμ-
φορῶν, τοῖς αἰτηθέντας
μισθοῖς· ὁ Περίτης δὲ εἰδὼς.
ὁ δὲ ὑπέχετο διαρκύνειν,
ὅταν ἐπερὶ τοσοῦτον τῆς
γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λά-
βῃ Βίαν. Περίτης δὲ ἐνυλα-
βηθεὶς, μὴ βραδυόσης
τῆς διαρκείας, αἰτηθεὶς
καὶ πλεον, διαρκύνει

σωιχόμενοι δὲ τούτοις. Μελάμπους δὲ ἑτα-
 βὼν τοῖς δωαυπτάτοις
 ἦν νεανίῳ, μετ' ἀλα-
 λαγμοῦ καὶ πνέοντι
 χορείας ὅα ἦν ὄρεον αὐ-
 τὰς ἐς Σικυῶνα σωμαδίω-
 ξε. καὶ δὲ τὸν διωγμὸν,
 ἢ προσβυτάτη ἦν θυγατέ-
 ρον, Ἰφινόη μετέλλαξεν.
 ταῖς δὲ λοιπαῖς πυχούσαις
 κεδαρμοῦ σφενῆσαι σιω-
 ῆβη. καὶ ταύτας μὲν ἐξέ-
 δοτο Περίτῳ Μελάμπει
 καὶ Βίανπ. παῖδα δὲ ὕσ-
 ρον ἐγέννησε Μιχαπένδην.

sensus, filias Melampodi cu-
 randas commisit. Quare Me-
 lampus, adhibitis validissimis
 adolescentibus ejubilatum si-
 mul, & entheam quandam
 choream imitatus, de monti-
 bus virgines ipsas in Sicyo-
 nem est usque infecutus. Has
 dum persequeretur, Iphinoë
 natu maxima vitam cum mor-
 te commutavit. Reliquæ ve-
 rò, repurgatâ vesaniâ, resipue-
 runt. Harum demùm, Melam-
 podi unam, & Bianti alteram
 Proetus in matrimonium col-
 locavit: neque longo pòst
 tempore Magapenthem fi-
 lium genuit.

Κ Ε Φ. γ.

C A P. I I I.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ ὁ
 Γλαύκῃ τῇ Σηούρῃ,
 κλόνας ἀκουσίως ἀδελφὸν
 Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πινέ-
 ρασι, Περσῶν· ὅσοι δὲ,
 Αλκιμίνῳ, εἰς Ἀργῷ
 πρὸς Περίτον ἐλθὼν κα-
 θύριται. καὶ αὐτῇ [γυνή]
 Σθενόβοια, [ἢ καὶ Ἀν-
 τία] ἔσθται ἴσχυι, καὶ
 περὶ μὲν λόγῳ πρὸς συν-
 ουσίαν· τῇ δὲ ἀπαρνου-
 μένῃ, λέγει πρὸς Περίτον,

CÆterùm Bellerophon-
 tes Glauci, qui Sisyphi
 fuit, cùm per imprudentiam
 Deliadem fratrem, sive, ut
 quidam ferunt, Pirenen, aut,
 ut alij volunt, Alcimenem
 peremisset, ad Proetum Argos
 confugit, ab eoque expiatur.
 Mox autem cùm illius amore
 Sthenobœa, quæ & Antea di-
 cebatur, deperiret, spargit ver-
 ba de concubitu. Qui, cùm
 mulieris libidini minimè con-
 sensisset, Sthenobœa Proeto
 Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, infumilavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognitâ, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facilè perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammæ evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ enutritam fuisse, natamque ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Conscenso igitur Pe-gaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæ-

ὅπῃ Βελλεροφόντης αὐτῇ πρὸς εἰς φθορᾷς. περὶ ἐπιμύθετο λόγους. Περὶ τὸ ὅτι περὶ σαι, ἔδωκαν ὁπισθολαί αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πινδιρὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐπε- γράφητο, Βελλεροφόντιω ἀποκτεῖναι· Ἰοβάτης δὲ ὅπῃ- μοις, ἐπιτάξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτεῖναι, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῆς θείης δια- φθαρήσασθαι. ὡς γὰρ ὁ μόνον ἐντὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκ ἐυά- λωτον. εἶχε δὲ στρομυλὴν μὲν λείοντος, ὑπὸν δὲ δράκοντος, τεῖναι δὲ κεφαλῇ μίστω αἰγῆς· δι' ἧς πῦρ αἰεὶ, καὶ τὴν χάραν διέφθιρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμάνετο. μία γὰρ φύσις τριῶν θείων εἶχε δυνάμιν. λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτῃ παρῆλθαι μὲν ὑπὸ Ἀμισοδάρε, καὶ δαΐφρ εἰρηκα καὶ Ὀμηροῦ· ἡγνηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶντος καὶ Ἐχιδνῆς, καὶ δὲς Ἡσίοδος ἰσορᾷ.

§. 3. Αναβιάσας οὖν αὐτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὅπῃ τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχε ἵππον ἐκ Μεδούσης πηλὸν χημνημένον, καὶ Ποσειδῶντος, ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ὑπὸ

τέτυ κηπιτόξιδος ἢ χί-
μαρον. μὲν δὲ τὸν ἀγῶ-
να ᾗτεον, ἐπίταξεν αὐ-
τῷ Σολύμοις μαχεῖσθαι·
ὡς δὲ ἐτελεύτησεν καὶ ᾗ-
τον, Ἀμαζόσιν ἐπίτα-
ξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς
δὲ καὶ ταύτας ἀπὶ κλίβαν-
τοις τε νεότητι Ἀλκίων
διαφέρειν δοκῶντας ἐπι-
λέξας, ἐπίταξεν ἀποκλιῖ-
ναι λοχίσαντας. ὡς δὲ
καὶ τούτοις ἀπὸ κλίβαν-
τας, θαυμάσας πῶς δύ-
ναται αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τῆ-
τε γράμματα ἔδειξε, καὶ
παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσεν,
δοῦς πῶς θυγατέρος φιλο-
νόω. καὶ θήσικων, πῶς
βασιλείαν κατέλιπεν αὐ-
τῷ.

ram sagittis impetebat. Quā-
demum peractâ pugnâ, Ioba-
tes eundem in Solymos pu-
gnaturum misit. ubi & id feli-
citer exegit, ad Amazonas ex-
pugnandas proficisci impera-
vit. Quibus item devictis, col-
lectam Lyciorum juventu-
tem, quæ cæteris præcellere
videretur, in insidiis confide-
re jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit.
Ubi autem & hosce ad unum
omnes ab eo cæsos accepit,
admiratus juvenis præstan-
tiam Iobates, literas illi Proe-
ti ostendit. Inde, ut secum
maneret, rogavit: eique Phi-
lonoen filiam uxorem dedit.
Qui demum, cum fato con-
cessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successo-
rem instituit.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. IV.

ΑΚελσίῳ δὲ, πρὶ παί-
δων θύεσσι αἰρεῖ-
ων χρησθαιζομένῳ, [ὁ
Διὸς] ἔφη, θύεσθαι παῖδας
ὅκ τ' θυγατρὸς. ὃς αὐτὸν
ἀποκτενῆ. δέσας οὖν Ἀκέρ-
σιος τῆτο, ὑπὸ γῆν Δάλα-
μον κατασκάδας χάλκινον,
ἢ Δαναὼν ἐφευρύρη. ταῦτ' αὖ

INterim Acrisio de mari-
bus filiis oraculum scisci-
tanti, numen respondit, pue-
rum de filia oriturum esse qui
avo necem illaturus esset. Id
igitur Acrisius pertimescens,
æneo sub terra cubiculo con-
structo, inclusam Danaen
custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cùm in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterùm, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potius nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filię nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes responderet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quòd equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἔφθηνε Πρωΐτῳ, ὅδιν αὐτοῖς καὶ ἡ γὰρ εἰς αἰνέειν. ὡς δ' ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ τὸ ὄρεσθαι εἰς τοὺς Δανάης εἰσρυεῖς κόλπους, σωῆλθεν. αἰσθόμενῳ δὲ Ακρίστῳ ὕστερον ἐξ αὐτῆς γήμνημίον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, πλὴν θυγατέρα μὲν τῆς Πριόδης εἰς λάρνακα βαλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. περιστερὸς δὲ λάρνακος Σείριον, Δίκτυς ἄρας, ἀνέθρεψε τὸν.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς Σεείρου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς [ὁμομήτειῳ] Δίκτυος Δανάης ἑραδίης, καὶ ὑδρωμένης Περσέως. μὴ δυνάμενος αὐτῇ σωαλθεῖν, συνεκάλει τὸς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων ἔραρον σωαγὴν ὅτι τὸς Ἰπποδαμείας τὸ Οἰνομάει γάμος. τῷ Περσέως ἀπάντῃ ὅτι τίς ὁ ἑραδὸς ὑποχρεῖται; τῷ δὲ φήσαντ' ὅτι Ἰππὼ Περσεὺς τῷ ἑῖπεν, ὅτι τῇ καθελῇ τὸ Γοργόνει. ἔκ αὐτοῦ Πολυδέκτης παρεῖλε οὐδ' ἔλασεν ἢ πρὸς Ἰππὸν παρὰ τῷ τῷ Περσέως

ἔλαβὼν τοις ἵπποις, ἐπί-
ταξε τὴν Γοργὸν κομίζεσθαι
τὴν κεφαλὴν. ὃ δὲ Ἑρμῆς καὶ
Ἀθηνᾶς περὶ τῶν θυγατρῶν,
ὅτι τὰς Φόρκας γίνεται θυγα-
τέρας, Ἐντώ, καὶ Περμφρηδῶ,
καὶ Δεινώ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ
Κητῆς τῆς καὶ Φόρκας Γοργόνων
ἀδελφαί, χαῖται ἐκ γενετῆς·
ἕνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς, καὶ
ἕνα ὀδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
ᾧ μέρει ἡμεῖς ὀνόμαζον ἀλλή-
λαις. ὅν κεν εἰδὼς ὁ Περ-
σεύς, ὡς ἀπῆτομαι, ἔφη ἀπο-
δώσειν, ἂν ὑφῆγησινταὶ τὴν
ὀδὸν τὴν ὅτι τὰς νύμφας φέ-
ρουσαν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμφαι
πῶς εἶχον πίδακα, καὶ τὴν
κίβιν, ἣν φορέουσιν οἱ πύργον·
Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
Ἀσπίδι, ἐπὶ τῇ Περσέως·

Παῦ δὲ μετὰ φρενον εἶχε
καὶ εὐδεινόιο πλώρη
Γοργίς, ἀμφὶ δέ μιν κί-
βις τις.

Εἴρηται δὲ ᾧ μέρει τὸ καὶ ἰδοὺ
ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν προφύλα-
ξιν δὲ καὶ τὴν Ἀΐδος κυ-
νήν. ὑφῆγησάμενων τῇ ᾧ
φορέειν, ἀποδοῦναι τὸν τε
ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐ-
ταῖς, καὶ ᾧ μέρει ὁ δαίμων περὶ
τῆς νύμφης, καὶ τὴν ὅτι ὅν

habere non posset, pro sym-
bola Gorgonis caput illi ut
afferret, imperavit. Tum Per-
seus, Mercurij ac Minervæ
ductu, Phorci filias adiit, En-
to, Pemphredo, & Dino. Hæ
fuere Cætusque & Phorci na-
tæ, Gorgonum sorores, ab
ortu ipso statim anus factæ,
unòque tres oculo, & dente
uno præditæ, quibus & vi-
cissim, inter se utebantur.
Hæc, ubi potitus est Perseus,
repositentibus se redditurum
pollicetur, si, quæ ad Nym-
phas ipsas duceret, viam com-
monstrarent. Erant autem
Nymphis alata talaria, & ci-
bifis, quam peram quidam
esse putant. Id Pindarus, &
Hesiodus in clypeo, ubi de
Perseo sic ait:

*Horrendæ totas scapulas ca-
put occupat ingens
Gorgonis, idque intra cibifis
latet.*

Nam cibifis, quòd inibi con-
dantur indumentum, & ciba-
ria, dicta esse videtur. Ad hæc
Orcigaleam habebat. Resti-
tutis itaque Phorcidibus &
dente, & oculo, quòd viam
demonstrassent, ad Nymphas
pervenit: Adeptus inde, quæ

cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur tectus, quoscumque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hîc Gorgones dormientesprehendit. His autem Euryalæ uni: Schenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demùm Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, averfus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐπεὶ δ' αὖτε, ὅτε μὲν κίβισιν περιεβάλετο· τὰ δὲ πύδ' αὖτε τοῖς σφυροῖς προσήρμωσε. τὴν δὲ κωλὴν τῇ κεφαλῇ ἐπέθηκε. ταῦτ' αὖτε ἔχων, αὐτοὺς μὲν εἰς ἤθελεν, ἐβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ ἔχ' ἐωρεῖτο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Εὐρυάλ' ἀδαμαντίνῳ ἀπ' αὐτῆς πτόμῳ· εἰς δὲ Ὀκεανὸν ἦκεν. καὶ κατὰ λαβὼν τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δὲ αὐταί, Σθενώ, Εὐρύαλη, Μείδουσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μείδουσα. διὰ τὸτο ὅτι τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέκτεψε. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν ὡς περὶ αἰετὶς φερόμεναι, φολίσι δρακύντων, ὁδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκὰς πέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τὰς δὲ ἰδόντας, λίθους ἐπίουον. ἐπιστὰς ἔν' αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατεκυνθύνουσας τὰς χεῖρας Ἀθηνᾶς, ἀπ' αἰσχυμένῃ, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκίαν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἐβλεπεν, ἐκαρτομήσεν αὐτήν. ὑποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέδωρε Πήγασος πηλὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνης πα-
τήρ. τούτοις δὲ ἐγέννησεν ἐκ
Ποσειδῶντος.

§. γ. Ὁ μὲν Περσεύς ἐκ-
δήμωσεν εἰς τὴν κίβισιν καὶ
κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὅπ-
σω πάλιν ἐλάσσει. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀναστὰ-
σαι, καὶ Περσέα ἐδίωκον, καὶ
συνιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡλύ-
ναντο διὰ καὶ ἦν αἰπι-
κρύπτετο ὧν αὐτὸν παρε-
κρούμεν καὶ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλευε Κηφείας, εὗρε
τὴν τούτου θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρεκείμενην
βορρὰν θαλάσσιον κήτην Κασ-
σιόπειαν ὧν ἡ Κηφείας γυνή,
Νηρηίδην ἦειρε καὶ ἐλά-
λοις καὶ πασὶν ἔθις κρείσ-
των ἤνχησεν. ὅθεν αἱ Νηρηί-
δες ἐμύνησαν καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς σωρομαδεῖς,
πλημύροντι ὅτι καὶ χόρον
ἐπιμύσει, καὶ κήτη. Ἀμ-
μωνος δὲ χεῖσαντος καὶ
ἀπαλλαγῇ τῆς συμφορῆς,
ὅτι ἡ Κασσιόπεια θυγατρὶς
Ἀνδρομέδα συνεπεσὶν τῷ κή-
τη βορρᾷ. τούτο ἀναγκά-
στις ὁ Κηφείας ἰσὺς αὐτῇ Αἰ-
θιοπίαν, ἐπαξίει, καὶ συνε-
ἰδῆσεν τὴν θυγατέρα πύργου.

repente profluvit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Hosce
autem è Neptuno creavit.

§ 3. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jaçitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, rursus demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Idigitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verum id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, averfus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formæ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

ταύτῳ διασώμην· ὁ Περσεύς, καὶ ἐραδίῃς· αἰαρήσιν ὑπάρχῳ Κηφεί τῷ κῆτῳ, εἰ μέλλοι σωθῆσαν αὐτῷ αὐτῷ δώσειν γυναικα. ὅτι τέτοις ἡγομένων ὄρκων, ἕσονται τὸ κῆτῳ ἔκτενε, καὶ ὁ Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν ὀπτεκλόντῳ διὰ αὐτῷ φινέως, ὅς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφεί· ἐγγνώμῃ· ὡς τῷ ὁ Ἀνδρομέδαν, μοῦτῳ ὁ ὀπτεκλῶν, τῷ Γοργόνα δειξας, μὴ ἢ σπεπτεκλόντων, αὐτῷ ἐλίδωσι παρεχῆμα. ὡς ἡγομῇ· διὰ εἰς Σείριον, καὶ καταλάβων ὡς πεφύγῃαν πῖς βομοῖς μὴ τοῦ Δίκτυ· ὁ μῆτις διὰ τῷ Πολυδέκτη βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, συγκαλέσαντῳ τοῦ Πολυδέκτη τοῖς φίλοις, ἀπαραμύντῳ τῷ κεφαλῷ ὁ Γοργόν· ὁ δειξας. ἢ δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἔσας ἐτυχῆμα ἔχων, ἀπλιδῶδη καταστήσας δὲ ὁ Σείριος Δίκτυω βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδιλα, καὶ τῷ χίβισον, καὶ ὁ κυνῶν Ἑρμῇ ὁ δὲ κεφαλῷ τῆς Γοργόντῳ

Ἀθλῶν. Ἑρμῆς μὲν οὖν πᾶσι
 περιεργημένα πάντα ἀπέδωκε
 πᾶσι νύμφαις. Ἀθλῶν δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, ἣ Γερρὼν
 ἣ κεφαλῇ ἀνέδθηκε. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὅτι ἐρίων, ὅππῃ
 δὲ Ἀθλῶν ἡ Μέδουσα ἐκα-
 ρετομίσθη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 οἱ ἑλλήνοισι ἠδελήσεν ἡ Γερ-
 ρὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

§. δ. Περσεύς δὲ μὲν Δα-
 ναίης καὶ Ἀνδρομέδας ἑσώδ-
 διν ὤς Ἀργος, ἵνα Ἀκρίστον
 δεύσῃται. ὁ δὲ δευδίκως τὸν
 χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἀργος,
 εἰς τὴν Πελασγίαν πρὶν ἐλθῆναι
 γῆν. Τότῃ μιν δὲ τῷ Λαερ-
 σείων βασιλέως ὅτι πεπονη-
 μένῃ πατρὶ διατεθείη
 θυμικὸν ἀγῶνα, παρεῖχετο
 καὶ ὁ Περσεύς ἀγωνίσασθαι
 δέλων. ἀγωνίζομεν δὲ
 πῶντι δλον, ἣ δίσκου ὅτι τὸν
 Ἀκρίστου πέδον βαλὼν, ὅ-
 ρημα ἀπέκλινεν αὐτόν. αἰ-
 σθόμενος ὃ ἣ χρησμὸν τε-
 λεσμένον, ἣ μὲν Ἀκρίστον ἐξω
 ἣ πέλεως ἐδάφεν. αἰχμω-
 μένῃ ὃ εἰς Ἀργος ἐπανελ-
 θῆν ὅτι ἣ κληρὸν τῇ δὲ αὐτῇ
 ἣ ἄλκιμος παρὰ γένος
 εἰς Τίρυνθα πρὸς τὸν Πρύταν-
 τιν Ἀλκίον, ἡ δὲ ἄλκιμος

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 seruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquen-
 tium ludens, disci jactu Ac-
 risij pede percussio, actutum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quæ ejus operâ occubisset, re-
 meare pueret, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideámque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreavit Ancæum; Sthenellum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideò quòd procul à patria iverrit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Cæterùm Pterelai septem filij

πο. τέτταρι πὲρ Ἀργὸς ἐνε-
χρίεισι, καὶ Μεγαπένθεος μὲν
ἐξασπλάσσει Ἀργείων. Περ-
σὺς δὲ Τίρυνθος, σφισσται-
νίστας Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.

§. 5. Εἰσὶν οὖν οἱ ἐξ Ἀνδρο-
μέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν
ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σῳ,] ὃν πρὸς Κηφεὶ κατέ-
λιπον. Ἀπὸ τούτου δὲ τὸς Περ-
σῶν βασιλεὺς λέγεται γένε-
σθαι. ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκᾶος,
καὶ Σθένης, καὶ Ἑλας,
Μήστωρ τε καὶ Ἡλεκτρυών,
καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν
Πειρήρης ἐγγήμυ. πάλιν δὲ
Ἀλκίως Ἰππονόμης τὴν Με-
νοικίαν Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο,
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐν δὲ
Μήστωρ καὶ Λυσιδίκης τῆς
Πέλοπος, Ἰπποδόη. ταύ-
τῳ ἀπ' αἰσας Ποσειδῶν, καὶ
κοίμους ὅππῃ τὰς Ἐχινάδας
νήσους, μίγνυται, καὶ γένε-
ται Τάφιον, ὃς ἔπεισε Τάφον
καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοᾶς
ἐκάλεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς
πατρίδος ἔβη. ἐν Ταφίῳ δὲ,
παῖς Ππρέλαος ἐγένετο.
τῶτον αἰθάνατον ἐπίπνευσε
Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφα-
λῇ χευστὴν ἐσθίειν τρέχει.
Ππτερέλαος δὲ ἐσθίωντο θυ-

γάτρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμιος, Τυραν-
 νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡ' ἑκ-
 τῶν δὲ γήμας τ' Ἀλκίμου
 θυγατέρα Ἀναξὼ, ἐγέννη-
 σεν θυγατέρα μὲν Ἀλκίμου
 νίω, παῖδας δὲ Στρατο-
 βάτιω, Γοργόφονον, Φιλο-
 νόμον, Κυλαίνεα, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσινόμον, Χερί-
 μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέ-
 λαον. μὲν δὲ τῦτος, καὶ
 νότον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς
 Μιδείας Λικύμνιον. Σθενέ-
 λε δὲ καὶ Νικίππης τ' Πέ-
 λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδου-
 σα ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυδείης
 ἐγένετο, ὅς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡ' ἑρ-
 κλῆς ἐμελλε γυνάμει, Ζεὺς
 ἐν Διοῖς ἔφη, τ' ἀπὸ Περ-
 σίδως γυνηθισόμενον τότε
 βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡ' ἑρ-
 α δὲ διὰ τ' Ἰήλον, Εἰλειθυῖαν
 ἔπεισε τ' μὲν Ἀλκμειῶν
 πόκον ἐπιχεῖν, Εὐρυδεία δὲ
 τὸν Σθενέλε παρεσκάασε
 γυνηθῆναι, ἐπαμυνταῖον
 ὄντα.

§ 5. Ηλεκτρυὼν τ' ὅ βασι-
 λεύοντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
 φίου, οἱ Πτερελαί παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 matho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ducta in matri-
 monium Anaxone Alcæi filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 diret, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum avo materno reperunt : qui , quòd ab eorum postulatis maximè abhorreret Electryo , ipsius boves abegerunt . Tum Electryonis filij vim vi repellentes , mutuo concursu perimuntur . At ex Electryonis liberis Licymnius , quòd puer admodum esset , servatur incolumis . Atqui ex Pterelai natis Everes , qui naves asservabat , superstes fuit . Tum qui de Taphiis evasisent , vela vento dederunt , & abactas secum boves Polyxeno Eliensium Regi commendarunt . Cæterùm Amphitryo redemptas de Polyxeno boves Mycenæ abduxit . Interea verò Electryo filiorum eadē ulturus , regno simul cum Alcmenæ filia in Amphitryonis potestatem tradito , jurisjurandi religione illum prius adegit , ut ad reditum usque filiam virginem servaret intactam , Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat . Is autem cùm boves reduceret , earumque unā aufugeret , in ipsam Amphitryo tum quam manibus fortè clavam gestabat , immisit , Quæ de bovis corni-

δόντες , πλὴν Μήσορος ἀγέλω
τῷ μητροπάτορι ἀπὴ τούων .
καὶ μὴ περισίχοντο Ἡλεκ-
τρίωντο , ἀπὸ λαυνοῦ τὰς
βόας . ἀμυνομένων δὲ τῶν
Ηλεκτρίωντο παίδων , ἐκ
περὶ βλήσεως ἀγέλωτος ἀπὸ κ-
τείναν . ἐσώθη δὲ τῶν Ηλεκ-
τρίωντο παίδων Διχόμνιοτο
ἐπὶ νεὸς ὑπαίχων . τῶν δὲ
Πτερελάων , Εὐήρης , ὅς καὶ
ναῦς ἐφύλασσε . τῶν δὲ Τα-
φίων οἱ διαφυγόντες , ἀπὸ
λάσαν τὰς ἐλαθείσας βόας
ἐλόντες καὶ παρέδοντο τῷ
βασιλεῖ τῶν Ηλείων Πολυ-
ξένω . Ἀμφιτρίων δὲ παρὰ
Πολυξένου λυτῶσά μιντο
αὐτὰς ἡγάγη εἰς Μυκηνίω .
ὁ δὲ Ηλεκτρίων τὸν τῶν
παίδων θάνατον βουλόμε-
νοτο ἐκδικῆσαι , παρὰ δὲ
πλὴν βασιλείαν Ἀμφιτρίω-
νι , καὶ πλὴν θηγάτρας Ἀλκ-
μειῶνι , ἐξορκίσας ἵνα μέ-
χρὶ τῆς ἐπανόδου παρδόνον
αὐτῷ φυλάξῃ , στρατεύειν
ὅππῃ Τηλεβόας διενεεῖτο . Σπο-
λαμβάνοντο δὲ αὐτῷ τὰς
βόας , μάλιστα ἐκδορούσας , Ἀμφι-
τρίων ἐπὶ αὐτῷ ἀφῆκεν ὁ μὲν
χεῖρας εἶχε , ῥόπαλον . τὸ
δὲ Σποκρυδὸν ἀπὸ τῶν κερ-
α-

των εἰς τὴν Ἡλεκτρυόνην κα-
 φαλῶ ἐλθόν, ἀπικτείνεν
 αὐτόν. ὅθεν λαβὼν ταύτῳ
 τὴν σφύρασιν Σθένειλθ,
 πάντες Ἀργεῖς ἐξέβαλεν
 Ἀμφιτρυόνα, καὶ τὴν ἀ-
 χλὴν τῆς Μυκηνῶν, καὶ τὴν
 Τίρωδος αὐτὸς ἑαίρετο. καὶ
 δὲ Μίδεαν, μεταπηλά-
 μισθὺς Πέλοπος παῖδας
 Ἀγρία καὶ Θυέσω, παρ-
 εδοτέτοις. Ἀμφιτρυὼν δὲ
 σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
 ἔδραμον ἐπὶ Θήβας,
 ὑπὸ Κρέοντος ἡγομένη καὶ
 δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Πει-
 ρυμένην Λικυμνίῳ. λεγέσθαι
 δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆσθαι
 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐκδι-
 κήσαντι τὴν δάρατον ὑποχό-
 μισθον ἐπὶ Τηλεβόας στρα-
 τὴν Ἀμφιτρυὼν, καὶ παραχ-
 λει συμβάλλειν Κρέοντα. ὁ
 δὲ ἔφη στρατῶσιν, ἐὰν πύ-
 πτεον ἐκείνην καὶ Καδμίαν τὴν
 ὀλώπικον ἀπαλάξῃ. ἔφθε-
 ρε γὰρ καὶ Καδμίαν ὀλώπι-
 σπείον. ὑπεσπείον δὲ ὁμῶς,
 εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μηδὲ
 πνα καταλαβεῖν.

§. 7. Ἀλκμῆνης δὲ τῆς
 χώρας, ἔνα τῶν αἰσῶν παῖ-
 δων οἱ Θηβαῖοι παρὰ μῆνα

bus repulsa in Electryonis ca-
 put resiliens, ipsum vitâ pri-
 vavit. Sthenelus itaque hanc
 nactus occasionem, è tota
 Argivorum terra Amphitryo-
 nem exegit. Inde non modò
 Mycenarum, sed etiam Ti-
 this ditione potitus est: mox
 autem Pelopis ad se filiis A-
 treo Thyestéque accersitis,
 Mideam commendavit. Am-
 phitryo verò cum Alcmena
 & Licymnio Thebas profe-
 ctus, à Creone fuit expiatus,
 ac Perimeden sororem Li-
 cymnio tradidit. Interea verò
 Alcmene dictitante ei nuptu-
 ram se esse, qui fratrum suo-
 rum interitum ulcisceretur;
 tum Amphitryo pollicitus ad-
 versus Teleboas sese bellum
 moturum, Creontem quoque
 ad id sibi socium advocavit.
 Tum is socium se belli fore
 inquit, si prius ille Cadmiam
 à vulpe liberaret: nam fera
 vulpes Cadmiam devastabat.
 Hic etsi recepisset, fato ta-
 men cautum erat, eam à nul-
 lo unquam mortalium ca-
 pteum iri.

§. 7. Interitū, dum fines à
 vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani ἡν-

gulis mensibus ipsi apposuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephalum Deionei filium , hunc Teleboarum spoliis parte promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoë duxerat ; Cui fato concessum fuerat , ut quamcumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico , qui Atticæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocensibus Panopeum , ab Elo urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus , donec in humanis fuit , Taphum capere nunquam potuit. Post , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum profecuit : inde Pterelai morte insectâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

αρετιδισαν αὐτῇ , πολλὰς ἀπαξίσαν , τῦτ' εἰ μὴ γένοιτο. ἀπαλλαγὴς οὐδ' Ἀμφιτρυῶν , εἰς Ἀθῶνας πορὶς Κέφαλον τὸν Διόνειος σιωπέδην δὲ μέρον τῷ καὶ Τηλεβοῶν λαφύρων ἄγων δὲ τὸν δῖον τὸν κύνα , ὃν Πείρις ἤγαγον ἐκ Κρήτης , ὅθεν Μίνωος λαβῆσαι. ἔν δὲ καὶ τέτρω πηρωμένον , παῦ , ἔ , παῦ δαίκη , λαμβάνειν. διωκομένης οὐδ' ὥστε τὴν κυνὰς τὸν ἀλώπικος , Ζεὺς ἀμφοτέρους , λίθοις ἐπίπυσεν. Ἀμφιτρυῶν δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θοείκῃ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα· ἐκ δὲ Φωκίαν Πανοπίαν· ἐκ δὲ Ἑλλοῦ τῆς Ἀργείας Ἑλλιον τὸν Περσείου· ἐκ δὲ Θηβῶν Κρεόντα , καὶ τῷ Τάφειον τῆς ἰνῆς ἐπὶ ῥοδῇ. ἄλλο μὲν οὐδ' ἔζη Πτερέλαος , ἐκ ἐδύνατο πῶν Τάφον ἐλεῖν. ὥς δὲ ἡ Πτερέλαια θυγάτηρ Κομαιδῶν ἐραδείσα Ἀμφιτρυῶν , πῶν χρυσὴν πέριχα αὐτῷ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο , Πτερέλαος παλαιοτάτος , ἐχρησάτο καὶ τῆς αὐτῆς πάσης. πῶν μὲν οὐδ' Κο-

μαυρὸν κτείναν Ἀμφιτρυῶν,
 καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας
 ἔπει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείω
 καὶ Κεφάλῳ δίδουσι. καὶ κεί-
 νοι πόλεις αὐτῷ ἐπωνύμους
 κτήσαντες, κατ' ὥκησαν.

§. 8. Πρὸς τῇ δὲ Ἀμφι-
 τρυῶνα παρελθόντι εἰς Θή-
 βας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλ-
 θὼν, καὶ τὴν μίαν τελευτάσας
 νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρυῶνι
 Ἀλκμήνῃ σωμαδανάδῃ καὶ τὴν
 γυνήδεα παρὰ Τηλεβόων
 διηγύσατο. Ἀμφιτρυῶν δὲ
 παρελθόντῃ, ὡς ἔχ' ἰά-
 ρα φιλοφρονεμένην πρὸς
 αὐτὸν τὴν γυναικα, ἐπυνδά-
 τεισθ' αἰπῶν εἰπίσσης δ', ὅπ-
 πῃ περὶ τὴν νυκτὴν παρελθόν-
 τῃ αὐτῇ συγκακοίμηνται.
 μαρτάνει παρὰ Τειρεσίῃ τὴν γ-
 νομένην τῇ Διὶς σωμασίαν.
 Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο
 παῖδες· Διὶ μὲν Ἡρακλέα μᾶ-
 νυκτὴν προσβύπεν· Ἀμφι-
 τρυῶνι δὲ Ἰφικλέα. τῇ δὲ
 παιδὶς ὄντι ὀκταμηνίαις
 δύο δράκοντας ἑξαιργήσας
 Ἡρὰ ὅτι τὴν ἐντὺ ἐπιμύει,
 διαφθαῖναι τὸ βρέφος δί-
 λυσσας. ὁπρὸς αὐτῆς δ' Ἀλκμή-
 νης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς
 διαναστὴς, ἄλχων ἐκείνης

post Comæthone, capsis spo-
 liis Thebas renavigat, & in-
 sulas Eleo Cephaloque tra-
 didit. Mox illi conditas sibi
 cognomines urbes habitatum
 commigrarunt.

§. 8. Prius autem quam
 Amphitryo Thebas redisset,
 per noctem Jupiter ad Alc-
 menam contendit, cum qua
 trinoctio facto mutatus in
 Amphitryonis viri formam,
 concubuit: quæque adversus
 Teleboas gesta essent, omnia
 recensuit. Ubi verò Amphi-
 tryo rediit, ac se à conjugē
 negligentius excipi videt, ab
 ea hujusce rei causam postu-
 lat. Cui cum Alcmena respon-
 disset, priore nocte concu-
 buisse: à Tiresia Jovis cum
 uxore concubitum factum re-
 sciscit. Alcmena verò duos
 peperit filios: Jovi quidem
 Herculem, unâ nocte gran-
 diorem: Atque Amphitryoni
 Iphiclem. At cum Hercules
 octo jam menses natus esset,
 dracones duos inusitatæ ma-
 gnitudinis Juno infantem per-
 dituros in lectum demisit: Alc-
 menâ Amphitryonis opem
 implorante, Hercules in pe-
 des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contrâ, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διέρδειρε. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βυλόμενον μαθεῖν, ὅπως ἔω ὅττι παίδων ἐκείνῃ, τὸς δράκοντας, εἰς τὰς ἐντὴς ἐμβαλεῖν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φυγόντος, τὸ δὲ Ἡρακλέους ὑποσταίτου, μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γήνηται.

§. 9. Εἰσδύχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀματωλαπτεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶντος παλαίειν δὲ, ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου ποξέειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου ὀπλομαχεῖν δὲ, ὑπὸ Καστοῦ κιδασφάτειν δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ ὑπὸ ἀδελφοῦ Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖον γυρόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κυδάρᾳ πληγῇς ἀπίθανε. ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὄρχας αἰσὶς ἀπίπτειν. εἰ κλυὲ δὲ ἐπαγόντων πινὼν αὐτῷ, φόβου, παρενέστη νόμον Ραδαμανθίου, λέγοντος, Ὅς αὖ ἀμύνηται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἄξαντα, ἀδῶον εἶναι. καὶ ἔτι αὖτε ἀπὸ λείᾳ. δίδας δὲ Ἀμφι-

αἰών μὲν πάλιν πειρήσει
 τοιοῦτον, ἐπιμύσει αὐτὸν
 εἰς τὰ βουφόρβια, καὶ κεί
 σφιδάμενος, μετ' αὐτὸν τε καὶ
 ῥώμην πάντων διήνεγκαν. ἦν
 δὲ καὶ Σιμωνίδης φοβερός,
 ὅπ' αἰὲς Διδὸς ἦν, πηγα-
 πυχναῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ
 σῶμα. πύρρος δὲ ἐξ ὁμ-
 μάτων ἐλαμπρύνειτο αἴγλιον.
 ἐκ ἡστέρας δὲ ἔπτε τοξεύων.
 ἔπτε ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπαρχόντων ὁκτω-
 κηδικοῦτος, τὸν Κίθαι-
 ρονηναν ἀνέειλε λέοντα. ἔ-
 τ' ὁρμήμενος ὡς τῷ Κί-
 θαιρῳ, τὰς Ἀμφιτρύων-
 οὺς ἐφείρετο βόας, καὶ τὰς
 Θέσπιας.

§. κ. Βασίλειος δὲ ἦν ἔ-
 τ' Θεσπιδῶν, πύρρος δὲ
 ἀφίκατο Ἡρακλῆς, ἐλθεῖν
 βουλόμενος τὸν λέοντα.
 ὁ δὲ, αὐτὸν ἐξέτισσε πην-
 τήκοντα ἡμέρας· καὶ ὅττι
 πῶς θύρας ἐξέδυνε νυκ-
 τὸς ἐκείνης μίαν σωμαί-
 ναζι θυγατέρα. πεντή-
 κοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ὡς
 Μεγαμήδ' ἡγεμονοῦναι
 τῇ Ἀργαίου. ἰαποῦδαζι
 γὰρ πῖσας ἔξ Ἡρακλείου
 τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς

tem Amphitryo ne quid ite-
 rùm ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visû terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta es-
 set annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone impetu facto, Amphi-
 tryonis ac Thestij boves dissi-
 pabat.

§. 10. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arcti fi-
 lia natas habebat: qui summa
 ope nitēbatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules
 unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatus loco galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigalve exacturi, obviam facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributarii erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes, forte quadam obviam habens, ignominiam affecit, defectis auribusque & naribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων ἴψ' ἢ αἰσι
σωδοναζομένῳ, σωῆλθε
πάσις. καὶ χειρὸς μὲν
ἢ λέοντα, πῶς μὲν δὲ
ἡμφιάσσοτο τῷ χόσματι δὲ
ἐχέσσοτο κόρυδι.

§. κα. Αναχέμῃοντι δὲ
αὐτῷ ἀπὸ τῆς θύρας, σω-
ήντισαν κήρυκας πρὸς Ερ-
γίνου πικροδόντες, ἵνα πε-
ρὶ Θεβαίων τὸν δασμὸν
λάβωσιν. ἐτίλουν δὲ οἱ
Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Εργί-
νῳ δι' αἰτίαν τινὲς· Κλύ-
μενον ἢ Μινυῶν βασιλέα
λίθῳ βαλὼν Μενοικίῳς
ἠνίοχος, ὄνομα Πειρήης,
ὃν Ορχιστὴ Ποσειδῶν τι-
μῆνι πτερόσκει. ὁ δὲ, κο-
μιθεὶς εἰς Ορχομενὸν ἡμι-
δαής, ἐπισκήπει πάλῃ
Εργίνῳ τῷ πατρὶ ἐνδικῆσαι
ἢ θάνατον αὐτῷ. φραδασί-
μῳ δὲ Εργίνῳ δὴ Θή-
ρας, κτείνας ἐκ ὀλίγους,
ἑσπεύσατο μὲν ὅρκων ὅπως
πύμπωσιν αὐτῷ Θεβαῖοι δα-
σμὸν δὴ εἰκοσὶν ἔτη, ἥτις ἔτος
ἕκαστον βόας, δὴ αὐτὸν ἢ δα-
σμὸν πρὸς κήρυκας εἰς Θήρας
ἀποστας σωπυχῶν Ηρακλῆς
ἐλωθήσατο. ἀπὸ τῶν γὰρ αὐ-
τῷ τὰ ὄντα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ

χορίων τὰς χεῖρας δίδας ἐν
 ᾧ τευχάλων ἔφη τῷτον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν
 κομίζεσθαι. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
 τῶν ἐφράττεσθαι δὴν Θέας.
 Ηρακλῆς δὲ λαβὼν ὄπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πλεμύ-
 ρων, ἔρχμενος μὲν ἔκτεινε-
 τις δὲ Μινύας ἐπρέψατο.
 καὶ τὸ δασμὸν διπλοῦν ἠγά-
 γασθαι Θεβαίοις φέρειν συ-
 ἔβη δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα ἡμιμαχίῳ μαχεμένον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ
 Ηρακλῆς ὅθεν Κρέοντος
 αἰετῶν τὴν φρεσβυτάτην
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς,
 Θερίμαχος, Κρέον πάσης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεωτέραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφίκλῳ
 δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλ-
 κων ἔχοντι ἐξ Ἀυτομέδουσας
 τῆς Ἀλκείδους. ἔγνημα δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τὸ Ἀμφι-
 τρύωνος θάνατον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθυς. κατ' ὅ-
 κη δὲ ἐν Ὀρελῆῃ τῇ Βοιω-
 τίας πεδονῶν. περμαδὼν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν
 Ηρακλῆς, ὅλας δὲ ἔρμῃ
 μὲν ἔξιος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ
 τόξα, περὶ Ηφαίστου, δού-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cum fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniorem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathoi filia, susceperat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Boio-
 tiæ in exilium ejectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ensē
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum , & à Minerva pel-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæa sylva cæ-
sam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam , Junonis
odio in furorem incidit , ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos , unâ cum duobus
Iphicli liberis , in ignem con-
jecit : qua de causa se ipsum
exilio mancipavit , expiatur
demùm à Thestio. Inde Del-
phos profectus , Deum scisci-
tatur , ubinam habitatum itu-
rus esset. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit :
nam priùs Alcide nomine vo-
cabatur : eúmque Tirynthem
habitaturum esse dixit , Eury-
steóque annos duodecim ser-
viturum , & imperatos labo-
res totidem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis , ipsum immortalitate
donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur , faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæi leonis pel-
lem afferre jubet : id verò

ερεε χρυσού. ὅρα δὲ
Ἀθλῶαί πίπλον. ῥόπαλον μὲν
ἑὸ αὐτὸς ἐπὶ Νε-
μῆας.

§. 13. Μετὰ δὲ τῷ πρὸς
Μινύας αὐτῷ μάχῃ, σωέσῃ
ἡρῆζήλον Ἡῤρας μαρῆναι. καὶ
τὺς τε ἰδίους παῖδας, οἳ ἐν
Μεγάραις εἶχον, εἰς πυρρὸν ἔμ-
βαλεῖν, καὶ ἥνι Ἰφίχλῃ δύο.
οὗτο καὶ ἀφ' ὧν αὐτῷ φυ-
γῆν, καὶ ἀφ' ὧν μὲν ὑπὸ Θε-
στίῃ. ὅρα ἡρόδοτος δὲ εἰς
Δελφοὺς, πωδῶνεται ἥρῃ,
ποδὲ καὶ κήσῃ ἢ δὲ Πυθίᾳ
τότ' αὐτῷτον Ἡρακλῆα ἀπὸ τῶν
αὐτοῦ γόρδον. ὁ δὲ καὶ αὐτῷτον
Ἀλκίδας αὐτοῦ γόρδον. κα-
τοικεῖν δὲ αὐτῶν ἔπειτα ἐν Τί-
ρυνθι, Εὐρυσθέῃ λατρεῖν οὐκ
ἔπειτα δὲ καὶ τὺς ὀπίσσω
σπόμενους ἀθλοῖς δὲ καὶ ὅτι
τελεῖν. καὶ ἔπειτα ἔπειτα ἄλλων
σωπλεσθῆντων, ἀφ' ὧν αὐτῶν
αὐτῶν εἰσελθεῖν.

Κ Ε Φ. Δ.

TΟῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλ-
θε. καὶ ἰδὼν αὐτοῦ τὸν ἑαυτοῦ
Εὐρυσθέως ἐπὶ λαί. αὐτῷτον μὲν
οὐκ ἐπὶ ταξεν αὐτῷ ἥρῃ Νεμῆας
λέοντος ἥρῃ καμίζεν. ἥρῃ.

δὲ ζῶον ὡς ἄτρωτον, ἐν
 Τυφῶνι γέχνηνται. πο-
 ρύομενος οὐδ' ὅτι τ' αἰόντα,
 εἰς Κλειωνα ἦλθε, καὶ ξι-
 νίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνή-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύειν
 ἰορσεῖ δίλοντα, εἰς ἡμέραν
 ἔφη παρὲν περιακρόν. καὶ ἀ-
 ρθμ' ἀπὸ τῆς θύρας σῶ-
 ῖπεν ἔλθῃ, Διὶ σωτῆρι
 δύειν· ἐὰν δὲ ἀποδάνῃ, τότε
 ὡς ἔρπει ἐναγίζειν. εἰς δὲ
 τ' Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν αἰόντα μακρύσας, ἐτό-
 ξε δὸς παρὸν. ὡς δὲ ἔμα-
 δον ἄτρωτον ὄντα, ἀνα-
 τινάμενος τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκε συμφρονίῳ δὲ εἰς
 ἀμφίστημον σπήλαιον, ἀν-
 τὶ πῶς ἐτίθει ἀνδροδόμη-
 σον εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς
 ἐπίρας ἐπιστῆλθε τῷ θυ-
 εῖρι, καὶ περὶ τοῦ πῶς χεῖρα
 τῷ τραχήλῳ, κατέχον ἀγ-
 χον ὥς ἐπιέξῃ καὶ δέμι-
 νῳ ἐπὶ ὅτ' ὤμων, ἐκό-
 μιζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ παιδείᾳ ὅτ' ἡμο-
 ρθῶν ὡς νεκρῶ μέλλοντα τὸ
 εἶρεῖον ἐναγίζων, Σωτῆρι
 δύσας Διὶ, ἥῃ εἰς Μυκή-
 νας τὸν αἰόντα. Εὐρυπιδὺς

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quaeritabat, ipsum hospiti-
 o excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigesimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Post, ubi in Nemeam perve-
 nit, quaesitumque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositam-
 que humeris Mycenâs impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 apprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

stheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu percussum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram

δὲ καταλαβὼν αὐτὴν τὴν ἀνδρίαν, ἀπίπτετο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσέναι. διηκνύειν δὲ πρὸ τῆς πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄλλους. φασὶ δὲ, ὅτι δίδασκε καὶ πίδον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῆσαι ὑπὸ γῆς κατακλῆσαι. καὶ πύμπων κήρυκε Κοπρία Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπὶ ταῆς τῆς ἄλλους. οὗτο δὲ ἴφριτον κτείναι, φυχὸν εἰς Μυκήνας, καὶ πυλῶν παρ' Εὐρυδίου καταρσίαν, ἐκεῖ καταφυγεῖν.

§. β. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῷ τὴν Λορναίαν ὕδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλασι ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαιναν εἰς τὸ πεδίον, καὶ ταῖς βοσκήμασι, καὶ τῷ χώρῳ διέφθειραν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγας σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, ταῖς μὲν ὀκτὶ, θνηταῖς; τὴν δὲ μέστω, ἀθάνατον. ὁππότε οὗτο σφματό, ἡνιοχούτοτο Ἰολάου, παρὶ τῆς εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔκυσεν. τὴν δὲ ὕδραν

εὐρὺν ἐν πνιλόφῳ, παρὰ
ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
ὅπου ὁ φωνεῖς αὐτῆς ἰατρ-
χε, βαλὼν βέλεσι πνι-
φόμενοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
θεῖν. ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτῶν
κρατίσας κατῴχον· ἡ δὲ
δαῖμον ἥρ' ποδῶν ἐκείχτο
ῥαπτακίσῃ· τῷ ῥοπαλῷ
δὲ τὰ κεφαλὰς κόπῃων,
ἐδὲν αὐτοῖν ἐδύωτο· μαῶ
γὰρ κοπιόμένης κεφαλῆς,
δύο αἰετούοντο. ἐπιβοήθει
δὲ καρκύνῃ τῇ γ' ὅρα ἰατρ-
μαχίδης, δάκνων τὴ πόδα.
διὸ τῦτον ὑποκρίνας, ἐπι-
κλέσειο καὶ αὐτὸς βοηθὸν
τὴν ὀλέον. οἱ μάρῃ τὴν κα-
ταπρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης
τοῖς δαλοῖς ἐπιχρίων τὰς
ἀσπίδας ἥρ' ἀσφυομένων
κεφαλῶν, ἐκώλυεν αἰεῖναι.
καὶ τῦτον τὴν πρότον ἥρ' ἀσ-
φυομένων κεφαλῶν ῥαπι-
νόμῃ, τὴν ἀδανάϊον ἀπο-
κόψας κατάρυξε· καὶ βαρύναν
ἐπίθηκε πέτραν παρὰ τὸ δὲ
πλὺν φέρουσαν διὰ Λέρνης
εἰς Ελεούτα. τὸ δὲ σῆμα
τὴν γ' ὅρας ἀνὰ σαρ, τῇ χο-
λῇ τὴν ὁῖστον ἐβαλεν. Εὐ-
ρυπτεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν κα-
ταβιβῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα

in tumulto quodam nactus,
propter Amymones fontes,
ubi ea latitare consueverat:
quam cum ignitis sagittis im-
petisset, de latebris exilire
compulit, egressamque ipsam
manu prehensat, prehensam-
que tenet: ea verò pedibus
statim circumplexa cohibe-
bat. Hercules capita contun-
dens clavâ, nequicquam ela-
borabat: namque uno contu-
so, duo subnascebantur. In-
super Hydræ pervasti corpo-
ris Cancer admorso Herculis
pede, opem ferebat. Quocir-
câ, interfecto Cancro, Iolai
& ipse opem imploravit. Qui
cum proximæ sylvæ partem
succendisset, inflammatis tor-
ribus renascentia Hydræ ca-
pita inurens, eum in modum
renascentium capitum ortus
suboriri prohibebat: victor
caput illud morti hand obno-
xium recisum defodit, eique
ingentis ponderis lapidem su-
perimposuit, secus viam, quæ
per Lernam ducit Eleuntem.
Ad hæc Hydræ corpore con-
ciso, sagittas suas ejus felle
tinxit. At Eurystheus hunc
Herculis laborem duodecim
ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adjuvamento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenae vivam adferret. Erat enim ad Oënoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est infecurus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviam facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd sacrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenae importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄθλον. ὃ γὰρ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ Ἰολαίου τῷ Ἰδρας παραγέσθαι.

§. 3. Τεῖτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ, πῶς κρείσσον ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ἔμποιον ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόνῃ χυσοῦσθαι, Ἀρτέμιδος ἰστέ. διδὲ καὶ βελόνην αὐτῷ Ἡρακλῆς μὴτε ἀελεῖν, μὴτε πρῶσαι, σωεδίοξεν ἄλῳ ἐρῶντον. ἐπὶ δὲ χάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει, σωέφυγλον εἰς ὅσον τὸ λεγόμενον Ἀρπυμίσσιον, καὶ κῆδον ὅτι πεταμένον Ἀδάδωνα· καὶ ἥτον διαβαίνειν μέλλουσαν, τοξεύσας σωέλαβε· καὶ δὲ μὴ ὅτι τῇ ὄμων, διὰ τῇ Ἀρκαδίας ἠπείρατο. μὴ Ἀπόλλων δὲ Ἀρπυμῆς σωπυχόσαι ἀφῆρεῖτο· καὶ τὸ ἰστέον ζῶον αὐτῆς κλείναντα κατιμέμφετο· ὃ δὲ ὑποπνησάμενος πῶς ἀνέγκω, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν Εὐρυδία γαργεῖναι, φραύνας πῶς ὀργλῷ τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμποιον εἰς Μυκῆνας.

§. 4. Τέταρτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάν-

θιον πρῶτον ζῶντα κομίζον. ἦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδὲ καὶ ἔψα-
 φίδα ὁρμάζοντα ἐξ ὄρεος, ὃ
 καλεῖσιν Ἐρυμανθον. διερχό-
 μενος οὐδὲ φοβώμενος ἐπὶ γενεῇ
 ἸΚενταύρῳ Φόλῳ Σιληνῷ
 καὶ Νυμφῇ Μελίᾳ παιδί. ὅσῃ
 Ἡρακλῆς μὲν ὅπῃ παρῆχε τὰ
 κρέα· αὐτὸς δὲ ὡμίς ἐχρῆτο.
 αἰ τουῦτο δὲ οἶνον Ἡρα-
 κλῆος, ἔφη διδοίχθαι ἢ κοι-
 νὸν ἢ Κενταύρου ἀνὸ ἰξαι πί-
 νον. θάρρειν δὲ παρακινδυνά-
 ζοντος Ἡρακλῆος, αὐτὸν ἤνοι-
 ξε. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσθόμενοι παρήσαν
 οἱ Κενταῦροι πύγαις ἀπει-
 σμένοι, καὶ ἐλάττωσιν ὅπῃ τὸ
 τῆς Φόλου σπήλαιον. τοῖς
 μὲν οὐδὲ πρῶτοις τολμώ-
 σαντες εἶσω παρελθόν, Ἀγ-
 ρχον καὶ Ἀχιον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐπέβητο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐτόξεν δῖον δῶκαν ἄχει ἢ
 Μαλῆας. ἀπεῖδεν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωφρονῶν. ὃς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεος Πηλίου, ὅθεν Μα-
 λίαν κατήκησε, τούτῳ
 ἀπὸ πᾶσι τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἴησι βέ-
 λῳ· τὸ δὲ ἐνεργεῖν ἑλά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti costas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : at
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luisse, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit; reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum

per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurret, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere fauciat, in spelæum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desuit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspiciatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τοῦ βραχίονος τοῦ χείρονος ἐμπήγνυται. αὐτοῦ δὲ Ἡρακλῆς πρὸς δράμων, τό, τι βέλθ' ἐξείλκυσε, καὶ δόντ' αὐτοῦ χείρονος φάρμακον ἐπέθηκεν. αὐτοῦ ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλασσεται· καὶ καὶ τελευτᾶσαι βυλόμην, καὶ μὴ θανάμην, ἐπὶ τῷ ἀθανάτῳ. ἀντιθένη δὲ Διὸς Προμηθεῖ, τὸν αὐτ' αὐτῷ γηνητόμην ἀθανάτον, ὅπως ἀπέθανε· οἱ λοιποὶ δὲ ἤν' Κενταύρων φάρισον αὐτῷ θήαρχῃ. καὶ πνεις μὲ παρ' ἑσθ' εἰς ὕδρος Μαλέαν· Εὐρυτιον δὲ εἰς Φολέω· Νέσος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐών. τῶς δὲ λοιπὸς ὑποδείξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευσῖνα ὕδρος κατεκάλυψε. ἐπαυλῶν δὲ εἰς Φολέω Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτᾶντα θρασυμῆν μὲν καὶ αὐτῶν πολλῶν, ἐλκύσας [τε] ἐκ νεκροῦ τὸ βέλθ', ἐθαύμαζεν εἰ τοις περικλυτοῖς τὸ μικρὸν διέφθερε. τὸ δὲ, τῶς χεῖρες ὀλιγοῦσαν ἦλθεν ἐπὶ τὴν πόδα, καὶ ὥρα χερσὶ μά ἐπὶ κλινῇ αὐτόν. θάψας δὲ

Φόλον Ηρακλῆς· ὅπῃ δ' αὖ
 χέσσε δύναν παρέρχεται.
 καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ Πη-
 λοχμῶς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χόνα πολλῶ παρεμμένον,
 ἐμπεσχίσας περικόμεσιν εἰς
 Μυκῆνας.

§. ε. Πάμφων μὲν ἐπέτα-
 ξεν αὐτῷ ἄθλον, ὅς. Αὐ-
 γείας βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι πρὶν
 ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
 σιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
 ρες εἶπον, παῖς Ἡλίου·
 ὡς δὲ πινες, Ποσειδῶν· ὅς.
 ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος.
 πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων
 ποίμνας. τοῦτο φ. φρεσελ-
 δων Ηρακλῆς, ὃ δὴ λώσας
 πρὶν Εὐρυπύκτους ἐπιταγῶν,
 ὅρασκε μιᾷ ἡμέρᾳ δ' ὄνδον
 ἐκφορῆσαι, εἰ δύναιτο πρὶν
 διεκῆται αὐτῷ τῶν βοσκημά-
 των. Αὐγείας δ' ἀπὸ τῶν ὑπε-
 ρχῆται. μαρτυρεῖται δὲ
 Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείας παῖδα
 φυλάει, τῆς τε αὐτῆς τοῦ θε-
 μέλιον διώκει καὶ δ' Ἀλ-
 φειδὸν ποταμῶν, καὶ δ' Πη-
 λειδὸν σιώεγ' ἵς ῥιοντα πα-
 ρεχιδάσας, ἐπὶ γὰρ, ἐκ-
 ρεῖν δ' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σαι. μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅπ

Hercules, Pholo humi con-
 dito, ad apri venationem con-
 tendit; quem è fruteto quo-
 dam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam nivem de-
 fessum, ac vinculis præpedi-
 tum Mycenæ invexit.

§. ε. Quintum deinde labo-
 rem imperavit, ut Augeæ pe-
 coris fimum unius diei curri-
 culo solus exportaret. At Au-
 geas Rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse di-
 cant; nec desunt qui Neptuni,
 & qui Phorbantis. Hunc mul-
 tos pecorum greges habuisse
 ferunt: ad quem cūm Hercu-
 les, nullâ de Eurysthei man-
 dato mentione factâ, unâ die
 fimum omnem exportaturum
 se pollicitus est, si decimam
 pecoris universi ipsi donaret.
 Augeas autem huic minimè
 credulus, se illi tamen postu-
 lata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phy-
 leum Augeæ filium, stabuli
 fundamentum evertit, Al-
 pheúmque & Peneum, flu-
 mina præterfluentia, per
 fossam deducta corrivatâque
 immisit: ita ut, per alienum
 à priorē alveum defluerent,
 effecit. Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re iudicium sententiæ se statutum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm iudicium suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytioni Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse asseverabat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Strymthalidas aves fugaret,

καὶ τὸν ὀπίσσω Εὐρυπύωνα ἐκείνους
ἐκείνους ἐκείνους, καὶ μισ-
θὸν ἐκ αὐτοῦ. ὅπως
οἱ ἦσαν καὶ μισθὸν ὑπο-
χρεώσαι δύναιτο, καὶ κρίνειναι
τοὺς τούτους ἔποιμεν. ἔλαβον
ἔτι. καὶ τὸν μισθὸν οἱ
δικαστῶν, κληθεὶς ὁ φυλαεὺς
ὑπὸν Ἡρακλέους, τῷ πατρὶ
καταμαρτύρησε, εἰπὼν ὅμο-
λογῆσαι μισθὸν δύναιτο αὐ-
τῷ. ὁρμηθεὶς δὲ Αὐγείας
πρὶν πλὴν ψῆφον ἐνεργηθῆ-
ναι, καὶ τὴν φυλαέα, καὶ τὸν
Ἡρακλέα βαδίζεν ἐξ Ἡ-
λίδος ἐκείλῳ. φυλαεὺς μὲν
οὐκ εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
καὶ καὶ πατρώκει. Ἡρακλῆς
δὲ εἰς Ὠλενον πρὸς Δε-
ξαμένην, καὶ καὶ πατρώκει.
καὶ κατέλαβεν τῷ μίλ-
λοντι δι' ἀνὰ γλῶσσαν μνη-
σεύειν Εὐρυπύωνι Κενταύρῳ
Μνησιμάχῳ πλὴν θυγατέρα.
ὅφ' ἔτι Ἡρακλῆδης βοη-
θεῖν, ἐλθόντα ὅπῃ καὶ νύμ-
φῳ Εὐρυπύωνα ἀπέκτεινεν.
Εὐρυπύων δὲ, ἐπὶ τῷ
ἐν τοῖς δώδεκα προσεδίξα-
το ἄθλον, λέγων ὅτι μισθὸν
παραχέναι.

§. 5. Εκπὴν ἐπέταξεν ἄθλον
αὐτῷ καὶ Στυμφαλίδας ὄρ-

νιδας ἐκδιῶξαι. ὡς δὲ ἐν
Στυμφάλῳ περὶ τῆς Ἀρκα-
δίας, Στυμφαλὶς λεγόμενη
λίμνη, πολλῇ συννεφῶς
ὑλῇ. εἰς τῷ τῳ ὄρνεις σω-
φρυχον παῖδες τῷ ἀπο τῆς
λύκων ἀρπαγῆς δεδοικῆσαι.
ἐμμηχανῶντος ἔν Ἑρακλῆος
πῶς ἐκ τῆς ὑλῆς τῆς ὀρνι-
δας ἐκβάλλῃ, χάλκῃα χρο-
τυλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀδριαῶ
παρὰ Ἡραίῃ λαβεῖσα. ταῦ-
τα κρύων ἔσθον πικρὰ ὄρεα
τῇ λίμνῃ περικείμενη, καὶ
ὀρνιδας ἐφύβει. αἱ δὲ τὸν
ἐσθῶν ἔχον ὑπομένεσθαι, με-
τὰ δὲ εἰς ἐκείνην. καὶ τῷ τῳ
τῆς ὀρνιδας Ἑρακλῆς ἐτόξευσεν
αὐτάς.

§. 3. Ἐξέδομον ἐπέταξεν
ἄθλον τὸν Κρήτη ἀγαγεῖν
ταῦρον. τῷ τῳ Ἀκουσίλαῳ
ἔτι εἶναι φασὶ τὸ διαπορθμεύ-
σαντα Εὐρώπῃ Διὶ πάντες
ἢ τὸ ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀν-
δρῆντα ἐκ θαλάσσης, ὃν κα-
ταδύσειν Ποσειδῶντι Μίνως
εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης.
καὶ φασὶ διασάμνον αὐτὸν
τῷ ταύρῳ τὸ χάλκον. τῷ τῳ
μὲν εἰς τὰ βυκάλια ὑποπύμ-
πην, δῖσιν ἢ ἄλλον Ποσειδῶ-
νι. ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν

injunxit. Erat autem ad
Stymphalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis con-
fecta, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pertimescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quanam ratione aves
ἐ σὺλβα dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proxi-
mo aves territabat. Quæ soni-
tum minimè sustinentes præ
metu subvolabant : eumque
in modum Hercules ipsas sa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretensis tauri adducen-
di imposuit. Huæc Acusilaus
quidem esse refert, qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptuno ἐ τῷ mari sub-
missum, quo tempore Μίνως
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ τῷ mari apparuis-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
alium Neptuno sacrificasse :
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnari, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurytheo translatus ostendit. Cetera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Spartæque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimæ Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui aquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum inte-

αἰχμαῖναι τῶν αὐτῶν. ὅτι τῶν περὶ θημέλων εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπιστὰς λαβεῖν αἰχμαῖναι * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισάμενος, καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυθέω διαδωκόμενος ἐδείξατο. καὶ τὸ λοιπὸν εἰσέναι αὐτόν. ἃ δὲ παρηνδαῖς ἀπαγγέλλει καὶ Ἀρκαδίας ἀπασαν, καὶ διαβὰς τὸν Ἰσθμὸν, εἰς Μαραθῶνα τὸν Ἀθηκῆς ἀφικόμενος, τὰς ἐγχωρίους διαλύμενο.

§. 9. Ὁ γὰρ ἀθλον ἐπιτάξας αὐτῷ πρὸς Διομήδεα ὡς Θρακὸς ἵπποις εἰς Μυκῆνας κομίζοντι· καὶ δὲ τῶν Ἀρεῶ καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔδωκε Θρακίαν, καὶ μαχησάμενος εἶχε τὸν ἀνδρωπαρχίαν ἵππων. πρὸς αὐτὸν οὖν καὶ τῶν ἐκείνους συνεπαμένων, βιστονίαν τὴν ὅτι τῶν φάταις καὶ τῶν ἵππων ὑπαρχόντας, ἤγαγον ὅτι τὴν δούλωσαν. καὶ δὲ Βιστόνων συνὸν τοῖς ὀπλοῦσι ὀπλοῦσιν, τοῖς μὲν ἵπποις παρέδωκεν Ἀλκιδῶν φυλάσσειν· οἳ δὲ τῶν Ἡέμων πάντες Λοκροὺς ἐξ Ὀπουντῶν. Ἡρακλῆος ἐρῶμενος. ὅτι αἱ ἵπποις διέφθινον ἡσπασσά-

μῆραι. αὐτὸς δὲ πρὸς Βίστο-
νας διαγωνισάμενος, ὃν Διο-
μήδεω ἀποκτείναντες, τὸς λοι-
ποὺς ἡνέγκριζε φάγειν. καὶ
πάντας πόλιν Ἀβδερν, ἣν
ἔτι τήφον ἔτι διαφιδάρεντο
Ἀβδέρους, τὸς ἱππεὺς κομίσας
Εὐρυπίει ἔδωκε. μεθ' ἑνὸς ὃ
αὐτὸς Εὐρυπίως, εἰ τὸ λεγέ-
μενον ὅρις Ὀλυμπὸν ἐλθῆσαι
αὐτὸς τῶν θεῶν ἀπὸ λόνιο.

§. 9. Εννατον ἄθλον
Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωσ-
τη κομίζεν τὸν ἱππολύ-
της. αὐτὴ δὲ ἐβασίλειαν
Ἀμαζόνων, αἱ πατρίκων
ἐπὶ τὸν Ὀρμώδοντα πο-
ταμὸν, ἔστιν ἡ μέγα τὰ πα-
τὴ πόλεμον ἥσκειν ὃν ἀν-
δρίαν καὶ εἶποτε μνη-
σαι γυνήσων, τὰ θήλας
ἔτρεφον καὶ τοὺς μὲν δι-
ξίους μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζ-
ειν. τὸς δὲ ἀειτέρους εἶων,
ἵνα τρέφοιεν. εἶχε δὲ ἱπ-
πολύτη τὸν Ἀρεῶ ζω-
σῆτα, σύμβολον ὅτι αὐτὸν
τεύχων ἀπασάν. ὅτι ὅτε τον
τὸν βωσῆτα Ἡρακλῆς ἐ-
πίμπτο λαβῆν, αὐτὸν
ὀπιδυμέσης τῆς Εὐρυπίως
δυγατρὸς Ἀδμήτης. ὅτε αὐ-

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
cò cum pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri jussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admistæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dextras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis balthœum, argumento, ut
omnibus aliis præferret, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum mittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impos-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obsidione, atque Androgei filiis Alcæo Sthenelôque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hercleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἔδειλονταί συμμάχους, ἐν μᾶλλον ἐπὶ νηὶ ἐπλεῖ. καὶ περισσεύει νήσω Παίφω. καὶ κατ' ὅκου οἱ Μίνωθ' υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. ἀπὸ πάντων δύο τῶν ἐν νηὶ σωείειν τελευτήσαντες τῶν Μίνωθ' υἱῶν. ἑστὶ δὲ ἀγανακτήσας Ἡρακλῆς, τέτοις μὲν παρεχρήματα ἀπίκτιναι· τὺς δ' ἄλλοις ποιεῖ καταλείσας ἐπιλιόρκοι. ὥς ἐπιπρεσβιδύμενοι παρεχόμενοι αὐτῇ τῇ ἀναρεθύντων δύο λαβεῖν ὅς αὐτοὺς θιλήσκειν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τὺς Ἀνδρομέαν τῷ Μίνωθ' υἱὸς ἀνελόμενους, Ἀλκίον καὶ Σθένελλον, ἦκαν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλην, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύνου] τῷ Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπὸ κίλινε, μεθ' ὧν καὶ τὴν βασιλέα Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύνου, καὶ τὸν Βεβρύκων πόλιν ἀπολειόμενος, γὰρ ἔδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνῃ ἐκάλεσεν Ἡρακλεάν. κατεπλάσαντο δὲ εἰς τὴν Θαιμίσυραν

λειμένα, καὶ παρασφουμένης
 εἰς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ
 τίνος ἦκοι χάριν πυδομένης,
 καὶ δώσειν ἢ ζώσῃερα ὑποχρε-
 μένης, Ἡρα μὰ Ἥῃ Ἀμα-
 ζόνων εἰκασίῃσα, τὸ καλῆδος
 ἐπιφοίτα, λέγωντα, Τῷ
 βασιλίδῃ ἀπὸ παῖδων οἱ παρ-
 ελθόντες ξένοι. αἱ δὲ, μεθ'
 ὅπλων ὅττι ἢ νυῖν ἐκτίθεν
 σὺν Ἱππολῖτι. αἱ δὲ εἶδον
 αὐταὶ παρασφουμένης Ἡρα-
 κλῆς, νομήσας ἐν δόλῳ σῆτο
 ἡρώδῃ, πῶς δὲ Ἰππολότῳ
 κτείναι, ἢ ζώσῃερα ἀφαιρῆ-
 ται. αὐτὴ δὲ τοὺς λοιπὰς ἀγ-
 νισάμεν. ἡ δὲ ὑποπλῆσθ' ἢ αὐτῇ
 ἴχει Τροίαν. συνεθεσθήκει δὲ
 τότε καὶ μύθῳ Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος. αὐτοὺς δὲ
 πόλιν. Ἀπόλλωνος γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶνος ἢ Λαομέδοντος ὕβρειν
 πικρῶς δέλοντες, εἰκα-
 δόντες ἀνθρώποις, ὑπέχετο
 ὅτι μισθῷ ἰεχεῖν ἰδὲ Πέργα-
 μων. τοῖς δὲ τειχίσασσι, ἢ μ-
 σθὸν ἐκ ἀπὸ δόλου. δὲ σῆτο
 Ἀπόλλωνος δὲ, λοιμὸν ὅπερ
 ψεν. Ποσειδῶνος δὲ, καὶ τῶν
 ἀνθρώπων ἀπὸ πλημμυ-
 ρίδος, ἢ τὸν ἐν τῇ πῶδι
 σωθήσασιν ἀνθρώποις. χρη-
 σμῶν δὲ λογόντων ἀπαλα-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicer
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunisque Laomedontis in-
 juriâ ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cūtm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demum

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non solvente, Hercules Trojæ excidium minatus, abivit, & Ænium appulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filiis habitandam dedit. At è Thaso profectus adversus Toronem, Polygonum, Telegonumque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provocantes, in ipsa palæstra inte-

γῶν εἶσθαι ἔβ' συμφέρων, ἑὰν περὶ Λαομέδον Ἡσιό- νῳ τιὸν θυγάτηρα αὐτῆ βο- ρῶν κῆται· ὁ δὲ περὶ θῆκα, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πύργαις περισφύσας. ταῖ- τῶν ἰδὼν ἐκκαίμενῳ Ἡρα- κλῆς, ὑπέρχτο σώσσειν αὐ- τὴν, εἰ ταῖς ἵπποις παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, αἳ ὁ Ζεὺς ποινῇ τ' Γαρυμ- δος ἀπαγῆς εἴδωκεν. δώ- σσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπέν- τοι, κτείναν τὸ κῆτος, Ἡσιό- νῳ ἴσως. μὴ βελομένῳ δ' ἔμυσθ' ἀποδύναι, πολε- μίσσειν Τερῖαν ἀπειλήσας, ἀνήχθη, καὶ περιόχῃ Αἴνῳ. εἶνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ- τυος. ἀποπλέων δὲ, ὅτῃ ἡϊό- νος τ' Αἰνίας, Σαρπηδόνα Προσιδῶντος μὲν ἦδ' ἄλλ- φὸν δὲ Πόλυον, ὑβρισιῶν- ὄντα, τοξόσας ἀπέκτεινε. καὶ παραγυρόμενος εἰς Θάσον, καὶ χειροτάμῳ τὸς ἐνοί- κοντας Θραῖ καὶ εἴδωκε τοῖς Ἀνδρόγῳ πασι χατ' ἑκτὴν. ὅτε Θάσῃ δὲ ὀρμυδιῇς ὅτῃ Το- ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη- λέγονον τὸς Πρωτίως τ' Προ- σιδῶντος ἦς παλαίον περ- χαλκίμενος, καὶ τὴν πάλῃ

ἀπὶ κλίνῃ. κομίσας δὲ τὸν
ζῶσθεα εἰς Μυκῆνας, ἔδω-
κεν Εὐρυπύτῃ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐπάγ-
αλλον, τὰς Γηρυόνης βῆς
ἐξ Ερυθείας κομίζειν. Εὐρύ-
πυτα δὲ ἡ Ὠκεανοῦ πε-
σίον κοιμένη νῆος, ἣ
νῦν Γάδιον καλεῖται.
παύτῃ κατὰ Γηρυό-
νῃ Χρυσάορ, ἣ Καλ-
λιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, τειῶν
ἔχον ἀνδρῶν συμφοῖς σῶ-
μα, σωτηριάζοντες εἰς ἐν
κατὰ τὴν γαστέρα ἐχμύ-
νον τὴν εἰς τρεῖς ἀπὸ λα-
γόνων τὴν καὶ μετῶν. εἴ-
χε δὲ φοινικὰς βύας, ὧν
ἡ βουκάλῃ Εὐρυπύτων
φύλαξ δὲ Ὀρθρῃ ὁ
κύων δικέφαλῃ, ἐξ Εχιδ-
νης καὶ Τυφῶνῃ γήμη-
μῇ. πορθόμενῃ οὖν
ὅτῃ τὰς Γηρυόνης βῆας
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία
πολλά παρελθὼν, Λιβύῃ
ἐπίβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτεσσὸν, ἔστη σφμεῖα τῇ
πορείᾳ ὅτῃ τῷ ὄρει Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀν-
τίστοιχον, δύο στήλας. δι-
μοινομένη τῇ ἡλίου
κτ' ἡνὶ πορείᾳ, τὸ τόξον

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ærurnamque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadirā no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhoes,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitæ inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radius calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non
 stultuit. Hic verò hominis
 vires admiratus, Herculem
 aureo poculo donavit, quo
 Oceanum trajecit, & Ery-
 theam advectus in * Arban-
 te monte pernoctavit. Id sen-
 tiens canis in eum prorumpit.
 Hunc heros clavâ percussit,
 necnon Eurythionem bubul-
 cum, cani suppetias atque
 opem ferentem occidit. In-
 ter hæc Menæcius Plutonis
 boum pastor rem omnem Ge-
 ryonæ nunciavit. Hic Hercu-
 lem ad Anthemuntem flu-
 vium boves abigentem na-
 ctus, commissâ pugnâ, fa-
 gittâ perfoffus interiit. Her-
 cules autem impositis poculo
 bobus, Tartessum tranavit,
 ubi Soli poculum reddidit:
 transgressus inde Abderam,
 in Libyam pervenit: in qua
 Alebion ac Dercynus Neptu-
 ni filij boves abigere sole-
 bant: quibus peremptis, cum
 per Tyrreniam iter haberet,
 taurorum unus ab Rhegio
 aufugit, atque in fretum re-
 pentè delapsus, in Siciliam
 tranavit: ac vicinâ terrâ per-
 cursâ, quæ ab illo Italia fuit
 appellata (nam Tyrreni,

ἐπὶ τῇ θύρῃ ἐσείτηνεν. ὁ δὲ
 τὴν αὐδραδίαν αὐτοῦ θαυμά-
 σας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν
 ᾧ τὸ ὠκεανὸν διαπερασε, καὶ
 περὶ ἡμῶν εἰς Ἑρῦθραν,
 ἐν ᾧ τὴν * Ἀρβαντεῖν κτίσται.
 αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπὶ
 αὐτὸν ἄρμα. ὁ δὲ καὶ τὸν τῆς
 βοῦν παῖδι. καὶ τὸν βυκόλον
 Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθῶν-
 τα ἀπέκτενε. Μενοίκιος δὲ
 ἐκεῖ τὰς Ἀδύβους βοσκων,
 Γηρυόνη τὸν γεροντὸς ἀπήγγει-
 λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρα-
 κλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθι-
 μουῦτα τὰς βόας ἀπάγοντα,
 συσπῶν αὐτὸν μάχῃ, καὶ το-
 ξόδοις, ἀπίδαρεν. Ἡρακλῆς
 ἐνθάδε τὰς βόας εἰς τὸ δέ-
 πας, καὶ διαπεράσας εἰς Ταρ-
 τῶν, ἡλίου πάλιν ἀπίδωκε
 τὸ δέπας. διελθὼν δὲ Ἀῶν
 Ἰβηραν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ᾗ
 τὰς βόας ἀφηρεῖτο Ἀλε-
 βίων τε καὶ Δερκύνος οἱ Πο-
 τείδωνος υἱοί, οἳ κτείναντες διὰ
 Τυρρηνίας ἦσαν παρὰ Ρηγίου δὲ
 εἰς ἀπερὶ ἡγίσι ταύρας, καὶ τα-
 χέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπε-
 σάν, καὶ διαπελάσμενος εἰς
 Σικελίαν, καὶ τὸ πλησίον χώ-
 ραν διελθὼν, ἧς ἀπὸ ἐκεῖθεν
 κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρην-

τοὶ γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
ἐκάλεσαν· ἦλθεν εἰς πεδίον
Ερυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ερυ-
κων. Ερυξ δὲ ὡς Ποσειδῶ-
ν παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
ταῖς ἰδίαις συγκατέμειξε
ἀγέλαις. Ὡς δὲ ἴδμεν οὐκ
ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηραΐδα,
ὅτι πῶς αὐτῷ ζήτησιν ἠπί-
χετο. Εὐρὺν δὲ ἐν ταῖς σὺ
Ἐρμῆος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ.
καὶ λέγουσι ὅτι δῶκεν, εἰ
μὴ παλαίσας αὐτῷ πειρήσ-
ται, τοῖς περὶ ἑαυτοῦ καὶ
πῶς πάλιν, ἀπὸ κλίνης. καὶ
τὸν ταῦρον λαβὼν, μὴ
ἔτι ἄλλων ὅτι τὸν Ἴόνιον
ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν
ὅτι τὰς μυχεῖς σὺ πόντε,
ταῖς βουῖν οἶτρον ἐπέβαλεν
ἡ Ἡρα. καὶ χρίζονται καὶ
ταῖς Θρακῆς ὑπερείας. ὃ δὲ
διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον ἦλκε.
αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
πὸν ἦσαν ἄγραι. μάλιστα δὲ
ἔτι βοῶν σωμαλδοῦσάν
Στρυμόνα μεμψάμεν τὸν
ποταμὸν, πάλαι τὸ ῥεῖ-
θρον πλωτὸν, ὃν ἐμπλή-
σας πόντος, ἀπλυντον ἐποίη-
σε. καὶ ταῖς βόαις Εὐρυ-
σθεῖ κομίσας δίδωκε. ὃ δὲ

quem Latini taurum voca-
runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
cis campos se contulit. Is Ery-
cinis, in Siciliae parte impe-
rabat, ex Neptuno natus, qui
hunc ipsum taurum suis ar-
mentis aggregavit. Commen-
datis itaque bobus Volcano,
Hercules taurum quaesiturus
procedit, quem cum invenif-
set inter Erycis armenta, ab
eo reposcit. Tum is, nisi ip-
sum palæstrā superarit, tau-
rum se redditurum esse nega-
bat. Hercules semel atque ite-
rum, & tertio, ab se victum
Erycem luctando peremit; Is
taurum receptum cum aliis in
Ionium mare perduxit. Qui
simul ac in ponti recessus pe-
netravit, bobus asilum Juno
injecit: quo perciti ad Thra-
ciae montana dissipantur. Hic
insecutus, boum partem col-
lectam ad hellespontum com-
pulit. Quæ verò reliquæ fue-
runt, cætera feræ, atque agre-
stes evaserunt. Hercules tan-
dem agrè collectis bobus,
Strymonem, ut olim naviga-
bile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus, innavigabi-
lem effecit: ac traductas bo-
ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. II. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

αὐταὶ κατέδυσιν Ἡῤα.

§. 1α Τελεδίτων διέ τῆς ἄθλων ἐνὶ μνηὶ καὶ ἔτι πιν ὀκτὼ, μὲν περσδιξάμεντο Εὐρυστεὺς τὸν τι τῆς αὐτοῦ βοσκημάτων, καὶ τῶν γ' ὄρας, ἐν δὲ κατὸν ἐπίστα. ξεν ἄθλον παρ' Εἰσπειδων χεῖρσι μῶλα κομίζει πάντα δὲ ὡς ἔχ, ὡς πτες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶν Ἀθλων τὸν ἐν Τῶν βορείοις· ἀ Διὶ γῆμασι Ἡῤα ἐδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ ἀπὸ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Εχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχον ἐκατόν. ἐχέητο δὲ φωναῖς παρλοῖαις, καὶ ποικύλαι μὲν τύτῃ τῇ Εἰσπείδῃ ἐφύλαπτον, Αἴγλη, Εῤυσία, Εἰσία, Αρεθούσα. περ δὲ ὀμέμεντο οὐδ' ὅτι ποταμὸν Εχέδωρον ἦ καὶ Κύκλῳ διὰ Ἀρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν ἀνέκαλεῖτο. Ἀρεῖ δὲ τῆτον ἐκδικῶντος, καὶ θυμωσάτω μονομαχίαν, βληθεὶς κεραιὸνδς μίσσην ἀμοτίερον. διαλύει τὸ μάχην βαδίζων τῇ δὲ Ἰλνυείων, τῇ ἀπὸ δὲ ὧν ὅτι πηλαμὸν Ηειδανὸν, ἦ καὶ περὶ Νύμφας Διδὸς καὶ Θέμιδος.

αὐτὰ μὲν οὖν αὐτῷ Νη-
ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
κραιμύμενον, καὶ παρ' οἷας
ἐναλλάσσοντα μορφαί, ἔδου-
σε. καὶ ἐκ ἔλυσεν, ἀπὸν δὲ μα-
δίην παρ' αὐτῇ περὶ πυργά-
νοιον τὰ μῦθα, καὶ αἰ-
εῖσσι δίδεκε. μαθὼν δὲ Λι-
βύῳ διεξήκει. ταύτης ἐβασί-
λευε παῖς Ποσειδῶν ὁ Αν-
τιῶν, ὃς τοῖς ξένοις ἀγα-
γῶν παλαίειν, ἀνῆρει.
τέτρω δὲ παλαίειν ἀνὰ γα-
ζόμῳ ὁ Ἡρακλῆς, ἀρρε-
μῳ ὁ ἔγχεσσι μάτῳρον
δλίψας, ἀπέκλινε. ψά-
νοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
συνέβη γίνεσθαι. διὸ καὶ Γῆς
πνέες ἔφασσαν ἄντον ἢ) παῖ-
δα. μὲν Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
πτον ἐξήκει. ταύτης ἐβασίλευ-
ε Βύσις Ποσειδῶν ὁ
παῖς, καὶ Λιπαράσσης ὁ
Ἐπάφου. οὗτος τοῖς ξένοις
ἔδουεν ὅτι βωμῷ Διὸς, κα-
τὰ πλόμον. ἐνέει γὰρ ἔτι
ἀφορεία πλὴν Αἴγυπτον κα-
τίλαβε. Θράσιος δὲ ἐλ-
θὼν ὡς Κύπρου, μαίπτε
πλὴν ἐπιστήμιω, ἔφη ὅτι ἀφο-
εῖαν παύσεσθαι, ἐπεὶ ξένον
ἀνδρα τὸν Διὶ σφάξωσι κατ'
ἔτος. Βύσις δὲ ὡς αἶνον ἀν-

Hæ ipsi Nereum indicant :
comprehensumq; ipsum dor-
mientem, atque omnigenas
formas alternantem devinxit:
neque illum prius, quam ab
eo ubi jam mala illa, & Hes-
perides essent, docuisset, abi-
re permisit. Quod ubi didicit,
Libyam percurrit. Huic An-
tæus, Neptuni filius præerat,
qui peregrinos secum palæ-
strâ dimicare compellens, oc-
cidebat. At Hercules cum eo
luctari coactus, sublimem il-
lum è terra ulnis elisum inter-
emit : nam si terram conti-
gisset, is robustissimus eva-
debat : quapropter hunc Ter-
ræ filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde à Libya Ægyptum
peragravit, in qua Busris ex
Neptuno ac Lysianassa Epa-
phi filia natus regnabat. Hic
ad Jovis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat : annos enim novem Æ-
gyptus agrorum sterilitate la-
boravit. Inter hæc Thrasius
vaticinandi petitus, è Cypro
advenit, qui hanc annonæ
caritatem desituram esse pro-
nuntiavit, si virum hospitem
quotannis Jovi macravissent.
Tum Busris vate illo prius

immolato, advenientes deinceps jugulabat. Comprehen-
sus itaque & Hercules etiam
ad aras trahebatur; at disrup-
tis vinculis, Busrimque, &
ejus filium Iphidamantem, &
Chalbem caduceatorem ne-
cavit. Post hæc, Asiâ percur-
sâ, in Thermydras Rhodio-
rum portum appulit: & bu-
bulci cujuspiam alterum de
plauistro solutum taurum, ac
mactatum comedit. Tum bu-
bulcus, ubi nullam sibi auxi-
lij copiam, neque spem reful-
gere videt, quodam in monte
consistens execrari cœpit.
Quocircâ & nunc etiam, cum
faciunt Herculi sacrum, cum
execrationibus id peragunt.
Hinc Hercules in Arabiam
pervasit, ubi Emathionem Ti-
thoni filium necat, & facto
per Libyam itinere, ad exti-
mum usque mare navigabat:
ubi scypho sumpto, in obje-
ctam continentem trajecit:
atque aquilam, Typhonis &
Echidnæ filiam, Promethei
jecur in Caucasomonte depas-
centem, sagittis conficit: &
Prometheum, detracto per-
molesto vinculo, solutum li-
beravit: eumque ad Jovem

τον σφάξας ἡ μάτην, τὸς
χερόντας ξένους ἴσφαζε.
συλληφθεὶς οὐδ' καὶ Ηρα-
κλῆς, τοῖς βωμοῖς περι-
φέρειτο. τὰ δὲ δισημὰ δια-
ρήξας, τὸν τι Βύσειν, καὶ
τὸν ἐκείνῃ παῖδα Λμφιδά-
ματα ἀπὸ κτείνε, καὶ τὸν κή-
ρυκα Χάλβην. διεξίον δὲ
Ἀσίᾳς Θερμυδράδης Ροδίων
λιμὲνι προσέειπε, καὶ βοη-
λάτῃ πνὸς λύσας τὸν ἔπειρον
ἤν' αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀμάξης,
ἐνωχέϊτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
λάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ
δυνάμενον, καὶ ὅτι πνέ-
ουσι κατηρέστο. διὸ καὶ νῦν
ἐπιθεὶς δύσας Ηρακλῆν,
μὴ κατὰ τὸν οὗτο πρὸς ἦνσι.
παιῶν δὲ Ἀραβίαν, Ημα-
θίωνα κτείνῃ παῖδα Τιθωνοῦ.
καὶ διὰ τὸν Λιβύης πο-
ρθεύεις, ὅτι πῶς ἔξω δά-
λασσαν καταπλῆν. ὅ τὸ δὲ
πας καταλαμβάνει. καὶ πε-
ραιωνδὲς ὅτι πῶς ἠπειρον τὸν
ἄνθρωπον, κατατόξευσεν ὅτι
τὸν Κανίαν τὸν ἐσθίουτα
τὸν τὸν Περμηνίδης ἦ παρ' αὐ-
τὸν ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυ-
φῶντος· ὅς καὶ τὸν Περμηνίδα
διέλυσεν δισημὸν ἐλόμενον τὸν
τὸν ἐλπίας. καὶ παρέχετο τῷ Διὶ

Χηρωνα δηόσκειν, ἀλάν-
τον αὐτ' αὐτῷ θέλοντα. ὥς
δὲ ἦεν εἰς Ὑπερβορείους
πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύν-
τῳ Προμηθείᾳ πρὸ Ἡρα-
κλεῖ αὐτὸν ὅπῃ τὰ μῦλα
μὴ πορεύεσθαι· διαδράμε-
νον δὲ Ἀτλαντῷ τὸ πό-
λον, ὑποσελῆν ἐκείνου·
πειθεὶς δὲ, διεδέξατο.
Ἀτλας δὲ δρεψάμενῳ παρ'
Ἐσπερίδων τεία μῦλα, ἦ-
κε πρὸς Ἡρακλέα. καὶ μὴ
βελόμβους τὸν πόλον ἔχων,
καὶ σπείρον ὅπῃ τῆς κεφα-
λῆς θέλων πείσασθαι. ὅ-
τε ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς
ἤσταθις τὰ μῦλα, τὸν
πόλον διεδέξατο. καὶ ὕ-
πως ἀνελόμβῳ αὐτῷ, Ἡ-
ρακλῆς ἀπὸλλήσθεο ἔνιοι
δὲ φασιν, ὃ πρὸς Ἀτλαν-
τῷ αὐτὰ λαβεῖν, ἀλ-
λὰ αὐτὸν δρεψάσθαι· τὰ
μῦλα κτείναντα τὸν φρε-
συῶτα ὄφιν. κμήσας δὲ
τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδω-
κεν· ὃ δὲ λαβὼν, Ἡρα-
κλεῖ ἔδωκεν. παρ' ἧς
λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
αὐτὰ ἀπὸ κόμισεν, ὅπου
ᾧ ὡς αὐτὰ τιθεῖναι πε.

reduxit : qui illum pro Chi-
rone , qui mori cupiebat , im-
mortalem esse declarat. Póste
autem quàm Hyperboreos ad
Atlantem pervenit , ac Pro-
methei prudentiâ commone-
factus est Hercules , ne ad
Hesperidum mala proficisce-
retur , sed ipse Atlanti in cœ-
lo sustinendo succederet , il-
lúmque pro se mitteret , per-
suasus excepit. Atlas autem ,
decerptis ex Hesperidum hor-
tis tribus malis , ad Herculem
redit. Qui , cùm cœlum ha-
bere subterfugeret , cesticil-
lum , inquit , se velle facere
suo capiti imponendum [quo
commodiùs tantum cœli pon-
dus ferre posset.] Quod ubi
audivit Atlas , depositis hu-
mi pomis cœlum , recepit : at-
que ita poma Hercules conse-
cutus discedit. Sunt verò qui
dicant , hæc non ab Atlante
habuisse , sed ipsum , cæso
dracone custode , decerpisse ,
quæ secum delata dedit Eury-
stheo. Tum ille accepta Her-
culi condonavit , à quo cùm
Minerva accepisset , ea rur-
sùs reportavit , quoniam re-
ligiosum erat , ea alicubi col-
locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensurus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylij filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cædem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiae promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagriae Medu-
 sæ Gorgonis filiae, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄθλον ἐπι-
 ταγή, Κέρβερον ἐξ ᾧ δ' οὐ
 κομίζειν. εἶχε δὲ ὕψους
 τρεῖς μῶν κυνῶν κερα-
 λαί, πύλιν δὲ ἔχον δ' ἀ-
 κοῖτης, καὶ δὲ τῶν νότων,
 πάντων εἶχεν ὄφρων κε-
 φαλαί. μύλων οὐκ ὅτι τῆ-
 τον ἀπείναι, ἦλθε τοῖς
 Εὐμόλπον, τοῖς Εὐμό-
 σῖνα βουλόμην μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόν ἐξ-
 νοῖς τότε μνηστῆρ. ἐπειδὴ
 τῶν Θέσπιος Πυλίου παῖς
 γυρόμην ἐμυῖτο· μὴ δ' οὐ-
 νόμην δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήματα, ἐπεὶ τῶν ἐκ ὧν ἡγι-
 σμένον τὸν Κενταύρου φό-
 ρον. ἀγνοοῖς ὑπὸ Εὐμόλ-
 πον, τότε ἐμυῖθη. καὶ πα-
 ραγυρόμην ὅτι Τάιναν
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀΐδου καταβάσεως τὸ σῶ-
 μόν ὄν, διὰ τέτε ἀπῆι.
 ὁπνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ
 ψυχαί, χρεῖς Μελεάγρου
 καὶ Μεδύσης τῆς Γοργόνος,
 ἔφυγον. ὅτι δὲ πύλιν Γορ-
 γῶνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν,
 ἔλκει. καὶ παρὰ Εὐμόλπον
 δάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλόν
 ὄν. πλησίον δὲ ἦν Ἀΐδου
 πυλῶν γυρόμην, Θησίης

εὖρε, καὶ Πηϊδῶν τὸν
Περσιφόνης μνησδόμενον
γάμον, καὶ διὰ τοῦτο διετί-
πτε. Διασάμενοι δὲ Ἡρακλῆα,
ταῖς χεῖρας ὤρερον, ὡς ἀε-
σησόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίας. ὁ δὲ Θησῆα μὲν λαβό-
μεν, τὴν χεῖρα δὲ ἤραρε. Πη-
είδῳ δὲ ἀναστῆσαι βεβόη-
σαν, τῆς γῆς κυνέμενης,
ἀφῆκεν· ἀπὸ κύλισι δὲ καὶ
τῇ Ἀσκαλάφῃ πίπτειν. βεβό-
ημεν δὲ αἶμα τῆς ψυχῆς
ἐκχεῖν, μὲν γὰρ Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐτὰς Μαινοίππος ὁ Κό-
ωνύμῃ ἀποκαλεσάμεν
εἰς πάλιν Ἡρακλῆα, ληφ-
θεὶς μίσσην, καὶ ταῖς πλεῖσ-
τεστέαις, ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη. αἰτοῦντο δὲ αὐ-
τῷ Πλῦτωνα τὸν Κέρβερον,
ἐπίταξεν ὁ Πλῦτων ἄγεσθαι
χεῖρας ὧν εἶχεν ὅπλων κρα-
τοῦσθαι. ὁ δὲ ἄρῶν αὐτὸν
ὅτι τῆς πύλης τῆς Ἀχέρου-
τος, τῷ τε θύρακι συμπε-
φραγμένῳ, καὶ τῇ λεοντῇ
συσκευασθεῖς, καὶ ἀεὶ βάλων
τῇ κραδίῃ ταῖς χεῖρας, ἔκ-
αυτῆς, καὶ τῇ δακτύλῳ
ὑπὸ τῇ χεῖρὶ ἐρεον δράκονος,
κρατῶν ἐκ τῆς τραχέως, καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem, eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem, velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Theseum manu prehensum
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit, &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menœ-
tius, Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus, cū provo-
casset in palæstram Herculē,
perfractis costis, ac me-
dius ab eo prehensus, Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demūm Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit. Is illi, sine armis, quibus
communitus advenerat, ca-
nis abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis, thora-
ce circumseptus, ac leonis
pelle contectus, & circum-
jectis illius capiti manibus,
haud abire permittit, etsi à
dracone, qui in Cerberi cau-
da existerat, morderetur, ac
cervicem comprimens, ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Træzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna re-
duxit.

ἄρχων τὸ θηρίον ἔπαισι.
συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἥκα
[αὐτὸς Εὐρυδία] διὰ Τρῶ-
ζην ὅ ποιησάμεν ὅτι αὐτὰ-
ρασιν. Ασκάλαφον [μὲν]
ἔν Δημότρῳ ἐποίησιν ὅτι
Ἡρακλῆς διὰ Εὐρυδιδί δει-
ξας ὅτι Κέρβερον, πάλιν ἐνό-
μισεν εἰς Ἀΐδου.

CAP. VI.

Κ Ε Φ. ς.

PORRŌ Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se , ac filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filiz connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus , cū sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam foitè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

MΕΤΑ ΔΕ ΤΕΣ Ἀθλοῖς Ἡρακλῆς ἀφικόμε-
ν ὅτι εἰς Θάβας , Μέγαρα
μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ· αὐτὸς δὲ
γῆμαι θείων , ἐπαιθάνε-
το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας
δωδῆσιον ἄθλον ἀντιδρῶναι
τὸν Ἰόλην ὅτι θυγατρὸς γά-
μον , τῷ νικήσαντι τοξί-
κῃ αὐτόν τε , καὶ τὸς παῖ-
δας αὐτῷ ὑπαίχοντας· ἀφί-
κόμεν ὅτι οὐδὲ εἰς Οἰχαλίαν,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ-
τῷ γυνόμεν ὅτι , ἐκ ἔπαιθός
γάμου. Ἰφίτε μὲν ὅτι ἀποβυτί-
ρε ὅτι παίδων λέγοντο δι-
δόναι τῷ Ἡρακλεῖ ὅτι Ἰόλῳ,
Εὐρύτε δὲ καὶ ὅτι λοιπὸν
ἀπαγορεύοντων , καὶ διδο-
ύναι λέγοντων , μὴ πεκο-
ποησάμεν ὅτι τὰ γυνήσμενα
πάλιν ἀποκρίνην.

§. β. Μετ' ὃ πολὺ δὲ
 κλαπείσῳ ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αυτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμizεν ὃν Ἡρα-
 κλῆος μαρτυρεῖται. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπιστῶν, ἀφικεῖ-
 ται πρὸς Ἡρακλέα, χύσω-
 πυλὸν ἥκοντι ἐκ Φερῶν
 αὐτῷ στυγερῶς πλὴν ἀποδα-
 νοῦσαν Ἀλκην ἐν Ἀδμήτῳ,
 ὅθεν αὐτῷ συζητῆσαι τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπο-
 χρεῖται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὐτοῖς
 ὑπὸ τῶν Τυρυνθίων ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν τειχῶν. κηδε-
 ρῆναι δὲ θέλων τὸν πό-
 ρον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 λέα. Πυλίων μὲν οὐτῷ
 διωξέσθαι. ἀποσπασθέντος δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ πλὴν
 πρὸς Εὐρυτον φίλιον, εἰς
 Ἀμύκλας παραγυρόμενῳ,
 ὑπὸ Δειφόβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου κηδεύεται, κα-
 ταχθεὶς δὲ ἐν τῷ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόρον, εἰς Δελ-
 φούς παραγυρόμενῳ, ἀπαλ-
 λαλὲς ἐπυνθάνετο τὸ νό-
 σον. μὴ χρησιμωδέσθαι δὲ
 αὐτῷ τὸ Πυθίαι, τὸν τε
 ναὸν συλᾶν ἔδεικε, καὶ
 τὸν τρίποδα βαλῆσαι, κα-

§. 2. Hinc verò non longè
 pòst tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasum
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterùm agi-
 tatus, hunc è Tirynthiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contage lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil responder: at
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectόque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugná commissâ , Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit , eoque modo dirempta illorum pugna , hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore , cùm triennium totum venditus servierit servitutem , & commissæ cædis ergô Euryto æstimationem pependerit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Tydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide , qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice vitibus , unâ cum Xenodice filia interfecit. Idémque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarî corpus in litore ejectum , sepulturæ dedit , ab eoque Do-

ποσειδάωνι μαρτυρόν ἴδον. μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἴησι μίσην ἀφ' ἧς παρευνόν. καὶ τῦτον διαλυθῆναι τὸν τρέπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς· ὅς ἐλεγε μ' ἀπαλλαγῆναι αὐτῷ τῆς νόσου ἐσθιω παραδόντι, καὶ τεῖα εἶπη δουλεύσαντι, καὶ δόντι πονῆναι τῷ φόβῳ καὶ πῦλιν Εὐρύτῳ.

§. γ. Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἑρμῆς Ἡρακλῆα πωρῶσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύσα Λυδῶν, ἣ τῷ πατρὶ μόνιαν τιλῶν τὸ γῆμας Τμῶλῳ ἡγήσατο. τῷ μὲν οὖν πῦλιν κομισθῆσαν Εὐρυτῷ ὃ προσεδέξατο. Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλη δουλεύων, τὸς μὲν ὧδε ἢ Ἐρεσσὶν Κέρκοπας συλλαβὼν ἔδυσεν. Συλῆα δὲ ἐν Αὐλίδι τὸς παρεόντας ξένοις ἐκένειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις ἰατρίᾳ ἀμπίλους σάψας μὲν δὲ Δυνατῶς Ξενοδίκης ἀπὸ κλίνης ἐπεσχὼν νήσω Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν πῶς αἰμαλοῖς περιφερύμενον, ἔθαψεν· καὶ τῇ νῆσῳ αὐτῇ

Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. αὐτὴ τὴν Δαίδαλόν ἐν πύσῃ εἰκόνα περὶ πηλοῦν χαρτοκράσας Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγροῖσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὥς ἐμπνοῦν ἐπέηξε. καὶ ὅν δὲ χροῖον ἐλάτρεδε παρ' Ομφάλη, λέγεται ὅτι Κόλχους πλοῦν ἡμέδωκε, καὶ τὴν τοῦ Καλυδονίου κήπου θύραν, καὶ Θησέα φεραγυρόμενον ἐν Τειρῆσσι εἰς τὸν Ἰσθμὸν κενώσαι.

§. 4. Μετὰ τὴν τὴν λατρείαν ἀπαλλαγὴς τῆς νόσου ὅτι Ἰλίου ἐπὶ πλείονος πεντηκοντόχους ὀκτωκρίδεα σωμαθροῖσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκκοπίας διελέοντων στρατεύεσθαι. χαρτοκράσας δὲ εἰς Ἰλίου, ὅτι μὲν ἡ νύξ φουλακίῳ Οἰκλεῖ ἐτέλειπεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἡ νύξ ἀείρων ἀείρων ἔρμα ὅτι ὅτι πλείον. περαγυρόμενον δὲ ὅτι τὰς ναῦς σου τὴν πλείον Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ κίλην μαχόμενον ἀπὸ λαοῦ δὲ, ὑπὸ ἡμῶν Ἡρακλεῖ, ἐπολιορκεῖτο. ὅτι δὲ πολιορκίας ἐνεμήσας, ῥήξας τὸ πῆγος Τελα-

lichen insulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cuius beneficij causâ Dædalus ἐπὶ picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem ferviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & οὐκ, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at reiectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis TELA-

pro muris primus urbem intrat , & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt , stricto in eum ense vadit ; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset , proximos adjacentes lapides colligere aggredditur. Tum Hercules, quidnam faceret , percontatur : aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio , sagittis confecto Laomedonte , cum filiis suis, præter unum Podarcem , Telamoni Hesionem , Laomedontis filiam , ob rem præclarissimè gestam , præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset , Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ , ut eum accipiat , datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μῶν , πρῶτος εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τῦτον Ἡρακλῆς· ὡς δὲ εἰδείσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα , πασάμεινεν τὸ ξίφος , ἐπ' αὐτὸν ἦεν. μηδὲνα δέλων ἰαυτῆς κρείττονα νομίζεται. συσιδὼν δὲ το Τελαμῶν , πλησίον λίδους κημένους συσῆδροιζε. τῷ δὲ ἑρμάνου τὴν πρεσβίον βωμὸν εἶπεν Ἡρακλῆος κατασκάδεν Κάλινικῷ. ὁ δὲ , ἐπαινήσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν , κατατοξάσας Λαομέδοντα , καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χεῖς Ποδάρκου , Τελαμῶνε ἀριστῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδουσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεῦκρον γένει·] καὶ ταύτην συγχωρεῖ ἡνὶ αἰχμαλώτων ὅν ἦεν ἔχον, ἄγαντα. τῆς δὲ αἰεθυμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην , ἔφη δέειν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γένεσθαι , καὶ τότε , πένοντι δούσαν αὐτ' αὐτῇ , λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ παρεσκομένη χευσίῳ τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῷ καρχαλῆς , ἀντίδωκεν· εἶδον

Ποδάρκης Πείαμ^Θ ἐκλή-
θη.

*darces Priamus est nomina-
tus.*

Κ Ε Φ. 5.

C A P. V I I.

Π Λέοντος ὃ ἀπὸ Τροίας
Ἡρακλείους, Ἡραχα-
λεπίας ἔπιμψε χειμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς
ἐκρόμασεν αὐτὸν ἐξ Ολύμ-
που. περὶ σπλῆν δὲ Ἡρακλῆς
τῇ Κῶ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγαν
ἐόντα, βάλλοντες λίθους
περὶ σπλῆν ἐκώλυνον. ὁ δὲ
βιασάμενος ὃ νῆσον εἰλκε· καὶ
ὃ βασιλέα Εὐρύπυλον Αἰνυ-
παλαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶ-
νος ἔκλινε. ἐκ τῶν δὲ καὶ
ὃ μάχῃ Ἡρακλῆς ἀπὸ Χαλ-
κιδόνος· καὶ Διὸς ἐξαρκύσαν-
τος αὐτὸν, ἐδὲ ἔπαθε. πορ-
θήσας ὃ Κῶ ἦκε δὲ Ἀθῶνα,
εἰς Φλέγαν· καὶ μὲν θηῶν
κατεπολέμησε Γίγαντας.

5. β. Μετ' ἐ πολὺ δὲ ἐπ'
Αὐγείαν ἐστατίετο, σωμα-
θροίσας Ἀργεδικὸν κρατὸν,
καὶ παρελαῶν ἐθόλοντας
ἐφ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀρίστους. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
κατίσθην Ἡλείων κρατη-
ρεῖ, Εὐρυτόν καὶ Κτία.

Herculi verò ab Illo clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam immisit tempestatem·
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cō navigaret, Coi, quòd pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit: Regemque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandam à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus mali
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

5. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Crea-
tum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias insidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu- ros ad Cleonas, per insidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occisôque cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopiam aram statuit, necnon duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem castram adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δὲ δυνάμει τοῖς τότε ἀνθρώποις ἰσχυρότατον· παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτοῦρος· ἐλέγντο δὲ Ποσειδῶνι. Ἀκτοῦρ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀδριανοῦ. σωείβη δὲ Ἡρακλεῖ μετὰ τῷ στρατιᾷ νοσήσας. διὰ τοῦτο καὶ ἀποιδὸς πρὸς τὸς Μολιονίδας ἐποίησαντο· οἱ δὲ ὕστερον ὀπλιζόντες αὐτὸν νοσηῶντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατιώτῃ, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν οὐκ ἐκ ἀνέχρησεν Ἡρακλῆς· αὐτὸς δὲ τῇ τείχεϊ ἰσχυρὰς τελευτήσας, Ἡλείων τὸς Μολιονίδας πεμφθέντων σωζόμενος, ἐν Κλεωναῖς, ἐσθρύνσας τέτοις Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στρατιωσάμενος ἐπὶ τῇ Ἠλίῃ ἔλαβεν πόλιν. καὶ κτείνας μὲν τῶν παίδων Ἀδριανοῦ, καὶ τῶν Φυλῆος, καὶ τῶν βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκεν καὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα· Πέλοπος τε βωμόν ἰδρύσασθαι, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείκναιτο.

§. 3. Μετὰ δὲ τῆς Ἠλίδος ἄλωσης, ἐφάρτασιν ἐπὶ

Πύλον· καὶ πῶς πάλιν ἐ-
 λών, Περικλύμενον κλεί-
 νει τ' ἀλκιμώτατον ἔφη Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβῶντων
 παρ' μορφῆς ἐμάχετο. τ' δὲ
 Νηλεΐα, καὶ τὲς παῖδας
 αὐτῷ χεῖρας νέεσθες, ἀπκ-
 τινε. αὐτὸς δὲ νέεσθ' ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐπρέφειτο. κτὶ τ'
 πῶς μάχῃ, καὶ Ἀΐδῳ ἐπρω-
 σι Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν
 δὲ πῶς Πύλον, ἐφράπτειν
 ἐπὶ Λακιδάιμονα μετιδῶν
 τὲς Ἰπποκόωντ' παῖδας
 δύων ἀρχίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ διόπῃ Νηλεΐσσωι-
 μάχεσθ' ἄν' μάλλιν' ὅς ἐρχόμην,
 ἐπὶ δὲ Δικυμνίου παῖδα ἀπ' κ-
 λειναι. διαμένον γὰρ αὐτῷ τὰ
 Ἰπποκόωντ' βασιλεία, ἐκ-
 δραμὼν κύων ἔφη Μολοπή-
 κων ἐπ' αὐτὸν ἐφίερετο. ὁ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπίπυχε τῷ
 κυώος. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκοωντῆδαι, καὶ πύθον-
 τες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὸ κλίνης τὸν ὕψις θάνα-
 τον ἐκδικῶν, σφατεῖαν ὅπῃ
 Λακιδαιμονίαν σωήδρουσι.
 καὶ ὅρα γρόμῳ εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἡξίου καὶ Κη-
 φέα μετὰ ἔφη παίδων, ὧν
 εἶχον, εἰκοσι, συμμαχῶν.

promovit, & urbe expugnatā
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pylis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sâ Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit : quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus : & , quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illico in eum Molossici gene-
 ris canis : tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 ctâ, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit :
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cephæum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 socius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva *πνεῖ*
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiæ muneri de-
dit, hisce adjectis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostenter, ho-
stium futuram everfionem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiiſque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæso Hippocoonte,
ejusſque filiis in servitutem re-
dactis, subjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
concessit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam transiens, Augem Aleæ
filiam, haud agnitam vitiavit.
Quæ cū anteâ puerum oc-
cultè peperisset, in Minervæ
templo deposuit. Interim pe-
ste per ea loca debacchante,
Aleas templum ingressus, &
singula rimatus, filiæ partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Λιδῶς δὲ Κηφεὺς μὴ *πα-
λιπύντ* αὐτῇ Τέγῃ Ἀρ-
γῆοι ἐπιπραπίουνται, τὴν
πραπίαν ἡρνεῖτο. *Ηρακλῆς*
δὲ παρ' Ἀθηνῶν λαβὼν ἐν
ὕδρῃ, χαλκὸν βόσφυχα
Γοργόνος, Στερέπῃ τῇ Κη-
φέως θυγατρὶ δίδωσιν, εἰ-
πὼν, Ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς
ἀναχέτης [ἐν] ἦν τριχῶν
ἢ βόσφυχον, καὶ μὴ περὶ δέ-
σης, προκλῶ ἦν πλεμίων
ἔσθαι. τότε γημομένη, Κη-
φεὺς μὲν τῶν παίδων ἐστράτευε.
καὶ κατὰ μὲν αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτῷ πελάτῳσι· καὶ
πρὸς τέτοις Ἴφικλος ὁ τῷ
Ηρακλεῖ αἰδελφός. *Ηρα-
κλῆς* δὲ κτείναι τὸν Ἱπποκῶντα,
καὶ τὰς παῖδας αὐτῷ χει-
ροπλάμῳ, τὴν πόλιν Τυν-
δαρέω καταγαγὼν, ἢ βασι-
λείαν παρέδωκε τότε.

§. 4. Παριῶν δὲ Τέγαν
Ηρακλῆς, ἢ αὖθις Ἀλεοῦ
θυγατρίαν εἶδεν, ἀγνοῶν ἐφ-
θειρεν. ἢ ὅ, τακοῦσα κρύφα τὸ
βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τε-
μένει τῆς Ἀθηνῶν. λοιμῷ ὃ τῷ
χώρῳ φθειρομένης Ἀλεὸς
εἰσελθὼν, καὶ ἐρδνήσας εἰς τὸ
τέμενος, καὶ τὴν θυγατρίδα ὠδῶ-
ναι εὗρε. τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς

τὸ Παφθίνιον ὄρος ἐξέδειξο·
καὶ οὕτω μὲν ἤϊ' οὖν π-
νὰ πρῶνοιαν ἐσώθη. θηλώ
μὲν γὰρ ἀπὸ πτόκος ἔλαφθ-
ῖσά τιν' αὐτῷ. ποιμένες δὲ
ἀνελόμενοι τὸ βρέφθ,
Τήλεφον ἐκάλεισαν αὐτόν.
Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίφ
τῷ Ποσειδῶνθ, ὑπερόειον
ἀπὸ μὲν πωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύ-
δρανι τῷ Τελθρανίας δυνά-
στη αὐτῷ ἔδωκεν κα' κεῖνθ
γυναικα ἐποίησπο.

§. 4. Ηρακλῆς δὲ παρ-
αφθόμῃθ εἰς Καλυδῶνα,
τὸ Οἰνέως θυγατέρα Δηϊά-
νηραν ἐμνηστεύσατο. καὶ δια-
παλάσας ὑπὸ τῷ γάμων αὐ-
τῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπικα-
θόντα πῶρθ, πειέκλασε
τὸ ἔτερον τῷ κρείων. καὶ
τῷ μὲν Δηϊάνηραν γαμή-
τῳ δὲ κίρας Ἀχελῶθ λαμ-
βαίνει, διὰ τὸ αὐτῷ τῷ τῷ
τὸ Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία
δὲ ὑπὸ Αἰμονίῳ θυγάτρῃ, ἡ
κίρας εἶχε πῶρθ· οὕτω δὲ,
Φερεκύδης λέγει, δυνάμει
ἔχει τοιαύτῳ, ὥστε βρο-
τὸν ἢ πτόν, ὅθι εὐξαίῳ πρ,
παράχεν ἀφθονον.

§. 5. Σπείδει τὸ Ηρακλῆς
μὲν Καλυδωνίῳ θῶπι πρῶ-

num montem deferendum,
exponendumque dedit; qui
divinā quadam providentiā
conservatus est. Nam, quæ
nuperrimè cerva pepererat,
illi ubera præbuit: mox autem
pastores assumptum infantem
Telephum vocitarunt. Sed &
Aleas Augen Nauplio Ne-
ptuni filio extra fines venden-
dam exportari jussit. Hic au-
tem Teuthranti Teuthranix
urbis Dynastæ tradidit, & ille
eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Cæterum Hercules Ca-
lydonem profectus, Dejanira
OEnæi filiam conjugem
deposcit, ac luctatus, ma-
trimonij hujusce de causa,
cum Acheloo in taurum trans-
formato, unum illi de corni-
bus perfregit. Itaque Dejanira
duxit: cornuque Acheloo
redditur, cujus loco Amal-
theæ cornu accepit. Hæc Hæ-
monij filia fuit, quæ tauri
cornu habuit. Id, ut Pherecy-
dis testimonio comprobatur,
ejus erat facultatis, ut quic-
quid esculenti ac poculenti
quispiam expetisset, copiosè
admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules pro
Calydoniis contra Thespro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex praeerat, vi captâ, congressus cum Aftyoe hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cum apud Oeneum in convivio esset, pugno percussum EUnomum Architelis filium ei pocula propinantem occidit. Is autem Oeneo propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deïanira uxore ad EUnum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dictitabat. Igitur Hercules ipse per

ποι'. καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἧς ἱερασιλίδες φύλας, Ἀσδόχη τῇ τότε θυγατρὶ σωελδῶν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ πύμψας πρὸς Θέστιον, ἑπτά μὲν τέχην ἔλεγε παῖδας, πρῆς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας πύμπειν εἰς Σαρδὰ πρὸς νῆσον, ἐπ' ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τέτταρ, ἐκωχούμενοι δὲ Οἰνεί, καὶ κοινδύλω παίσας, ἀπέκλεινεν Ἀρχιτελοὺς παῖδα Εὐνωμον χεῖρσιν διδόντα. συλῆνης δὲ Οἰνέως ἑσθ'. ἀλλ' ὁ μὲν πατρὸς τῆ παιδὸς, ἀκουσίως γηγνημένῃ τῷ συμβεβηκότῃ, σωεγνωμόνῃ. Ἡρῶ κλῆς δὲ χεῖρ ἢ νόμον, πρὸς φυλὴν ὑπομένειν ἤθελε. καὶ δέξνῃ πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίαν ἀπέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ὅττι ποταμὸν Εὐνηνον ἦκεν. ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσῳ ὁ Κένταυρος, τὸς παριόντας διεπόρθη μὲν μισθὸν δὲ λέγων παρὰ θεῶν πρὸς περθεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνης. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς

† ποταμὸν διέβη. Διὶ Ἰανεί-
ρας δὲ μυσθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέ-
τρεψεν ἔσθαι διακομίζεσθαι. ὁ
δὲ διαπορεθμῶν αὐτῷ ἐπι-
χίρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξασεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μίλλον πλά-
τῃν, περιπαλεσάμενος εἴ-
πιν εἰ δέλοι φίλτρον τοῦ
Ἡρακλεία ἔχειν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥύεν ἐν τῇ
πρώματι τῆς ἀκίδος αἵ-
μα συμμιξαί. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῆτο, ἐφύλαττε παρ'
ἑαυτῇ.

§. ζ. Διοξιών δὲ Ἡρα-
κλῆς † Δρυόπων χώραν ὑπο-
εῶν προφῆς, ἀπατήσαντος
Θηοδόμαντος βουλατοῦ-
τος, τὸν ἔπειρεν ἥρ' αὐ-
τον λύσας, καὶ σφάζας,
ἐξέψας ἐωχόσατο. ὡς δὲ
ἦσαν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυ-
κα, ὑποδιχθεὶς ὑπ' αὐτῇ,
Δρυόπας κατεπολέμειν.
αὐτῇ δὲ ἐκείθεν ὄρμη-
θεὶς, Αἰγυμῶ βασιλεὺς Δω-
ρείων σωσμάχου. Λαπ-
θαὶ γὰρ πρὸ γῆς δεσφὸν ἐπο-
λέμειν αὐτῇ, Κορόνου

se amnem tranavit, & Deïa-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nesslo transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eique,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatumque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eisque regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiæ filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi sociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

κρατηρώτη. ὁ δὲ, πολιορκούμεθ', ἐπιχειροῦμεν τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὃν μῆρι τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπίκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τῷ γλῶσσοῦ παρῆδωκεν ἐλδόμενον αὐτόν. ἀπὸ κτείνε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπέλλων τεμένει δαυόμενον, ὑβριστὰς ὄντας Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν προηλασῆται αὐτὸν Κύκνῳ Ἀρεῶ καὶ Πελοπίας. συσας δὲ καὶ τὸν ἀπὸ κτείνε. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετ' ὅσων] διέρχεσθαι καλυόμεθ' δὲ παρῆναι, καὶ τὸν ἀπὸ κτείνε. ἀφικόμεθ' δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν σωήθροισιν, Εὐρυτὸν πμωρήσασθαι δέλων· συμμαχοῦντων δὲ αὐτῷ Ἀρχάδων καὶ Μηλιῶν τῶν ἐν Τραχίνῳ, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἶρή τὴν πέλιν. καὶ παῖδας ἦν σὺν αὐτῷ στρατοσμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασὸν τε τὸν Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέλαρα, τὸς Λικυμνίους παῖδας· καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἥντιν Ἰόλκῳ αἰχμαλώτων. καὶ προσερμυδίσας Κηναίῳ τῷ Εὐβοίᾳ ἐπ' ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσαστο. μίλλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα τὴν Κήρυκος ἐπιμύσας, λαμπαρὸν ἑδῆτα οἴσονται. παρὲν ὅ τ' ἐν τῇ πόλει Ἰόλκῳ Δηϊάνειρα πυδομένη, καὶ δέξασα μὴ [πάλιν] μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῆς ἀληθείας φίλτρον εἶναι τὸ βένε αἶμα Νέεον, τέτυκτο, καὶ χιτῶνα ἔχουσιν. ὁ δὲ ὅς τ' Ἡρακλῆς ἔδυεν ὡς δὲ θερμαδίντῳ ὅς τ' ἔχωντῳ, ὁ δὲ ὅς τ' ὕδρας ἰδὲς τὴν χιτῶνα ἔσθῃ, καὶ μὴ λίχαν τοῖν ποδῶν ἀφ' αὐτοῦ, κατηκύντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν θάλασσαν] καὶ ὅς τ' ἔχωντα ἀπὸ πᾶσα περὶ περὶ τῆς σάμας· συναπῶντο δὲ αἱ σάμας αὐτῷ τοιαύτῃ καὶ συμφορῇ καὶ λαχθεῖς, εἰς Τραχίνα ὅτι νεὼς κομίζετο. Δηϊάνει-

cyto unà cum filiis occiso, urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto, Iolen captivam abduxit. Inde in Cenæum Eubææ promontorium appulsus, Jovis Cenæi aram constituit. Sacrificaturus autem Trachinem, ad Ceycem misit, qui lautam ac splendidam ad se tunicam afferret: à quo ubi quæ de Iole successerant, Deianira percipit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus sacrificavit: sed, ubi vestis incaluit, hydræ veneno Herculis corpus putrescebat. Tum Licham pedibus abreptum, sublatumque à Bœotia deiecit in Euboicum mare præcipitem: tunicam verò, quæ corpori inhæserat, rescindit: eamque ita avulsam carnis frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans navi Trachinem advehitur. Quod ubi Deianira rescivit,

civit, suâ ipsius manu, suspen-
dio vitam finivit. Hercules
Hyllo, qui natu major ex
Deianiræ filiis erat, ut cùm
per ætatem ei liceret, Iolen
uxorem duceret, imperavit.
Deinde ad OEtam Trachino-
rum montem se contulit, ibi-
que jam constructam ab se
pyram conscendit, atque ig-
nem subjici jubebat. Quod
cùm suorum facere auderet
nemo, Pæas interim quæsi-
turus amissos greges, cùm
per id loci iter faceret, py-
ram succedit. Huic Hercu-
les sagittas arcumque dono
dedit: ardente autem pyrâ,
nubem cum tonitru sublatam
ipsum in cœlum sustulisse di-
citur. Inde immortalitatem
adeptus, & revocatus in gra-
tiam cum Junone, Heben il-
lius filiam uxorem duxit, de
qua sibi filios Alexiaren &
Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex
Thestij filiabus hi fuerunt:
Procride quidem, Antileon
& Hippeus: ea quidem natu
maxima geminos peperit: ex
Panope, Tripsippas, Lyses,
Eumides, Creon: Epilaide,
Astyanax: ex Crethe verò

νεῖρα δὲ αἰσδομένη τὸ γ-
γονὸς, ἑαυτῷ αὐήρησεν.
Ἡρακλῆς δὲ ἐστειλάμεν-
το Τῆλφ, ὃς ἐν Διήϊανείρᾳ
ᾧ αὐτῷ παῖς πρεσβύτε-
ρος, τῷ Ιόλῳ αἰδρωδίν-
τα γῆμαι· παρὰ γούρῳ-
εἰς Οἶτῳ ὄρεσ (ἐστὶ δὲ
τῆτο Τραχινίων) ἐκεῖ πυ-
ραν ποιήσας, ἐκέλευσεν,
ὅπως αὐτῷ ὑφάπῃεν. μη-
δενὸς δὲ τέτυκτο πρὸς τῆν
ἐθέλοντο, Ποίᾳς παριῶν
καὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆ-
ψε. τέτρω καὶ τὰ τόξα ἐδω-
ρήσατο Ἡρακλῆς. καί οἱ μέ-
νης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται
ῥέφθαι ὑποσά μὲν βροτῆς
αὐτὸν εἰς ὕραν ἀναπέμ-
ψαι. ἐκεῖθεν δὲ τυχὼν ἀδα-
νασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡ-
ραν, τῷ ἐκείνης θυγατέ-
ρᾳ Ἡῆλῳ ἐγημεν· ἐξ ἧς
αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ
Ἀνίκητο ἐγένοντο.

§. η. Ἦσαν δὲ παῖδες αὐ-
τῷ ἐν μὲν τῇ Θεσπίᾳ θυγα-
τέραν, Πρύκριδος μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἱππεύς. ἡ πρεσβυ-
τάτη γὰρ διδύμους ἐγένετο.
Πανόπης δὲ Θειψίππας, Εὐ-
σος Εὐμείδης, Κρέων· Ἐπι-
λάϊδος, Ἀστυάναξ. Κρέωνος δὲ

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύ-
 λυλαῖ, Πατρῶς, Αρχέ-
 μαχῶ, Μελίνης, Λαομε-
 δων, Κλυδίππης, Εὐρυκά-
 πης· Εὐρύπυλος, Εὐβώτης·
 Αἰγλαΐης, Αντιάδης, Ονη-
 σίππος· Χρυσήϊδος, Ορείης,
 Λαομένης, Τέλης· Λισδί-
 κης, Εντιδίδης, Μενιππί-
 δης· Ανθήππης, Ιπποδρόμου,
 Τελεταγόρας, Εὐρύκνης, Πύ-
 λῶ, Ἰππώτης, Εὐβοίας,
 Ὀλυμπος, Νίκης, Νικόδρο-
 μῶ, Ἀργέλης, Κλεόλαῶ,
 Εξόλης, Ερύθρας, Ξανθίδος,
 Ομόλυπος, Στρατονίκης,
 Αἰσχύμης, Κελδυσάνωρ, Ιφίς,
 Λαοδόης, Ἀπίδης, Ἀντιά-
 πης, Αλόπος, Ἀσούλης, Κά-
 λης, Μήπιδος, Φυληΐδος,
 Τίγαστος· αἰσχρήϊδος, Λεύκω-
 νης, Ἀνθείας, Εὐρυπυλῶ,
 Ἀρχοδίκης, Δωάσης, Εἰρα-
 λῆς, Ἀσπίδης, Μέντωρ,
 Ηώνης, Ἀμείστριῶ, Τιφύ-
 σης, Λυγκεύς, Αλοκράτης,
 Ὀλυμπέσης, Ελικωνίδος,
 Φαλίας· Ησυχίης, Οἰστέ-
 βλης, Τερψικράτης, Εὐ-
 ρύοψ, Ελδχίας, Βελεύς,
 Αντιμάχης, Νικίππης, Πά-
 τροκλῶ, Πυεΐππης, Νή-
 φῶ, Πραξιθέας, Λύσιππος,

Iobes, EUrybiæ, Polylaus,
 Patrons, Archemachus :
 Meline, Laomedon, Cly-
 tippæ, EUrycapes, EU-
 rypylus, EUbotes : ex A-
 glaia, Antiades, Onesip-
 pus : ex Chryseide, Oreas :
 Lanomene, Teles : Lysidi-
 ce, Entedides, Menippides :
 ex Anthippe, Hippodro-
 ma, Teleutagoras, EU-
 ryca, Pylus, Hippotus,
 EUbæas, Olympus, Ni-
 ce, Nicodromus, Argela,
 Cleolaus, Exolæ, Erythras,
 Xanthidis, Homolypus,
 Stratonice, Atromes, Ce-
 leustanor, Iphis, Laothoe,
 Antidus, Antiope, Alo-
 pius, Astybie, Cala, Me-
 tidus, Phileidus, Tigasis :
 ex Æschreide, Leucones,
 Anthea, EUrypylus, Ar-
 chedice, Dynastes, Era-
 tus, Asopides, Mentor,
 Eore, Amestrius, Tiphy-
 se, Lynceus, Halocrates,
 Olympuses, Heliconide,
 Phalias : ex Hesychæe,
 OEstrebles, Terpsicratea,
 EUryops, Eleuchæa, Bu-
 leus, Antimache, Nicippe,
 Patroclus, Pyrippe, Ne-
 phos, Praxitheæ, Lysippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marſæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Theſpiadibus orti: ex aliis autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Cteſippus, Glycifoneres; ſed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules ſuſtulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræſi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Theſſalus: ex Epicaste Ægei filia, Theſtalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Aleæ, Telephus: ex Aſtyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Aſtydamia, Amynitoris, Cteſippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

RElato demum inter Deos Hercule filij ſui Euryſtheum fugientes, ad Ceycem ſe receperunt. Ubi verò illos ab eo repetere cœpit Euryſtheus, ac, niſi dederentur, bellum minitante, ijtum metu percuſi, relictâ Trachine, per Helladem ſu-

ΜΕταμίτῳ ὃ Ηρακλῆς εἰς δευτεροὶ παῖδες ἀπὸ θυρόντης Εὐρυπύλου, οὗτος Κήρυκα περιήλθον. οὗτος ὃ δεινὸς ἐκιδόναι λέγοντι Εὐρυπύλου, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντι, ἰδοὺ δίκαιον, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τὴν Ελλάδα

ἔφυγον· διωκόμενοι δὲ, ἦλ-
θον εἰς Ἀθήνας· καὶ πα-
ρεδιδόντες ὅτι τὸν Εὐρύβω-
μὸν, ἡξίουν βοηθεῖν αὐ-
τοῖς· Ἀθηναῖοι δὲ ἐκ ἐκδιδόν-
τες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρύ-
στειαν πόλεμον ὑπέστησαν·
καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐ-
τῶν Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέ-
δοντα, Εὐρύσιον, Μέν-
τορα, Πειριμόδιον ἀπέκ-
τειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρύ-
στειαν φάροντα ἐφ' αἶμα-
τος, καὶ πύργου ἦδη πα-
λειπτόντα Σκίρυνίδα, κα-
τένευ· διώξας ὅμως καὶ
τὸν μὲν κεφαλὴν ἀποτι-
μὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ
καρπία τὸν ὀφθαλμὸν ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Απολομένῃ δὲ Εὐ-
ρυστείᾳ, ὅτι Πελοπόννη-
σον ἦλθον οἱ Ἡρακλείδαι,
καὶ πάσας εἶλον τὰς πό-
λεις· ὅτι ἐν αὐτοῖς δὲ αὐ-
τοῖς ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἰου-
μέην φθορᾷ, πασαν Πελο-
πόννησον κατέλαβον· καὶ πάντων
Ἰουμέων, χρησμάς διὰ τὸν
Ἡρακλείδαν ἐδόλε, πρὸς ᾧ
καὶ δίωντος, αὐτὰς κατελ-
θεῖν· ὅθεν ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἦλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cum Eurystheus
eos infectaretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiae aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dederunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
démque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem è curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecutus obtruncat: ejús-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nèsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterùm, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamque evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetis-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta cursus
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quòd administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu, Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit , & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus, si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit , quo tempore Tifame-nus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pug-nâ commissâ , Peloponnesij vincunt , & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij, adultâ jam ætate,

εραῶνα , καὶ καὶ κατώ-
κοιν. Τληπόλεμος οὐκ κτεί-
νας ἔχ' ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ
βακτηρίᾳ ᾧ αὐτῷ διεραπί-
νοντα πλάσων ἡμῶν) φρίν
ἐξελασθῆν αὐτὸν ἐκ Πελο-
ποννήσου. φάγων οὐδ' μετ'
ἐκ ὀλίγον , ἦσαν εἰς Ρό-
δον , καὶ καὶ κατώκει. Ὑλ-
λος δὲ πρὸς μὲν Ἰόλῳ
[πρὸς Εὐρύτου] κατὰ πρὸς
τῷ πατρὶ ἐντολῶν ἔστη-
μι. πρὸς δὲ χέουδον ἐζή-
τει τοῖς Ἡρακλείδαις κα-
ταρτῆσαι. διὸ παρεμύθε-
ρος εἰς Δελφοὺς , ἐπαυ-
δάνετο πῶς αὐτὸ κατέλ-
θοιεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησε
ἐπιμένειντας τὸν τρίτον
καρπὸν κατέσχεσαι. τομά-
σας δὲ Ὑλλος τρίτον καρ-
πὸν λέγειν πρὸς τριτίαν ,
τοσοῦτον περιμεύειν χέ-
ρον σὺν τῷ στρατῷ κατήκει
τὸς Ἡρακλείδαις ἐπὶ Πελο-
πόννησον , Τισαμέρου τοῦ
Ὀρέστου υἱοῦ βασιλεύον-
τος Πελοποννησίων· καὶ
ῥηομένης πάλιν μάχης , νι-
κῶσι Πελοποννήσοι , καὶ
Ἀριστόμαχος ἀπὸ τῆς ἐ-
πι δὲ ἐκὼν ἀπώθησαν αἱ
Κλεολαὶ παῖδες , ἐχθρὸντο

πρὸ καδούδου. τῷ Διὸς δὲ εἰπόντῃ· ὅπῃ καὶ τὸ πρῶτον, Τήμενῃ· ἢ πάντο λείγων, τέτταρ' ἀποδόντα ἀπυχεῖται. ὁ δὲ Διὸς αὐτῇ· πρὸς τῷ ἀτυχιμάτων αὐτῆς αἰτίαι· τῷ· τοῖς γὰρ χρησμοῖς· ἢ συμβάλλειν. λέγει γὰρ ἢ γῆς, ἀλλὰ γενεῆς καρπὸν φέρει· καὶ Σπένυρον πλὴν ἀρυγασέ-
ρα δεξιά· κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντι πλὴν δάλασαν. ταῦτα Τήμενῃ· ἀκούσας, ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ ταῦς ἐπέτατο ἐν τῇ Αἰτωλίας πόλει· ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπακτῇ· λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄντῃ· τοῦ στρατεύματός, Αἰετῶντος περὶ αὐτοῦ αἰπῶς, παῖδας κατὰ λιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐπείωντος· διδύμους, Εὐρυδίην καὶ Πρωκλίαν.

§. γ. Σωίβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῃ συμφορὰν ἀπειποῦν. ἐφαίνη γὰρ αὐτοῖς μαίτις χρησμοῖς· λέγων, καὶ ἐνδείκων, ὅτι ἐνόμισαν μάχην εἶναι, ὅτι λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Περ-

fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt, Temenus sibi, quod responso ejusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, objiciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suæ fuisse auctores respondit, quoniam responsa data minimè intelligebant. Non enim tertium terræ, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenygrum Isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum alludit. Quæ cùm audisset Temenus, militum copias legit, & in Ætoliz loco naves compingit. Ubi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactus. Interea dum ibi comparatæ militum copię morantur, Aristodamus, relictis ex Argia Autefionis filia geminis, Eurystene, ac Procle fulmine ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem incidit: siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque Peloponnesiis in exercitus per-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitúsque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis eadem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon eade causa Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum insidenti, obviâ sunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliâ isset exulatum, circumactô jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugná initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοπιννησίων ἀπὸ πάλαιον. ὅτε τοι βαλὼν ἀκοντὶ Ἰπ-
πίπης ὁ φύλας τῷ Ἀν-
πόχου τῷ Ἡρακλείῳ πυλὸν
ἀπὸ κτυπεῖν. ὥστε δὲ ἡμο-
μῖνε τότε, τὸ μὲν ναυπη-
κὸν διαφραριστῶν τῆς τοῦ
ἀπώλετο. τὸ δὲ πῆζον,
ἡπόχου λιμῶ, καὶ διελύ-
θη τὸ πρῶτον. ἡρώμιν
δὲ περὶ τῆς συμφορῆς Τη-
μῖνε, καὶ τῷ διὰ τὸν
μαῖον ἡμῖν ταῦτα λέ-
γοντο, καὶ καλῶντο
φουλαδίστου δὲ καὶ ἐπὶ τῷ
λόγῳ, καὶ διὰ τοῦτο δύο
ἐπὶ καὶ ἡρώμιν ἡρώμιν τῷ
Τειοφάλας, τὸ μὲν Ἰππό-
κω ἐρυγὰ δυνεσαν, τὸν δὲ
Τειοφάλας ἐξήτοιμα, καὶ
ἐκτελεστέον Ὀξύλο τῷ
Ἀνδράμον, ἐφ' ἵππου
καθήμενος, μονοφάλας τὸ
ἡρώμιν τῷ φάλας ἐκεί-
νοισι τόξῳ· ἐπὶ φόνῳ τὸ
ἵππου ἐπὶ εἰς Ἡλιν, καὶ ἐκεί-
θεν εἰς Αἰτωλίαν· ἐπὶ αὐτῷ
τῷ διελθόντι, ἐπὶ αὐτῷ
συμβαλόντες ἐπὶ τῷ ἡρώμιν,
ὅτε τοι ἡρώμιν ποιῶνται. καὶ
συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις,
καὶ τῷ πῆζῳ, καὶ τῷ ναυπηκῷ
περὶ τὸν πρῶτον καὶ Τ. σ.

μενὸν κτείνουσιν ὁρέοντες διή-
σκουσι δὲ συμμαχοῦντες αἰ-
γίοις, οἱ Αἰγυμῖν παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. 3. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἰδρύσαντο βωμοὺς Πατρὸς
Διός. καὶ ἐπὶ τέτων ἔδυ-
σαν, καὶ ἐκκληρώωτο τὰς
πόλεις· πρῶτη μὲν οὐδ' Ἀγ-
ξίς, Ἀργεὺς δ' Ἀτρεΐδης Λα-
κεδαίμων· τρίτη δὲ Μεσσή-
νη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν
ὑδατὶ ὁ ἑδῶξε ψῆφον βαλεῖν
ἔκαστος. Τήρῳ οὐδ', καὶ οἱ
Ἀεισοδήμους παῖδες, Πρύ-
κλης καὶ Εὐρυδάνης, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλόμῳ Μεσσήνῳ λα-
χεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον.
ταύτης ἡ διαλυθεὶς, ἔδει
τὸς δύο κλήρεις πρῶτους
ἀναφανῆσαι· ἐλκυθεὶς δὲ
πρῶτης μὲν ἡ Τημίς, Ἀτρεΐ-
δης δὲ ἡ κλήρεω ἦν Ἀεισο-
δήμους παίδων, Μεσσήνῳ
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. 4. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἷς ἔδυσαν, εὐρεον σημεῖα
καίματα· οἱ μὲν λάχοντες
Ἀργεὺς ὁ δὲ τὸν ἴδιον, φρυ-
νον. οἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verùm
è suis sociis desiderantur Ægi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Post ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demùm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitò
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
priùs Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberùm sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
draconem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, noctis quidem rubeam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpemprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypylōque, & Calliâ filiis, Hyrnethoni filia, atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque paricidio, regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Mero-pen invitam perduxit. At hic

Μεσσηνίῳ, ἀλώπηξ. πῶ-
 εἰ δὲ τῆς σημαίων, ἔλα-
 ρον οἱ μαίτις, τοῖς μὲν
 τὸν φρόνον καταλαβόντων,
 ὅτι τῆς πέλους μίσην ἀ-
 μείνον. μὴ γὰρ ἔχουν ἀλ-
 κῶν πορευόμενον τὸ θη-
 εῖον. τοῖς δὲ δράκοντα
 καταλαβόντας, δεινὸς ἐ-
 πόντας ἔλαρον ἐστῆσαν·
 τοῖς δὲ πῶν ἀλώπηξ,
 δολίους. Τήμῳ θ' ἔτι οὐκ
 ἔδραπυμπούμεν τοῖς παῖ-
 δας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύ-
 πυλον, καὶ Καλλιὰν τῇ θυ-
 γατρὶ προσπνεῖχεν Ὑρνη-
 δοῖ, καὶ τῇ παύτης ἀν-
 δρὶ Δειφόντῃ. ὅθεν οἱ παῖ-
 δες πίδουσι Τιτῆνας ὅτι
 μισθῶ τὸν πατέρα αὐτῶν
 φονεύσαι. ἡγομένου δὲ τῆς
 φόνου, πῶν βασιλείαν ὁ
 πατὴρ ἔχουν ἐδικαίωσεν
 Ὑρνηδοῖ καὶ Δειφόντῃ.
 Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλῶν
 Μεσσηνίης βασιλεύσας χρό-
 νον, μετὰ δύο παίδων
 φονδῶν ἐπὶ πῆσαν. Πο-
 λυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν
 αὐτῶν τῶν Ἡρακλιδῶν υἱ-
 τάρχων καὶ πῶν τῶν φο-
 νδῶν τῶν γυναικῶν ἀκιν-
 σαν Μελίππῳ ἔλαβεν. αἶν-

εἶδεν δὲ καὶ ἔτθ. τρίτον etiam è medio sublatus fuit.
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερό- Nam cùm tertium Merope
 πη πλάγμυρον Αἴγυπτον, filium Egyptum nomine ha-
 εἶδεν καὶ ἑαυτῆς πατρὶ τρέ- beret, patri suo ipsius alen-
 φειν. ἔτθ ἀδρυδαίς, καὶ dum dedit : qui cùm adultæ
 χυφὰ κατελθὼν, ἔκτε- jam ætatis esset, per insidias
 τει Πολυφόντῳ, καὶ ἦ πα- adortus Polyphontem pere-
 τρώων βασιλείαν ἀπέλα- mit, ac paternum sibi regnum
 ρεν. recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

Βελίων γ'.

C A P U T I.

ΚΕΦΑΛ. α.

QUONIAM verò genus Inachium, enaratâ Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimverò, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios, Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Aegyptiorum Rex, quos superius, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephastam conjugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phoenicemque mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phoenicis filiam esse affirmant. Huius amore captus

ΕΠΕΙ' δὲ τὸ Ἰνάχιον διαχόμενοι γένος, τὸς ἀπὸ Βήλου μάχρησι Ἡρακλειδῶν διδόντες, ἐχθρὸν αἰχμάλωτον τὸν Αἰγύπτου. ὡς δὲ ἡμῖν λέλεκται, δὴ οὐ Λιβύῃ ἐγένοντο παῖδες οὐ Πτολεμαῖος, Βῆλον καὶ Ἀγάνωρα. Βῆλος δὲ οὐ Βελίων Αἰγυπτίων, τὸς περιημένους ἐχρήνησεν. Ἀγάνωρ δὲ Ἐλεφάντιον εἰς τὴν Εὐρώπην, γαμῶν Τηλεφάσταν· καὶ τινεῖς Διογέτην δὲ Εὐρώπην, καὶ Κίλην. πρὸς δὲ Εὐρώπην, καὶ Ἀγλῶρον ἀλλὰ Φοίνικον λέγουσι. πάντες Ζεὺς ἐχ-

T ij.

οὐκ ἔστι, πῆλιν διὰ τῆς θα-
 λάσσης Ῥόδου ἀποπλέων
 παῦρος. ὃς χερσὶν ἑαυτοῦ
 ἔκλεψε, ἐπιβιβασθεὶς διὰ
 τῆς θαλάσσης, ἐκόμενος
 εἰς Κρήτην. ἢ δὲ ἐκεί-
 σιν ἀναδύντος αὐτῇ Διὸς,
 ἐχθρὸν Μίνωα, Σαρπη-
 δόνα, Ῥαδάμανθυν. καὶ
 Ὀμηρὸν Σαρπηδὸν ἐκ Διὸς
 καὶ Λαοδαμίας τῆς Βελλερο-
 φόντης. ἀφανοῦς δὲ Εὐρώ-
 πης ἡγομένης, ὁ πατὴρ αὐ-
 τῆς Ἀγλαῶρος ἐπὶ ζήτησιν ἐξ-
 ἔπιμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν,
 μὴ πρότερον ἀνασφίξιν ἄν-
 τιν ἐξέλθωσιν Εὐρώπην. σω-
 εῖν ἔλθῃ δὲ ὅππῃ πλὴν ζήτη-
 σιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ
 μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσει-
 δῶν. ὅς δὲ Φερεκύδης
 φησὶ, Κίλιξ. ὅς δὲ πᾶσαν
 ποιέμενοι ζήτησιν εἶρεν
 ἦσαν Εὐρώπῃ ἀδελφοί,
 πλὴν εἰς οἶκον ἀνακομδὼν
 ἀπογόνους, ὧν ὁ μὲν ἀναχρὺ
 κατέκνησαν. Φοῖνιξ μὲν Φοι-
 νίκῃ· Κίλιξ δὲ, Φοινίκης
 πλησίον, καὶ πᾶσαν πλὴν ὅφ'
 ἑαυτῆς κειμένην χώραν πο-
 ταμῷ σώεργος Πυρέμφου, Κι-
 λικίαν ἐκάλεσεν. Κάδμῳ
 καὶ Τηλεφάσσῃ, ἐκ Θράκης

perit Jupiter, necnon taurus
 per Rhodium mare navigat,
 qui ubi se puellæ mitem cicu-
 rémque præbuit, atque inde
 tauri dorso illam impositam
 velut prædam, pelago avexit
 in Cretam : ea inibi ab Jove
 compressa, Minoem, Sarpe-
 donem, ac Rhadamanthum
 peperit ; sed Homeri testimo-
 nio Sarpedon ex Jove ac Lao-
 damia Bellerophontis filia,
 natus est. Post, ubi Europa
 nusquam appareret, Agenor
 pater eam filios vestigaturos
 emisit : iisque, ne, nisi cum re-
 perta prius Europa redirent,
 imperavit. Quibuscum & Te-
 laphassæ mater, ac Thafus
 Neptuni filius ; vel, ut Phe-
 recydes ait, Cilix, ad eam
 perquirendam coivit. Postea
 verò, cum passim omnia ve-
 stigassent, neque usquam Eu-
 ropam comperissent, despe-
 rato ad suos reditu, alius aliò
 commigrarunt. Phœnix in
 Phœnicen se contulit. Cilix
 huic finitima loca invasit, at-
 que omnem Pyramo amni ad-
 jacentem regionem subegit,
 eamque de se Ciliciam nomi-
 navit. Cadmus autem ac Te-
 lephassa in Thraciam pene-

trarunt. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demùm Asterion Cretensium regulus, Europâ in matrimonium ductâ, ex ea natos filios aluit, qui, cùm adolevissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Arex Cleochi filiz fuit. Puer cùm in Sarpedonis benevolentiam amorémque potiùs inclinare videretur, Minos conflato bello, victor fuit. Pòst illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus, ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici adversùs Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum sibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec defunt qui illum Atymnij, Jovis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cùm conditis à se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bæotiam contendisset,

πυτρήσαν· ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ, κηρύσας πόλιν Θάσον κητρήσαν.

§. β. Εὐρώπῃ δὲ γένμας Ἀστείων ὁ Κρητῶν Διωάτης, τοῦ ἐν ταύτης παῖδος ἔγχετον. οἱ δὲ, ὡς ἐπιλεώδησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐπασίασαν· ἰχθυοῖσι ἔσθια παίδος, ὅς ἐκαλεῖτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ υἱῷ, καὶ Ἀρείας τὴν Κλεόχου. οὗ δὲ παίδος πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίῳς ἔχοντες, πολέμους Μίνως ἐπεστέρησεν. εἰ γὰρ φάρισι, καὶ Μίλητος μὲν, Καταίῃς πρὸς ἄν, ἐκτὶ πόλιν ἄφ' ἱαυτῷ ἐκποιεῖ Μίλητον. Σαρπηδὼν δὲ συμμαχίας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ὅτι μέρη τὴν χώρας Λυκίας ἐβασίλευσεν. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ὅτι πρὸς ἑαυτῷ ζῆν. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐραδίῳαι λέγουσι Ἀτυμνίου τοῦ Διὸς, καὶ Κασσιόπης, καὶ διὰ τῆτον κασιόσαι. Ραδάμανθας δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτοῖς φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμῶν.

νῶ γαμῶν. καὶ μεταλλάξας
 ἐν ᾧ δού μιν Μίνω· δια-
 ζει. Μίνως δὲ Κρήτιω κα-
 τοικῶν, ἔχραψε νόμους. καὶ
 γῆρας Πασφάτω, τῶν Η-
 λίου καὶ Περόσιδος· ὡς
 Ασκηπάδης φησὶ, Κρήτιω
 τῶν Ασείων θυγατέρα· παῖ-
 δας μὲν ἐτεύωσε, Κασπία,
 Δάκτυλιον, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγαν· θυγατέρας δὲ,
 Εὐάλω, Πηνειόκω, Λειάδ-
 νω, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας
 νόμους Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίονα, Χρυσίω, Φιλό-
 λαον· ἐκ δὲ Διξιθίας, Εὐ-
 ξάνθιον.

§. γ. Ασείων δὲ ἄπαιδες
 ὑποθάνοντο, Μίνως βασι-
 λείην δέλων Κρήτης, ἐκω-
 λύετο· φήσας δὲ τοῖς
 θεῶν τῶν βασιλείας εἰλη-
 φέσθαι, χάριν τοῖς περὶ αὐ-
 τῶν, ἔφη, εἶπαι αὐτῷ δέξασ-
 ται, γινώσκαι. καὶ Ποσειδῶνι
 δύναν, ἡξέτω ταύρων ἀε-
 φαιῆσαι ἐκ τοῦ βυθῶν, ὑπο-
 χόρμω· καταδύσων δὲ φα-
 εῖντα. τοῖς δὲ Ποσειδῶνος ταύ-
 ρων ἀέντο· αὐτῷ διαπρε-
 πῶ, τῶν βασιλείαν παρέλα-
 βε. τὸν δὲ ταύρων εἰς τὰ
 θεμέλια πέμψας, ἔδυσεν ἑ-

Alcmenem duxit uxorem.
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphae Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: fœminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnénque, ac
 Phædrum sustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheia, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis reliâis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se à
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emissô,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quòd eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum effecit: Pasiphaénque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecùs miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotauro, &

πλεον. δαλασσοκρατήσας διέπερθε πασὴν ἤν' νήσαν χροὸν ὑπερξεν.

§. δ. Οργισθεὶς καὶ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον, ᾧ τὸν μὲ ἐξηγείωσε Πασίφαλυ διέ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς παρεσκεύασεν. ἡ δὲ ἐρευνήσασα ᾧ ταύρου σωμαρῶν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ὡς ἀρχιτέκτων, πεφυγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι φόνο. ὧς ἔξυλινῳ βῆν ὅτι προχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτῳ λαβὼν, καὶ κοιλῆνας ἔσπειν, ἐκδείχας ᾧ βῆν, πλὴν ὁδρὰν περὶ ἑρραφε. καὶ δεῖς ὅν ῥ' ἄρ' εἴδισο ὁ ταῦρος λεημῶνι βόσκεισθαι, ᾧ Πασίφαλυ ἐπετίθεσθαι. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος; ὡς ἀνιθινῇ βοῇ σιωπῇ λθεν. ἡ δὲ Ἀστέριον ἐγρήνησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. ὧς εἶχε ταύρου περὶ σπιν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, κατὰ πινὰς χρησιμὰς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαξεν. ὡς δὲ ὁ Λαβυρίνθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἴκημα χαμπῶς πολυπλόκαις πλανῶν πλὴν ἔξοδον· τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου, καὶ

Ανδρόγεω , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Λειάδνης ὡς τοῖς π-
εὶ Θησίως ὕστερον ἐρ-
μή.

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur.

Κ Ε Φ. Β.

C A P. I I.

Κ Ράπας ὃ τῷ Μίνω
Λερόπι , καὶ Κλυμή-
νη , καὶ Απμωσύνη , καὶ
Αλθιμήνης , υἱοὶ γίνονται.
χρυσόμινφ δὲ Κρητῶν πατ-
ραπορῆς τῷ βίῳ , ὁ Ζεὺς
ἔρη , ὑπὸ ἐνδὸς ἑπὶ παῖδων
πιδιήξειδαι. Κρητῶν μὲν οὖν
ἀπκρύβεται τὰς χρυσόμινφ.
Αλθιμήνης δὲ ἀκύνει , καὶ
δείσας μὴ φονεῖν ἡγήται
πατρὸς , ἅρας ὅν Κρύτης μὲν
τὸ ἀδελφῆς Απμωσύνης ,
αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν Πό-
δου . καὶ παρὰ τὴν Κρητῶ-
ν ὡνόμασιν . ἀνὰ δὲ
ὅτι τὸ Αταβύριον πελάγος
τον ὄρεος , ἐδείσαντο τὰς πί-
ειξ νήσους . καὶ πρὸς δὲ καὶ
Κρήτιν , καὶ ἑπὶ πατρῶν
ὑπομνηθεὶς Ζεὺς , ἰδρύσθαι
βωμὸν Αταβύριος Διός . μετ'
ὃ πολὺ δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ καὶ ἑπὶ . Ερμῆς γὰρ
αὐτῆς ἐρεθισθεὶς ὡς φεύγου-
σαν αὐτὴν καταλαβὼν ὡς
ἡδυνάτο (περὶ δὲ αὐτῆς

A St Aërope , Clymene ,
Apemofyne , & Althe-
menes è Creteo Minoïs fi-
lio liberi nati sunt. Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit. Creteus itaque ora-
culum celat. Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret,
relictâ Cretâ cum Apemofy-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de
se nomen indidit. Consenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & deûm patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit. Nam Mercurius
ejus amore correptus , quòd
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
nitate

nitare præstabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatæ pudicitiae prætextum esse arbitratus, eam calcibus imperitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aëropen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aëropen uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur: quique vera dicens, cum obcanum lattratum, quòd ab insulani percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes super-

τῇ τήναι ὅτ' ἀπὸ τῆς
τῆς ὁδοῦ ῥύσας ἐκπαρὰ
ρεοδάρται· ὅτ' αὖ ὁλοδίστα-
σα λώϊα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἔ-
παυή· οὐδ' ἔτι καὶ τῇ
ἀδελφῇ μένουσι τὸ γένος·
ὁ δὲ σὴν-ψιν νομίσει τῇ τῇ
δεῖν, λαξ ἐδορεῖν ἀπὸ
παιτιν.

§. β. Αἰερίπῳ δὲ καὶ
Κλυμένῳ Κρητὺς Ναυ-
πλίῳ δίδωσι εἰς ἀγροδωπαῖ
ἡπείρου ἀπὸ πωλῆσαι. τῶ-
ν Αἰερίπῳ μὲν ἔγνησε
Πλεισθίνης· καὶ παῖδας, Α-
γαμέμνονα καὶ Μενέλαον
ἔτεκεν. Κλυμένῳ δὲ γαμῆ
Ναύπλιος, καὶ τέκνων πα-
τὴρ γίνεται Ορεκός καὶ
Παλαμίδης. Κρητὺς δὲ
ὑπερὶ γῆρα κατὰ χόλον
ἐπὶ δὲ πῶ βασιλείᾳς Ἀλ-
θήμενι τῇ πατρὶ ἀφ' ὁδοῦ
καὶ διὰ τῆς ἡλθὼν
εἰς Ῥόδον. ἀποβαί τῇ τῇ
σὺ τοῖς ἥρασι κατὰ πῆλα
νήσει τόπον ἔρημον, ἡλαύνει
τοῦ ὑπὸ τῆς βυκόλων, ληστῶν
ἐμβεβληκέναι δοκούστων· καὶ
μὴ δυνάμενον ἀκούσαι λέ-
γοντος αὐτῷ πῶς ἡγήδειν, διὰ
τῇ κραυγῇ τῆς κυνῶν, ἡγῶν

βαλλόντων κα' αἶνον, πα-
ραφρόνως Ἀλκιμένης ἀ-
κονίσας ἀπέκτεινεν ἀγροῶν
Κρατία. μαδῶν δ' ὕπερ τὸ
μυρόν, ἐν ξάμῳ ὑπὸ
χάσματι ἐκρύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Ευκαλίῳνι δ' ἐγγόν-
το Ἰδομενεύς τε καὶ
Κρήτη, καὶ Νόδος, καὶ Μῶ-
λῳ. Γλαῦκος δ' [ὁ Μίνῳ]
ἐπὶ νήπιῳ ὑπαίχων, τὸν
μυῖ δῖόν κεν εἰς μέλιτος πί-
νον πικρὸν ἀπιδάσκειν. ἀφα-
νοῖς δὲ ὄντι αὐτῷ, Μίνως
πολλῶν ξήτησιν ποιησάμενος
φειδ' εὐρέσας ἐμαρτύετο.
Κρήτης δὲ εἶπον αὐτῷ τε-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις
ἔχειν βέν· τὸν δὲ πῶς παύ-
της θύας εἶσαι εἰκόσσι θυ-
τηθέντα, καὶ ζῶντα δ' παύ-
δα ἀποδύσειν. συγκαλεθέντων
δὲ οἷον μαιῶνων, Πολυί-
δος ὁ Κοιρανῷ, πῶς χεῖρας
τῆς βοῦς εἴκασσι βάπτει καρ-
πῳ, καὶ ζηπῖν τὸν παύ-
δα ἀνὰ καδῆϊς, διὰ π-
νῳ μαρτύει ἀνδρες λέ-
γοντι δὲ Μίνῳ, ὅτι
αὐτὸ καὶ ζῶντα ἀπολαβὴν
ὑπὸ τὸν, [ἐν πνι οἰκῇ.

veniens, telo contorto Cre-
teum patrem haudquaquam
agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit,
deos precatus terræ hiatu ab-
sorptus occultitur.

C A P. III.

C Aeterum Deucalionis na-
ti sunt filij Idomeneus,
Crethe, ac Nothus, & Mo-
lus. Glaucus autem Minois fi-
lius infans adhuc murem inse-
quens in mellis dolium dela-
psus, occubuit. Qui cum nus-
quam gentium appareret,
Minos pater, quod amissum
non reperiret, cum diu, mul-
tūmque quærivisset, de illius
inventione scitatum oracula
pæsit. Curetes illi tricolorem
inter armenta bovem esse re-
tulerunt: cujus qui optimè
effingere simulacrum possit,
ab eo filium in vitam revoca-
tum iri. Accersitis itaque un-
decumque vatibus, Polyidus
Cærani filius rubi fructui bo-
vis colorem assimilavit: &
puerum vestigare coactus, va-
ticipinij cujuscipiam adjumento
tandem reperit. At cum Mi-
nos eum sibi vivum reddi
oportere dicitaret, cum pueri

cadavere in quodam domicilio concluditur : cūmq; in summa consilij inopia versaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter advenit, ac priorem extinctum conspiciens, retrò abiit: mox herbam ferens redit : eaque super omni draconis mortui corpore impositâ, illum in vitam revocavit. Id cū Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit : atque illicò mortuum suscitavit.

§. 2. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucū doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet: atque in patriam rediturus, vela faciebat : Glaucūque suum in os inspuere jubet. Quo factō, Glaucū vaticinandi oblitio subit. Hætenus itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

μαρ] ἀπεπύδη, σὺν τῷ νεκρῷ· ἐν ἀμυχανίᾳ δὲ πάλιν πύχυνον, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἴδντα· τῷτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δόντας μὲν αὖ αὐτὸς πλάττειν, εἰ τῷτο συμπαδοί. ἔρχεται δὲ ἕτερος δράκων καὶ διασώμει· νεκρὸν τὸν περὶτον, ἀπιπνύει· ἵστα ἱστοφύει πᾶν κμήζον, καὶ πάντως ἐπιήδυσεν ἐπὶ πᾶσι τὸ εἶς ἐπέρυσομα· ὁππιδείσης δὲ τῆς πῆρας, αἶσθη. Διασώμει· ἢ Πολυίδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν πᾶν περὶνελκῶν τῷ εἶς Γλαύκῳ σώματι, αὐθισεν.

§. β. Απλάσων ἢ Μίνως ὁ παῖς αὐτοῦ, εἶδ' ὅπως εἰς Ἄργος ἀπέναι ὁ Πολυίδος εἶα, πρὶν ἢ ὁ μαρτυρίαν διδάξαι τὸν Γλαύκον. ἀναγχεδὶς ἢ Πολυίδος διδάσκει. καὶ ἐπειδὴ ἀπῆλκε, καλᾶν τὴν Γλαύκον εἰς τὸ σῶμα ὀμπύσσει. καὶ οὕτω πειθήσας Γλαύκος, τὴν μαρτυρίαν ἐπιλάσεται. τὰ μὲν οὖν αὐτῷ τῷ Εὐρώπης ἀπογόνων, μίχρη εἶδε μοι λελέχθω.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδανύ-
σαν δάψας Τηλεπιάσ-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενισθῆς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· καὶ τῷ
Εὐρώπῃσι πωυδανόμηντο· ὁ
δὲ θεὸς εἶπε καὶ μὴ Εὐ-
ρώπῃσι μὴ πολυπραγμονεῖν,
χρηῖσται δὲ κενόδοκῳ βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
αὐτὴ πύσι θεμοδόντα· τοῦ-
τον λαβὼν χρησάμεν, διὰ
Φωκίων ἐπορεύετο· εἶπε
βοῖ στυπυχὸν ἐν τοῖς Πε-
λάγοντι· βυκαλίοις, πύ-
την κτίσασθαι εἶπετο· ἡ δὲ
διεξιῦσα Βοιωτίαν ἐκλήθη,
πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θῆ-
βαι· βυλόμηντο δὲ Ἀθῶναι,
κτεταδόντα πύσι βουῖ, πύ-
μην πνέει μὲθ' αὐτῇ λη-
φόμηνον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρή-
νης ὕδαρ· φρεσὶν δὲ τῇ κρή-
νῃ δρέκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ
εἶπὸν πνέει γινέσθαι, τὸς
πλείονας τῶν μεθ' ἑνὸς διέφ-
θις· ἀνακτῆσαι δὲ Κάδ-
μος, κτείνει δὲ δρέκοντα· καὶ
τῷ Ἀθῶναι ὑποδιδάσκων, τὸς
ἐδόντας αὐτῷ παῖρην· τέττων
δὲ παρένταν ἀπέπλεον ἐκ
γῆς ἄνδρες ἔγοντο, οὗς

P Orrò Cadmus cū jam
vitā functam Telepha-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa qua-
rendum respondit : sed bove
viz duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus, eam ponè sequebatur :
ea verò, Bœotiā percursā, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi maectaturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes se-
rit , quibus satis , armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri verò, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros e terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex iisce, quinque tantummodò, Echion, Udxus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolurnes superfuert.

§. 2. At Cadmus pro cæso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebant. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλαω Σπαρτιά. ὅτι
λέ ἀπ'κτινα ἀλλήλοις
οἱ μὲν εἰς ἑστὸν ἀκού-
σιον ἔλδοντο· οἱ δὲ, ἀλ-
λήλοις ἀγροσῶντες. Φε-
ρεκύδης δὲ φησὶν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἐπὶ γῆς ἀστρο-
μένοις ἀνδράς ἐνόησας,
ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους.
οἱ δὲ ἰσ' ἀλλήλων το-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατίσταν. φησὶ δὲ
ἔσσαν δὲ πάντες, Ἐχίων,
Οὐδύτης, Χθόνιος, Ὑπε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

§ β. Κάδμος δὲ αὐτὸν ὅν
ἐκτινα, αἰδὼν ἐν αὐτὸν
ἐδιδόσιν Ἀρεὶ. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτὸς τότε ὄκτω ἔτη. καὶ
λέ πῶς θητεῖαν, Ἀθηνᾶ
αὐτῷ βαπτὴ κατεσπύσας.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῇ γυναικα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεος θυγατέρα. καὶ πάντες
θεοὶ καὶ ἀνθρώποι ἐβάνον,
ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐπι-
χέμενοι αὐτὴν ἑσσαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πρωτόπικτον ὄρμον. ὃν
ἰσὺς Ἡφαίστος λίθοισι πνί-
σας δίδωται Κάδμῳ. Φερεκύδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίγον-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρες μὲν
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αγανή. παῖς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ μὲν ἔν Α'θάμας ἐγ-
μυ. Αὐτονόῳ Λεισῶ·
Αγανῷ Εἰχῶν.

§ γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδίης, ἥ τις κρύφα, σω-
δνάζεται. ἡ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ Ἡῤας, κατανεύ-
σασθ' αὐτῇ Διὸς παῦ τὸ
αἰτῆδ' ποιῆσειν, αἰτεῖται
τοῖς τὸν αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς
ἡλθε μνησδόμῳ Ἡῤαν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
νεῦσαι, παρξίναται εἰς τὸν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρμα-
τος, ἀσπακῆς ὁμοῦ καὶ βρον-
ταῖς, καὶ κεραυνὸν ἴησιν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πέσης, ἐξαμύλαιον βρέφος
ἐξαμβλωδὸν ἐκ τῆς πυρὸς ἀ-
πάσας, ἐν ἑρῆα φετὼ μνηρῶ.
ἀποθανόντος δὲ Σεμέλης, οἱ
λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες
διώσκουσιν λόγον συνδρῆσαι
σηπὼ πρὶ Σεμέλει, καὶ κα-
ταφύσασθαι Διὸς· καὶ διὰ τῆ-
ς ἐκκεραυνώσεως καὶ τῆς
καθήκοντα Διόνυσον θυ-
γατρὸς Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματι,

ropa datum scribit: idque ab
Jove accepisse. Cadmi filia
fuerunt Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoe sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§ 3. Jupiter, cum Semele
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjugē congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramata Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu exsternata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filia evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filiis,
Jupiter Dionysium gignit.

etiamq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athaman-tem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod ini-quo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Athamas majorem natu filium Learchum , velut cervum ve-natus , interfecit. Ino vero Melicerta in ferventem lebe-tis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris pro-funda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen ac-cepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quod maris tempestatem patientibus o-pem ferant. Ad hæc Melicer-tæ Isthmiorum certamen Si-sypho auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hædum transformat , ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Ny-sæam Afiz urbem incolebant , transportavit. Has postea Ju-piter in stellas mutatas , Hy-a-das appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & A-ristæo Actæon filius procrea-tur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea vero

καὶ δίδωσι Ἑρμῇ. ὃ δὲ πα-
μίζει πρὸς Ἰνὸν, καὶ Ἀθάμαν-
τα, καὶ πείθει πείθειν ὡς κέρ-
λιον. ἀθανακτῆρας δὲ
Ἡΐρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέ-
στα. καὶ Ἀδάμας μὲν τὸν
προσβύπρον παῖδα Λέαρ-
χον, ὡς ἔλαφον θηρεύ-
σας ἀπὸ κτηνίν, Ἰνὸν δὲ
τὸν Μεληκέρτιον εἰς πε-
πρωμένον λάβηται ρίψα-
σα, εἶτα βασίλασσαν μὲν
νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο
καὶ βυθῶν. καὶ Ἀδικοδία
μὲν αὐτὴ καλεῖται Παλαί-
μων δὲ, ὁ παῖς. ὅπως ὀνο-
μαδέντις ὑπὸ τοῦ πλεόν-
των τοῖς χειμαζομένοις καὶ
βοηθοῦσιν. ἐτίθη δὲ ὅτι
Μελικέρτη ἀγὼν τοῦ Ἰσθ-
μίων Σισύφου δύντο. Διό-
τυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔει-
ρον ἀλλάξας, τὸν Ἡΐρα
δυμὸν ἔχευε. καὶ λαβὼν
αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμ-
φας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ δὲ
Ἀσίης κατοικήσας. αἱ ὕψι-
στον Ζεὺς κατιστείσας ἐκό-
μασιν τ' ἔδωκε.

§. δ. Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρι-
σταῖου παῖς Ἀκταίων ἐγένε-
ται. ὃς ἀμφότες παρὰ Χείρων-
τι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὑπερὸν κατὰ κράτος ἐν τῇ
 Κιθάρωνι ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ
 καλῶν, καὶ τῶν ἐπιλά-
 τος τὸν τρέπον, ὡς ῥ. οὐ
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστῶ-
 ν τῷ Διὶ δὲ ἐμνηστῶ-
 σατο Σεμέλῳ, ὡς δὲ οἱ
 πλείονες, ὅππῃ Ἀρτεμιν
 λεομένην εἶδε. καὶ φασὶ
 τῷ Διὶ παραχρῆμα αὐτῇ
 τῷ μορφῇ εἰς ελαφὸν ἀλ-
 λάξαι, καὶ τοῖς ἐπόμενοις
 αὐτῷ πνιγέοντα κυσὶν ἐμ-
 βαλὴν λύσαν, ὅφ' ὧν χῆ-
 ῖς ἄγροισιν ἐβράδην ἀπολομέ-
 ναι δὲ Ἀκταίων, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητοῦντες τὸ διαπό-
 τῆν, κατὰ φύσιν. καὶ ζῆ-
 τήσιν ποιέμενοι, παρεῖλον
 τοὺς ὅτι τῷ Χείρων, αὐ-
 τῶν δὲ εἰδὼλον κατεσκεύα-
 σαν Ἀκταίων, ὃ καὶ τῷ
 λύπῃ αὐτῇ ἐπαύσατο. τὰ
 ὀνόματα τῇ Ἀκταίων, κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν ἔτοι.

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα φει-
 σαδὸν, ἥ τε θῆρες
 τοῦτον ἐδάσαντο κυνέες
 κράτερι. * πύλας ἀφ' ὧν
 φασὶν

ἢ τῷ τῷ ἄλκιμα τί-

luis à canibus in Cithærone
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interiit. Ut verò Acusi-
 laus ait, Jovis irâ, quod Se-
 melen petisset uxorem; sed, ut
 pleriq; quod Dianam lavan-
 tem vidisset; aiuntque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta
 illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum haud
 agnitum devorarint. Cæte-
 rum Actæonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demùm post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt: quibus ille A-
 ctæonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mœrore
 soluti sunt omnes. Actæonis
 canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
 circum undique regis
 Invadunt corpus rabida ceu
 tigrides, ursique
 Immanis soboles laniant pro-
 pe retia, Prote:
 Post alij dominum invadunt
 fœvissima proles,
 Lynceus.*

*Lyncæus, & Bannus pedibus
citius, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Actæon
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpserè cruorem*

*Argusque, Sparticusque, Bo-
resque celerrimus, iidem
Artibus Actæi, atque etiam
sunt sanguine pasti.*

*Cætera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Sævorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

CAP. V.

PORRÒ Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit : ac rursus ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur : atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκαιὲς ἔχ' Βαῖ' ὁ πόδας
αὐτίδης, ἥδ' Ἀμαρύνθος.
καὶ ἔς ὀνομασί' δ' ὠνέγκαν,
ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδανεν
Διὸς ἐννεσίῃσι.

Πρῶτοι γ' αἶμα
ὑπὸ σφατῆρι αὐακίῃ
Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε,
Βόρης τ' αὐτὸς ἐκάλδιος.

Τῷ δ' Ἀκταίωνος περὶ τοῖς
φάρν', αἶμα τ' ἔδαψαν.

Τὲς δὲ μὴ' ἄλλοι πάντες
ἐπίστυνον ἐχμῆμα ὦτες.

Ἀργαλίῳ δ' ὀδυνῶν ἄκρος
ἔμμεναι αὐθρόποισι.

Κ Ε Φ. ε.

ΔΙόνυσος [δὲ,] εὐρε-
τὴς ἀμπύλῳ θυόμα-
τος, Ἡρᾶς μαιῖας αὐτῷ ἔμ-
βαλόντες, σφαιλῶνται Αἰ-
γυπθόντες ἔχ' Συρίαν. ἔχ' τὸ γ'
περὶ τοῖς Περσέσι αὐτ' ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπθίων.
αὐτὸς δ' εἰς Κύβηλα τ' ὄρνυ-
γίας ἀφικνεῖται. καθαρδοὶς
ὑπὸ Ρέας, ἔχ' ταῖς τελευταῖς ἐκ-
μαθὼν, ἔχ' λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τ' ἐλέω, δὴ Ἰνδοὺς διὰ
τ' Ὀράκης ἐπὶ γατο. Λυ-
κῦργοι δ' παῖς Δρύασι' ὁ Ἡ-
δυνῶν βασιλεύσας, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ περικο-
σι, περὶ τοὺς ὑβρίσας ἐξέβα-
λεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν
εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν
πρὸς Νηρείας κατήρυε. Βάκ-
χαι δὲ ἐγέροντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σωσπύριον Σα-
τύρων πᾶσι τοῖς αὐτῶν αἰσῶσι
αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξ αἰ-
φνης. Λυκούργος δὲ μαρίαν
ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ μι-
μητὴς, Δρύαντα δὲ παῖ-
δα, ἀμπύλου νομίζων κληῖμα
κίππειν, πλέκει πλήξας ἀ-
πύκτεινε καὶ ἀκρωπείας
ἐαυτὸν, ἐσωφρένησε. τοῖς
δὲ γῆς ἀκάρπου μέρους,
ἔχρησεν ὁ Διὸς, καρποφο-
ρίαν αὐτῷ ἀπὸ θανάτου
δὴ Λυκούργος. Ἡδῶνοι δὲ
ἀκύναντες, εἰς τὸ Παγ-
χεῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄργη ἔδνησαν. καὶ κεν κατὰ
Διονύσου βέλησιν ὑπὸ ἱπ-
πων διατρεφὲς ἀπίθανο.
διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ
δὲ Ἰνδικῷ ἀπασαν, σῆλας
ὄρε σῖσας, ἦκεν εἰς Θή-
βας· καὶ τοὺς γυναικας ὠμό-
χεσε κατὰ λιπείας τοὺς οἰ-
κίας, βακχεύειν ἐν τοῖς Κι-
θαῶνσι.

§. β. Πενθεὺς δὲ Ἰμνηδαίς

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacchæ autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contrâ
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentiam præcepit Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cum extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cum Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragrata, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cùm se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lætentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescabantur.

§. 3. Postea verò, cùm ab Icaria in Naxum transvehicuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiæ sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς ἔχοντι, παρὰ Καδμου εἰληφώς τὴν βασιλειαν, διεκάλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὄψαρχοι μὲν εἰς Κιθαιρῶνα ἦν βακχεῶν κατασκοπεῖν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μαρίαν ἐμβαλίδην ἐνόμισεν ὃ αὐτὸν θύειον εἶναι. δόξα δὲ Θεβαίοις, ὅτι θεὸς ἔστιν, ἦσαν εἰς Ἄργος καὶ καὶ πάλιν ἐπιμνηστικῶν αὐτῶν, ἐξέμνησε τὰς γυναῖκας· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμαστιδαίους ἔχουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουσιν.

§. γ. Βυλόμηνος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνῶν λεηστρικῶς ἐμσώσαντο τεύχεσιν. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδύμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἠπίχοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ πωλησόντες. ὁ δὲ τὸν μὲν ἰσὺν καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσῶν, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς ἡρόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ὥς δὲ μαδόντες αὐτὸν θύον αὐ-

δρωπαι, ἐπῆμων. ὁ δὲ αὐα-
γαρὼν ἐξ ᾧ δου πλὴν μητί-
ρα, καὶ περὶ τὰς πόδας
Θυώνῳ, μετ' αὐτῆς εἰς
ἕρπεν ἀνέλθον.

§ 4. Ο' δὲ Κάδμος μὲν
Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
πρὸς Ἐγχελίαν παρεμύνα-
ται. τότε οἱ δὲ ὑπὸ Ἰλλυ-
εῶν πολεμυμένοις, ὁ Διὸς
ἔχρησεν, Ἰλλυεῶν κρατῆ-
σεν, ἐὰν ἡγήματα Κάδμου
καὶ Ἀρμονίαν ἔχωπ. οἱ δὲ,
παιδόντις, ποιοῦνται καὶ
Ἰλλυεῶν ἡγήματα τέτοις,
καὶ κρατῶσι. καὶ βασιλεῖαι
Κάδμος Ἰλλυεῶν. καὶ παῖς
Ἰλλυεῶν αὐτῷ γίγνεται. αὐ-
τῷ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρᾶ-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
πίμφοθον.

§ 5. Πολύδορος δὲ Θη-
βῶν βασιλεὺς γένετο, καὶ
Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
αὐτῷ Χθονίῳ θυγατέρα. καὶ
γυνῆ Λάβδακον. οὗτος
ἐπώλετο μετὰ Πενθείᾳ ἐ-
κείνῃ φρεσὶν ἀφελήσας.
καταλιπὼν δὲ Λαβδα-
κον παῖδα ἐνιαυσίον
Λαῖον, πλὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧ-

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonénque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cœlum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjuge post reli-
ctas Thebas ad Enchelienses
commigravit. Quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, à
Deo responsum fuit, Illyriis,
si Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem se-
cuti, eos adversus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiscitur: eiq;
Illyrius filius nascitur, nec
longo post tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elysium ab Jove
demissi sunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthonij filius, ducit uxo-
rem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic post Pentheum,
quod eadem quæ ille, senti-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum superstitem
reliquisset, Lycus Nyctei fra-

ter, intereà, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chrysz Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotiz

λίσσῃ Λύκος, ἔως ἔτι
 ὡς παῖς, ἐδελφὸς ὦν Νυκ-
 τῖος. ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγυᾶ ἀπικτείναν τὸν
 Ἀρεῖον, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτίας. Συρίαν οὖν
 κοινῇ καὶ διὰ τὴν πρὸς Πεν-
 θέαν εὐχαιρίστητα, ἐμεγέθυ-
 σαν πολῖται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ, ὑπὸ
 Θεβαίων, ἐπιπύματο τοῦ
 Ζήθου, καὶ βασιλεύσας ἐτη
 εἴκοσι φονεῖται ὑπὸ Ζή-
 θου καὶ Ἀμφίωνος, διήσκει
 δὲ αἰπὴν πένθος. Ἀντιόπη
 θυγάτηρ ὡς Νυκτίως· ταύ-
 τη Ζεὺς σωπῆλθι. ἡ δὲ,
 αἵς ἔγκυον ἔχοντο, τῷ
 πατρὶς ἀπειλουμένῳ, εἰς
 Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπίαν· καὶ τύτῃ γαμῖ-
 ται. Νυκτεὺς δὲ ἀδυμύ-
 σας, ἑαυτὸν φονεῖ, διὲς
 ἐν πολλῷ Λύκῳ πρὸς Ἐπω-
 πίαν, καὶ πρὸς Ἀντιόπην
 λαβεῖν δίχα. ὁ δὲ, στρα-
 τεισάμενος Σικυῶνα χη-
 ούται. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πία κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τιόπην ἡγεῖται αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀγμένη δού-
 λῳ παῖδας ἐν Ἐλευθερίᾳ

τῆς Βοιωτῆαι. ὅς ἐκκαίμινος
 εὐρόν βεκόλῃ ἀπατρήει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν
 οὐδ' ἐπιμαλῆτο βουφοβίων·
 Ἀμφίων δὲ κισσερωδῖαν ἥ-
 σκει, δύντ' αὐτὸν λύσαν
 Ερμού. Ἀντιόπην δὲ ἤκί-
 ζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ
 τύτῃ γυνὴ Δίρκην λαδοῦσα
 δὶ πότ' ἔδεσμῶν αὐτομάτων
 λυδίντων, ἦκαν ὅπ' ἑλὼν ἔρ-
 παίδων ἐπαυλιν, δεχθῆναι
 αὐτῶν δόλυσσιν. οἱ δ',
 ἀπαγνοισάμενοι τὴν μητί-
 ρα, ἥ μ' Λύκον κτείνουσι. ἥ
 δὲ Δίρκην [θριξί] δούσαν-
 τες ἐκ παύρου θανῶσαν ῥί-
 πτοιον εἰς κρήνην, τὴν ἀπ'
 ἐκείνης καλεμένην Δίρκην.
 παραλαβόντες δὲ ἥ δυνά-
 σταν, ἥ μ' πέλιν ἐτείχε-
 σαν, ἐπακολοθησάτων τῇ
 Ἀμφίον'· λύσαν ἔρ' ἰδῶν·
 Λάτῳ δὲ ἐξέβλεψεν. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελών,
 ἐπ' ἐξενῆται Πέλοπι· καὶ τότε
 παῖδ' αὖ Χρύσηπον, ἀμαρτο-
 δραμεῖν διδάσκων, ἐραδίης
 ἀπαρτίζει.

§. 5. Γαμήϊ δὲ Ζῆθος
 μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quod à Mercurio
 Iyrâ donatus esset, citha-
 rædicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conj-
 ciunt. Recuperato deinde im-
 perio, urbem, subsecutis Am-
 phionis Iyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pe-
 lonneso ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porrò Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem totidem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochea, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiozem esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâmq; ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupsit, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intractæ remanserunt: & ab iisdē Zethus etiam

Νιόβῳ τῶν Ταντάλων. ἡ γυνὴ παῖδας μὲν ἐπὶ Σίπυλλον, Μίνυτον, Ἰσμήνον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώορα, Φαίδιμον, Τάνταλον. θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας * Ἐθοδαίαν, ἡ δὲ πινυς, Θήραν, Κλεοδόξαν, Ἀσσύχων, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτιαν, Ὀγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας. Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἀρρένας, τρεῖς δὲ θηλείας. Ὅμηρος δὲ, ἐξ μὲν υἱοὺς, ἐξ δὲ θυγατέρας ἐπηὶ γένεσθαι. εὐτυχεῖ δὲ εἶσα Νιόβῃ, ἣ Ἀητὺς εὐτυχεωτέρων εἶπεν ὑπαίχιν. Ἀητὺς ὃ ἀνακτῆζαυ, τῶν τε Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῆς παρῴευσ. καὶ τὰς μὲν θηλείας ὅτι τ' οἰκίας κατ' ἐπὶ τὸ ἐξέδον Ἀρρήμους· τὺς δὲ ἀρρένας κοινῇ πάντας ἐοκιδάμενοι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπὸ κλίνων. ἐσώθη δὲ καὶ μὲν ἀρρένων * Ἀμφίων· καὶ δὲ θηλειῶν Χλόη τις ἡ ἀρσενία τέρας, ἡ Νηλεὺς σωφρονιστὴς. καὶ δὲ Τελέσπιδας ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐπὶ δὲ ἐσώθη καὶ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζῆθος

ἡ Ἀμφίων· αὐτὴ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ἀπολιπούσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
εὐξαμένη, πῶς μορφῶν εἰς
λίθον μεταβαλεν· καὶ χεῖ-
ρας δάκρυα νύκτες ἡμέρας
τῷ λίθου.

§. 7. Κατὰ δὲ πῶς Ἀμφί-
ων τελευτῶν, Λαῖον ἢ
βασιλείαν παρέλαβε, ἡ γή-
μας θυγατέρα Μενόικέως
ὡς ἔνιοι μὲν ἰοχέσων, ἔνιοι
δὲ Ἐπιχέσων, λέγουσι. χεῖ-
σαντος τῷ Διὶ μὲν ἡμῶν· ἢ
ἡμνηδύντα γὰρ πατροκτόνον
ἔσθαι. ὁ δὲ οἰνωθεὶς συμ-
ῆλθε τῇ γυναικί· ἡ δὲ ἡμ-
νηδὺν, ἐκδεῖται δίδωσι νο-
μῶν, πρέσβεις διατρήσας τὰ
σφραγίσαντες· ἢ τῷ μὲν ἐξέδη-
καν εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβου
δὲ βυκόλοι τῷ Κορινθίων
ἐκπλέως τὸ βρέφους εὐρέν-
τες, πρὸς πῶς αὐτῇ γυναικί
Περίβοιαν ὡς ἔχον· ἡ δὲ,
ἀνελῶσα ὑποβάλλεται· καὶ
δεξιὰν ἄρσενος τὰ σφραγί-
σας, Οἰδίπῳ χαλεπῶς, τῷ δὲ
μὲν τὸ ὄνομα διὰ τὸ τῷ
πόδας ἀνοδύνει· τελευθεῖς
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρει
τῷ ἡλικίῳ ὅς ἐστιν, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relictis, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit: ibique Jovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quod ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit: ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
boeam illius uxorem contule-
runt: quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, Oedipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè
supposititiùs ac spurius appel-
latur. Qui, cùm de Peribœa
id quæreret, scire minimè po-
tuit. Profectus autem Del-
phos, de parentibus suis
Deum sciscitatur, cui tum
Apollo, nè in patriam redi-
ret, oraculo edicit; quippe
qui suo patri cædem esset il-
laturus, & cum matre rem
habiturus. Hic, ubi id acce-
pit, ac reputans ex iis qui di-
cti fuerant, se procreatum
esse, Corinthum rodire super-
sedit: & dum curru per Pho-
cidem vehitur, angustâ qua-
dam viâ, Læo ac Polyphontæ,
(hic erat Læi præco) curru
eunibus occurrit: cui cùm
Polyphontes, ut de via cede-
ret, imperasset, nec ille dicto
audiens esset, quin potiùs
cunctaretur, equorum juga-
lium alterum præco interfe-
cit, iracundiâ percitus OEdi-
pus, & Polyphontem &
Læum simul obtruncavit;
inde Thebas pervenit.

§. 8. Læum itaque Platæen-
sium rex Damastriatus sepe-
liendum curavit. Regnum ve-
rò Creon Menœcei filius in-
vasit, quo regnante non me-

ρδόνον ἀντιδίζεται ἑσπ-
ελπες. ὁ δὲ πτωδανόμε-
νῳ περὶ τῆς Πειλοῖας
μαδῆν ἐκ ἑδωατο. ἀφ' ὧν
κίωμῳ δὲ εἰς Δελφοὺς ὁ
περὶ τῆς ἰδίας ἐπωδωσα-
το γυνέων. ὁ δὲ θεὸς εἶ-
πεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι· σὸν γὰρ
ὃδὸς πατέρα φονδῶσιν, τῇ
δὲ μητρὶ μωγῆσιναι. σὺ-
πο ἀκούσας, καὶ τεμίζων
ἐξ ὧν ἔλεγε μωγῆσθαι,
Κόρινθον μὲν ἀπώλιπον.
ἐφ' ὧματῷ δὲ διὰ τῆς
Φωκίδος περὶ μὲν, σω-
συγχαίνει κατὰ πνα στυλῶ
ὁδὸν ἐφ' ὧματῷ ὀχουμί-
νῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ·
κέρυξ δὲ ἦτο· ὡς Δαίον
καὶ κλέδσαντος ἐγχωρεῖν,
καὶ δι' ἀπίθιαν καὶ ἀπ' αὐ-
τοῦ κλέδσαντῷ τῆς ἰπ-
πων τὸν ἑτερον. ἀθανακ-
τῆσας Οἰδίπους καὶ Πολυ-
φόντῃ καὶ Λαίον ἀπώ-
λινε· καὶ παρεβόητο εἰς
Θήβας.

§. η. Λαίον μὲν οὖν δαίμων ὁ
βασιλεὺς Πλατύνων Δα-
μαστίφαιος. τῷ δὲ βασιλείῳ
Κρέωνι Μενόικειος παραλα-
βαίς· τὴν οὖν βασιλεύσει· εἰ

μικρά συμφορέα κατὰ χεῖρας. ἔπιμυθε γὰρ Ἡῤῥα Σφίλ-
 γα, ἣ μιν πρὸς μὲν Ἐχιδ-
 νης ὡς πετρὸς λίθου, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ σφύσσου-
 σιν μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιον καὶ οὐρανὸν
 λείοντες, καὶ πέρυγας ὀρ-
 νιδόντες. μακροῦσα δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅτι
 τὸ θεῖον ὕψος ἐκδιζέ-
 ται καὶ τοῦτο σφύσσει
 θεοδαίσις. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα ἢ ὅτι, τὸ μίαν
 ἔχον φωνήν, πεντάπουν,
 καὶ δίπουν, καὶ τρίπουν
 γίνεται. χρησιμὸς δὲ θεο-
 δαίσις ἀσφύχοντες πνε-
 καῦτα ἀπὸ ἀλλήλων σιδοῦναι
 Σφίγγος, ἥντις αὖ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσασιν. καὶ σω-
 νόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐξύπναι πῶς τὸ λεγόμενον
 ὅστις. ἐπὶ αὖ δὲ μὴ εὐ-
 εἰσκον, ἀπ᾽ ἅσας ἕνα, κα-
 τὰ τὸν νόμον πολλὰς δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τε-
 λὸς αὐτῶν Αἴμονος ἢ Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τῷ
 τὸ αἰνίγμα λύσσειν, καὶ
 τῷ βασιλείαν, καὶ τῷ
 Λαίῳ δώσσει γυναικα. Οἰ-
 δῖος δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphingem,
 ex Echidna & Typhone
 parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibusque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demum tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Laij
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EUrygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profragit igitur cum Antigone in Colonum Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ ἀνιγμὰ τὸ ὑπὸ
τῆ Σφίγγος λεγόμενον, ἀν-
δρωπὸν εἶναι. ἤνυσται γὰρ τε-
τράπους βρέφος τοῖς τέτταρ-
σι ὀκέμενον καὶ λοιπὸν τε-
λείμενον δὲ τῷ ἀνδρωπῷ,
διόπως γηγεῖντα δὲ, τρίτῳ
προσλαμβάνειν βῆσιν τὸ
βάκτρον. ἡ μὲν οὖν Σφίγξ
ὑπὸ τῆ ἀκροπόλεως ἐαυτὴν
ἐβρίβαν. Οἱ δὲ πύριον ἔβασι-
λεῖαν παρέλαβεν, καὶ τῇ μητρίᾳ
ἐγνημεν ἀγοῶν· καὶ παῖδας
ἐτίκυσεν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Εἰτεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἡμνηθῆ-
ναι τὰ τέκνα [ταῦτα] φα-
σὶν ἐξ Εὐρυγυνείας τῆ Τυφί-
φαντος.

§. 10. θανόντων δὲ ὕστε-
ρον ἤνυσεν λαοθάροντων, ἰο-
χέσθην μὲν ἐξ ἀλγόνων ἐαυτὴν
ἀνῆρπυσεν. Οἱ δὲ πύριον δὲ τὰ
ὄφθαλμοις πυφάσας ἐκ Θηβῶν
ἠλαύνετο, ἀπὸ τῆς πυ-
ρὸς δέμεται, οἱ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκαλλόμενον
διωροῦντες, ἐκ ἐπικυμάτων.
ἔλαβον δὲ σὺν Ἀν-
τιγόνῃ, τῆς Ἀθηναίων εἰς
Κυλωνίδαν, εἶναι τὸ ἤνυσεν
Εὐρυμίδαν ἐκ τῆς πυρὸς, κα-

ἴζει ἰσότης· προσδεχθεὶς
ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' ἐπο-
λὺν χρόνον ἀπιδάμεν.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaseo susceptus : neque ita
multò post è vita migravit.

Κ Ε Φ. ε.

C A P. V I.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυεΐκης περὶ τῆς βα-
σιλείας σιωπῶνται περὶ
θῆγυλοις, καὶ αὐτοῖς δοκῶν
τὸν ἔτερον παρ' ἐξαιτὸν
ἄρχειν. πνέει μὲν ἔν λέγουσι
περὶτον ἄξασθαι Πολυεΐ-
κοις περὶδοῦναι μὲν ἐξαι-
τὸν τὴν βασιλείαν Ετεοκλεῖ.
πνέει δὲ περὶτον Ετεοκλέως
ἄξασθαι μὲν βύλεσθαι πα-
ρεδόναι τὴν βασιλείαν. οὐ-
ραδιδόναι ἔν Πολυεΐκης
ἐκ Θησέων, ἦσαν εἰς Ἀργεῖς,
τὸν τε ὄρμον, καὶ τὴν πύλιν
ἔχον· ἐκαστὸς δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστὸς ὁ Τελαάμης καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσπελάζει· καὶ σιωπῶν
μύχην Τυδείῃ παρ' Οἰνέως
ἐλθόντι Καλυδῶνα· ἦμο-
μένης δὲ ἐξείφνης βῆς,
ὁπφανεῖς Ἀδραστὸς δίδου-
σιν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα πε-
ρὶ ὑπομνηδὸς λέγουσθαι
αὐτῶν, καὶ παρὶ καὶ λέοντι
συζεῖσθαι καὶ θυγατέρας,
ἀμφοτέρους ἐλάττω θυμῶν.

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cœ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, neo
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ao-
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo OE-
nei filio, qui tum quoque Co-
lydone Argos confugerat, a-
manum ad pugnandum con-
serit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repenti appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylem itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoq; precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capessendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat: id enim in

είχον γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀσπίδων, ἢ μὲν πίπτοντο ποτομύων, ἢ δὲ, λείον. γὰρ μὲν δὲ Διηπόλιν μὲν Τυδείδῃ. Αργείῳ δὲ Πολυνείκῃς. καὶ αὐτοῖς Αδρασθὶ ἀμφοτέρω εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κατὰξεν. καὶ πρῶτον δὲ τὴν Θήβας ἀπὸ τοῦ στρατεύεσθαι καὶ τοὺς ἀριστοὺς συνήθροισεν.

§. β. Αμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλείου μαίης ὦν, καὶ πεπεισμένος, ὅτι δὲ πᾶσι τοῖς στρατεύουσιν χαλεπὸν Αδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκει στρατεύεσθαι καὶ τοῖς λοιποῖς ἀπίστευε. Πολυνείκῃς δὲ ἀφικόμενον πρὸς Ἴφιν τὸν Αλέκτορος, ἡξίου μάχεσθαι πῶς αὖ Αμφιάρεθ ἀναγκασθεὶς στρατεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Εριφύλη. Αμφιάρεθ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Εριφύλης ἔλαβε Πολυνείκῃς δῶρα λαμβάνειν. Πολυνείκῃς δὲ δὸς αὐτῷ τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸν Αμφιάρεθ πείσαι στρατεύεσθαι. ἰσχυρὰ γὰρ ὅτι τῷ

της. ἤμομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδρασον, διαλυ-
 σάμευθ', ὥμωσ' ὅτι ἔν
 Ἀδρασῷ διαφέρηται, δια-
 κείνην Εἰφύλῃν συλῶ-
 ρῆσαι. ὅτε οὖν ὅτι Θήβας
 ἔδει στραπεύειν, Ἀδρά-
 σου μὲν ἔραχλουῷτο,
 Ἀμφιαρῶν δὲ ὑποτρέπον-
 το, Εἰφύλῃ τὸν ὄρ-
 μων λαβοῦσα, ἐπιστ' τὸν
 Ἀδρασον στραπεύειν. Ἀμ-
 φιάρα δὲ ἀνάγκῃν ἔ-
 χον στρατεύεσθαι, πῶς πε-
 σὶν ἐν πολλῇ ἔδωκε πλεον-
 εῖῃσι, πῶς τι μῆτιρα κινή-
 νην, καὶ ὅτι Θήβας στρα-
 πεύειν.

§. γ. Ἀδρασῷ δὲ συω-
 αδροίσας σὺν ἡγεμόσιν ἐπὶ αὐ-
 πολεμῶν ἔσπευδε Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἵδε,
 Ἀδρασος Τάλαος, Ἀμφια-
 ραῷ Οἰκλῆος, Καπνεύς
 Ἰππονός, Ἰππομέδων Λει-
 στομάχου· οἱ δὲ λέγουσι Τα-
 λαῦ. ἔτι μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐκ
 Θηβῶν Τυδεὺς Οἰκείας,
 Αἰτωλὸς Παρθενόπαιος

ipsius erat manu; nam cūm
 Adrastum convenisset Am-
 phiaraus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, dissē-
 sionem solveret: soluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac discordiæ foret, ad Eri-
 phyles judicium se relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo-
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adrastus
 ad id capeffendum cohortaba-
 tur, contrā verò Amphiaraus
 dissuadebat: quociscā Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 drastum. Tum Amphiaraus
 eam subire militiam coactus,
 filiis imperat, ut simul ac per
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infestarent.

§. 3. Porro Adrastus colle-
 ctum cum ducibus septem in
 Thebas exercitum dūtare
 maturat. Hujusce belli duces
 hi fuerunt, Adrastus Talai,
 Amphiaraus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Aristomachi, sive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Ætolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea intereâ dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adraستي apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adraστηs equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiaræus,

Μηλανίων, Ἀρκάς. πότες ἢ Τυδεία μὲν καὶ Πολυνεικίῳ ἢ κατεριθμῶσι. συνκαταλέγουσι ἢ τοῖς ἐπὶ τῷ Εἰσοκλῶν, Ἴφιον, καὶ Μηκιστῆα.

§. δ. Παρελθόντες οἱ εἰς Νεμέαν, ἥτις ἐκασίλιδος Λυκούργου, ἐξήκυν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τὸ ἐπὶ κρήνῳ ἰδὼν, Ἦψύλη ἡ Λαμνία, ἥτις ἐνήπιον παῖδα ὄντα Ὀφελίῳ ἀπολιπῶσα, ὅτι ἔστρεφεν, Εὐρυδικῆς ὄντα καὶ Λυκέργῃ. (αἰσδομένην γὰρ αὐτὴν Λήμνιαι ὕδατον θάαντα σπασμένον, ἐκτῆνον μὲν ἐκίνεσαν. καὶ Ἦψύλῃ ἀπὸ πώλησιν. διὸ παρῆεν ἐλάττωσιν παρὰ Λυκέργῃ.) Δοκίμους ἢ καὶ κρήνῳ, ὃ παῖς ἀπολοιφθεὶς, ὑπὸ δράκοντος ἔσθιασθαι. καὶ μὴ οὐκ ἐφαίνετο ὅτι φανέντος οἱ μὲν Ἀδραστὴν κτείνουσι, καὶ τὸν παῖδα δάπτουσιν. Ἀμφιάρεος ἢ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον εἶναι τὸ μέλλοντα πρῶτον τεύεσθαι. καὶ τὸν παῖδα Ἀρχέμωρον ἐκάλεσαν. οἱ ἢ εἶπεν ἐπ' αὐτῷ καὶ τὸ Νεμίων ἀγῶνα. καὶ Ἰππῳ μὲν εὐίκτησιν Ἀδραστῇ, καδίσῳ ἢ, Εἰσοκλῷ πόλῳ, Τυδείῳ. ἄρματι καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἄκουσεν, Λαίοδρος· πάλιν,
Πολυεΐκης· τοῦ Παρθενό-
παι·

§. 4. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
τὸν Κιθαιρῶνα, σίμπωσι
Τυδεία περὶ τῶν Εἰ-
κλῆ· πρὶν βασιλείαν παρ-
χωρεῖν Πολυεΐκῃ· καὶ
συνέβητο· μὴ προσήχοντος
δὲ Εἰποχλέους, διαπίπτειν
ἢ Θηβαίων Τυδεὺς· ποί-
μῳ, καὶ ἕνα σφρα-
γίσμῳ, πάντων περὶ-
φύσσο· οἱ δὲ συντάκοντα ἄ-
σθρας ὁπλίσαντες ἀπὸντο·
ἐνὶ ἡρώδεσσαν αὐτόν· πάντας
δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίον-
α· πύκνυντο· καὶ πῖστα ἐπὶ τῷ
σφατόπιδον ἦλθον·

§. 5. Ἀργείων δὲ καὶ
παιδόντες, προσήσαντο τοῖς
τείχεσσι· καὶ πύλῃν ἐπὶ
εὐσῶν, Ἀδρας· μὴ· ὅτι
καὶ Ομολοΐδας πόλιν ἔ-
κ· Καπανεὺς δὲ παρ-
καὶ Ὀγυγίας· Ἀμφιάρε-
α· ὅτι καὶ Πρωτόδας·
Ἰππομήδων δὲ ὅτι καὶ Ὀ-
καΐδας· Πολυεΐκης δὲ πα-
ρ· καὶ Τύψισας· Παρθε-
νοπαῖ, ὅτι καὶ Ἡλέκ-
τρας· Τυδεὺς δὲ ὅτι καὶ
Κριμίδας· καὶ πῖστα δὲ καὶ

jaculo Laodocus, luctâ Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ut ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cùm Adrastī &
commilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evasit. Illi verò
armatos viros quinquaginta in
redemptem Tydeum in insidiis
collocarunt, eosque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad expeditum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
stris cingendas Argivi se de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè constiterunt.
Septem portas Thebarum
fuisse memorant. Adrastus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proctidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
psistam: Parthenopæus ad
Electram: demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipse interea Eteocles
Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garritum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquē atque oculatus tutò in-

Εποκλης, Θηβαίους, ἃ κα-
ταστάς ἡμῶτας, ἴσους
[ἴσους] ἔταξε· καὶ πῶς
αὐτὸν φερόμετο εἰς παλι-
μῶν ἐμαντῶστο.

§. ζ. Ἦν δὲ περὶ Θη-
βαίους καὶ τις Τειρεσίας Εὐρύ-
κλει καὶ Χαρικλοῦς νύμφης,
ἀπὸ γένους Οὐδαίου τῷ Σπαρ-
τῷ, ἡρόμετο· πολλὰς καὶ
ὀρέσας. ἣ δὲ τῆς πρώ-
σως καὶ τῇ μαντικῇς λέ-
γονται λόγῳ διάφοροι. ἄλ-
λοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν
εἶναι πηλοῦσθαι, ἐπὶ τοῖς
ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθε-
λον, ἐμύσειν. Φερεκύδης δὲ
ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν πηλο-
ῦσθαι. ἔσαν γὰρ πῶς Χαρι-
κλῆς περιφιλή τῇ Ἀθηνᾷ,
γυμνῶν ὅτι πάντα ἰδῆν. ἣ
δὲ, ταῖς χερσὶ τὸς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτῷ καταλαβομένην,
σπέρην ποιῆσαι. Χαρικλῆς δὲ
δομένης ὑποκαταστῆσαι πά-
λιν καὶ ὀρέσας, μὴ δυνά-
μην τῷ τοῦ ποιῆσαι, καὶ
ἀκοᾷ διακαθάρσας, ἃ πᾶσαν
ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σω-
εῖναι· καὶ σπῆνθρον αὐτῷ
δωρῆσαι κακίαν, ἥ ὅτι
εἶναι, ὁμοίως τοῖς βλεπέουσιν

ἐλάδιζεν. Ἡσίودος δὲ φη-
σιν, ὅπ' διασάμῃθ' αὖτε
κυλλήνῳ ὄφεισι σωμοισά-
ζοντας, καὶ τοῦτοισ' πρῶ-
σας, ἐχέετο ἐξ αἰδρός
γυνή· παλιν δὲ τὰς αὐ-
τὰς ὄφεισι διαπρήσας σω-
μοισάζοντας, ἐχέετο αὖθρ.
διότ' Ἡ'ρα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοισθητοῦντις πότρεν τὰς
γυναικας ἢ τοῖς ἀνδράς
ἥδιδται μᾶλλον ἐν ταῖς
σωμοσίαις συμβαίνειν, ἥ-
τον ἀνέκρινον. ὁ δὲ εἶπε
διεγεννέα μοιρεῖν αὖτε τὰς
σωμοσίας οὐσῶν, τὰς μὲν
ἐνεία ἀνδράς ἥδιδται, τὰς
δὲ δέκα, γυναικας. ὅθεν
Ἡ'ρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλω-
σεν. Ζεὺς δὲ πρὸς μαρτίκῳ
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
σίῃ λαχόν ἐως Δία καὶ
Ἡ'ραν.

Οἶλῳ μὲν μοίρῳ δέκα μοι-
ρεῖν τίρεται αὖθρ·

Τὰς δὲ δέκα ἐμπύπλησι
γυνὴν περῶσα νόημα.

Εχέετο δὲ καὶ πολυχρό-
νιθ. ἔτ' οὐκ ὀφθαλμοῖς
μαρτυρόμενθ' , εἶπε νι-
κήσεν, ἐὰν Μενόικας
ὁ Κρέοντ' Ἀ'ρει σφάγον

ccedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspiciatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decemsem:*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas maectavit. Deinde pugna commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo facto, Argivi aufugiunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant; ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursus pugna confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaræus, Tydeum ofus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπέδωκε. τὸτο ἀκούσας Μαινοκαὺς ὁ Κρέοντες, εἰαυτὸν πρὸς τῆς πυλῶν ἔσφαξε. μάχῃς δὲ ῥυομένης, οἱ Καδμῆϊοι μέγχι τῆς περὶ τῶν σωεδιόχουσαν. καὶ Καπανεύς ἀπὸ τῆς κλίμακος, ἐπὶ τὰ πείρη δι' αὐτῆς ἀνέει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ.

§. η. Τύττω δὲ ῥυομένης, τρέπονται τ' Ἀργείων γίνεται. ὡς δὲ ἀπὸ πάλωτο πολλοὶ, δόξαν ἐκείνους τοῖς φρατυύμασι, Επεικλῆς, καὶ Πολυνείκης πρὸς τ' βασιλείας μονομαχίᾳ, καὶ κλίεινυσαν ἀνέστη. καρτερεῖ τ' πάλιν ῥυομένης μάχῃς, οἱ Ασάκω παῖδες ἡείσδωσαν. Ἰσμάρος μὲν γὰρ Ἰππομέδοντα ἀπέκλινε. * Λεάδης δ' Ἐτεόκλοον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθινοπαῖον. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθινοπαῖον ὁ Ποσειδῶν ὁ πᾶσι Πεικλύμῳ ἀπέκλινε. Μελαίνικπος δ' ὁ λοιπὸς τῆς παίδων, εἰς τ' γαστέρα Τυδεία πηρύσκει. ἡμῶν δὲ τῆς αὐτῆς καμῶν. παρὰ Διὸς αἰτησμένη Ἀδωνᾶ φάρμακον ἰωὺς γκε, δι' ἡ ποιεῖν ἑμμελεῖν ἀδύνατον αὐτόν. Ἀμφιαρεὺς δ' αἰσθόμενος τὸτο, μισθὸν Τυδεία, ὅππ

ὅθεν τὴν ἐκείνου γνάμω εἰς
Θήβας ἔπεισε τὰς Ἀργεῖους
σραπύειναι ἢ Μελαρίππε
κεφαλῶν ἀποτεμῶν, ἔδω-
κεν αὐτῷ. πηρωκόμοιος δὲ
Τυδεύς, ἔκλειπεν αὐτόν. ὁ
δὲ Διελὼν ἢ ἐγκέφαλον,
ἐξερέφθησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθλῶα, μυσσυχέει-
σα, τὴν εὐεργεσίαν ἐπίχε-
τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφια-
ράω δὲ φάτο· π παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμιλῶν ἔστιν ἕσθ' ὑπὸ Πε-
ρικλυμένην τὰ νῶτα ἡρώδη,
Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
γλῶθ' ἀέσησεν. ὁ δὲ σὺν τῷ
ἄλλῳ καὶ τῷ λυσιόχῳ Βά-
πωνι, ὡς δὲ ἔνιστοι, Ἐλατῶ-
νῳ, ἐκρύπθη, καὶ Ζεὺς
ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἀδράστον δὲ μόνον ἵππος
διέσωσεν Ἀεῖον. τῶτον ἐκ
Ποσειδῶντος ἐγέννησε Δη-
μήτηρ εἰκασθεῖσα Εὐρινύϊχ'·
τὴν συνέσσαν.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ τὴν Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὰς αἰῶν' Ἀρ-
γείων νεκροὺς ἔρριπεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μηδ' ἔνα
θάπτειν, φύλακας κατέστησεν.

givos ad bellum Thebanum
compulisset, defunctum Mela-
nippi caput ad eum tulit. Ty-
deus, quod ab eo vulneratus
esset, illud ultus est: nam di-
viso ejus capite, cerebrum ab-
sorbit. Id ubi Pallas animad-
vertit, indignata beneficium
ejusmodi abstinuit, & in-
vidit. Inter hæc Amphia-
rao ad Ismenum amnem, fu-
gienti, prius quàm in hume-
ris à Peryclimeno vulnus ac-
ciperet, demisso ab Jove ful-
mine, terra dehiscit. Mox ille
cum curru simul, & Batone
auriga, sive, ut quidam fe-
runt, Elattono, eo terræ hia-
tu absorptus est, & postea
nunquam visus: Illum enim
Jupiter immortalitate dona-
vit. Verùm Adrastus ab A-
rione equo vectus, in tutum
evasit. Hunc Ceres in Eryn-
nyis formam versa, ex Ne-
ptuni concubitu genuit.

C A P. VII.

CReon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera insepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi conflagentem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorū ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmacone duce bellum capeffiant: sed Alcmacon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, prius quàm de matre supplicium

Λαγόνη δὲ μὴ ἔσθ' Οἰδί-
πιδος θυγάτηρ κρύφα τὸ
Πολυμήκευς σῶμα κλέψασα
ἴδωκε. καὶ φωραδῆσαι ἔσθ'
Κρέοντος, αὐτὴν τὰ τέ-
φφ' ὥσαν νεκρῶσατο. Ἀ-
δρας δὲ εἰς Ἀθῶνας ἀφι-
κόμευτο, ὅτ' τὸν Ἐλείου
ἑωμὸν κατέφυγε· καὶ ἰκα-
πείαν διῆς, ἥξει δάπνην
τὺς νεκροὺς· οἱ δὲ Ἀθ-
ναῖοι μὲν Θεσίᾳ στρατεύ-
σαντες, αἰετοὶ Θήβας· καὶ
τὺς νεκροὺς τοῖς οἰκίαις δι-
δῶσι δάψαι. τῆς δὲ Κα-
πανίως χρομένης τυχεῖς,
Εὐάδην ἢ Καπανίως μὲν
γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδίς,
ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατε-
κρίετο.

§. β. Μετὰ δὲ ἑτη δίεκα
οἱ ἔσθ' ὑπολομένων παῖ-
δες, κληδόντες Ἐπίγονοι,
στράδην δὲ Θήβας πορ-
ρωῶτο, τὸν ἔσθ' πατέρα
δαράτον πτωχέσασθαι βυ-
λόμενοι. καὶ μαυτοδόμε-
νοις αὐτοῖς, ὁ δεὸς ἐδίωκε-
σι νίκην, Ἀλκμαῖον δὲ
ἡγουμένον. ὁ μὲν οὖν Ἀλκ-
μαίων ἠγείδεται τῆς στρα-
τείας ἢ βυλόμενος, ὅτι
τίσασθαι πλὴν μητέρα, ὁ μὲν

σπαρδάει. λαβῶσα γ' ἑρι-
φύλη παρὰ Θερσάνδρου τῷ
Πολυνείκῳ τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πύλον, σωέπεισι
καὶ τοὺς παῖδας σπαρδά-
ει. οἱ δὲ ἡγήμῃνα Αλκ-
μαίοντα ἐλόμβροι, Θήβας
ἐπολέμωσιν. ἦσαν δὲ οἱ
σπαρδάόμβροι οἷοι, Αλκ-
μαίων Ἀμφιαρέου, καὶ
Ἀμφίλοχ'· Αἰγιαλεὺς
Ἀδρασίου· Διομήδης Τυδείας·
Πρόμαχος Παρθενοπαίου·
Σθένελος Καπανέως· Θέρ-
σανδρος Πολυνείκης· Εὐρύ-
πυλ'· Μηκισίως.

§. Οὗτοι περὶ τὸν μὲν πορ-
δοῦσι τὰς περιξ κάμας, ἔπι-
τα ἦν· Θηβαίων ἐπιδόον-
των, Λαοδάμαν'· ἔτι Ετεο-
κλέους ἡγουμένῳ, ἡμαίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγιαλέα κτείνει. Λαοδά-
μαντα δὲ Αλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τύτῃ δάρατον, Θηβαῖοι
συμφέροντες εἰς τὰ τείχη.
Τειρεσίης δ' εἰπὼν τῷ αὐτοῖς
ὡς μὲν Ἀργεῖος κήρυκε πρὸς
διαλύσειν ἀποστέλλειν, αὐ-
τὸς δὲ φέρειν· ὡς μὲν τὸς
πολεμῖν κήρυκε πέμπουσιν·
αὐτοὶ δ' ἀναβάντες ἐπὶ

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Deleto igitur sibi omnium
calculo Alcmacone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmacon, Amphilochns, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmacon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tiresiæ
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciæ de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò intereà
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus suprà vehicula collocatis, relicta urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tiphysium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi interea, cognita Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjuvamento matri suæ cædem

παὶ ἀπλώας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πέλειος ἑφοδον. νύκτωρ δὲ ὅττι ῥ' λεγόμενῳ Τίφυσσιν κρήνῃ παραγρημόμενον αὐτῶν, Τίρεσιος ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ὅττι πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστίαν κτήσαντες κατέφκησαν.

§. 4. Αργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν διεσπῶν ῥ' Θηβαίων μαδόντες; εἰσέασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναδροῖζοις ῥ' λείαν, καὶ κατασφύσσι τὰ τέρα. τῆς λείας μίρις εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τίρεσιου θυγατέρα Μαντώ. ἤνυσαντο ῥ' αὐτῇ Θήβας ἐλεόντες, τὸ κάλλιστον ῥ' λαφύρον ἀπαθήσιν.

§. 5. Μετὰ δὲ ῥ' Θηβαίων ἄλωσιν, αἰσδόμενοι Ἁλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄρεα εἰληφύσαν Εὐφύλῃ τὴν μητέρα, μάλλον ἢ γυνάκῃσι, καὶ χήσαντες Ἀπόλλωνι αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπτείνεν. ἔνιοι μὲν μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναναι

τὴν Εἰφύλῳ· ἔνιοι δὲ ἔπ-
 μονθ· Αλκμαίωνα δὲ με-
 τῆλθεν Εἰνυόε τῷ μητρὶ
 φόβῳ, καὶ μεμνηαίε, πρῶ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκάδιαν πρὸς
 Οἰκλέα παρμένετα, ἐκεί-
 νῳ δὲ εἰς Ψαρίδα πρὸς
 Φηγία, καὶ παρθεὶς δὲ ὑπὸ
 αὐτῷ, Ἀρσινόῳ γαμῶ τὴν
 τετὴ θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ἔρμον, καὶ τὸν πίπλον
 ἔδωκε ταύτῃ, γηομένους δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ-
 τὸν ἀφόρον, χεῖσαντ
 αὐτῇ παρ' αὐτοῦ, πρὸς Ἀ-
 χελῶον ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πάλιν διαλαμβά-
 νειν· τὸ μὲν πρῶτον
 πρὸς Οἰνέα παρμένετα
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζεται παρ' αὐτῷ· ἐπι-
 τα ἀφικόμενθ· εἰς Θει-
 σπρωτοίε, τῆς χώρας ἀ-
 πιδύοντα, τελευτῶν δὲ
 ὅπῃ τὰ Ἀχελῶου πηγὰς
 παραγνόμενθ·, καὶ αἶρε-
 ταί τε ὑπὸ αὐτῷ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόνῳ λαμβάνει, καὶ ὃν
 Ἀχελῶος προσέχουσι τό-
 πον, κτίσας κατ' ἡμέσιν.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ἔρμον καὶ τὸν πίπλον

intulisse Alcmaeonem memo-
 ria mandarunt; tamen plures
 sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissi-
 mum matris suæ finem furiis
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum comisse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primùm
 ad OEnëum proficiscitur, e-
 júsque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mùm, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Plophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei a famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis a Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, e medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcem, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quod necem paternam ulciscerentur, ij repente adultæ jam ætate forent. Qua re impetratâ, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ὅπου μούσης λαβὼν, ἔλ-
γέσας ἢ σιωπήσιν αὐτῶν,
εἰ μὴ λαβοὶ ταῦτα· διδ-
ὼ δ' ἄρ' ἡρόμ'· εἰς Ψωφίδα
Ἀλκμαίων Φηγεὶ λέγει τε-
τισσιδαι τῇ· μαρίας ἀπαλ-
λαγῶν ἑαυτῆς, ὅταν ἢ ὄρ-
μιν εἰς Δελφοὺς κομίσας
αὐτῇ, καὶ ἢ πύλον. ἡ δέ,
πιστεύσας δίδωσι. μινύσαν-
τ'· δὲ θεράποντι, ὅπ-
καλλιρρόῃ ταῦτα λαβὼν
ἐνόμζεν, ἐνεδράδεις ὑπὸ
ἧς Φηγεὺς παίδων [Τη-
μένε καὶ Ἀξίων·] ἐπιτά-
ξαντ'· τῷ Φηγεὺς, αὐαι-
ρεῖται. Ἀρσινόῃ δὲ μεμφο-
μένῃ, οἱ τῷ Φηγεὺς παῖδες
ἐμβιβασαυτες εἰς λάφρακα,
κομίσκον εἰς Τέγεαν, καὶ δι-
δασιν Ἀγαπήνορι, κατὰ δ-
σάμενοι ἢ Ἀλκμαίων· αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόῃ δὲ πῶς
Ἀλκμαίων· ἀπώλειαν μ-
δοῦσα, πησιάζοντ'· αὐ-
τῇ τῷ Διὶ, αἰτεῖται τὰς γε-
γνημένους παῖδας ἐκ Ἀλκ-
μαίων· αὐτῇ θύεσθαι τε-
λείας, ἵνα ἢ τῷ πατρὶος τί-
σωνται φόνον. ἡρόμ'· οἱ παῖδες τέλειοι,
ὅπ' ἢ ἐκδιδίαν τῷ πατρὶος ἐξ-

ήεσαν. ἤτι τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν, οἷτε φηγῶς παῖ-
 δες Πέρνοϋ καὶ Ἀλκμῶν εἰς
 Δελφοὺς καμίζοντες ἀνι-
 στῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πί-
 πλον, καταλύουσιν Ἀκα-
 ρώνορα, οἱ γὰρ Ἀλκμαίω-
 νος παῖδες, Ἀμφότεροι
 τε καὶ Ἀκαρναῖ· καὶ ἀελέον-
 τες τὰς τῷ πατρὶ φονείας,
 παραγυρόμενοι τε εἰς Ψω-
 φίδα, καὶ παρελθόντες εἰς
 τὰ βασίλεια, τὸν τε φη-
 γέα καὶ τὴν γυναικα αὐτῶν κτεί-
 νοισι. διωχθέντες δὲ ἄλξει
 Τεγέας, ἐπιβοηθήσαντων Τε-
 γαῶν, καὶ πρὸν Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἤλ-
 Ψωφιδίαν τραπέντων.

§ ζ. Δηλωσάμενοι δὲ τῇ
 μητρὶ πάντες, τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὸν πίπλον ἔλθοντες εἰς
 Δελφοὺς ἀνέδεντο, καὶ ἑσέ-
 πωξιν Ἀχελῶν. περὶ δὲ νύκτας
 δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, σω-
 ἀδρόιζοισιν οἰκήτορας, καὶ
 κήζοισιν Ἀκαρναίαν. Εὐ-
 ρειπίδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
 μαίωνα καὶ τὴν μαρίαν χερό-
 νον, ὃν Μαρτῆς Τειρεσίης,
 παῖδας δύο ἔκκενεν, Ἀμφί-
 λοχον, καὶ θυγατέρα Τισιφύ-
 λην. κομίσαντες δὲ εἰς Κόριν-

Quo etiam tempore Phegei
 filij, Pronous & Agenor, ut
 monile ac pepulum Delphico
 Apollini dedicaturi ferebant,
 ad Agapenorem, Alcmae-
 nis filij, Amphoterúsque &
 Acarnan unà divertunt, ubi,
 cæsis patris sui interfectori-
 bus, profecti Psophidem, fa-
 ctóque in regiam impetu,
 Phegeum, & uxorem ejus
 occidunt; sed fugientes Te-
 geam usque Psophidij inse-
 cuti sunt: verùm Tegeensium
 ope, & Argivorum quorum-
 dam adjuncta, fugatis Pso-
 phidiis, incolumes evase-
 runt.

§. 7. Quíque, ubi rem ge-
 stam omnem matri declara-
 runt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progreffi dein-
 de in Epirum, collectis colo-
 nis, Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaonem
 inquit per insanix tempora,
 ex Mantone Tiresiæ filia duos
 suscepisse, marem scilicet
 Amphilochem, & fæminei
 sexus Tisiphonen; Tralatos
 deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis conjuge divenditam fuisse , dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet, subveretur. Alcæonem verò hanc mercatumesse , cùm suam ipsius filiam servitutem servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilo- chus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilo- chium habitatum concessit.

CAP. VIII.

JAm verò redeundum est ad Pelasgum , quem Acuilæus , ut antea monuimus , Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibœæ Oceani filia , sive , ut alij volunt , Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans , è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Mænalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν
Κορινθίων βασιλῆϊ Κρέοντι.
καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενδύ-
κοῦσαν ἐν μορφῇ, ὑπὸ τῆς
Κρέοντος γυναικὸς ἀπμ-
πωληθῆναι, διδομένης μὴ
Κρέων αὐτῇ γαμετὴν ποιή-
σεται. τὸν δὲ Ἀλκαίωνα,
ἀγορεύσαντα πάντῃ ἐχειν,
ἐκείδοντα ἑἰαυτῷ θυγατέρα
δοῦναι. παραγυρόμενον
δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τῷ ἥρ-
τίωνος ἀπαίτησιν, καὶ τὸν
ἦδὲ κομίσασθαι. ἢ Ἀμφίλο-
χῷ ἡτ' ἑρησμένῃ Ἀπόλλ-
ωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἀρ-
γὸς ἔκκησιν.

Κ Ε Φ. η.

Ε Πανάγωγος ἢ νυκτὶ πύ-
λιν ἐπὶ τῇ Πιέλασπον δὲ
Ἀκυσίλαῳ μὲν Διὸς λέγει
καὶ Νιόβης, καὶ δὲ αὐτῇ
δοῦναι. Ἡσίοδος δὲ αὐτὴν ἔχου-
σα. τὴν καὶ τὴν Ὀκίαν
θυγατέρας Μελιβοίας, ἢ κα-
τά τῶν ἄλλων λέγουσι, νύμφης
Κυλλώνης παῖς Λυκαίων ἐ-
γένετο. ὅς βασιλεὺς Ἀρχι-
δον. ἔα πολλὰν γυναικῶν
πνύκοντα παῖδας ἐγέννησιν·
Μαίναλον, Θεσπρωτῆ, Ἐλι-
α, Νύκτιμον, Πευκίπον,

Λ α ι j

Καύκωνα, Μηκισία, Ο-
πλία, Μακάρεια, Μακεδνον,
Οΐον, Πόλιχον, Ακόντιον,
Ευαίμονα, Αγκυορα, Αρ-
χβατίω, Καρτίερα, Αι-
γαίωνα, Πόληντα, Εύμονα,
Καίηδον, Πρώδον, Λίνον,
Κορέδοντα, Μαιναλον, Τη-
λεβόαν, Φύσον, Φάαον,
Φάσιον, Λύκιον, Αλίφηρι,
Γενέπορα, Βυκολίωνα, Σω-
κλία, Φινέα, Εύμήτιω,
Αρπαλία, Πορδέα, Πλά-
τωνα, Αίμονα, Κυάωδον,
Λέοντα, Αρπάλυκον, Η-
ραία, Τίτααν, Μανήνεν,
Κλείπορα, Στόμφαλον, Ορ-
χομήδον, Νύκπιμον & νεάπι-
ον. ἔπει πάντας ἀνθρώπους
ὑπερέσθην ὑψηλοτάτην καὶ
ἀσβεστῆν. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
λόμην & πῶς ἀσβεστῆν πι-
εράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερ-
σὶν ἡττῆ. & δαχύνειται. οἱ δὲ αὐ-
τὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες,
σφάζουσιν ἕνα τῶν ὀπλιῶν
παῖδα, τοῖς ἑστέροις τὰ τέτυ-
χα πλάττειν σωμασμίξαντες,
πρόσθηκον [τῇ τραπίδι]
συμβεβλῆσθαι τοῦ προσβυ-
τίου ἀδελφοῦ Μαινάλου.
Ζεὺς δὲ [μυσαχθεὶς] & μὲν
οὐράνιον ἀνέπεψεν, ἔνθα

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Ægaon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassus,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Portheus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cleto, Stymphal-
us, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cum superbiâ,
tum impietate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciuntur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati è
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suasu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublatis in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt, Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A sius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cum Jupiter Junonem latere studeret, eam in ursæ faciem

τῷ Τραπίζους καλεῖται ὁ ποταμός. Λυκάονα δὲ καὶ τὰς τέτου παιδας ἐκείρας ὡσεύοντες, ἡρώεις τῷ νεώτατου Νυκτίμου. ἀναχόουσα γὰρ ἡ γῆ παρὰ χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τῷ Διὶ ἐραψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσεν.

§. β. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὁ ἐπὶ Διὶ καλίωντος παταχυσµὸς ἐγένετο. τῶτον ἐνιοὶ φασι διὰ τὴν ἡρῆ Λυκάοντος παίδων δυσέβειαν γένησθαι. Εὐμηλῶσι δὲ, καὶ πνεύσιν ἐπερι, λέγουσι Λυκάονι καὶ Νυκτίμῳ Καλλιπὴν γένεσθαι. Ὁσίω δὲ μὴ γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι ἡρῆ Νυμφῶν λέγουσι Ἀσπίδῳ δὲ Νυκτίμῳ. Φερεκύδης δὲ Κητέως. αὐτὴ σωθῆντος Ἀρτέμιδος εἶσε, τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ παλὴν φορεῖσθαι, ὥσπερ αὐτῇ μῖναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐραδίς, ἀκούσῃ σωδανάσθαι, εἰσάδης, ὥς μὴ ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἀρτέμιδι. ὥς δὲ ἐνιοὶ. Ἀπόλλωνι. Βελόμῳ δὲ Ἡρᾶν λαβόν, εἰς Ἀρκτον μεταμόρ-

φασιν αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρπυιῶν, ὡς ἄγειον
θνήσκον κατὰ τοῦτον. εἰσὶ δὲ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρπυίαι
αὐτῷ κατεπαύσαντο, ὅπ-
πῳ παρδενίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀφ-
πάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν
ἀνατρέφειν Μαίᾳ, παρυσια-
ρῶσας Ἀρκάδα. ἥ δὲ Καλ-
λιστὴ κατεστείσας, ἐν Ἀλ-
κον Ἀρκτον.

Κ Ε Φ. 3.

ΑΡΚΑΔΟΣ ΔΕ ΚΑΙ ΛΕΑ-
ΝΕΙΡΑΣ ἢ ΑΜΥΚΛΟΥ, ἢ
ΜΕΓΑΝΕΙΡΑΣ ἢ ΚΡΟΚΟΝΟΥ.
ὡς ΔΕ ΕΥΜΕΛΟΥ ΛΕΓΕΙ,
ΝΥΜΦΗΣ ΧΡΥΣΟΠΕΙΑΣ, ΕΓ-
ΓΟΝΤΟ ΠΑΪΔΕΣ ΕΛΑΤΟΥ ΚΥ
ΑΦΕΪΔΑΣ. ἔπειθ' ἡμῶν ἐμεί-
σαντο. τὸ δὲ καὶ κράτος ἐλ-
χεν Ἐλάτος, ὃς ἐν Λαοδίχῃ
ἢ Κινύρῃ, Στύμφαλον καὶ
Περίαν τεκνοῖ. Αφείδας δὲ
Ἄλκον καὶ Σθενέβοιαν, ὡς
καὶ Περσίου. Ἀλέξ δὲ καὶ
Νεαίρας ἢ Περίας, θυγάτηρ
μὲν Ἀδρυ. οὗ δὲ Κηφείους καὶ
Λυκάργου. αὐτὴ μὲν ἔν τῳ
Ἡρακλέους φαρμάκῳ, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πεδί-
ῳ.

vertit: Juno interea Dianæ,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maia enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, urfamque nominavit.

C A P. I X.

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elarus & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Sthene-
boeam, quæ Præto nupsit.
Alei verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annonæ, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cùm illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de suis uberibus alimentum suppeditaret, Telephus est appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Mysiæ regni hæres instituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, sive Eurymone, nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Jasō & Clymene Minyæ filia nascitur Atalanta : cujus pater pro-
lis cupidus, eam exposuit : ad

νη τῆς Αἰθιαῖ, ἥς εἶχε
τὸ ἱερὸν οὐκ ἔχοντος. ἀνθρώπου δὲ
τὸ γῆς ἀφύσσης, καὶ μη-
νούντων τῶν χρησίων. ἦ-
ναί π' ἐν τῇ τριμηνί τῆς
Αἰθιαῖ δυσέκχημα, φορε-
σθῆσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδδοθῆ Ναυπλίῳ ἐπὶ θανά-
τῳ· παρ' ἧς Τελδορας ὁ Μυ-
σῶν δυνάστης ὠφθαλμῶν
αὐτῶν ἐφθίρε· τὸ δὲ βρέ-
φ' ὅποτε δὲν ἐν ὄρει Παρθε-
νίῳ, θηλὴν ὑποχούσης ἐλά-
φου, Τηλέφ' ἐκλήθη· καὶ
παραβίς ὑπὸ τῆς Κοῆδος βυ-
κόλων, καὶ ζητήσας τὴν
γονίαν, ἦκιν εἰς Δελφοὺς.
καὶ μεθ' οὗ πατρὸς διῆ πα-
ραμένετο εἰς Μυσίαν, δι-
τὸς πᾶσι Τελδοραλῶν γί-
νετο· καὶ τελευτῶντος αὐ-
τοῦ, διαδόχος τὸ δυνάστηας
γίνεται.

§. β. Λυκίῳ γὰρ δὲ καὶ
Κλεοφίλης ἢ Εὐρυμῆς,
Αγκάιος καὶ Ἐποχὸς καὶ Αμ-
φιδάμας, καὶ Ἰδαῖος. Αμφι-
δάμαλ' δὲ Μελαρίων,
καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ὑπὸ
Εὐρυθύου ἐγηγῆν. Ἰάσος δὲ
καὶ Κλυμένης τὸ Μινύας, Ἀτα-
λάντη ἐγένετο. ταύτης ὁ πα-
τήρ ἀφύσσης παίδων ὑπὸ θυ-

μῆς, ἐξέδηκαν αὐτῶν. ἄκ-
 10 θ δὲ φοιτῶσα πολλακίς
 θαλῶ ἐδίδου μυχρὶς ἔ-
 ρυντες κυνηγί παρ' ἐαυ-
 τοῖς ἀνέτρεφον. τολεία δὲ
 Ἀταλάντη ἡνομήνη, παρ-
 δόνον ἑαυτῶν ἐρύλασεν·
 καὶ θυράεσσα ἐν ἐρημίᾳ,
 κενωπιισμένη διατέλει. βιά-
 ζεσθαι δὲ αὐτῶν ἐπιχει-
 ρουῶτις Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Τλαῖθ, καταποξέδδυν-
 τες ἕκ' αὐτῆς ἀπίθανον.
 περιήλυτο δὲ μὲν ἦν ἀνι-
 στήν καὶ ὅτῃ δ' Καλυδόνιον
 πέτρων, καὶ ἐν τῇ δὲ Πε-
 λία πρὶν π' ἀγῶνι, ἐπέ-
 λαισε. Πηλεΐ, καὶ ἐρίκη-
 σιν. ἀνδρῶσα δὲ ὕστερον
 τοῖς γυνάεας, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμήν αὐτῶν ἐπιιδν, ἀ-
 ποόσα εἰς σαλιαῶν τόπον,
 καὶ πῆξασα μίσην σκόλοπα
 τείπηχυν· ἐν τῷ δὲ ἦν μνη-
 σδομένων τοῖς δρόμοις
 περιόουσα, ἐπρόχαζε κενω-
 πιισμένη καὶ καταληφθέν-
 τι μὲν αὐτῇ θάνατος· ὡ-
 φείλετο μὲν καταληφθέντι
 δὲ γαμος. ἦδη δὲ πολλῶν
 ἀπολλυμένων, Μελανίων
 αὐτῆς ἐραδις, ἦσαν ὅτῃ
 τὸν δρόμον, γρύσσα μῦλα

quam urfa sæpenuerò ve-
 niens, ubera protendebat;
 eamque demùm venatores
 inventam penes se educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis se virginem servabat,
 & venando in solitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati suæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perspicit, hi sagit-
 tis ab ea perfoffi conciderunt:
 devenit prætereà unà cū viris
 præclarissimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indictam, sed etiam ad
 certamen in Pelieæ honorem
 institutum propositumque,
 ubi cum Peleo luctata est, ac
 palmam inde est consecuta.
 Cū verò Atalanta non ita
 multò post genitores suos re-
 perisset, ac patris suasu ad vi-
 rum capiendum induccta esset,
 in stadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitum palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum cursibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victori
 Atalantæ conjugium debeba-
 tur. Demùm, post multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Jovis dono acceperat, sed in illis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis orium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hæfiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milamione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

Σ Α Ρ. Χ.

Κ Ε Φ. Ι.

SEd ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cylleone Arcadiæ monte natæ sunt filia septem, quibus Pleiadi-bus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Tay-

αίτιζον. ὅτε Ἀργεΐδος καὶ διακόμεθα ταῦτα ἱρρίσθην. ἡ δὲ ἀναισθημένη τὰ ῥιπιδίον, τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἔγνω δὲ οὐδ' αὐτὴ Μελανίων, καὶ ποτιλέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσαλαθεῖν εἰς τὸ πύλον Διὸς, καὶ κοσμοκράζοντας, εἰς χέοντας ἀμαγνῶσι. Ἡσίοδος δὲ καὶ πρὶς ἔπειτα, τὴν Ἀταλάντην, ἐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον. Εὐριπίδης δὲ Μαϊνάδα καὶ τὸν γήματ' αὐτῇ οὐ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰσπόμενῳ. ἐχθρόνους δὲ τὴν Μελανίωνος Ἀταλάντην, ἢ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἀργεῖον, Παρθινοπαῖον, ὃς δὲ Θέας ἐρατύοντο.

ΑΤαλῆς δὲ καὶ Ὁκεανὸς Πληϊόνης, ἐχθρόνους θυγατέρες ἐπὶ ἐν Κυλλήνῃ τῇ Ἀρκადίᾳ, αἱ Πληϊάδες σεσαυγρόθενται, Ἀλκυόνῃ, Μέρῳ, Κελωνῷ, Ἠλεκτῇ, Στερόῳ, Ται-

Ταυρίη, Μαῖα. τύπων Σπέρπλω μ', Οινόμαθ' ἔγνημα· Σίσυφθ' Μερόπλω. Δυοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· ἑσφ' ἡ μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ὡς μαχάρων φ' κησὶ νήσις. δ' ἄτ' ἑα δὲ Ἀλκυόνη, ἣ θυγατέρα μὲν ἐτίκτωσιν Αἰδυσαν, τὴν Ἀπόλλωνι Εὐρώπῃα τέκωσαν καλλίστην. ἣς δὲ Τ' ἑα καὶ Τ' ἑσφ' ὄρεα. Τ' ἑως μὲν οὐκ καὶ Κλονίης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ Ἄρκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοδὸς, Ἀντιόπη. Ἀντιόπης δὲ καὶ Διδὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς σωσισιάζει.

§. Μαῖα μὲν οὐκ ἦτορ· ἐν τῇ Διὶ σωσισιάζουσα ἐν αἰγῇ τ' Κυκλώης, Ἑρμῶ πικτεῖ. ἔτ' ἐν ἑσφ' οἷς ὅτι τῷ λίχνῳ κίμῳ, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παρσένετα, καὶ κλέπει βόας, αἳ ἔτι μὲν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φωραδῇ ὑπὸ τῆς ἰχθῶν, ὑποδύματα τοῖς ποσὶ περὶ αἰῶν, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀήλαιον ἀπὸ κρυψέ. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Stegropen Oenomaus uxorem sibi sociavit. Meropen Sisyphus: duas corrumpit neptunus: priorem quidem sané Celano, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonen, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit: sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nympa Clonia natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est: de qua & Jove Zethus & Amphion. Atlantidas autem cæteras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia natum maxima ab Jove in Cyl- lenes antro vitiata, Mercurium parit. Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit: ne verò id deprehendi per vestigia posset, calces earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex iis autem cum jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos terendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quaquàm posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tametsi Jovis imperio reddere jubere.

καταδύσας, καὶ μὴ βύρ-
σας πίντας καὶ θηλασας· ἧψ-
θε κρεῶν τὰ μὴ κατη-
νάλωσεν ἐψάσας, τὰ δὲ
κατέκαυσεν. καὶ πάλιν εἰς
Κυλλήνῳ φέρετο. καὶ ἐ-
νεῖσκεν περὶ τῆς αἴτης νε-
μομένην χελώνην, παύ-
σαν ἐκκαθαράς, εἰς τὴν
κῆρυκος χροῖας ἐκτίνας,
ἐξ ᾧ ἐδυσε βῶν, καὶ
ἐργασάμενος, [λύραν
ἐποίησεν. καὶ περὶ τῆς
αἴτης. καὶ] λύραν εὖρε
καὶ πηκτόν. Ἀπόλλων
δὲ καὶ βόας ζητῶν, εἰς
Πύλον ἀφικεῖται· καὶ
τοῦ κατηκουῆτας ἀνέκρι-
νεν οἱ δὲ εἰπὼν μὴ παῖ-
δα ἐλαύνοντα ἐρασκόν·
ἐκ ἔχουσιν δὲ εἰπεῖν πω-
ποτε ἠλάθησαν, διὰ τὸ
μὴ εὖρεῖν ἵχθυον δυνάμεναι.
μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μα-
πκῆς τὸν κύκλοβότα,
περὶ Μαῖαν εἰς Κυλλή-
νῳ φέρειν, καὶ τὸν
Ερμῆα ἠπάσθαι. ἡ δὲ, ἐ-
πίδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
σφαγείοις. Ἀπόλλων δὲ
αὐτὸν περιδιακομίσας,
καὶ βοὰς ἀπήτει. Διδὼς
δὲ καλεῖν τὸν ἀποδοῦναι.

ἤρνεϊτο. μὲν πίδων δὲ, αἵρετον Ἀπολλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτήσας πάντων, ἔλαβεν Ἑρμοῦ ἐκείνην δίδωντο, ὁ Ἀπόλλων] ἀποδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ τὰς τὰς νέμω, σείργα πάλιν πιξάμεντο ἐσείζειν. Ἀπόλλων δὲ καὶ πάντων βυλόμεντο λαβεῖν, τὴν χρυσίῳ ῥάβδον ἐδίδου, ὡς ἐκέκτητο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ πάντων λαβεῖν αὐτὸν τὴν σείργον ἤθελεν, καὶ τὴν μαρπηλὴν ἐπιλαθεῖν. καὶ οὕτως διδάσκεται τὴν διὰ τῆς ἡφαιστον μαρπηλῆς. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἐαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχρονίων ἐποίησεν.

§. γ. Ταυγῆτι δὲ ἐκ Διὸς, Λακεδαιμόνα· ἀφ' ἧς ἡ Λακεδαιμόνων ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαίμοντο δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώπης, ὅς ὡς ἀπὸ Λέλερος αὐτόχροντο, καὶ νύμφης Νηΐδας Κλεοχαρέας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἐγνήμεν Ἀκείαιος Ἀμύκλας δὲ ἡ Διομήδης

tur, inficiari tamen non desinebat: qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit: eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrà, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compastam inflavit, pro qua, quòd ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur; quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat: quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, quæ fuit Lelegis indigetis filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclæ autem, & Diomedes Lapithæ

filix, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentè amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Perfei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verùm multorum testimonio, Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur, Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natæ fuere, Ilaira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinoe genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filix, sed Coronidis Phlegiæ in Thesalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quo-

τὸ Λαπίδου Κυνόρτης, καὶ
 Υακινθοῦς τῦτον τῷ τῷ Α-
 πόλλωνι ἐπαίμεν λέ-
 γουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν,
 ἄκων ἀπὶ κλίνει. Κυνόρτου
 δὲ [παῖς] Πειριέρης,
 ὃς γαμῖ Γοργόφονίῳ τῷ
 Περσείῳ, καὶ δάτῳ Σπησί-
 χῳ φησι· καὶ πικτὴ Τιων-
 δάρων, Ιχάριον, Αφά-
 ρέα, Λάκιππον. Αφάριος
 μὲν οὖν καὶ Αρλῆνης τῆς Οἰ-
 βάλου, Λυγκεύς τε καὶ
 Ἴδας, καὶ Πῆσθ. κατὰ
 πολλοὺς δὲ, Ἴδας ὁκ Πο-
 σιδῶνι λέγεται. ὅξυδρι-
 κία δὲ Λυγκεύς ὠτρυν, ὡς
 καὶ τὰ ἴσα γλῶσσιν
 ρεῖν. Λάκιππον δὲ καὶ Φι-
 λοδίκης τῆς Ἰνάχου, δυ-
 γατῆρες ἐγένοντο, Ἰλάειρα
 καὶ Φοίβη. ταύτας ἀπάσαν-
 τες, ἔγημας Διόσκουρας·
 αὗτὲς δὲ ταύτας, Αρσι-
 νόῳ ἐγέννησιν. ταύτῃ μι-
 γνυται Ἀπόλλων. ὃ δὲ,
 Ασκληπὸν ἤματ. πνὲς δὲ
 Ασκληπὸν, ὃ καὶ ἔξ Αρσι-
 νόης τῆς Λάκιππου λέ-
 γουσιν, ἀλλ' ὁκ Κορώγι-
 δος τῆς Φλεγέου ἐν Θεσ-
 σαλίᾳ. καὶ φασὶ ἐρεθῆ-
 ναι ταύτης Ἀπέλλων. τὰ δὲ

δὲ καὶ ἐνθάδε σωελθεῖν. τῷ δὲ, παρὰ τὴν τῆ πατρὸς γνώμην ἐλομένην, Ἰχθυίῳ Ἐλάτῃ υἱῷ συνοικεῖν. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κίερα καταρᾶται ὅς τις λαλὸν ὄντα, ἐπίπῃσι μέλαρα· αὐτὴν δὲ [ἐκκύσαν] ἀπὸ κλίνης. χαμομένης δὲ αὐτῆς, ἀπάρας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς χείρῳ τὸν Κένταυρον ἤεγκε παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν, καὶ τὴν κυνηγικὴν προφύλαξεν· ἐδιδάχθη. καὶ τὴν τέχνην χειρουργικὴν, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ὅτι πολὺ, ἔμῳνον ἐκάλυψε πνας ὑποδυσχελεῖν, ἀλλ' ἀνέφερε καὶ τὴν ὑποδαρόντας. ὅθεν γὰρ Ἀθηνᾶ λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλεβῶν τῆς Γοργόνης ῥυέν αἷμα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀνιστεροῦς ῥυέν, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἔχρητο· τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ διὰ τούτου τὴν τιθηκώτα ἀνέφερεν. εὖρον δὲ πνας λεγόμενοι ἀσθεῖναι ὑπ' αὐτῆς, Καπαῖα καὶ Λυκῆρον, οἳ δὲ Στεφίχορος φησιν, περὶ φύλῳ. Ἰππύλυτον, οἳ

que præter patris sententiam nubentem, Ischyi Elati filio conjunctam fuisse aiunt. Apollo autem delatorem corvum immodicis maledictis execratur : & , qui ad eum usque diem candidus fuerat, in nigrum commutavit, & Coronidem gravidam percussit & necavit. Ex qua, cum conflagraret, abreptum infantem ἐ pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit : à quo etiam medicinam & venandi artem perdidicit. Qui, cum jam Chirurgus evasisset, atque artem ejusmodi jam pridem exercuisset, non modò quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam revocavit. Nam, cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorem accepisset, qui ἐ levis defluxisset, in mortalium perniciem ; qui autem ἐ dextris, in conservandis hominibus utebatur : atque hujusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inveni quidem nonnullos, qui ab eo revocati in vitam dicuntur, Capaneum ac Lycurgum, ut autem Stefichorus ait, Eriphylen : & Hippolytum qui

Naupactica conscripsit : Tyn-
dareum, ut Panyasis : Hyme-
næum, ut Orphici : Glaucum
Minois filium, ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus, ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus A-
pollo, Cyclopas, quod Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latonæ precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & hujusce
OEbalum. Sed OEbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγχα-
ψας λέγει Τυνδαρίων, ὃς
ἦεν Πανύασις· Τύμναιον,
ὃς οἱ Οὐρφικοὶ λέγουσι. Γλαῦ-
κον δὲ Μίνω, ὃς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 4. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες αὐθροποι θε-
ραπίαν, παρ' αὐτῶν βοη-
θῶσιν ἀγγέλοις, ἐκεραύνω-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄρχι-
σθίς Ἀπόλλων, κτείνει Κύ-
κλωπας, τὺς τὸν κεραυνὸν
διὰ χειρὸς διέσαντας. Ζεὺς
ἤ ἐμίλησεν ῥίπτειν αὐτὸν εἰς
τάρταρον· διηθείσης δὲ Ἀη-
τὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐναιω-
τὸν ἀνδρὶ θεπέσσει. ὁ δὲ
ἔδραμ' ἑμὲν εἰς Φερεῶς
πρὸς Ἀδμητὸν δὲ Φέρητα,
τέτω λατρεύων ἐποίμηνε·
καὶ παρ' ἀπλείας βόας (πά-
σας) διδυματόκοις ἐποίη-
σεν εἰοὶ ἢ οἱ λέγοντες Ἀφα-
ρέα μὲν καὶ Λευκίππον ἐκ
Πειρήρης θυγάτηρ τοῦ Αἰό-
λου· Κυνόρπου δὲ, Πει-
ρήρω· πῶ δὲ, Οἰβά-
λου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηΐ-
δος τύμφης Βαπίας Τυν-
δαρίων, Ἰπποκίοντα, Ἰκα-
ρίωνα.

§. 4. Ἰπποκῶντος μὲν οὐδ' ἔχοντο παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμαρσφορὸς, Εὐρύχης, Βυκόλος, Λέκων, Τέβρις, Ἰππιδος, Εὐρυτ, Ἰπποκορυτῆς, Ἀλκαίος, Ἀλκων. τῦτ' Ἰπποκῶν ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωντα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλεν Λακεδαιμόνιος. οἱ δ' ὄφρα γὰρ πρὸς Θέσιον, καὶ συμπόλιν αὐτῶν πρὸς τὸς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι. καὶ γὰρ μὲν Τυνδάρεως. Θέσις (ὅν Αἰτωλὸν) θυγατέρα Λήδαν. αὐτὴς δ' ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκῶντα καὶ τὸς τῦτ' παῖδας ἀπέκρινε, κατέχευται. καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως καὶ βασιλεύει.

§. 5. Ἰκαρίος μὲν οὐδ' καὶ Περειβοῖας νύμφης Νηϊδὸς (ὅν αἰρῶντες πίνετι.) Θόας, Δαμάσππος, Ἰμέσιμος, Ἀλήτης, Πείλειος καὶ θυγάτηρ Πλωελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς. Τυνδάρεω καὶ Λήδῃ, Τιμανδρᾷ, ἣν ἔχμεν ἔγνημεν καὶ Κλυταιμνήστῃ ἣν ἔγνημεν Ἀγαμέμνων. ἐπὶ δ' Φιλομένη ἣν Ἀρτέμις ἀθάνατον ἔποίησεν.

§. 6. Διὸς δὲ Λήδᾳ σπῶν

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone ejecit. Hi verò ad Thestium ejeti confugerunt: Eique adversus finitimos bellum gerenti operam tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nymp̄ha, mares filij quinque, Thoas, Damasp̄pus, Imeusimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyss̄i nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filiis Timandra, quam Echemus in conjugium duxit: Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quā nocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helena : de Tyndareo autem
Castor, procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores, qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitus fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca teposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis ef-
fet Theseus, urbem capiunt;
atque Helenam recuperant :
necnon Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῳ, ὁμοιωθέντῳ
κυκίῳ, καὶ ἤντι τῷ αὐτῷ
νυκτὰ Τυωδάρεω, ἐκ Διὸς
μὲν ἐφηγηθῆναι Πολυδευκὸς
καὶ Ελένη Τυωδάρεω δὲ
Κάτωρ. λέγουσι δὲ ἔτι οἱ
Νεμέσιος Ελένην ἦν καὶ
Διός. ταυτὶν ᾧ τῷ Διὸς
φάρυσαν στυγίαν, εἰς
χλωὰ τῷ μορφῇ μετα-
βαλεῖν ὁμοιωθέντα ᾧ καὶ
Δία πρὶν κύνῳ συνελθεῖν ἢ
δὲ ὡς ἐκ τῆς στυγίας ἀπο-
πικεῖν τὸτο δὲ ἐν τοῖς ἀγ-
στον εὐρεῖντα πνα ποιμί-
να, Αἰδῶ κομίσαντα δὲ-
ται· τῷ δὲ καταδιμενῇ
εἰς λαρυγὸς φυλάσσειν, καὶ
χρόνῳ καὶ δῆκοντι φηγηθεῖ-
σαν Ελένην, ὡς ἐξ αὐτῆς
δυοπάρεα γένεσθαι. φησὶ
νῶν δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλαι δια-
κριπὴ Θησέως ἀπάσας,
εἰς Αἰθῶνας ἐκόμισεν. Πο-
λυδευκὸς δὲ καὶ Κάτωρ
εἰς Αἰθῶνας ὁπισταύσαν-
τες, ἐν Αἰθῶν Θησέως ὄν-
τῳ, αἰετοῖσι ἢ πῆλιν, καὶ
ἢ Ελένην λαμβανούσι· καὶ
ἢ Θησέως μητέρα Αἰδῶν
ἄρουσιν αἰχμάλωτον.

§ η. Παρεφροντο δὲ εἰς
Σπαρτίῳ ἐπὶ τὸν Εἰλήνης

γάμον οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστεύ-
οι οἱ δὲ, Οδυσσεὺς Λαέρ-
τι, Διομήδης Τυδείως, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αγαπένωρ
Αγχεΐν, Σθένελος Καπα-
νέως, Αμφίλοχος Κτιάτης,
Θάλπος Ευρύτι, Μέγης
Φυλείας, Αμφίλοχος Αμ-
φιαράν, Μεγαθύς Πετίω,
Σχέδιος Επιδόφου, Πολύξενος
Αγαθέωνος, Πρωτέλαος
Ληΐτι, Αἴας Οἰλίας, Ασκά-
λαφος καὶ Ιάλαρος Ἀρεός,
Ελεφένωρ Χαλκιδόνος,
Εὐμηλός Αδμήτης, Πολυ-
ποίτης Πριήδου, Λεονταῖος Κο-
ρωνός, Ποδάλιρος καὶ Μα-
χάων Ασκληπιός, Φηλοκλή-
της Ποίαντος, Εὐρύπυλος
Ευαίμονος, Πρωπσίλαος
Ιρίκων, Μενέλαος Ατρείως,
Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμό-
νος, Πάτροκλος Μενεΐτιος.

§. 3. Τούτων ἑρῶν τὸ
πλήθος Τυδίδεως, ἐδι-
δόνκει μὴ χριδέντες ἐνδὲς,
πασιάσωσιν οἱ λοιποί. ὑπε-
ρχομένη δὲ Οδυσσεύς, ἐὰν
συλλάβῃται πρὸς τὸν Πη-
νελόπην αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι τράπον πνὰ, δι' ἣ
μηδὲ μία γῆνυσται γάτος.

rem pro se quisque petituri,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphilo-
chus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitarēt, pertimescebat: quo-
circà Ulysses, quòd si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inhibeo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filiarum Helenæ de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve, ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filiarum sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssii Penelopen in conjugium poposcit.

C A P. X.

Κ Ε Φ Α Λ. Ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha Gnoſſia, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterùm è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Mενέλαος μὲν αὖτ' ἐξ Ἑλένης Εὐμόδῳ ἐ-
γέννησεν, καὶ κατὰ πῖσιν, Νι-
κόστρατον, ἐκ Δύλης Πιερί-
δος γένετο Αἰτωλίδος, ἡ,
καθάρῃ Λακείῳ φησι,
Θηεΐδης, Μεγαπένθη. ἐκ
Κνωσίας δὲ Νύμφης, καὶ
Εὐμήλον, Ξινόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λή-
δης ἡσυχίων παιδῶν, Κά-
στωρ μὲν ἥσκει τὰ χεῖρ' πό-
λεμον· Πολυδύκης δὲ πύ-
λινον.

μῶν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσκυροι. βυλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λακίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀρπάζαντες ἐγνησαν. καὶ γίνεται μὲν Πολυδάκης καὶ Φοίβης, Μνησίθεος· Κάστορος δὲ καὶ Ιλαείας, Ἀνώγων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βυλῆσαν μὲν τῇς Ἀφαρέως παίδων Ἰδῆ καὶ Λυγκίας, ὅππῃς ἐπισιν Ἰδῆ διελθεῖν. ὁ δὲ, πρὶν βοῦν εἰς μέρη τίσασθαι, τῷ πατρὶος καταφάρνους εἶπε τῇ λείᾳ τὸ ἡμῖν εἶσθαι, καὶ τῷ δαδτέρῳ τὸ λοιπὸν. καὶ φάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος ἴδιον πατρὶος Ἰδῆς, καὶ τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσηνίᾳ ἤλασε. στρατῶσάντες δὲ ὅππῃ Μεσσηνίᾳ οἱ Διόσκυροι, πρὶν τὴν λείαν ἐκείνῳ καὶ πολλῶν ἄλλῳ στυγέωντοισι. καὶ τῇ Ἰδῆ (ὑπὸ φρυγῇ) ἐλύχων, καὶ τὸν Λυγκίαν· Αὐγκίαν δὲ ἴδων Κάστωρ, ἐμάνυσεν Ἰδῆ καὶ καῖνος αὐτὸν κλείνει. Πολυδάκης δὲ ἐδίδωκεν αὐτῷ, καὶ τὸν μὲν Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscori, quasi Jovis proles, cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce ac Phœbe Mnesileus; at è Castore & Ilæira Anogon nati sunt. Qui cum fociis Ida, Lynceoque, Apharei filiis, ab Arcadia boum prædam abegissent, Idæ arbitrio dividendam permiscere. Tunc ille bovem in partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, devorarit, huic prædæ dimidium cedit: posteriori, reliquum: quo dicto, Idas anteverrens, privatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo prædam omnem Messenem avertit. Quare Dioscori conductis militum copiis contra Messenam, cum illam, tum multam aliam prædam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceus, viso Castore, Idæ fratri significavit: atque eum ille necavit. At Pollux ipsos insecutus, Lynceum, te-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Diocuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Electra autem Atlantis filia, & Jove, Jasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Jasion Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relictâ, in objectam continentem transavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolabant, Teucri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κλείνει τὸ δόρυ ~~σπυγμῶ~~
 ἢ ἢ Ἰδαν διώκων. βλυσθεὶς
 ὑπὸ καίεντι πύρρῳ καὶ τῇ κα-
 θαλλῆς, πότῃ σκοτωθεὶς. καὶ
 Ζεὺς Ἰδαν καραμῶϊ, Πο-
 λυδάκῳ δὲ εἰς ἕρανδον
 ἀνάγει. μὲν δὲ χαίμεν ἢ Πο-
 λυδεύκῃς ἢ ἀθανάτων ὄν-
 τος τε καὶ Κάστορος, Ζεὺς, ἀμ-
 φοτέρῃς παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν
 θεοῖς ἔῃ καὶ ἐν θνητοῖς, ἰδο-
 κα. μεταστάντων δὲ εἰς θεὸς
 ἔῃ Διοσκύρῳ, Τυνδαρεὺς
 μεταπαμφίλομος Μενέλαον
 εἰς Σπάρτῃν, τῷ τῳ ἢ βασι-
 λείαν παρέδωκεν.

Κ Ε Φ. ιγ.

Hλέκτρας ἢ τῇ Ἀτλαν-
 τίδι καὶ Διὶ, ἰασίων
 καὶ Δαρδανὸς ἐχθροῖο. ἰάπων
 μὲν οὖν ἕραδις Δῆμῃτος, καὶ
 θεῶν καταχρῆσθαι ἢ θεὸν,
 κρανύειται. Δαρδανὸς ἢ δὲ
 τῇ δανάτῳ τῇ ἀδελφῇ λυ-
 πύλομος, Σαμοθράκῃ ὑπο-
 λιπὼν, εἰς ἢ ἀπὸ πύρρῳ ὑπε-
 ρῆλθε πάντες ἢ ἐλασίλει-
 υς Τεύκρος πόλιμα Σκαμαί-
 δος καὶ νύμφης Ἰδαίας. ἀφ' ἣ
 καὶ οἱ τῷ χόρῳ νεμόμενοι
 Τεύκρος προσεχρηρεύοντο.
 ὑποδεχθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ βασι-

λείας καὶ λαβὼν μίερε τῆς
γῆς καὶ ἔκεινε θυγατέρα
Βάττιαν, Δάρδαρον ἔκπαι-
νόει.

§. β. Τελυτήσας ἔ-
τεύχευ, πῶς χάρεν ἄπα-
σαν Δαρδανίαν ἐχάλεσε· γε-
νομένων δὲ αὐτῷ παίδων
Ἴλου καὶ Εὐρχονίου, Ἴλ-
ῷ οὐδ' ἄποιε ἀπιδανεν· Εὐ-
ρχόνιος δὲ διαδέξαμεν ἔ-
την βασιλείαν, γῆμας
Ἀστυόχῳ ἔσιμωσεν, το-
κοῖ Τροίαν. ὅτ' ἔσθλα λαβὼν,
πῶς μὲν χάρεν ἄφ' ἑαυτοῦ
Τροίαν ἐχάλεσε· καὶ γῆμας
Καλλιρρόῳ ἔσιμωσεν, ἣν
ἔκκειν θυγατέρα μὲν Κλειοπά-
τραν· παῖδας δὲ, Ἴλον καὶ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δην. ὅτε οὐδ' ἄνδρα ἔλα-
λ' ἀνὰ πάτας Ζεὺς δ' ἄε-
σεν, διῶν οἶνοχόον ἐν ἔρα-
σιν ἐτίθεισιν. Ἀσάρακος ἦ,
καὶ * Ἰερμηνέως τῆς Σι-
μωσίνης, Κάπυος ἦ δὲ, καὶ
Θέμιδος ἦ Ἴλου Ἀγχίσης·
ὅς δ' ἐρεπκῶς ἐπιθυμίαν,
Ἀφροδίτῃ σωμαλδοῦσα, Αἰ-
νείαν ἐκμήνησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὅς ἄποιε ἀπιδανεν.

§. γ. Ἴλ' δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενος, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Datdaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, è qui-
bus Illus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroon Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Illum, & Assaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cœlo constituit.
Assaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filiæ Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§. 3. Illus cum in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen
 nactus esset, palæstrâ vicit:
 deditque illi præmij loco pue-
 ros quinquaginta, & totidem
 puellas. Ad hæc ex oraculi
 sententia discolorem bovem
 adjecit, monuitque, ut ubi
 ea procubuerit, urbem con-
 deret. Hic bovem ipsam inse-
 quitur. Ea verò, simulatque
 ad Ates, quasi dicas, Noxæ,
 Phrygiæ, tumulum pervenit,
 humi procumbit: quo in loco
 Ilius urbem ab se conditam,
 Ilium nominavit. Postea Jo-
 vem precatur ut signum sibi
 aliquod ostenderet; postridie
 verò, ubi illuxit, ab Jove de-
 missum Palladium ante taber-
 naculum conspexit: id erat
 magnitudine trium cubitum:
 ac pedibus ita compositis, ut
 ambulare videretur: dextrâ-
 que elatam hastam, ac læva
 colum fusumque gerebat.
 Hujusmodi de Palladio narra-
 tur historia. Aiunt natam Mi-
 nervam, apud Tritonem, cui
 filia Pallas erat, educari cœ-
 pisse: utrasque autem fuisse
 rei bellicæ studiosas, & in
 contentionem aliquando de-
 venisse: Palladi jamjam vul-
 nus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ἐπὶ τοῦ βασιλείου
 αὐτόθι πενημέριον ἀγῶνα,
 νικῆ πάλιν· καὶ λαβὼν ἑ-
 θλον πενήκοντα κύνες καὶ
 κόρας καὶ ἴσας, δίδωτο αὐ-
 τῷ τῷ βασιλείῳ χεῖρ ἡγε-
 μὲν καὶ βοῦν ποικίλιν· ὃς
 φέρσαστο· ἐν φ' ὧν αὐτὸν
 τῇ κλισίῃ τόπῳ, πάλιν κλί-
 ζειν, εἶπτο τῇ βοῖ. ἡ δὲ
 ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμε-
 νον τ' Φρυγίας Ἀτὲς λόφον,
 κλίνεται. ἐνθα πάλιν κί-
 σαι Ἴλος, πάντῳ μὲν Ἰλίου
 ἐκάλεισε. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον
 ἐυξάμενος αὐτῷ πφανῶναι,
 μεθ' ἡμέρας τὸ διῆπτις
 Πάλλαδον πρὸ τῆς σκηνῆς
 καίμενον ἐδιδάσκατο. ἦν δὲ
 τῷ μέθρι τρίπηχυ, τοῖς
 δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ
 τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηστειμέ-
 νον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλα-
 κέτιν καὶ ἄτρακτον. ἰσοεία
 (δὲ ἡ) ὥς τῷ Πάλλαδ' ὕ-
 ποιήδ' ἐφάρτεται. φασὶ γὰρ
 νηδεῖσαν τινὲς Ἀθηνᾶν, ὧν
 Τέλειωνι γέφεσθαι, φ' ὧν
 τῇ ἦν Παλλὰς. ἀμφοτέραις
 δὲ ἀσκήσας τὰ χεῖρ πόλι-
 μον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ
 πρὸς ἄλλη. μάλιστα δ' ἐπὶ τῇ
 τῇ Πάλλαδ' ὧν, τὸν Δία

φορηθέντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 θῆναι· τὴν δὲ, ὑλασθε-
 ῖσάν ἀσπλύνειν πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔπος ὑπὸ τῆς
 Αἰγίδος προθεῖσαν ποιεῖν.
 Αἰγίδα δὲ σπάλυτον ἐπ'
 αὐτῇ, ἡμομένω, ξύανον ἐ-
 κείνης ὁμοιον κατασκευάσα-
 σαν, καὶ σπείναι τοῖς
 σέρροισι ὡς ἔδεισεν Αἰγί-
 δα, καὶ πρῶν ἰδρυσαμέ-
 νην παρὰ τοῦ Διὸς. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ τὴν
 φθορὰν τῆς προσφυγού-
 σης, διαρρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πάριον εἰς
 τὴν Ἰλιάδα χέειν. Ἴλον
 δὲ τούτου γὰρ κατασκευά-
 σαντα πρῶτον καὶ σπεί-
 νειν τὴν Πάριον ταῦτα
 λέγεται. Ἰλῶ δὲ γῆρας
 Εὐρυδικὴν τὴν Ἀδραστου,
 Λαομέδοντα ἐχλύνειν, ὃς
 γαμέει Στρυμνὰ τὴν Σχε-
 μαίδρου. κατὰ δὲ πρὸς
 Πλακίαν τὸν Ἀτρεΐδου. καὶ
 ἐπίοις δὲ Λακίππου. καὶ
 Πρωτοῖ παῖδας μὲν Τιθω-
 νδον, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκατίωνα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Η-
 σίονην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Αἰγύλην ἐκ δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 suisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctam, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 suisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterum Ilus Eury-
 dicen Adraستي filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorumdam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Aftyochen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit. Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quòd §. 4. Τιθωνὸν μὲν οὐκ
cum arderet, Aurora prære- Ἡὼς ἀπ' ἁπασαν δι' ἔρωτα,
ptum in Æthiopiam abducit : εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ
ibique cum eo congressa, E- καὶ συνελθούσα γυνᾷ παῖ-
mathionem ac Memnonem δας Ἡμαδίωνα καὶ Μέμ-
gignit. νονα.

§. 5. Pòst, ubi Troja ab §. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἶρε-
Hercule, quo de paulò antè θῆναι Ἰλίου ὑπὸ Ἥρα-
diximus, capta fuit : Podar- κλοῖο, ὡς μυχρὸν ἀνδρῶν
ces, cognomento Priamus, ἡμῶν λέλεετο, ἐβασίλευ-
regnum tenuit : ac primam σα Ποδάρκης ὁ κληθεὶς
conjugem Neropis filiam no- Πείαμος· καὶ γαμῶντος
mine Arisbam sibi conjuga- τῷ Λείσβῃ τῇ Μέρ-
vit, ex qua Æfacum filium ποῖ· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴτ-
creat : cui Asterope Cebrenis σκος γίγνεται, ὃς ἔγνησε
filia nupsit, quam cùm mor- Αστυόχην· τῷ Κεβρώσῃ
tuam nimio lectu defleret, Δυσπτόχῃ, ᾧ περὶ δὴν ἀ-
in mergum avem mutatus est. ποδαμοῦσαν, ἀπωργώθη.
Mox Priamus, Arisbâ collo- Πείαμος δὲ Λείσβην ἐγα-
catâ in matrimonium apud μισ· τ' ἄκρον, δωτέρην
Hyrtacum, Hecubam secun- ἔγνησε· ἔκβην τῷ Δύ-
dam uxorem Dymantis, sive, μαρίῳ, ἥ ὡς πνέει θάσι·
ut aliis placet, Cissei, vel, ut Κισσιῶς, ἥ ὡς ἔπειρ' ἀέ-
quidam aiunt, Sangarij flu- ρωσιν, Σαγγαρίου ποτα-
minis, & Metopes filiam du- μὸς καὶ Μετοπῆς. γυνᾷ-
xit. Nascitur autem ex ea pri- ται δὲ αὐτῇ ἀνδρῶν μὲν
mus Hector : deinde cùm se- Ἑκτορ· δωτέρου δὲ γυ-
cundum propediem esset pa- νᾷσθαι μέλλοι· βρέφοις,
ritura filium, facem reapse ar- εἶδοξεν ἑκάστη καὶ ὕταρ
dentem Hecuba parere, eάμ- δαλὸν τεκεῖν διὰ πυλῶν. γυ-
que omnem urbem Ilium de- τον δὲ παῖσαν ὀπνέμεσθαι
pascere, atque concremare, τῇ πόλιν, καὶ καίεν.

μαδὸν δὲ Πείριππος παρ' Εχένης τὸν ὄνειρον, Αἰσικον τὸν υἱὸν ματεπίμα-
το· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης· ὃς
τῷ μητροπάτορι Μίερος
διδαχθεὶς· ἔτ' εἰπὼν τῷ
πατρίδι· ἡνέδου τὸν παῖ-
δα ἀπώλειαν, ἐκδιῆναι τὸ
βρέφος· ἐκέλευσε. Πρίαμος
οὕτως ἐψηφίσθη τὸ βρέ-
φος, διδωσιν ἐκδιῆναι οἰ-
κίτῃ κομίσουσαν εἰς Ἰδην.
ὁ δὲ οἰκίτης Ἀγίλας· ὠ-
νομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,]
τὸ δὲ ἐκτιδὼν ὑπὸ τέτου
βρέφος, πένθ' ἡμέρας ὑπὸ
ἄρκτου ἐτρέφε· ὁ δὲ σω-
ζόμενος εὐχρὸν, ἀναιρεῖ-
ται· καὶ κομίσας ὑπὸ τῷ χω-
ρίῳ, ὡς ἴδιον παῖδα ἐ-
τρέφον, ὀνομάσας Πάειν.
ἡνέδου δὲ νεαύσει, καὶ
πολλῶν διαφύεον χά-
λοι τε καὶ ῥώμῃ, αὖθις
Ἀλέξανδρος· περὶ στυνομάδου
ληστῆς ἀμυνόμενος, καὶ
ποῖς ποιμνίοις ἀνέξῃσας,
ὅσας ὅτι βρονθίσας· καὶ μετ'
ἑκὸς πολὺ ποιεῖ γενέας ἀνδρῶν.
μετὰ τῷτον ἐψήφισεν Εχένης
θυγατέρας μὲν· Κρέουσιν,
Λαοδίκῃ, Πολυξένῃ, καὶ
Κασσάνδρῃ· ἣ στυλιδῶν

ubi Priamo visum Hecuba re-
citavit, Æsacum filium hic
statim arcessi jubet ad se. Eum
enim Merops avus maternus
somnia conjectandi rationem
edocuerat. Re perceptâ, Æsa-
cus puerum patriæ exitium il-
laturum esse respōdit. Proinde
infantem exponi jubet. Hunc
Priamus, simul ac puer in lu-
cem prodit, familiari exponē-
dum tradit, asportandumque
in Idam montem. Huic servo
nomen Agelao, aut Arche-
lao fuit. Infans, ut ab eo ex-
positus est, quinque dies ab
ursa nutritus est. Hic puerum
nactus incolumem tollit, se-
cum illum attulit, & quasi fi-
lium suum, indito illi Paridis
nomine, educavit. Qui, cum
jam grandiusculus evasisset, &
plerisque, & corporis formâ,
& robore anteiret, & quod
prædonum vim, incursusque
repelleret, & ovilibus custo-
diendis adjumento foret, Ale-
xandri cognomentum prome-
ritus est. Neque multo post
tempore inventos parentes
agnovit. Post Paridem Hecu-
ba filias peperit, Creusam,
Laodicen, Polyxenam, &
Cassandram : quem cum A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Ægeoneus, Lythithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medecasta, Lyfima-che, Aristodeme.

§. 6. Verum Hector An-

βυλόμην Ὁ Απόλλων, τίς μαμπκίω ὑπέρχατο διδά-
ξην. ἡ δὲ μάδούσα, οὐ
συνῆλθεν. ἴδεν Απόλλων
ἀρείλατο τῆς μαμπκῆς αὐ-
τῷ πίδειν. αὐδὲς δὲ παῖ-
δας ἐγέννησεν Δειφόβον,
Ἑλενον, Πάμμωνα, Πο-
λίτην, Ἀντιφον, Ἰππί-
νον, Πολύδωρον, Τροί-
λον. οὗτον ἐξ Ἀπόλλωνος
λέγεται γαμήνησθαι. ἐκ δὲ
ἄλλων γυναικῶν Πειάμω
παῖδας γίνονται, Μελαάνιπ-
πος, Γοργυθίων, Φιλαί-
μων, Ἰππόδοτος, Γλαῦκος,
Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Ευα-
γόρας, Ἰππιδάμας, Μή-
τωρ, Ἄττας, Δόρυκλος,
Λυκάων, Δρύωψ, Βίας,
Χρόμιος, Ἀστυγόνος, Τε-
λέστας, Εὐανδρὸς, Κεβρί-
ωνος, Μήλιος, Ἀρχεμάχος,
Λαοδόκος, Εἰσέφρων, Ἰδο-
μένειος, Ὑπερίων, Ἀσκάnios,
Δημοκόων, Ἀγρήτωρ, Δηϊό-
πης, Κλόνης, Εἰχμών,
ὑπέρυχος, Αἰγαινεύς,
Λυσίδος, Πολυμήδων.
Θυγατέρες δὲ, Μήδουσα,
Μηδιστράτη, Λυσιμάχη,
Ἀριστοδμή.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡπῶνθ' αὐτῷ
 γαμῇ· Ἀλέξανδρ' οἱ-
 νῶνι τῷ Κεβρίῳ· ὅς
 ποταμὸν διζατέρει· αὐτῇ πε-
 ρὲς Ῥέας τῷ μνηστῇ μα-
 δοῦσα, περὶ ἧς Ἀλε-
 ξάνδρ' οὐκ εἰπὼν ἔλεγε·
 μὴ πείδουσα δὲ εἴπῃ, ἵνα
 τῷ, παραγυῖναι πρὸς
 αὐτῷ, μόνῳ γὰρ διζα-
 πόουσι διώσται· τὸν δὲ,
 ἔλεγε· ὡς Σπάρτης ἀφ-
 ῖπται· πολέμου μέγας δὲ
 Τροίης, πῶς δὲ τὰ ὑπὸ
 Φιλοκτήτου πόλιν Ἡρα-
 κλείῳ, πρὸς Οἰνῶνι
 ἐπαρῆσθαι [εἰς] Ἰδῶν· ἢ
 δὲ μνηστοῦσα, διζαπόου-
 σι· ἢ ἔφη· Ἀλέξανδρ' οὐκ
 οὐκ εἰς Τροίαν κομίζου-
 ν· ἐπεὶ δ' ἔτι· Οἰνῶνι δὲ
 μετανοήσασα, τὴν πρὸς δι-
 ζαπῆν φάρμακον ἔφερε· (ἢ
 γὰρ Οἰνῶνι ἰατρικῇ καὶ μου-
 σικῇ ἔσκε·) καὶ καταλα-
 βούσα αὐτὸν νεκρὸν, ἑα-
 ντὸν ἀνέστησεν· ὁ δὲ Ἀσω-
 πὸς ποταμὸς Ὀκεανῷ, καὶ
 Τηθύ· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Πηλεΐδης, καὶ Προσηδῶ-
 ν· ὡς δὲ πηρὶς, Διδὸς καὶ
 Εὐρυπύρρος· ὅς· Μετόπῳ
 γημάτῳ· Μάδωνος ἢ ὅς

dromachen Eetionis, & Ale-
 xander Oenonen Cebrenis
 amnis filiam ducit. Hæc à
 Rhea vaticinandi cognicio-
 nem edoῖτα, Alexandro ne ad
 Helenam navigaret, prædixit:
 At ea minimè persuadens,
 cū sibi vulnus illatum fue-
 rit, ad sese venturum, dixit:
 quod se ipsi mederi posse in-
 telligebat, præterea nemi-
 nem. Hic autem, raptā post
 Helenā à Sparta, Trojáque
 bello impetitā, sagittis Her-
 culeis à Philoctete sauciatus,
 in Idam ad Oenem remeavit.
 Tum illa injuriarum memor,
 Paridem curare nolle affir-
 mat. Alexander igitur, cū
 in Trojam referretur, occu-
 buit. Mox Oenone, quam de-
 treαατα medelæ pœnituerat,
 ad vulnus curandum pharma-
 ca deferebat, siquidem Oe-
 none medendi canendique
 artem callebat. Quæ, ubi eum
 jam obiisse reperit, sibi la-
 queo vitam finivit. Asopus
 verò amnis, Oceani, & The-
 thyis filius: sed, ut scribit
 Acusilaus, Perus, & Neptu-
 ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
 nomes: hic, ductā Metope,
 quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti fœminas procreavit: quarum unam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones efferuntur: sed Æginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Æginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eúmque * Actæi filium, & Glaucēs * Crethei fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quòd inscendi nollet, com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῆς δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμη-
νὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι
δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν
Ἀἴγιναν, (ἣν τις Οἰνώνη ἐκα-
λεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς, ταύ-
τῳ Ἀσωπὸς ζήτησ', ἥκαν εἰς
Κόρινθον, καὶ μαρδάσαι πα-
ρὰ Σισύφῳ τὴν ἡρπαγίαν τῇ
Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν
κατανώσας διώκοντα, πά-
λιν ὅττι τὰ οἰκίᾳ ἀπέπεμ-
ψε ρείδρα. διὰ τοῦτο, μέ-
γας καὶ νῦν, ἐκ τῆς τύτης
ρείδρων ἄδρακας φέρονται.
Ἀἴγιναν δὲ εἰσκαμίσας εἰς
τὸ τότε Οἰνώνην λεγομένην
νῆσον, νῦν δὲ Ἀἴγιναν ἀπ'
ἐκείνης ἐκκληθεῖσαν, μίγνυται,
καὶ ἔκ τῃ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰα-
κόν. τότε Ζεὺς ὅντι μόνῳ ἐν
τῇ νήσῳ τὸς μύρμηκας ἀν-
θρώποις ἐποίησε. γὰρ μὲν δὲ
Αἰακὸς ἐνδιδίδα, τὸν Χείρων-
α, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγέ-
νοντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελα-
μών. Φερεκύδης δὲ φησι Τε-
λαμῶνα φίλον, καὶ ἀδελφὸν
Πηλέως τῇ. ἀλλὰ * Ἀκταίῳ
παῖδα καὶ Γλαύκῃς τὴν Κρη-
δέως, μίγνυσι τὴν αὐτῆς Αἰα-
κὸς, Ψαμαθῇ τῇ Νηρέως,
εἰς * πηλῶν ἡλλαγμένη διὰ

τὸ βέλαια ἀνελθεῖν, καὶ
 πελοῖ παῖδα φῶκον. ἦν δὲ
 ἐυσέβεστος ἀπάντων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τῷ Ἑλλάδα
 κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ' Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ τῷ Ἀρκάδων πο-
 λεμῶν, τῷ Ἀρκάδιαν
 ἔλκον μὲν διωάμενθ', περσο-
 ποιησάμενθ' φιλίαν, ἐκ-
 τεινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπαιρε μελίσσας. χρησιμοῖ
 δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλα-
 γήσιναι τῷ ἐισώτων κα-
 κῶν τῷ Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ὑπὸ αὐτῆς ἐυχὰς
 ποιήσεται. ποιησάμενον δὲ
 ἐυχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρ-
 πίας ἢ Ἑλλὰς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶτος δὲ καὶ τῷ
 Πλούτῳ τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ τὰς κλεῖς τῷ Ἀ-
 ἰδου φυλάττει. διαφέρου-
 π δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φώ-
 κω, τὸς ἀδελφοὺς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὅπ-
 τελευτῶν καὶ λαχὼν κλή-
 ρη, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῷ κεφαλῇ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 ἀρύττει κατὰ πνέον ὕλην.
 φωρεθέντ' δὲ τῷ φέρον,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inusitatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum intereâ res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamone-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, eadē detectâ,

ambo ex Ægina ab Æaco sol-
lum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem
ad Cychreum Neptuno ac
Salamine Asopi filia natum
pervenit. Is, necato serpen-
te, qui insulam, cujus ipse
Rex erat, devastabat, ac nul-
lis post se relictis filiis, mo-
riens, regnum Telamoni con-
cessit. Is deinde Peribœam
Alcathoi Pelopis filiam sibi
uxorem conjunxit: & Her-
cules, ut illi mascula proles
enasceretur, à Diis precibus
depoposcit: & post preces
repente aquila apparuit, &
enatum puerum Ajacem no-
minarunt: qui in bello con-
tra Ilium Herculem secutus,
Hesionen Laomedontis fi-
liam muneri accepit, ex qua
sibi Teucrum procreavit.

φυγάς ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ
Αἰακῇ ἐλαύνονται.

§. η. Καὶ Τελαμὼν ᾗ
εἰς Σαλαμῖνα φθάνεινται
πρὸς Κυχρεά τὸν [Προσι-
δύνθ, καὶ] Σαλαμῖνθ
τῇ Ασωποῦ (ἣδὲν) κλέινας
δὲ ὄφιν ἔτθ ἀδικοῦσθ
τῷ νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβα-
σίλδε, καὶ τελευτῇ ἄποις,
τῷ βασιλείᾳ φθασίδωσι
Τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ Πε-
ριβοῖαν τῷ Αλκίδου τῷ
Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος
ἐυχὰς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ
παῖς ἀφῇν γένηται· φα-
νένθ δὲ μὲν ταῖς ἐυχὰς
ἀετῷ, τὸν γιννιδέντα ἐκά-
λεσαν Αἴαντα. καὶ στρατῷ
σάμῳθ ὅπῃ Τερίαν Ἡρα-
κλῆ, λαμβάνει χάρις Ησιό-
νῳ τῷ Λαομίδονθ· θυ-
ρατέρθ· ἐξ ἧς αὐτῷ γίνετα
Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

CÆterum Peleus Phthiam
ad Eurytionem Actoris
filium exulatum abiit, à quo
quo postea expiatus Antigo-
nen illius filiam in matrimo-
nium capit: atque in tertiam
regni partem adscitus est.

Π Ηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν
φυγὼν πρὸς Εὐρυτιῶ-
να Ἀκτορὸς, ὑπὸ αὐτῷ
καθαίρεται· καὶ λαμβάνει
παρ' αὐτῷ τῷ θυρατέ-
ρθ Ἀντιγόνῳ, καὶ τῆς
χάρις τῷ τρίτῳ μίξαν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῇ
Πολυδωρῇ, ἣν ἔγημε Βώ-
ρες ὁ Πειρήεις.

§. β. Εἰσιδὼν δὲ πάλιν
θύρας τῆς Καλυδωνίης κα-
θευμετ' Εὐρυτίωνθ' ἐλ-
δὼν, περιέρχονθ' ὅτι τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος
πυγῶνι, καὶ κτείνει τῶ-
τον ἀκόν. πάλιν οὖν ἐκ
φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλὴν,
πρὸς Ἀχέσον ἀφικεῖται,
καὶ ἕα' αὐτῇ καταδύρεται.

§. γ. Αἰσινίζεται δὲ καὶ
τὸν δὲ Πηλεὶ ἀγῶνα πρὸς
Ἀταλάντῃ, διαπαλαίσα-
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχέσου γυ-
νῇ, Πηλείως ἐρεσδιῖσα, πε-
ρὶ σωυσιᾶς περιέπλεμψεν
αὐτῷ λόγους. μὴ δυνάμενη
δὲ πῖσαι, πρὸς τῇ γυναι-
κι αὐτῇ πῖψασα ἔφη, μίλ-
λην Πηλεῖα γαμῖν Στε-
ρείπῳ τῇ Ἀχέσου θυγατρί. καὶ
τῷτο ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀγρόνῳ ἀνέστη. Πηλείως
δὲ πρὸς Ἀχέσον καταφεί-
δεται λέγουσα, ἕα' αὐτῇ περὶ
σωυσιᾶς πιπτεράδῃ. Ἀχέσος
ἀκύνσας, κτείνει μὲν ὃν ἐκα-
θῆκεν, ὃν ἔβυλῆθη ἄγει δὲ
αὐτὸν δὲ θυρὰς εἰς τὸ Πή-
λιον. εἰδὼν ἀμύλλης πρὸς

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac missis
in agrum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito ictu
ceciderit: cursus itaque à
Pthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eò-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelieæ honorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
rupta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quòd eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
cum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ , Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abivit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quærirat, à Centauris comprehensus, jamjam moriturus erat, verùm à Chirone servatur incolamisi, eidemque quæsitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò, ut supra dictum est, Antigonem Eurytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento BoroPerieris filio uxorem collocavit, ex qua Menesthios natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Therin Nerei filiam, de cujus matrimonio

δῖρας ἡγομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν ὢν ἐχειροῦτο θηρίων, ταῖς γλώσσας τούτων ἐκτίμων εἰς πέραν ἐπιδεινὸν δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρῶν μὲν κατεγύλων ὡς μηδὲν τι θηρὸν κότες τῷ Πηλεὺς. ὁ δὲ ταῖς γλώσσας ἀπαχόμενος ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις πασαῦτα ἔφη τιθαρδύναι. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῷ, ἀπολιπὼν Ἀκάστου, καὶ τὴν μάχαιραν ὡς τῇ τῆς βοῶν κούρῳ κρύψας ἐπανερχεται. ὁ δὲ, ἐξασσας καὶ ζήτησεν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῷ Κενταύρων καταληφθεὶς, ἐμελλεν ἀπολλυμέναι· σῴζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος υἱοῦ καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητήσας, [καὶ ἐξελθὼν] δίδωσι.

§. 6. Ταμῆϊ δὲ, ὡς λέγεται, Πηλεὺς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυπίαν, ἐξ ἧς αὐτοῦ γίγεται Πολυδῶρη ἢ ἔγνημα Σπέρχειον ὁ ποταμὸς δὴ κλητὸν Βῶρος ὁ Περσέως υἱός, ἐξ ἧς Μενησθίου γεννῶνται.

§. 7. Αἰθιδίς δὲ Πηλεὺς γαμῶν Θέτιν τὴν Νηρέως, καὶ ἧς τῷ γάμῳ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἦει-
 σαν. Θέτιδος δὲ θυσίω-
 δέσης ἴσθαι τὸν ἐκ ταύ-
 τῃ γυναικὸς ἀπαιτῶνα
 τῷ πατρὶ, ἀποχρῆναι. ἔνιοι
 δὲ φασὶ Διὸς ὁρμῶντ'
 ἐπὶ τῷ ταύτης σωμα-
 σίᾳ, εἰρηκῆναι Περμη-
 θίᾳ τὸν ἐκ ταύτης αὐ-
 τῷ γυναικὸς, οὐρανὸν
 διασπῆναι. πρὸς δὲ λέ-
 γουσιν μὴ βουληθῆναι Θέ-
 τιν Διὶ σωμαθεῖν ὑπὸ Η-
 ρας παρθεῖσαν. Δία δὲ
 ὁρμῶντα Διητῆρ' ἐδελή-
 σαι αὐτῷ σωματικῶς. Χεί-
 ροντος οὖν ὑποθεμένου Πη-
 λείῳ συλλαβεῖν, καὶ πα-
 ρεῖν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
 νῳ, ἐπιτρήσας, σωμα-
 τίζει. γινόμενῳ δὲ ὅτι
 μὴ πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
 ὅτι δὲ θάλασσα, οὐ φε-
 ρεῖν αὐτῇ, φεῖν ἢ τῷ
 ἀρχαῖον μορφῶν εἶδεν ἀπο-
 λαβοῦσαν. γαμῆ δὲ ἐν
 τῷ Πηλίοῳ κ' ἀκατ' εἶσι
 τὸν γάμον ἐωχρούμενοι
 παύμενησαν καὶ δίδωσι
 Χείρων Πηλεΐ δόρυ μί-
 λινον, Ποσειδῶν δὲ, ἱπ-
 ποῖς Βάλιον καὶ Ξάν-
 θον. Ἡφαίστος δὲ μάχαι-

Jupiter & Neptuneus contem-
 derunt. At cū Thetis è se
 ortum filium patre futurum
 esse præstantiorem prædixis-
 set, abstinuisse Jovem illius
 nuptiis ferunt. Nec desunt qui
 scribānt ad ejus complexum
 jamjam prodeunti Jovi, Pro-
 metheum dixisse, natum ex
 ea cælo dominaturum. Sunt
 etiam, qui memorant The-
 tin Junonis monitu persua-
 sam Jovis concubitum evi-
 tasse. Hinc iratum Jovem vo-
 luisse ut ea mortalis viri con-
 jugio locaretur. Chironis ita-
 que consilio eam comprehen-
 dendi ac detinendi rationem
 Peleus iniit: eam itaque cū
 in varias se formas commu-
 tantem observasset, corripit:
 quæ cū interim ignis, inte-
 rim aquæ, modò etiam feræ
 vultum caperet, non eam
 prius, quàm pristinam for-
 mam recepisse videt, remisit.
 Hanc demum in Pelio monte
 uxorem sibi copulavit: atque
 inibi dij convivio excepti suo
 quisque munere matrimo-
 nium commendarunt. Nam
 Chiron hastâ fraxineâ Pe-
 leum, Neptuneus equis Balio
 & Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspiciatus, inclamavit. Tum Thetis, quominùs votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorûmque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Astydamíamq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem traduxit exercitum.

εαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτη-
ξα. ἀθάνατοι δὲ ἦσαν ἔ-
τοι.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐξήρνησε Θέ-
τις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθα-
νατον θέλουσα ποιῆσαι τῷ το,
κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρυβύσσει τῷς νυκτός, ἐφ-
θηρεν ὃ ὡς αὐτῇ θνητὸν πα-
τρῶν· μὲθ' ἡμέραν δ' ἐχρῖεν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ὀπι-
τηρήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ὅτι τῷ πυρὸς,
ἐβόησεν. καὶ Θέτις καλυ-
ψέησιν τὴν φεραίρεσιν τελευτῶ-
σαι, νήπιον δ' παῖδα ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ᾤ-
χετο. κομίζει δὲ τὴν παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλείς. ὃ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
χαις λεόντων, καὶ σὺν ἀ-
χίῳ, καὶ ἄγκων μυελοῖς·
καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα. φεί-
τερον γὰρ ὡς ὄνομα αὐτῇ Λι-
γύρην. ὅππ' ἡμίλη μαστὶς ἢ
φεισώεργον.

§. ζ. Πηλείς δὲ μετὰ ταῦ-
τα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέβησεν Ἰωλκόν· καὶ
Ἀστυδάμειαν πλὴν Ἀκάστου
γυναικα φονδαί· καὶ διε-
λθὼν μίλην, διήγαγε δὲ αὐτῆς
τὴν στρατὸν εἰς πλὴν πόλιν.

§. η. Ὡς δὲ ἔρυστο ἐν-
 ραετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλ-
 χαρτ' ἀέροντος ὃ δυνά-
 σαι χεῖς αὐτῷ Τροίαν
 αἰρεθῆναι, Θέτις φρεσὶ-
 δῆα ὅπ' αὖτε φραδόμε-
 νον αὐτὸν ἀπλῆσαι, κρύ-
 ψασα ἰδὲ π' γυναικείᾳ,
 αἷς παρδόνον παρέδωτο. κα-
 κῇ τρεφόμεν' ἣ Λυ-
 κομέδου θυγατρὶ Δηιδά-
 μειᾳ μίγνυται· καὶ γινε-
 ται πᾶς Πυρρ' αὐτῇ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμ' ἄ-
 νδρι. Οδυσσεύς δὲ μνη-
 ρύειντα παρὰ Λυκομέ-
 δου ζῆσθ' Ἀχιλλεῖα, σάλ-
 πιγγι χηπέμην' εὖρε·
 καὶ πύπον τὸν ὄρον
 εἰς Τροίαν ἦλθε. σωή-
 πετο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὃ
 Ἀμύντορ'. οὗτος ὑπὸ τῇ
 πατρὶς ἐνφλωδῇ κατε-
 ψάσμενης φρεσὶ Κλυ-
 πίας τ' τοῦ πατρὸς παλλα-
 κίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 πρὸς Χείρωνα κομίσας,
 ὑπ' ἐκείνου διατρώδει-
 τα καὶ ὄφης, βασιλείᾳ
 κατίσκησεν Δολόπων. σωεί-
 πετο δὲ καὶ Πάτροκλ' ὃ
 Μενoitῆς καὶ Σιδονέλης τ'
 στήναι. Ἰνsuper Achilli

§. 8. Ubi demum nonum
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set: muliebri ipsum veste
 contextum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit: ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 hunc itaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phœ-
 nix Amyntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso insimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœtij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

CAP. XIII.

PORRÒ Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videtur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Ακαστου, ἡ Περειάπιδος τῆς Φέρητος, ἡ, καὶ δὲ φησὶ οἱ φιλοκράτης, Πολυμήλεως Πηλέως. ὅπως ἐν Οὔπουν (τ' Λοκρίδος) διενεχθῆις ἐν παυδιᾷ περὶ ἀγαγάλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπῆκτισεν. καὶ φησὶ μὲν τὸ παρὸς, καὶ Πηλεὺς κατὰ καιρὸν, καὶ Ἀχιλλεύς ἐστὶν ἀμείνων γένεταί.

Κ Ε Φ. ιγ.

ΚΕΚΡΟΣ αὐτόχθων συμφοῦς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηναίης ἐβασίλευσε παλαιότες καὶ πάλιν ἡμῶν παλαιότερον λεγόμενῳ Ἀκτῷ, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ἀνόνμασεν. ὅτι τότε φασὶν ἑδῶξεν τοῖς θεοῖς πόλιν καταλαβεῖν, ἐν αἷς ἑμῶν ἔχον πρὸς ἰδίαν ἔκδοσιν. ἦσαν οὖν παλαιότες Ποσειδῶν ὅτι πάλιν Ἀθηναίῳ, καὶ παλαιότες τῇ περὶ αὐτὴν κατὰ μέσῳ, πάλιν ἀκρόπολιν, ἀνέστην δόξαν, καὶ τοῦ Ερεχθίδου καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦσαν Ἀθῆναι καὶ ποιεῖσθαι τὴν τῆς καταλή-

†ως Κέκροπα μάρτυρα ,
 ἐρύτδουσιν ἐλαίαν· ἢ νυῦ ἐν
 τῷ Πανδρῳσίῳ δίκυνται.
 ἡγομένης δὲ εἰδῆς , ἀμ-
 φοῖν περὶ τῆς χώρας Ἀθη-
 ναῶν καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριταὶ ἔδου-
 καν, ἔχ' , ὡς εἰπὲν π-
 νὲς , Κέκροπα καὶ Κρα-
 νάον, ἔδδ' Εὐελθέα· διὰ
 δὲ τοὺς δώδεκα· καὶ τέ-
 των διχοζόντων ἡ χώρα τῆς
 Ἀθηνᾶς ἐκείδῃ, Κέκροπος
 μαρτυρήσαντο , ὅτι περὶ-
 τον τῷ ἐλαίαν ἐρύτδου-
 σιν· Ἀθηνᾶ μὲν οὐκ ἄφ'
 ἑαυτῆς τῷ πάλιν ἐκάλει-
 σιν Ἀθηνᾶς. Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θειά-
 σιον [πεδίον] ἐπιχάλυ-
 ψε, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ὕραλον
 ἐποίησιν.

§. 2. Κέκροψ δὲ γή-
 μας τῷ Ἀχταῖος κόρη Α-
 γραύλον, παῖδας μὲν ἔσ-
 χον Εὐρυσίχθονα, ὃς ἄπιος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Ἀγραύλον, Ἐρσίω, Πά-
 ρορον· Ἀγραύλῃ μὲν οὐκ ἔ-
 Ἀρεῶ Ἀλκίππῃ γένεται.
 ταῦτ' ὅτι βίβλ' ἔσθ' Ἀλκίρ-

Cecrope occupationis suæ te-
 ste, oleam è terra produxit,
 quæ nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione, ac lite de urbe, Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non, ut quidam memorant,
 Cecropem, Cranaumque, nec
 Erichtheum, sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam, Cecropis
 testimonio, productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus, Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Actæi filiam in con-
 jugium duxit, ex eaque ma-
 rem quidem suscepit, Erysich-
 thonem, qui sine maribus li-
 beris è vita decessit : filias
 verò, Agraulon, Hersen &
 Pandrosion. At ex Agraulo,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cædis reum agit. Is duodecim deorum sententiâ judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes & Mercurij filius, quem cum Aurora suprâ modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibique illius concubitu gravida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Hujus autem fuit Astynous, ex quo Sandochus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductâque in matrimonium* Thanace Megessari filiâ, Cinyram Assyriorum Regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset, cum populo, Paphum condidit, ductâque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filiâ, Oxyporum & Adonin genuit: necnon filias Orsedicen, Laogorénque & Bræsiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permistæ viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

ῥόδιον ὁ Ποσειδώνος καὶ
νύμφης Εὐρύτης, καὶ Ἀ-
ρεως φονεῖσθαι κρίνεται.
Ποσειδών δὲ ἐν Ἀρείῳ πύ-
γμα κρίνεται, διὰ τὸν ἄνθρωπον ὅστις
ἀνὰ τὴν Διὸν Ἀρην, καὶ ἄπο-
λύεται.

§. 3. Εἰς τὴν δὲ καὶ Εἰς τοὺς
Κίφραλον, οὗ ἐξελθὼν
Ἡὼς ἤρασε καὶ μνηστεύ-
σθαι Συρίαν, παῖδα ἐξήγαγε
Τιθωνόν. ὃς παῖς ἐγένετο
Φαίδων τῆς τοῦ Ἀσάνου
ἡ δὲ Σάνδοχος, ὅς ἐστι
Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἔκτισεν Κελένδειν.
καὶ γήμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγασάρῳ [Κινύρῳ] ὅστις
Ἀσυνέων βασιλεὺς ἐγένετο.
Κινύρας ἔτεκε ἐν Κύ-
πῳ ἄνθρωπον οὐκ ὀνόματι
λαὸν ἔκτισεν Πάφον γήμας
δὲ ἐπεὶ Μεθάρμῳ κόρην
Πυγμαλίῳν Κυπρίων
βασιλεὺς, Ὀξύπορον ἐξή-
γαγε καὶ Ἀδωνιν. τοὺς δὲ
τύχῃς θυγατέρας Ὀρσεδί-
κην, Λαογόρην καὶ Βρα-
σίαν αὐτῷ δὲ διὰ μίσην
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συμμιναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μεταλλά-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνις δὲ ἔπ' παῖς
ὦν, Ἀρτίμωδος χόλω, πλη-
γῆς ἐν θήραις ὑπὸ σὺνδρος, ἀπὶ-
θανε. Ἡσίωδός τ' αὐτὸν Φοί-
βικος καὶ Ἀλφεισιβοίας λέγει·
Πανυσσίδης δὲ φησὶ Θόαντος
βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔχον
δυγατρεῖα Σμύρναν. αὐτὴν καὶ
μυῖον Ἀφροδίτης, ἐν γὰρ αὐ-
τῷ ἐπίμας, ἔχει ὅτε πατρὸς
ἐρωτᾷ καὶ σωτηρίαν λαβῆσαι
τὴν τροφὴν ἀποσποῦναι τῆς πα-
τρὸς φύκας διδοῦναι σωδὸν ἀ-
νῆ. ὃ δὲ, ὡς καὶ διέτο, σπασά-
μενος ἔϊφθ', ἐδίωκεν αὐ-
τὸν καὶ δὲ, παρεχόμενος ταλαμ-
βανόμην, διότι ἔσχετο ἀ-
φ' αὐτῆς ἡμέρας. διότι τ' ἑστοι-
κίερατες, αὐτὸν οἷς δύν-
θρον μεταλλάξαν, ὃς καλοῦσι
σμύρνας· διὰ μάλιστα δὲ
ἐστρεφον ῥέοντα, τὴν δὲ ῥοῦν
ἤνυσθ', ἡμνηθῆναι τὴν λεγό-
μενον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
διὰ χέλλοδ' ἐπ' νήπιον κρύφα
θεῶν εἰς λάρνακα κρύψασα,
Περσεφόνη παείσαστο. ὁμοίην
τ' ὡς ἐθεάσαστο, ἐκ ἀποδί-
δου κείσεως τ' ὅτι Διὸς ἡμο-
μύνης, οἷς [ῥοῖς] μοίρας διη-
ρέθη ὃ ἐστὶν αὐτὸς καὶ μίαν ἔ-
παρ' ἐαυτῇ μίαν τ' Ἀδωνιν·
μίαν δὲ τὴν Περσεφόνην

§. 4. Adonis autem puer ad-
huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
natione ab apro percussus in-
terit. Hunc Hesiodus Phœ-
nicis & Alphesibœæ filium
fuisse ait. Panyasis verò, de
Thoante Assyriorum Rege,
qui Myrrham filiam habuit,
natum refert. Hæc Myrrha
per iram Veneris, quod eam
nihil faceret, patris amore
corripitur: atque usâ nutricis
operâ, cum inscio patre no-
ctes duodecim concubuit. Is,
ubi rem sensit, stricto in filiam
ense, impetum facit: quæ, cum
jam comprehenderetur, deos
rogat, ut nusquam appareat.
Tum dii illam miserati, in ar-
borem sui nominis commuta-
runt: ac decimo post mense,
rescissâ arbore, Adonin ex ea
filium fuisse ferunt. Quem
Venus formæ ergo infantem
adhuc clam diis in arca occul-
tatum, ante Proserpinam con-
stituit: quem simul ac illum
conspexit, se reddituram ne-
gavit. Delato ad Jovem judi-
cio, tres in partes annum par-
titus est, ut unam apud seip-
sum, alteram cum Proserpi-
na, tertiam demum cum Ve-
nere Adonis permaneret, im-
peravit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exuit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Menetis filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Atthidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum, tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Craneæ Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

προσέταξε. τὴν δὲ ἐπέειπε Ἄρεος θυγάτηρ. ὁ δὲ Ἀδωνίς τῇ τῇ προσένηκε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὅτερον δὲ θηρῶν Ἀδωνίς ὑπὸ σὺν πολλῇ γαίᾳ ἀπὸ θανάτου.

§. 5. Κέκροπος δὲ ὑποδανόντῳ, Κράναῳ * αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Διὶ καλῶντῳ λέγεται κατακλυσθὲν γένεσθαι. ἔσθ' γήμας ἐν Λακεδαιμόνῳ Πεδιάδα τὴν Μιλήντῳ ἐγγύς Κρανῶν, καὶ Κρανᾶχμων, καὶ Ἀτθίδα. ἥς ἀπαθανέσθης ἐπὶ παλαιῇ, καὶ ἦσαν Κράναῳ Ἀτθίδα προσηγένεσθαι. Κρανᾶν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι μὲν Διὶ καλῶντος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονον λέγουσι. βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Εἰρηχθόνιῳ ἐκβάλλει. τῶτον οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς Κρανᾶς θυγατρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, ὅπως Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασκευάσασθαι θέλουσα. ὃ δὲ ἐργαταλελημένος ὑπὸ Ἀρεομένης, εἰς

ἐπιθυμίαν δ' ἔλκετο τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ, ἐφοβηθεὶς ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ ἀνιάκῃ, ὡς δὲ γὰρ χυλὸς, ἐπιερθεῖτο σωελαθεῖν· ἡ δ' ὡς σῶφρον καὶ παρθένος ἦεν, καὶ ἠρέχετο· ὁ δὲ ἀπαπειρήμενος εἰς τὸ οὐρανὸν ἦν· ἐκείνη δὲ μυσσάμενος, εἰς αὐτὴν ἔρριψε τὸ σπέρμα· εἰς γὰρ τὸν γόνον εἰς γὰρ ἔρριψεν. φθγγήσας δὲ αὐτῆς, καὶ τὸν γόνον εἰς γὰρ πύθης, Εὐχρόνιος γίγεται· τῷ τῶν Ἀθηνᾶς κρύφα δὲ αἰώνων διῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον δὲ λεύσσει ποιεῖσαι· καὶ καταδύσει αὐτὴν εἰς κύβην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπι παρκατέδωκε, ἀπὸ ποδῶν αὐτῆς κύβην ἀνοίγειν. αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὡς περὶ γυναικῶν, καὶ διῶνται τὰ βρέφει παρεσχευμένον δράκοντα· καὶ ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεφθάρησαν τὰ δράκοντα· ὡς δὲ ἔνιοι, δὲ ὀργὴν Ἀθηνᾶς, ἐμμανεῖς θυμολογεῖν, καὶ τὴν τὴν ἀκροπόλεως αὐτῆς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῇ πύθῃ μένει παρθεὶς Εὐχρόνιος· ὡς αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ-

constuprandæ desiderium incessit : eamque attrectare aggredditur. Hæc verò fugit : utque proximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam iniire conabatur. Ea verò, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demùm tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea verò ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clàm diis aliis, dum immortallem facere studet, educavit : positumque in cista Pandroso, Cecropis filiam commendavit : interdicitque ne cistam retergeret. At Pandrosi sorores, quòd curiosæ admodum forent, cistam aperiunt. advolutumque sæculis puerum draconem spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis irâ, furore percitæ, de summa sese arce præcípites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regnatus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathæorum celebritatem instituit: Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiûsque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largiis poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verum postridie, recognitâ, ipsum sepeleverunt. Erigonæ verò filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mærx nomen fuit, Icarium confectari solita, ca-

καλὸν Ἀμφικτῶνα, ἐλασί-
λασον Ἀθῶαν. καὶ τὸ ἐν
ἄκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνῶν
ἰδρύσατο, καὶ τῆς Πα-
ναθηναίων τιμῆς ἱερτικῶς σω-
εστήσατο· καὶ Πασιδέα Νήϊ-
δα νύμφην ἔγημεν. ἐξ ἧς
παῖς Πανδίων ἐγενήθη.

§. 7. Εἰρχθόνιν δὲ παρὰ
νότῃ καὶ ταφῇ ἐν τῇ
αἰ, τῇ τιμῇ τῆς Ἀθῶαν,
Πανδίων ἐλασίλασον· ἐφ' ᾧ
Δημῶτερ καὶ Διόνυσος εἰς
τὴν Ἀθηναίαν ἦλθον. ἀλλὰ
Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν
Ελεῦσινά τε ἐπέδραστο· Διόν-
υσος δὲ Ἰκαρίῳ καὶ λαμ-
βάει παρ' αὐτοῦ κληῖμα ἀμ-
πίλου. καὶ τὰ θεὸς τὴν οἶνο-
ποιίαν μαρτυρῶν· καὶ τὰς
τῆς θεοῦ δωρήσασθαι θέλων
χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖ-
ται πρὸς πνεύματα ποιμένας, οἱ
γαστήρῳ τοῦ ποτῆ, καὶ χυ-
εῖς ὕδατος ἀφειδῶς δι' ἡδονῆς
ἐκλύζαντες, παρ-
μάχθαι νομίζοντες, ἀπέκ-
τειναν αὐτόν. μεθ' ἡμέραν δὲ
νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν.
Χείρῳ δὲ τῇ θυγατρὶ τῆς πα-
τρός μαρτυρῶν, κύων σω-
ῆθης, ὄνομα Μαίρα, ἡ τῇ

ἰκεῖν σωείπτο, ἃ νεκρὸν
 ἐμύοντο. καὶ καίνη καποδυ-
 ρμένη ἃ πατέρα, ἑαυτὴν
 αἰρήσας. Πανδίων δὲ γή-
 μας Ζελήπῳ τῆς μητρὸς
 τῷ ἀδελφῷ, θυγατέρα μὲν
 ἐτίκτωσι Πρύκῳ καὶ Φιλο-
 μύλῳ· παῖδας δὲ διδύμους
 Ερεχθέα καὶ Βούτιν. πολέμῳ
 δὲ ἐξαμαρτάνθη· πρὸς Λαβ-
 δακὸν πρὶν γῆς ὄρεον, ἐπεκα-
 λέσατο βοητὸν ἐκ Θράκης
 Τηρέα ἃ Ἀρεῖ· καὶ τὸ πόλε-
 μον σὺν αὐτῷ πατορθεύσας,
 ἔδωκε Τηρεῖ πρὸς γάμον ἃ
 ἑαυτῇ θυγατέρα. Πρύκῳ δὲ
 δὲ ἐκ ταύτης ἡμνήσας παῖδα
 Ἰῆτιν, καὶ Φιλομήλῳ ἐρα-
 στεί, ἔφθειρε καὶ ταῦτῳ, εἰ-
 πὼν τεθναῖν Πρύκῳ, κρύ-
 πτων δὲ τὴν χεῖρα. αὐτὸς δὲ
 γήμῃ Φιλομήλῳ, σωηνυ-
 νάζετο, καὶ ἃ γλάσσαν ἐξέ-
 τειρε αὐτῆς. ἢ δὲ ὑφῆνασε ἐν
 πίπῳ γάμματα, καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύοντο Πρύκῳ καὶ
 ἰδίας συμφορὰς. ἢ δὲ ἀνάζη-
 τήσας ἃ ἀδελφῷ, κτείνειν
 ἃ παῖδα Ἰῆτιν, καὶ πατορθεύ-
 σασα, Τηρεῖ δῆπον ἀγνοῦν-
 τι περὶ θῆσι· καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαπαχέως ἐφυγῇ. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀρπά-
 σας Πύκῳ ἐδίωκεν. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Buténque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit : eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori miseras significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 reptâ securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent, circumseptæ, ἡρόμεται περὶ τὰ ληπτοί, deos rogant in avem mutari. τοῖς εὐχόμενοι ἀπορνεῖται. Tum Procne fit Iuscinia, Philomela verò in hirundinem transformatur. Ad hæc Tereus in upupam commutatur. Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἑπὶ.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ιδ.

INde Pandion, ubi fato concessit, filij divisere inter se patrias facultates, & Erectheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervæ Neptunique Butes Ericthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenæ Cephiso natæ filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorū, & Metionem: fœminas verò Procrin, Creusam, Chthoniam Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in conjugio habuit. Atque Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hæc, sumptâ coronâ aureâ, Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minoen confugit. Hic ejus etiam amore correptus est, ejusque concubitum impetrat. At, si mulier hæc cum

ΠΑΝΔΙΩΝ Θ ΔΕ ΑΠΟΔΑ-
ΝΟΝ Θ, ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ ΤΑ
ΠΑΤΡΩΑ ΕΜΕΙΣΑΝΘ. & Τ ΒΑ-
ΣΙΛΕΙΑΝ ΕΡΕΧΘΕΥΣ ΛΑΜΒΑ-
ΝΕΙ Τ Η ΙΕΡΟΣΟΥΛΩ Τ ΑΔΙΩΑ
& ΤΩ ΠΟΤΗΔΩΝ Θ ΤΩ ΕΙΡΗ-
ΔΟΝΙΩ ΒΥΤΗΣ. ΔΗΜΑΣ ΔΕ Ε-
ΡΕΧΘΕΥΣ ΠΡΑΞΙΘΕΑΝ ΤΩ
ΦΡΕΣΙΜΟΥ, ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΕΑ
ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΟΥ, ΕΧΘΡΑΙΔΑΣ
ΚΑΚΡΩΤΑ, ΠΑΝΔΩΡΩΝ, ΜΗ-
ΤΙΟΝΑ. ΔΥΚΤΗΡΑΣ ΔΕ, ΠΡΟ-
ΚΡΙΝ, ΚΡΕΥΣΑΝ, ΧΘΟΝΙΑΝ,
ΩΡΕΙΘΥΑΝ, Ω ΗΡΠΑΣΕ ΒΟ-
ΡΕΑΣ. ΧΘΟΝΙΑΝ Μ ΟΥΩ ΕΓΗ-
ΜΕ ΒΥΤΗΣ. ΚΡΕΥΣΑΝ ΔΕ ΕΥ-
ΔΟΣ. ΠΡΟΚΡΙΝ ΔΕ ΚΕΦΑ-
ΛΩ Ο ΔΗΙΟΝΕΩΣ. Η ΔΕ,
ΛΑΒΩΝΤΑ ΧΕΥΣΟΥ ΤΕΡΑΝΟΝ,
ΠΤΕΛΕΩΝΤΙ ΣΩΜΕΥΝΑΖΕΤΑΙ.
ΚΑΙ ΦΩΡΑΔΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΚΕ-
ΦΑΛΟΥ, ΠΡΟΣ ΜΙΝΩΑ ΦΑ-
ΓΗ. Ο ΔΕ ΑΥΤΗΣ ΕΡΩ, ΚΑΙ
ΠΙΣΘΕΙ ΣΩΜΕΛΔΕΙΝ. ΕΙ ΔΕ
ΣΩΜΕΛΔΟΥ ΖΩΗ ΜΙΝΩΙ.

ἀδύατον ὡς αὐτὸν σὺνδῆ-
ναι. Πασφάη γδ , ἐπειδὴ
πολλὰς Μίνως σιωπηνά-
ζετο γυναιξίν , ἐφαρμάκευ-
σιν αὐτὸν καὶ ὅποτε ἄλ-
λη σιωπηνάζετο , εἰς τὰ
ἄνδρα ἐφίει θεία· καὶ ὅ-
πως ἀπώλλωτο. ἔχρησ-
εν (Κεφάλῳ) αὐτὴ κυῖα
πυχὴν , ἀκόντιον (π)
ἰδυόλον· ὅτι τέτοις Πέρ-
χεις ἰδοῖσα τὸν ἄνδρα ,
τὴν Κίρκην πειρῆσαν ,
πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι ,
καὶ σιωπηνάζετο. δέον-
τα δὲ αὐτὴς τὴν Μίνως
γυναικα , ἣσαν εἰς Ἀθή-
νας καὶ διαλλαγεῖσα Κε-
φάλῳ , μετὰ τέτου πε-
ραίνεται εἰς θήραν· ὡς
γὰρ θηροπικῆ. διώκου-
σαν γὰρ αὐτὴν ἐν τῇ λοχ-
μῇ ἀγροήσας , Κεφάλῳ
ἀκοντίζει , καὶ πυχὴν ἀπο-
κτείνει Πέρχειν. καὶ κει-
δίς ἐν Ἀρεοπαγῷ , θυ-
γεῖν αἰδίων καταδικάζε-
ται.

tiens, jaculum inevitabile misit, eoque percussam uxo-
rem Procrin interfecit. Quocircà Cephalus ab Areo-
pagi iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Minoe concubuisse, nullā
potuisset ratione servari: nam
Pasiphaë, quod cum multis
mulieribus Minoen rem ha-
bere non ignorabat, eum ve-
nificiis infecit, ut quoties se-
cum alia cubaret, in illius ar-
tus viperæ irruerent imma-
nes: eumque in modum pelli-
ces Pasiphaë disperdebat.
* Cephalus igitur, perniciissi-
mum habebat canem (cui
Laelapi nomen fuit, & quem
nulla fera poterat evitare.)
Jaculum ad hæc, cujus ictus
neminem unquam fefellit. In-
ter hæc Procris conspicata vi-
rum, Circæam fumens radi-
cem, ne quid sibi obesser,
concumbit. At verita rursus
Minois conjugem, Athenas
proficiscitur: & in Cephalo
gratiam rediit, & cum eo ad
venandum concedit: quippe
quæ venandi studio mirificè
oblectatur. Hæc occultè vi-
rum infecuta, inter fruteta la-
titabat, ejusque motu permo-
veri virgultam maritus sen-

§. β. Ωρεοπαγὸν δὲ π-

§. 2. Interea verò Orithyiam

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionen: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sive, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem insimulat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare dejecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthesicymæ filix suæ alendum

ἔφθασαν δὴ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ, ἀπ' αὐτὰς Βορέας συνῆλθε. ἡ δὲ φυνᾶ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [χ]· χιόνιν· υἱὲς δὲ Ζήτην καὶ Κάλειν ἀλigerοὺς. οἱ πλείοντες σὺν Ἰάσσῳ, καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῆς διώκοντες, ἀπὸ θαλάσσης ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τένου ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἔγχευε Φινίδης· ὃ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ἔχον δὲ τέκνους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμησεν Πύρρος Λαρδάνας. καὶ καί τιν' ἦν πατρὸς αὐτῆς Φινίδης φθορὰν κατεφείδετο. καὶ πειύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὧσα πλείοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέαδαις κολάζονται αὐτόν.

§. δ. Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὶ Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γήνηται κατεφανές, εἰς τὸ βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δ' αὖτε λήβωσεν, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζων· καὶ δίδωσι Βενθισι-

κώμη τρέφειν αὐτὴν θυγατρὶ
καὶ Ἀμφιτρίτῃ. ὣς δὲ ἐπι-
λειώθη, * εἴδον ὁ Βενθesci-
κύμης ἀνὴρ, πῶς ἔπειρα αὐ-
τῇ ἥβῃ θυγατέραν δίδωσιν. ὁ
δὲ καὶ ἢ ἀδελφὸν τῆς γα-
μυθείσης ἐπιχείρησε βιάζε-
σθαι. καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευ-
θεὶς· μὲν Ἰσμάρου ἢ πατρὸς,
πρὸς Τεγυρίου ἥκει, Θρακῶν
βασιλέα· ὃς αὐτῇ πρὸς πατρί-
δῃ θυγατέρα συνώκησε. ὁπ-
ταλέων δὲ ὕστερον Τεγυ-
ρίῳ κατὰφανὲς γίνεται· καὶ
πρὸς Ἐλευσινίοις φάσκει· καὶ
φιλίαν ποιῶν πρὸς αὐτοῦς.
αὐτὸς δὲ Ἰσμάρου πλευτή-
σαντα, μεταπημυθεὶς ὑπὸ
Τεγυρίου φεγγίνεται, καὶ
ἢ πρὸς τῷ τε μύχῳ διαλυ-
σάμεντα, ἢ βασιλείαν παρέ-
λαβε. καὶ πολέμῳ ἐνσάντα
πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἐλευσι-
νίους, ἠπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευ-
σινίων, μὲν πολλῆς σωμαμάχῃ
Θρακῶν δυνάμεως. Ερεχθεὶς
ἢ ὑπὸ Ἀθηναίων νίκης χρο-
μαίνῳ, ὃ χροσεν ὁ Θεὸς κα-
τορθώσθην ἢ πόλιν, ἐὰν μίαν
ἥβῃ θυγατέραν θοάξῃ. καὶ
σφαζάντα αὐτὴν ἢ ἰεωτά-
τῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς
κατὰσφαζαν. ἐπιπύμπτο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ.
Qui, cū matris integræ fuit,
intus Benthescyimes conjux,
huic alteram filiarum uxorem
dedit. Hic autem uxoris quo-
que suæ sorori vim inferre ag-
greditur. Quamobrem exilio
multatus, cum Ismaro filio
ad Tegyrium Thraciæ regem
confugit: qui filiam ipsius fi-
lio conjugavit. Deinde verò
insidias Tegyrio quoque
comparasse detectus, ad Eleu-
sinios aufugit, eorūque a-
micitiā sibi conciliavit. Rur-
sus autem, Ismaro filio de-
functo, à Tegyrio revocatus
in Thraciam redit, ac solutā
inter eos discordiā, regnum
accepit. Mox conflato inter
Athenienses & Eleusinos
bello, adscitus ab Eleusiniis,
magno cum Thracum exerci-
tu opem laturus advenit. At
Erechtheo de Atheniensium
victoria sciscitanti, deus rem
bellicam præclarè gesturum
cecinit, si filiarum unam ju-
gulasset. Qui cū natu mini-
mam immolasset, & reliquæ
tum omnes sese jugularunt.
Siquidem, ut quidam testari
sunt, de se vicissim occidendis
ὥς ἔφασαν πνεῖς, σωωμοσίαν
conspirant.

conspirarant. Commisâ verò post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cum Pylas Bianthem patruum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem supposititium fuisse.

§. 6. Demùm post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλας συναπολλίδαι. γερμίνης δὲ μὲν σφαγῶν τὸ μέγας, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν Εὐμολπον.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ καὶ τὸ Ερεχθεῖα, καὶ τὸ οἰκίαν αὐτῆς καταλύσας, Κέκροψ ὁ πρεσβυτάτος τῶν Ερεχθεῶν παῖδαν, Ἐκαπλευστὴν ὅς γῆρας Μητιάδουσαν τὴν Εὐपालικὴν παῖδα ἐπίκωσεν Πανδίονα. ὅτε μὲν Κέκροπος βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητιῶντος υἱῶν κτησίαν ἐξεβλήθη. καὶ ᾠδὴν γυρόμενος εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλαν, τὸν ἐκείνου θυγατέρα Περίαν γαμήσας. αὐτὸς καὶ τὴν Πέλειον βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς κηδεύεσθαι. κτείναντος δὲ Πύλας τὸν πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παρμυρόμενος, κτίσας πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάρῃς ὄντι, παῖδες ἐγρόοντο, Αἰγέας, Πάλλας, Νῆσος, Λύκος. ἑνίοι δὲ Αἰγέα Σκυρίῳ ἀγροισιν ὑποβλήθηναί τε δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ Πανδίωνος τελευτῶν, οἱ παῖδες,

αὐτῷ στρατῷσαντες ἐπ' Ἀθή-
νας, ἐξέβαλον τὴς Μηπο-
ρίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετρα-
χῶ διήλον· εἶχε δὲ τὸ παῶ
κράτ' Ἀργεῖ· γαμῶ δὲ
πρῶτον μὲν Μύτταν τὴν
Οπλήτ'· διυτίξαν δὲ
Χαλμιόπην τὴν Ρηξήνο-
ρος· ὡς δὲ ἐκείνην παῖς
αὐτῆς, διδοικὼς τὴς ἀδελ-
φοῖς, εἰς Πυθίαν ἦλθεν,
καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαρ-
τύρετο· ὃ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
σεν αὐτῇ·

Ἀσπὶ τὸν περὶ χροῖτα πο-
δάρκον, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσῃς πρὶν εἰς ἄχρον
Ἀθωαίων ἀφίκηαι.

§. 7. Ἀπερῶν [δὲ] τὸν
χρησμένον, αὐτῇ πάλιν εἰς
Ἀθώας· καὶ Τροίαν διο-
δύων, ἐπὶ ξενίᾳ Πίλθῃ
πρὸ Πέλοπος· ὃς δ' ὁ χρησμένον
φωεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ
δυρατρί συγκατέκλινεν Αἴ-
δρα· τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
Προσπιδὼν ἐπαλάσσειν αὐ-
τῇ· Ἀργεῖ δὲ ἐντελέμε-
ν' Αἶδρα, ἐκ' ἄρρενα
ῥηνήσῃ, γένειον, καὶ πρὸ
ἑσπ' μὴ λείπῃ· ἀπὸ λειπὲ δὲ
ἑσπ' πνιπύτρα μάχαιραν,
καὶ πύδρα, εἰπὼν, ὅτι

in Athenas exercitu, Metio-
nidas ejecerunt, ac regnum in
partes quatuor distribuerunt:
sed penes Ægeum summa im-
perij fuit. Hic primam uxo-
rem Metam Opletis filiam,
alteram verò Chalciopen
Rhexenore natam duxit. At,
ubi nullâ se prole augeri vi-
det, fratrum metu ad Pythiam
adit, deque filiorum proge-
nie responsum dari sibi postu-
lavit, cui deus ita vaticina-
tus est,

*Μαῖτε novâ virtute, pedem,
qui prominet utri,*

*Ne prius exolveras, quam
scandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
hoc sibi vellet oraculum, A-
thenas iterum accedit, ac per
Træzenem iter faciens, à Pit-
theo Pelopis filio hospitio re-
cipitur. Qui, quoniam ora-
culum intellexerat, Ægeo vi-
no inadenti filiam Æthram
comprimendam summisit.
Huic nocte eadem se Neptu-
nus conjunxit. Ægeus interea
Æthræ præcepit, ut, si ex ea
masculus nasceretur, educa-
ret: néve, cujus ille filius esset,
indicaret: ensen & calceos
sub saxo abditos reliquit: hæc

locutus, cum per ætatem pueri
 faxum subvolvere queat, ea
 tolleret, eumque clam cum
 hisce omnibus ad se rebus
 emitteret. Ipse interim Athe-
 nas contendit: necnon Pana-
 thenæorum certamen aggre-
 ditur celebrare, in quibus Mi-
 nois filius Androgeus omni-
 bus victoriâ præstitit. Hunc
 Jupiter in Marathonium tau-
 rum misit, à quo fuit interfe-
 ctus. Non desunt qui illum
 Athenas ad Laij certamen
 euntem, ab athleticis ob in-
 vidiam dolo necatum fuisse pro-
 dant. Minos, auditâ filij mor-
 te, quo tempore in Paro Gra-
 tiis sacra faciebat, sublatam è
 capite coronam abjecit, ac
 tibiâ abstinuit, & sacrificium
 nihilo tamen seciùs absolvit:
 Hinc & in hodiernam usque
 tempestatem sine tibiis & co-
 ronis in Paro Gratiis immo-
 lant.

6. 8. Nec longo pòst tem-
 pore in mari præpotens com-
 paratâ classè Athenas oppu-
 gnavit. Megara item, Niso
 Pandionis filio regnante, sub-
 vertit. Ad hæc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex
 Onchesto Niso opitulaturus

ὁ πῆς δυνάμει πλὴν πῆ-
 σαν ὑποκυλίσας ἀελέ-
 σαι ταῦτα, τότε μετ' αὐ-
 τοῦ αὐτὸν ὑποπύμπιν. αὐ-
 τὸς δὲ ἦσαν εἰς Ἀθήνας.
 καὶ τὸν τοῦ Παναθηναίων
 ἀγῶνα ἐπιτίλει. ἐν ᾧ ὁ
 Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεως,
 ἐρίκησεν πάντας. οὗτον ὁ
 Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον
 ἐπιμύεταῦρον· ὅς ἔστι διε-
 ῤῃρη. ἐνίοι δὲ αὐτὸν λέ-
 γουσι πορδόμενον εἰς Ἀθή-
 νας ὅτι τὸν Λαίη ἀγῶνα
 πρὸς τοῦ ἀγωνιστῶν ἐνερδύ-
 δέντα διὰ φόνον ὑπολέδει.
 Μίνως δὲ ἐπυλδόντῃ αὐ-
 τοῦ δανάτου δύναν ἐν Παρώ
 τῆς Χάρισι, τὸν μὲν σέφα-
 ρον ἀπὸ τῆ κεφαλῆς ἐρρίψαι.
 καὶ τὸν αὐλὸν κατίχε, καὶ τὸ
 θυσιᾶν ἐδίη ἡπὶον ἐπιτίλει-
 σιν. ὅθεν ἐπὶ καὶ διδερὺ χα-
 εῖς αὐλῶν καὶ σφραίων ἐν
 Παρώ θύουσιν τῆς Χάρισι.

§. 8. Μετ' ἑ πολὺ δὲ
 δπλασοκρατοῦ, ἐπυλ-
 μισεν εἰλῶ καὶ Ἀθήνας,
 καὶ Μέγαρον εἰλε, Νίσου
 βασιλεύοντῃ τῷ Παν-
 διοντῃ καὶ Μεγαρέα τὸν
 Ἰππομένους ἐξ Ὀγχέστου
 Νίσου βοηθὸν ἐλδόντα ἀ-

πικρίναι. ἀπὸ δὲ καὶ
 Νίσιος διὰ θυγατρὸς προ-
 δοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορ-
 φυρέας ἐν μίση τῇ καρ-
 λῇ τεύχεα, ταύτης ἀφαιρε-
 θείσης τελευτῇ, ἣ δὲ θυγά-
 τρις αὐτοῦ Σκύλλα ἐξαδελ-
 φὴ Μίνω· ἐξ ἧς ἔτ' τεύχεα.
 μόνος δὲ Μεγάροιο κρατῆ-
 σας, καὶ τὴν κόρην τῆς
 ἀρύμνης ἧς ποδῶν ἐκδή-
 σαι, ὑποδρύχον ἐποίησε.
 χρονοζομένη δὲ τῇ πολέ-
 μου μὴ διαμάχῃ· ἐλεῖν
 Ἀθήνας, εἵχεται Διὶ παρ'
 Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας.
 ἡρομένη δὲ τῇ πόλει λοι-
 μὸς τε καὶ λιμὸς, τὸ μὲν
 πρῶτον κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν καὶ Ὑάκιν-
 δου κόρας, Ἀνθεΐδα, Λι-
 γληΐδα, * Ἠνθεΐδα, Λυ-
 ποΐαν, ὅτι τὸν Γεραΐδου
 τῷ Κύκλωπος τάφον κατέ-
 σφαξαν. τούτων δὲ ὁ παῖς,
 Ὑάκινθος ἐλθὼν ἐκ Πάρι-
 σιμον· Ἀθήνας κατ' αὐ-
 αῖς δὲ ἐλθὼν ὄφελ· ὡς τῷ-
 το, ἐχρᾶντο καὶ ἀπώλα-
 γῆς· ὁ δὲ θεὸς ἀπῆκεν αὐ-
 τοῖς Μίνωι δίδοναι δίκας
 αἷ' αὐτὸς αἰεῖται. πύ-
 λαντες οὖν πρὸς Μίνωα,

advenerat, interemit : & is-
 demum per filiae proditionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagrarer,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, e me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille interi-
 rit. Minos itaque Megaris
 potitus, virginem vincitam
 pedibus, e puppe in mare de-
 jectam summersit. Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere minimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasisset,
 primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopi-
 s tumulum jugularunt : harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se veller, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis, permiserunt, ut ab eis, quas pœnas vellet, peteret: tum Minos iis, ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & ætate parium puellarum, sine armis Minotauro devoranda mitterent, imperavit. Is taurus labyrintho conclusus coerceretur, unde ingressus quispiam haud faciliè exire poterat, quòd multiplici viarum ambage non agnatum exitum excludebat. Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis & Alcippæ filius fuit, exædificavit. Hic item architectus omnium præstantissimus, & primus, statuarum fuit inventor.

§. 9. Hic etiam Athenis post dejectum ex arce Talum Perdicis sororis filium, ejus discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse comperit, reus in Areogago peractus ad Minoen confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corri-

ἐπέπειπον αὐτῶν δίχας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς ι. δ', κοῦρας ἐπὶ αὐτῶν κῶρας τὰς ἴσας, χρῆς ὀπλων πῆμπην τῷ Μινωταύρῳ βορᾷ. ὡς δὲ ἔτθ' ἐν Λαβυρίνθῳ καθεστῆναι. ἐν ᾧ τὸν εἰσιλθόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξίεναι. πολυπλόκοις γὰρ κερμαῖς ἢ ἀγροκμήνῳ ἔξοδον ἀπέκλειε. καταπλάσσει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου, παῖδός τ' ἦν Μητίωνος καὶ Ἀλκίππου. ἔτος ὡς ἀρχέκτων ἄριστος, καὶ περὶ τὸ ἀγαλμάτων εὐρετής.

§ 9. Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγε, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ μαθητῶν ὄντα. δέισε μὲν διὰ τὴν ἐνφυΐαν αὐτὸν ἡσυχάζοντα, σιγήν γὰρ ὄφθαλμοῦ εὐρὺν, ξύλον λεπτὸν ἔκασσε. φωρεθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς, πρὸς Μίνωα ἔφυγε καὶ κατὰ Παπφῆν ἐρεδίσσας τῷ Ποσειδῶνι ταύρου, συνήρπασε τεχνησά-

μῦϑοι ξυλίνῳ βῶν· καὶ τὸν Λαβύρινθον κατασκευάσιν, εἰς ὃν καὶ ἑπτὰ Ἀθηνῶναι κούρις ἐπῆλθον, καὶ κόρας τὰς ἴσας, τὰς Μινώτας βορὰν ἐπιμπν.

puit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. X V.

Θ Ησας δὲ θνητοῦ ἐξ Αἰδράς Αἰγείπαις, ὡς ἐθνηθήνη τέλει, ἀποσάμῳ τὴν πύξαν, τὰ πύλλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται. καὶ πρὸς ἡπίστατος εἰς τὰς Ἀθῶνας φερευμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν περὶ ῥῶν τῆς ὁδοῦ, ἡμέρας. περὶ μὲν γὰρ Περύφῃ τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύνης ὡς ἐφόρει, Κερυνήτης ἐπαλαίειτο, ἔκτεινε ἐν Ἐπιδάυρῳ· πύξας δὲ ἀδινεῖς ἔχον ἑπτὰ, ἐφόρει κορυνὴν σιδερεῖαν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε· τῷ τὴν ἀσπελόμορος Θησας ἐφόρει.

§. β. Δεύπερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμενον καὶ Συλίας τῆς Κορίνθου. ἑπτὰ Πιτυοκάμπτῃς ἐπαλαίειτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων Ἰσθμὸν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, jam grandis factus, petram summotâ, calceos atque enses aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam jam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticliæ filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferream clavâ munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Polypermonis filium, & Syleæ Corinthi filiam, occidit. Huic Pityocampes, à curvandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quòd eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in se redeun-
tium impetu sublatis penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

χρὲς τὸς παριόντας πῶς
χρησίσοντας ἀέχουσι· οἱ δὲ,
διὰ τὴν ἀδύναμιν ἐκ ἑδύ-
σαντο χρησίστην. καὶ ὑπὸ τῆς
δύναμιν ἀεὶ ῥιπτοῦ μέγας,
πρωτόθεν ἀπώλωτο. τὴν
τῶν τῶν ὁπῶν Θησέως Σί-
νιν ἀπέκτεινεν.

Multa desunt.

Λείπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

A

Bas Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79. Abderus Erimi filius, 109. — genere Locrus, ab Opunte. Hercules a-

masius ab equis Diomedei interemptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Abstyrides insula, 60. per Colchos habitata. 61.

Abstyrus frater Medee. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugulatur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia, 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 276. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide Acanthyllis. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acarnan, Alemezonis filiorum unus. 186.

Acarnania. 286.

Acastus, 42. Peliz filius 49.

— Peliam patrem sepelit. 64. Jasonem & Medeam Julio eiecit. ib. fratrem Pelium in Pelio monte

dormientem relinquit, & ense insuper privatur. 217.

Achæus. 24.

Achaia, retrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescens Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8.

315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5. 390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achæo nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Acrisius Proetum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo aeneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri jubet. 82.

— filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare dejecit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat. 83.

A

— Eurydices

- Eurydices maritus, 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis. 387.
 Actæa Nympha, 6. formosa. 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi, 139.
 ————— à Chirone educatus venator evadit, 159.
 ————— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur, 160.
 Actæus, 213, 222.
 Actæoecrotopia dicta, 221.
 Acton, 25.
 Actor, 31, 39.
 Actor pater Menœtii, 49. ipse filius Hippasii, 49.
 ————— Augæ frater, 129.
 Adiante, 76.
 Admetus Pheræis filius, 30.
 Admetus, 46. Pheris regnat, 46.
 ————— Eumeli pater.
 Adonis, Cinyræ & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphib. 224. Thoantis & Myrrhæ, ibid. iracundia Dianæ ab apto percussus moritur, 225. Androgyæus, 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratur, 7.
 Adonis ex arbore myrrhæ, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem, 224.
 Adrastæa Nympha, 3.
 Adrastus, 34. ejus uxor Amphithea Pronai filia, 46.
 ————— Talai filius, 172. Argis regnat, 172.
 ————— in Thebas exercitum ducit, 174.
 ————— equo vincit in certamine Nemeo, 175.
 ————— Athenas proficiscitur, 181.
 ————— ad misericordiæ aram Athenis confugit, 181.
 ————— ab Arione equo vectus in tutum evadit, 180.
 ————— cadaverum tumulandorum posteritatem precatur, 181.
 Adyæ, 75.
 Aello, 6.
 Aellopus, 54.
 Ætæope, 152, 153.
 Ææropus, ex Botre avis, 439.
 Ææthon, 438.
 Ææthlius, 24.
 Ææcus, 49.
 Ææcus Jovis ex Aegina filius, 213.
 Ææcus Endæiden uxorem ducit, ibid.
 Ææcus cum Psamathe coit, ibid.
 Ææcus pietatis servantissimus, 214.
 ————— apud inferos in honore summo est, ibid.
 ————— Claves Plutonis servare creditur, 214.
 Ææa, 60.
 Æbialis, 346.
 Aedon Luscinia, 330.
 Æetes Solis & Perseidis filius, 37.
 ————— Phrixum hospitio excipit, 37. filiam Chalcioygen nuptui dat Phrixo, 37.
 ————— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur, 57. non dat, 57. navem Argo inflammare vult, 58.
 ————— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda desistit, 59.
 Ægeum mare, 196.
 Ægeon, 188.
 Ægeoneus 221.
 Ægeus, 49.
 Ægeus Metam uxorem ducit, 234.
 ————— Pythiam adit, ibid.
 ————— Acthæ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet, 234.
 ————— Athenas contendit, 235.
 ————— Thesei pater, 238.
 Ægialea, Ægialei filia, 35. Adrastii, 35, 46.
 Ægialea Peleponnesus vocata fuit, 67.
 Ægialeus, 35, 46.
 ————— Inachi ex Melissa filius, 67.
 Ægialeæ regioni nomen dedit, 67.
 ————— Adrastii filius, 182.
 Ægineæ sacrificant Dianæ Aphaz, 476.
 Ægisthus, 319.
 Ægithallus.

- Agirhallus, 443.
 Agymius Doricæsum rex, 134.
 — per Lapirhas atris infestatur, 134.
 — obsidione pressus Herculem in societatem & regni partem arcessit, 135.
 Agina Asopi filia, 38.
 — ab Jove rapta, 213. Insula, 63.
 Agius, 74.
 Agle, 117.
 Agleis, 236.
 Agolius, 440.
 Agypan, 20.
 Agyptus Anthei filius, 413.
 Agyptus Beli filius, 72.
 — Beli patris missu Arabiam habitatum vadit, 72. hic Melampodum terram per se devastatam de suo nomine Agyptum vocari voluit. ibid. è pluribus conjugibus mares quinquaginta suscipit. ibid.
 Agyptus, 75.
 — Meropes filius Polyphontem perimit, 146.
 Amon Creontis filius per Sphingem interemptus, 170.
 Amon, 188.
 Aneas, 206.
 Aenerus, 39.
 Enigma Thebanis à Sphinge proponi solitum, 171.
 Enus, 113.
 Eolenses ab Eolo dicti, 24.
 — ex Thessalia per Endymionemeducti, 26.
 Eolia Amythaonis filia, 27.
 Eolis, 269.
 Eolacus, Priami fil., 203.
 — in mergum mutatus quod conjugem nimium fletu, ibid.
 — atrem coniecandi seminum edoctus, 210.
 Eschreis, 138.
 Eson, 31, 42.
 Eion Chrethæi filius, 47.
 Eculapius non filius Lucippi Arfinoes, sed Coronidis Phlegyx filix filius fuisse putatur, 197.
 — Apollinis & Arfinoes filius, 197.
 — Podalirii & Machaonis pater, 202.
 Ethilla, 254.
 Ethiopia, 231.
 Ethiopis, 75.
 Etna Siciliæ mons 21, 393, 457. descriptio ejus, 21. Etnæ ignes, 288.
 Ethra Thefei mater, 238. per Castorem & Pollucem captiva abducitur, 201.
 — per Aegæum compressa, 234.
 Ethus Jovis filius, 255.
 Ethusa filia Neptuni ex Alecyone, 194.
 Etolia, 27, 142, 143, 203.
 Etolus Endymionis filius, 27, 255, 320.
 Etolus Leo, 427.
 Aëx Nympha 469.
 Agamemnon, 153, 200. filiam mactat, 326, 455, 474.
 Aglaia, 7, 138.
 Agapenor, 185.
 — Ancei filius, 202.
 Agaptolemus, 74.
 Agathenes Polyxeni fil., 202.
 Agathon, 211, 306.
 Agave, 6, 74.
 — filia Cadmi, 158.
 Agelaus Iapis, 14, Polyzelus, 14.
 Agelaus Oenci filius, 407.
 — Temeni filius, 145.
 — Priami servus, 210. al. Archel.
 Agenor Phœnisiæ filius, 27.
 — Pluronis filius, 27.
 — in Phœnicen profectus rerum suarum sedem collocat, 71.
 Agenor, 68, 71, 27.
 — in Europam proficiscitur, 147.
 — Telephassam conjugem ducit, 147.
 Agraules, Actæi filia, 222.
 Agrius gigas à Diana interfectus, 18.
 Agrius centaureus, 104.
 Agrius Eumeli filius, 431.
 Ajax Oilei filius, 202.
 — Telamonis

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem securus, Hesionem muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensis habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 297.
- Alceus, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alca hoc Minyx filia, 422.
- Alcathous, 29.
- Oenei frater, 34.
- Alceftis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admeto marito restituta, 124.
- Alcidamas, 403.
- Alcides, 99.
- Alciaice, 40.
- Alcimenès, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phzacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 81.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmæon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumperit, 181.
- Alcmæon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furiis agitatur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 184.
- à Phegeo lustratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Pſophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tifiphonen emit, 187.
- Alcmæonis Nagadia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 91.
- Nuptias promittit ei quicumque fratris necem ulciscatur, 91.
- Euryſtheo radiis textoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 416.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- Sagitta confoffus, 27.
- Alebion Neptuni fil. 115.
- Alector Leiti pater, 50.
- Alector, 173.
- Aleres Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'leus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvijs Rheginos à Locris separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis fauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phzreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 389.
- Alexiars, 117.
- Alipherus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Aloeus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ ſeipſos telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alpheſibza, 224.
- Alpheus fluvijs, 43, 328.
- Althæa, 28.
- Theſtii filia, 19.
- ex Oeneo Meleagrum peperit, 29.
- de fratrem corde mæſta ſtipitem accendit, unde Meleager contrabeſcit, 31.
- filium execrat, 32.
- ſe ſuspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, reliſtâ Cræſâ in quendam Rhodi locum adpellit, 132.
- locum quendam Rhodi Cretani- am nominat, 152.

— Crateum patrem non agnatum interfecit, 154.
 — terræ hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset, 154.
Amalthæa, 3.
 — Hamonii filia, 132. hæc tauri cornu habuit, 132.
Amarynceus, 33.
Amarynthus, 161.
Amazones per Bellerophonem expugnata, 82.
 — armis capris in navem Herculis, equis vestæ decurrunt, 112.
Ambracia, 411.
Ameilera quæ & Aspalis & Hecæerga, 432.
Ameſſius, 138.
Aminias, 264.
Amisodarus, 81.
Ammon, 86.
Amphesibæa palus, 372.
Amphianax, 78.
Amphiaræus Oiclei filius, 49. unde sic dictus, 313. varietinandi peritissimus, 173.
 — Militiam subire coactus filii imperat, ut quàm primùm possint, matrem occidant, 174.
 — Cursu & disco vincit in certamine Nemeo 175.
 — Tydeum odit, 179.
 — defectum Menalippi caput ad Tydeum perfert, ib. — cerebrum absorbet, ibid.
 — ad Ismenti amnem confugit, 180.
 — in humeris à Periclymeno vulnus accipit, ibid.
 — hiatu terræ absorbetur, & nunquam conspicitur amplius, ibid.
Amphyctyon Deucalionis vel hominis indigenæ filius, 225.
 — ab Erythronio ex Atthide expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset, ibid.
 — Vulcani & Palladis filius est secundum quosdam, 225.
 — post Cranaum expulsus in Atthide regnat, 24. 225.
 — regno pellitur, 225.
Amphidamas pater Glyſonimi, 191.

Amphidicus Parthenopæum proſternit 179.
Amphilochus Amphiaræi filius, 182.
 — Alcæzonis filius, 186.
 — Amphilochus Argos Amphilochicum concedit, 187.
 — Creati filius, 102.
Amphilochus Dryantis filius, 390.
Amphimachus Lyciorum rex, 249.
Amphinomus, 288, 427.
Amphion, 41.
 — Amphion cum Zetho obtruncat Lycum, 165.
 — citharædicam exercet, 166.
 — Nioben ducit uxorem, ibid.
 — moritur, 168.
Amphion ex Jove & Antiope natus, 194.
Amphissus Nymphis templum cœdit, certamen instituit, 465.
Amphithea, 46.
Amphitrite, c. 6, 232.
Amphirryo, 89.
 — redemptus à Polyxeno boves Mycenæ abducit, 91.
 — Thebas profectus à Creonte expiatur, 92. sororem Peimeden Ecymano tradit, ibid.
 — ad Cephalum profectus contra Teleboas bellum parat, 92. 479. Creontem sibi ad id socium adiungit, 92.
 — Athenas proficiscitur, 93.
 — Thebas renavigat, 94, 95.
 — ad Alcmænen revertis, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea petit, 94. à Tiresia concubitus Jovis cum uxore Amphitrite resciscit, 94.
Amphoterus Alcmæonis filius, 183.
Amulius, 208, 298.
Amycla Nobes fil. 167.
Amycla Ecanæiræ mater, 190, 375.
Amyclæ, 278.
Amyclas Cleochares Naidis Nymphæ filius, 196, 374.
Amycus Neptuni & Bithynidis fil. 52.
 — viribus præstat aliis, 52. in regnum suum venientibus castris secum expugnare cogit, 52. devictos perdit, ibid.

A 3 — per

- per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum. 322.
 — Bebrycum Rex. 111.
 Amymone una Danaï filiarum quam d. squiens, telum in cervam jacit. Satyrum verò dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
 — ex Neptuno prægnans Nauplium parit. 77.
 Amythaon. 27. 79. Pylum habitat. 42. Cethei fil. ibid.
 Amytor Herculi armis procedere volenti impedimento est, 135.
 Amytor Phzniciæ pater. 220.
 Anaphe insula, 62, 298. unde dicta. 299.
 Anaurus. 48.
 Anaxibia Blantis filia. 42. Cratici. ib.
 Anaxo. 89.
 Ancus Lycurgi filius. 30. 31. 42. Argo gubernat. 56.
 — Agapenoris pater. 102.
 Ancillæ Medæ Argonautis illudunt. 62.
 Anchiroe Erauni filia. 475.
 Anchises Asiaraci & Themidis filius. 206. 293.
 Anchius centaurus. 104.
 Andræmon. 29.
 Andræmon Oenei filii maritus. 35.
 Anaxmon Oxyli filius. 143. 464.
 Androgeus. 150. 152.
 — Minois filius. 235.
 — per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
 Andromache Eetionis fil. 112. 330.
 — Hectoris uxor. 112. 330.
 Andromeda Cephei regis filia, 86. à ceto devoranda. 86. 283.
 Andromedes Piscator. 476.
 Anchinos, Nili filia. 72.
 Andrus insula. 285.
 Anexibia. 75.
 Anicetus. 137.
 Animæ mortuorum fugiunt Herculem apud inferos. 121.
 Animal habens unam vocem, quadrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.
 Anius. 285.
 Anogon. 204.
 Anonymus gigas. 310.
 Annus olim annis octo constabat. 157.
 Annus per Jovem in tres partes divisus. 224.
 Antæus Neptuni filius. 118. peregrinos secum palastra demicare coactos occidit, 118. si terram contingeret robustissimus evadebat. 118. filius terræ nonnullis est habitus. 118.
 Antandrus. 285.
 Antea. 78.
 Antheis. Hyacinthi filia. 236.
 Anthelea. 75.
 Anthemus fluvius. 115.
 Anthemusa regio. 252.
 Antheas. 419.
 Antheus Halicar. 371.
 Antiphus. 25. 211.
 Antippe. 138.
 Antbus Autonoea filius. 416.
 Antiades. 138.
 Anticlea. 396.
 Anticyra. 308.
 Anticyreus. 308.
 Antigone. 171.
 — Oedipi filiarum sola superstes, Polyniciæ corpus humandum curat. 181.
 — viva conjicitur in sepulchrum. 181.
 Antigone Actoris filia Pelco nubit. 215. se suspendit. 216.
 Antigone Eurytionis filia. 217.
 Antigonus Ephesus. 315.
 Antileon. 137.
 Antilocur. 42.
 Antilochus Nestoris filius. 202.
 Antimache. 138. 191.
 Antinoe Pelix filia. 63.
 Antioche. 34.
 Antioch. 590.
 Antiochus Hercule natur. 143.
 Antiope.

- Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemolyne. 151.
 Aper per Dianam in Oenci agrum immissus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphæa Britomartis. 476.
 Aphææ urbs Thessaliæ. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneiræ vel Meganiræ filius, Elati frater. 190.
 Apia dicta Peleponnesus. 68.
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponnesum de suo nomine Apiam denominari juber. 67.
 — sine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.
 Apodasmus. 278.
 Apollo divinandi facultatem edoctus est à Pane. 10.
 — Marsyam occidit. 11.
 — cum Marsya citharæ cantu contendit. 11. eum vincit. 12.
 — oculum Ephialtæ lævum sagittis effodit. 17.
 — sibi Marpessam in matrimonium collocari petit. 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpessam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus servit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Æglæus. 62, 298.
 — pestem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interfic. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quærit. 194.
 — boum quærendarum causa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum futim abactis accusat. 195.
 — Mercurium manibus sublarum ad Jovem portat, & ab eo, Jove præsentem, boves reposcit. 195.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyram reddit boves. 196.
 — fistulæ per Mercuriam compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves pascendas utebatur, Mercurio præfistula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum disco volens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopes occidit. 199.
 — armenta pascit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Cassandram in stuprum illicit. 211.
 — Vatinia Cassandræ facit irrita & fidei inanis. ibid.
 — Ægletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carnus. 265. Erihius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330. 335. Vulturius Achilles occidit. 331. amat Daphnen. 375. Hymeneum. 449.
 Alexandri & oli Hymni. 372.
 Apriate. 390.
 Apteris Cienisum princeps. 399.
 Aqua Stygis de scopulo per interiora loca fluens, à Jove jurisjurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

- Aquila Typhonis & Echidnæ filia,
 119. jecur Promethei in monte
 Caucaſo depaſcit, 22, 120. ſagittis
 ab Hercule conficitur, 120.
 Aquila poſt preces Herculis de prole
 maculâ obtinenda ſaſtas appa-
 rens, 215.
 Aia Apollini Aglizo ab Argonautis
 exſtructa, 62.
 — Junoni Actææ, 65.
 — Jovi Cenxo, 136.
 — Miſerecordiæ, 140, 181.
 — Atabyrio Jovi ſtatuta, 152.
 Arabia, 74.
 Arabius, 475.
 Aræ duodecem Deorum per Hercu-
 lem excitatæ, 129.
 Aræ tres Jovi excitatæ, 144.
 Arbas mons quidam, 115.
 Arbelus, 76.
 Arcadum legiſlator, 326.
 Arcades, 187, 135.
 Arcadia, 79, 109, 184, 190.
 Arcas Jovis è Calliſtone filius, 190.
 Arce, 331.
 Arceophon, 473.
 Arceſius Laertæ pater, 49.
 Archebates, 188.
 Archedice, 138.
 Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.
 Archemachus, 138, 211.
 Archemorus, 46.
 — per draconem peremptus, 175.
 Archereles ab Hercule occiſus, 133.
 Area Cleochi filia, 149.
 Arene Oebali filia, 197.
 Areopagus, 230.
 Areſtor, 70.
 Arete Alcinoi conjux, 61. Medeam
 dat Jaſoni uxorem, ibid.
 Arethufa, 117.
 Arethus, 42.
 Areus, 427.
 Argantho, 400, 401, 454.
 Argæus, 299, 318, 431, 466.
 Arge, 7.
 Argie, 138.
 Argæus Lycymni filius, 136.
 Argia, 46.
 Argiope Nympha, 8.
 Argiphontes Mercurius cognomina-
 tus eſt, 70.
 Argivi cognita Thebanorum fugâ
 ingrediuntur Thebas, 183.
 — partem prædæ Thebanis ablata
 Delphos ad Apollinem mittunt,
 183.
 Argius, 75.
 Argo navis à fabro appellata, 49.
 Argo navis, 52.
 — Argonautas alloquitur, 60.
 — à Colchis inventa, 61.
 Argonautæ in Phineum animadver-
 tunt, 281.
 — mulieribus Lemniis admiſcentur,
 50.
 — à Lemno ad Doliones
 perveniunt, 50.
 — pugnant adverſus Doliones
 ignari, 58.
 — Phineo menſam ſternunt, 52.
 — ad Mariandynos perveniunt, 56.
 — à Lyco Mariandynorum ſege
 benigniſſimè excipiuntur, ibid.
 — in Auſoniam proſecti per Cir-
 cen ab Abſyrti cadæ expiantur, 60.
 — Hetruriam legunt, ibid.
 — circa Sirenes navigantes ab
 Orpheo inhibentur, ibid.
 — Siciliam præterveſti in
 Corcyram appellant, 61.
 — cum Medea in altum avehantur,
 ibid. noctu navigantes in maximam
 incidunt tempeſtatem, ibid.
 — Apollini Aglizo ſacrificant, 62.
 — ad Aeginam aquatum contun-
 dunt, 63. illie ob aquam oritur illis
 pugna, ibid. per Eubzam Locridem-
 que navigant in Iolcum, ibid.
 Argos urbs, 144, 159, 285, 344, 369, 475.
 Argo, 286, 310.
 Argus Phrixi filius, 448. navem re-
 morum, 50. conſtruit, 48.
 Argus è Niobe & Jove naſcitur, 68.
 — à Phoroneo regnum accipit, ibid.
 — Pe'eponneſum à ſe Argos ap-
 pellari jubet, ibid. Evadnen uxorem
 ducit, ibid.

Ergus Panoptes, ib. hunc corpore toto ocularum fuisse aiunt, 68. taurū qui *Arcadiam* devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebat, ib. *Satyrum Arcadibus* vim inferentem interficiebat, 69. *Echidnam* interimebat, ib. *Apidis* eadem ulcisceretur, ibid.

—— lapide perimitur, 70.

Argus canis Astronis, 161.

Argyphia Aegypti conjux, 74.

Ariadne, 130.

Aries aurei velleris, 36. 37.

Aries concisus & elixatus, agnus iterum fit per *Medeæ* veneficium, 64.

Arion, 157. 10.

Ariabe Metropis filia, 209.

Arisbe Hyrtacho datur uxor, ibid.

Aristaeus Autonoe sibi conjugavit, 158.

Aristarchus, 329.

Aristodeme, 211.

Aristodemus fulmine ictus occumbit, 141.

Aristomachus, 46.

—— interficitur, 141.

—— *Hippomedontis* pater, 174.

Ariston, 388.

Aristonicus Tarentinus, 306, 310.

Arzus, 259.

Arrhetus, 212.

Arfinoë per *Phgei* filios capta, *Tegeam* transvehitur, & *Agapenori* traditur custodienda, 185.

Arfinoë per *Apollinem* gravidata *Aesculapium* parit, 197.

—— *Leucippi* filia, 195.

Arrippa, 422.

Artemicha, 442.

Artemisia, 314. 323. 337.

Ascalabus Mismes fil. 451.

Ascalaphus Martii filius, 50, 202.

Ascanius, 211. 285.

Asia Oceani fil. 5. 244. 269. 279. 286. 295.

Asius, 189.

Asopides, 238.

Asopus Oceani & Terhyis filius, 212.

—— *Aeginam à Jove* captam quærens *Corinthus* abit, 213.

Aspalis, 430-31-32.

Asperu, 327.

Assaon, 397. 398.

Assaracus, 253. 254.

Assaracus Capyn procreat, 206.

Assatio caraium per Mercurium primum inventa, 195.

Asselus, 372.

Assiria, 351.

Assyrii, 223.

Aster, 106.

Asteria, 10.

Asteria insula, 468.

Asterion regulus Gretensum, 149.

—— ex *Europa* in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.

Asterius, 41. *Comaræ* filius, 50.

—— liberis nullis relictis decedit, 190.

—— cognomento *Minotaurus*, 151.

Asterope Cebrenis amnis filia, 209.

Asteropea, 39.

—— *Peliz* filia, 63.

Astra nata sunt ex *Astræ & Aurora*, 5.

Astræus, 5.

Astyanax, 137.

Astyanassa, 317.

Astycratea, 167.

Astydamia, 139.

—— *Peleum* apud *Acastum* calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216.

—— *Acasti* conjux *Pelei* amore correpta cum per literas ad concubitum invitat, ibid.

Athygites, 431.

Athygone, 211.

Athyneus Phærontis filius, 213.

Astyoche Phalantis filia, 139.

Astyoche, 267.

Astyoche Simoëntis filia, 206.

Astypalza, 128.

Atabyrium mons, 152.

Antiope Nyctei filia, 165.

Atalanta Schœnei filia, 31.

—— feram *Oenei* agros vastantem prima perculit sagittâ, 31.

Atalanta Clymenes & Jasi filia, 191.

—— exposita per *Ursam* lactatur, 192.

—— per venatores invēta educatur, ib.

—— adultæ facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

Athæcum

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat. *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad venationem in aprum Calydonium indistam venit. *ibid.*
- ad certamen in Pelix honorem institutum se confert. 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert. *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur. *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit. *ibid.*
- pomis aureis colligendis intentæ, cursu vincitur per Melanionem. *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta. 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopæum procreavit. *ibid.*
- Ate**, 207.
- Arhamantia**, 38.
- Arhamas**, 24.
- **Æoli** filius, regulus Bæotiz. 35.
- de rerum penuria Levanda oraculum consultit Delphicum. 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Jænonis privatur. 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit. 37.
- è Bæotia pellitur. *ibid.* Deum rogat ubi habitaturus sit in posterum, & de eo per deum certior fit. *ibid.* lupis ovium femora depascentibus obviam venit. 38. regionem in qua sedem posuisset, Arhamantiam vocavit. *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit. 159.
- Athenæ**, 140. 244. 267. 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt. 222.
- Athenientes** Eurysthei filios occidunt. 140.
- Thebas capiunt. 181. 205. 266. 282. 283.
- & fame & peste vexantur. 235.
- ad Jovem placandum filia: Hyacinthi jugulant. 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt. 236.
- Atlantea**, 74.
- Atlantida**, 194.
- Atlas** humeris cælum sustinet. 5.
- decerpta ex Hysperidum hortomala ad Herculem perferret. 120.
- audito quòd Hercules cisticillum ad cælum commodius sustinendum sibi facere veller, rursus id onus recipit ipse. *ibid.* poma aurea Hysperidum deponit. 120.
- Atlas**, 192.
- Attax**, 438.
- Arthis** virginitate nondum expugnata moritur. 225.
- Attica** universa per Neptunum pelago inundata. 221.
- Atreus** Menelai pater. 202.
- Atrofa**, 251.
- Atromes**, 138.
- Atropos**, 7.
- Atrymnus** Jovis & Calliopeæ filius. 149.
- Auctores** cædis Apidis per Argum Panoptem perimuntur. 69.
- Auge** Alci & Neæzæ filia. 131. 129. 190. ab Hercule eam non agnoscente viuitur. 131. puerum occulit pariens in templo Minervæ deponit. *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest. 191.
- Augeas** rex Elidis. 106. cujusnam filius. 106.
- Helii filius. 50.
- pecoris distulsum. 106. Herculi promittit postulata. *ibid.* sed pæmo post p. omittis stare non vult. 107. ejus stabulum. 328.
- imperat ut Phyleus & Hercules ab Elide faceßant. *ibid.*
- per Herculem bello imperitur. 128. cui duobus electis se opponit. 129. occiditur per Herculem. *ibid.*
- Augustus** imperator. 327.

Aulis.

Aulis, 125.
 Aurora, 5.
 — Orionem rapit, 13.
 — Cephalum rapit, 39.
 — Tithonum amat & in *Æthiopiam* aufert, 109.
 — Cephalum perdit & amat, 123.
 — Cephalum secum in *Syriam* asportat, ex eoque gravidata *Tithonum* parit, *ibid.*
 Ausonia, 60.
 Autefion, 142.
 Autochthonos, 461.
 Autoleon, 257.
 Aurelychus *Mercurii* filius, 49.
 Automate, 74.
 Automedusa, *Alcahoi* filia, 98.
 Autonoe, 6, 75.
 Autonoe *Perei* filia, 139.
 Autonoe *Cadmi* filia, 158.
 Autonous *Melanai* filius, 416-17-18.
 Axion *Phegei* filiorum unus, 185.
 Axius fluvius, 420.

B.

Babylon, 441.
 Bacchæ in vincula conjecit, 161.
 Bacchidæ, 373.
 Bacchus *Argivis* mulieribus furorem iniecit, 45.
 — ad *Tethym* confugit, sub formâ puellæ, 162. tauri, 422. *Melanthides*, 283. *Comædia*, 322.
 — *Indiam* universam peragrat & *Thraciam*, 162.
 — In *Thracia* & *India* stelis locatis, *Thebas* revertitur, *ibid.*
 — fœminas *Thebanas*, relictis domibus, in *Citharone* monte de *bacchari* compellit, *ibid.*
 — se demum *Thebanis* declarat, 163.
 — *Argos* adit, *ibid.*
 — ad *Icarium* in *Naxum* transvehitur, *ibid.*
 — prædatoriam *Tyrthenorum* na-

vem mercede conducit, *ibid.*
 Balias equus *Peleo* per *Neptunum* donatus, 332. prius *gigas*, 324.
 Banus, 161.
 Barba *Typhoni* impexa proluxaque erat, 19.
 Basileus *Lyrci* filius, 346.
 Batea, 199.
 Batea *Tencri* filia, 206.
 Baton auriga *Ampharai*, 180.
 Batus & ejus *Specula*, 449.
 Bebryce, 75.
 Babyces, 52.
 — in *Pollucem* impetum faciunt, 53.
 — *Salmadeffum* deveniunt, *ibid.*
 Bellerophontes ex *Eurymede* *Glaucci* filius, 38, 80, 148, 351.
 — *Chimæram* occidit ignivomam, 38.
 — fratrem imprudens perimit, 80.
 — *Argos* confugiens expiatur à czde fratris, *ibid.*
 — cum *Sthenobza* concumbere non vult, *ibid.*
 — consensu *Pegaso* *Chimæram* sagittis impetit, 81.
 — in *Solymos* pugnat, 82. *Amazonas* expugnat, *ibid.*
 — *Lyciorum* juventutem czdit, *ibid.*
 Bellum à *Jove* contra *Saturnum* *Titanasque* fratres gestum, 4.
 — inter *Curetes* & *Calydonios*, 32.
 — contra *Labdacum*, 228.
 — inter *Athenienses* & *Eleusinos*, 232.
 Bellum *Trojanum*, 320.
 Belus, 71, 466.
 — ex *Ægypto* non discedit, 71. regnum consequitur, *ibid.*
 — *Anchinoen* *Nili* filiam uxorem ducit, *ibid.* liberos ex eâ tollit, *ibid.*
 — *Ægyptiorum* rex, 147.
 Benignitas *Lyci* *Mariandynorum* regis erga *Argonautas*, 55.
 Benthescyme, 232.
 Bia, 5.
 Bias, 42. 211.

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem
Nelei filiam in uxorem deposcit.
ibid.
Bisalti, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas
Diomedea eripere tentant, 1. 9
ab Hercule perimuntur. 110.
Bithynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bœotia, 149, 276, 397, 449.
Bœoti, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea
concumbit, 49.
Botes, 161.
Borus Perieris filius cognomentum
Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo vix dux, 156.
— percursa Bœotia humi procum-
bit, ibid.
Bos discolor Illo per Phrygiæ regem
data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Botes, 439.
Bottizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyone-
um abacti, 16.
Boves solis, 51.
— Iphicli, 43.
— Nestoris abiguntur, 91.
— Geryonz punicæ, 114.
— ab Hercule poculo aureo imposi-
tæ, 115.
— Apollinis fur im per Mercurium
abactæ, 194.
— Pheretis per Apollinem gemel-
liparæ omnes fiunt, 199.
Brazia Cinyræ filia, 223.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 238.
Bretannus, 394.
Brigæus filius Cæli, 1.
Br ges, 313.
Brimius mons, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 95.
Bronies Cyclopnus fuit unus, & Cæli
quidem tellurisque filius, 1.

Bustas regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execra-
tur quod ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188, 209.
Bucolus, 139. 200.
Bulagoras Pharag, 338.
Buleus, 138.
Bulis, 413. 414.
Bupalus, 320.
Busiris Automaten ducit, 74.
— ex Neptuno & Lyfianassa Epaphi
filia natus, 118. regnat in Ægypto,
ibid. ad aram Jovis monius ora-
culo hospites immolat, 118. vatem
id jubentem mactat, deindè pere-
grinos, 119. comprehensum Her-
culem mactare vult, ibid. Sed ab
eo cum filio & præcone perimitur
ibid.
Bute Teleontis filius, 49.
— Argonautarum solus ad Sirenas
enarat, 60. per Venerem raptus
ad Lilybæum habitatum relegatur,
ibid.
Byblis, 244, 367, 354, 459, 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte
projiciuntur insepulta, 180.
Cadmia à vulpe devastata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœnicum rex, 272, 278,
306, 397.
— penetrat in Thraciam, 149.
— draconem interficit, 156.
— Minervæ consilio dentes draconis
à se interfecti serit, 156.
— ubi Telephastam virâ functam
Sepelisset, à Thracibus hospitio
exceptus, Delphos de Europa scisci-
tarurus proficiscitur, 156.
— Bæve vix duce uti jubetur, 156.
— Ubem condere jubetur, ubi-
que bos vix dux defessa procubue-
rit, ibid. — per

- per terram Phocensium iter facit, 156.
 — bovi inter Pelagontis armenta obviam factus, eam sequitur, ibid.
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos coniecit, 157.
 — pro viris, qui è terra armati exierant, Cælis Marti per annum totum servit, ibid.
 — peplum & monile (Vulcani opus) uxori donat, ibid.
 — cum Harmonia ad Enchelienses commigrat, 164.
 — duces belli ab Encheliensibus contra Illyrios delecti, ibid.
 — Illyriorum regnum adipiscitur, ibid.
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, ibid.
 — in campum Elysium à Jove mittuntur, ibid.
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cæxus, 438.
 Cæniz, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremoniz Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 120, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Ca'chus, 368.
 Caliane, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcmena coituras se negat, nisi peplum & monile prius acceperit Phegeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcmenonis filii Mox e. u. fiant ætatis, ut moriem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, ibid.
 — inter astra à Jove collocata & Urta nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calydon, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrai, 16.
 Campus Elysus, 164.
 — Thiasus per Neptunum afflictus 122.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasti Herculis pede admoisso Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Actæonis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quaecumque, 93.
 Canis Molossici generis, 130.
 Canis Cephali perniciosissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capira draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, ibid.
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88. id à Minerva præcissum fuisse putatur, ibid.
 — Eurysthei amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hie. omecmes filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carme, 475.

- Carnus Apollo, 265.
 Carteron, 188.
 Carthæa, 405.
 Carystii, 289.
 Cælius extremæ Syriæ mons, 10.
 Cassamenos Cætoris filius, 382.
 Cassandra, 210.
 — Corporis sui copiam Apollini
 facere non vult. licet promiserit,
 211.
 Cassiopea Cephei conjux, 86. se
 omnium formosissimam esse ja-
 stat, ibid. Nereidas in cæta-
 men provocat, ibid. easque sic offen-
 dit, ibid.
 — filiam Andromedam ceto devo-
 randam dare jubetur, ibid.
 Castor filius Jovis, 171, 174.
 Castor & Pollux Helenam recupe-
 rant, 201.
 Castor Menelai ex Leda filius rem
 militarem exercet, 103.
 Carana, 288.
 Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.
 Caucon, 188.
 Caurus, 346, 346. Urbis, 344, 460.
 349.
 Cebren amnis, 209.
 Cebriones, 211.
 Cecropia, 221.
 Cærops corpore humano simul &
 serpentino præditus, primus in
 Attica regnat, 221. terræ fil. 415.
 — Agraulon uxorem ducit, 222.
 — humanitatem exuit, 225.
 Cærops Erecthei filiorum maximus,
 233.
 — Metiadusam uxorem ducit, ibid.
 Celenderis urbs, 223.
 Celæneus, 90.
 Celæno, 76.
 Celeus, 440.
 Celeus Eleusiniæ rex, 14.
 — Cererem recipit, ibid.
 Celeustanor, 138.
 Celeutor, 34.
 Celæz, 318, 412.
 Cestine Biranni filia, 394.
 Cenchrii, 432.
 Cæcum Eubææ promontorium, 136.
 Cæcus Jupiter, ibid.
 Centauri lapidibus armati & abieti-
 bus, in Pholii antrum irrumpunt,
 104. Anchius & Agrius per Her-
 culem perimuntur, ibid. Cæteri
 Maleam usque fugantur, ibid.
 Centauricæ Sirenes, 330.
 Centaurus filius Lamie, 316.
 Centimani fuerant filii Cæli per
 eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
 tum magnitudine tum robore ho-
 minibus aliis antecelluerunt.
 ibid.
 — unde dicti fuerint, ibid.
 — Tiranæ in tartaro custodiunt, 4.
 Cephalenia insula, 308.
 Cephalus, 39, 93.
 — Heres & Mercurii filius, 229.
 — ab Aurora supra modum amatus,
 ibid.
 — Proeridis maritus, 229.
 Cephalus Deionæi filius, 477.
 — ab Arcopagi iudicibus exilio
 adjudicatur sempiternæ, 230.
 Cepheus, 10.
 — Alci filius, 49.
 — Beli filius, 72.
 — Æthiopum vi compulsus An-
 dromedam scopulo alligat, 86,
 283.
 Cephissus, 129.
 Cersunii montes, 246.
 Cerberus ab inferis per Herculem
 abstrahendus, 121. qui & qualis
 fuerit, describitur, ibid.
 Cerberus Cretensis, 440.
 Cereestis, 74.
 Cercopes per Herculem capti, & in
 vincula coniecti, 125.
 Cercops, 70, 77.
 Ceres à Saturno patre devoratur, 3.
 — Proserpinam filiam per Pluto-
 nem abreptam passim querit, 13. &
 alia eò facientia, 255, 451.
 — Diis irata & mulieri mortali af-
 simila à Eleusinen proficitur, 14.
 — filium quendam Celei immorta-
 lem facit, ibid.

— Acalapho

— Alcalapho grave Saxum apud
inferos imposuit, 15. ejus Spe-
ctrum, 260.
— ab Aegyptiis Ipsi vocata, 71.
— Alcalaphum mutar in bubonem,
123.
— in Erinnyis formam conversa ex
Neptuni concubitu parit Arionem,
180. in equam conversa, 312.
— Jasioni perdidit amara, 203.
Erinnis dicta, 316 ejus donum
Pandaro datum, 423. In Atticam
venit, 451.
Cerratamen gymnicum, 76.
— Panathenzorum, 235.
— Olympicum ab Hercule institu-
tum, 113.
— Lati Athenis habitum.
— Isthmiorum, 159 Sisypho auctore
fuit institutum. ibid.
— Nemezum, 175.
— inter Eteoclem & Polynicen
singulare, 179.
Cerva cornibus auratis insignis, Dia-
nz sacra ad Oenoen, 103.
Ceteus, 189.
Cero, 6.
Cetor Thrax, 382.
Cetus, 284.
Ceus, 405.
Ceuthonymus, 122.
Ceyx Luciferi filius, 25, 454.
— Splendidam Herculi vellem af-
ferre jubetur, 136.
Chazus, 74.
Chalbes Bafiridis praco, 119.
Chalcidenses, 259.
Chalciopie Atreæ filia, 37. Erypyli
139 Rhexonoris, 234.
Chalcis, 370.
Chalco, 318.
Chalcodon Herculeum vulnerat,
128.
— pater Elephenoris, 102.
Chaones, 396.
Chariclo Minervæ charissima, 177.
Charinus, 245, 338.
Carybdis, 60.
Chelidon, 422.

Cherimachus, 90.
Cherronesus, 36, 286.
Chersidamas, 90.
Chilonis, 386.
Chimæra ignivoma, 38.
— per Jobaten extinguenda, 81.
primâ sui parte leo, postremâ
draco, media capra, belloarum
erium viribus sub natara una
munira, ibid. Amisodari curâ
enutritur, ibid. Ex Typhone &
Echidna nata, ibid.
Chione miscetur Neptuno, 231.
— clam patre Eumolpum parit,
ibid.
Chiron centaurus geminus, 5.
— ab Hercule vulneratur, 195. licet
immortalis esset, talis tamen esse
desinit, ibid.
— pater Endeidis, 213.
— hasta fraxinea Peleum donat,
212. vide 306, 311, 331, 472.
Chius, 12, 334.
Chloris Amphionis filia, 41.
— filiatum Niobes natu maxima,
167.
Chloris, 442.
Chromius, 90, 281.
Chrysa, 165.
Chrysaor Geryonz pater, 86.
Chryseis, 138.
Chryses, 111, 150.
Chrysispe, 75.
Chrysippus artem curulem docet,
166.
Chrysonoe, 272.
Chythonia Butæ conjux, 229.
Cibisis, 84.
Cichreus Neptuni & Salaminis filius,
215.
— moriens sine liberis regnum Te-
lamonî concedit, 215.
Cilix, 148.
— adjungit se quærentibus Euro-
pam, ibid.
— loca Phœniciz finitima invadit,
ibid.
— regionem Pyramo amni adja-
centem subigit, ibid.

Ciliciam

- Ciliciam de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmeria, 70.
 Cingulum Hippolytæ, 110.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum coadit, ibid.
 — Metharmen uxorem dæcit, ibid.
 Circe, 19.
 — expiat Argonautas ab Absyni
 exde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 326.
 Claves Plutonis ab Aeaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cure Tali fixus, 63.
 Cleinis, 441.
 Cleobas, 28, 252.
 Cleobæa, quæ & Philachme, 371.
 Cleochætea, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 119.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Callirhoë filia, 206.
 — Orithyæ ex Borea filia, 231.
 — Phineæ sit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cleror, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clire, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 221.
 Clotho, 7.
 Clymene Atreï filia, 77.
 Clymene, 152, 253.
 Clymene Minyæ filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyaram rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Acrisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysoymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Glytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Codrus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopes liberos suos victos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 2, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 226, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61. horum alii alia fecisse
 narratur, ibid.
 — navem Argo tandem inveniunt,
 ibid. Medeam ab Alcinoos reposit-
 cunt, ibid.
 — cum Phæacibus habitare statuant
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonus, 171.
 Colophon, 249.

- Columba per Symplegadas medias mittenda, 55.
 Columnæ Herculis duæ, 114.
 Colymbæ, 421.
 Coma Gorgonis ænea, 131.
 Comætho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comætho Peretlai filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum fecat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope lacus, 429.
 Consuetudo quâ mulieres sacrificantes scommata jaciunt, unde orta sit, 62.
 Contentio inter Neptunum & Jovem de Thetidis matrimonio, 218.
 Contumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
 Copreus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Eurys- rheo expiationem consecutus ibi- dem habitavit, ib. Herculem impe- rat ut Hydram Lernæam tollat, ib. ut item Cervam cornutam Myce- nas afferat, 103.
 Corcyra insula, 61.
 Coreyra, 246.
 Coretho, 188.
 Corinthii Mermerum & Pheretem Medæ ex Jafone liberos trucidant, 65.
 Corinthii, 61.
 Corinthus aliquandò Ephyra dicta, 38
 Corinthus, 246, 266, 373, 449.
 Cornu Amalthææ, 132.
 Coronis Phlegyz filia, 197, 443. Mor- tua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Iſchyi mitteretur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percutitur & necatur, ibid.
 Coronus Cæci fil. 49.
 Coronus Leonici pater, 202.
 Corpus Typhonis totum pennis erat circumdatum, 18.
 Corpus Icarî humatur ab Hercule, 125
 Corvus albus per Apollinem in ni- grum mutatus, 1, 8.
 Corybantæ ex Apol. & Thalia nati, 9
 Corycium antrum, 20.
 Corynetes, 238.
 Coryphæum, 450.
 Corythus bubulcus, 192.
 Corythus Paridis filius, 262, 398.
 Corythus Herculis Amasius, 311.
 Cos insula, 18, 128. devastatur per Herculem, ibid.
 Cræsus, 305, 315.
 Cragæus, 420.
 Cranaë Cranaï filia, 225.
 Cranzehme, ibid.
 Cranaë Atthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ducta ex Lacedæmone Peliade Cranaen genuit, 225,
 Cranro, 6.
 Cratieus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni socium fore contra Teleboas quâ conditione promit- tat, 91.
 — Iphiclo filiam juniorem dat uxore, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis solituro & reg- num & Laii uxore se traditurum, voce præconis renunciari jubet, 170
 — Thebanorū regnū adipiscitur, 180
 — Argivorum cadavera projicit in- sepulta, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Crene porta Thebana, 176.
 Crepiraculæ ænea Herculi per Palla- dem data, 108.
 Cresphonres Myſſenen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145
 Creta, 62, 93.
 Creta, 295, 264, 269, 399.
 Crete Asterii filia, 150.
 Crete, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenses, 149. mendaces, 323.
 B
 Cretensis

- Cretenſis puer à dracone amarus , 262.
 Creteus de vitæ exitu oraculum conſulit, oraculum infauſtum celat, 152.
 — ſenio conſectus Althmeni filio regnum tradere cupit, 153.
 — Rhodum contendit, *ibid.*
 — Aëropen in terras longinquas cum Clymene amandat, *ibid.*
 Crethe, 137.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creuſa Erecthei filia, 24, 267.
 Creuſa Hecubæ filia, 210.
 Creuſa, 229, 285.
 Criſeus, 68. pari Argo in regno Peleponneſiaco ſuccedit, *ibid.*
 Crines à capite Typhonis ſqualescentes ventilabantur, 19.
 Crino, 76.
 Criſſa, 419.
 Critheus, 24.
 Cuius Cœli Tellurisſque filius, 2.
 Cuius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniæ, 257.
 Croſopus, 259.
 Creatus dux Augææ belli contra Herulem, 128.
 Creatus Amphiloſchi pater, 202.
 Creſippus, 139.
 Creſippus, *ibid.*
 Creſulla, 405.
 Cithonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Curetes Jovem in Creta alunt. 3.
 — in antro Diſco armati Jovemque puerum aſſervantes hoſtibus ſcuta concutiant, ne Saturnus vocem ejus vagientis exaudiat, *ibid.*
 — Epaphum ob preces Junonis occidunt, 71.
 — à Jove occiduntur, *ibid.*
 — Minoi alunt filium ejus Glaucum bovem inter armenta tricolorem eſſe, 154.
 Curia Romana, 298.
 Currus ab alatis trahendus draconibus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cychreus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisſque filii fuerunt, 1. in media fronte oculum unum ſinguli habuerant, unde ſic appellati, *ibid.*
 — Jovem tonitru donant, 4.
 — Tiryſthem manibus cingunt, 78.
 Cycnus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygna lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyreæ filius, 117.
 — Martis & Pelopæ filius, 135.
 Cylina, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, *ibid.*
 Cynæthos, 188.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes Læpithæ filii filius, 39, 196, 197.
 Cyprus Salaminia, 473. Serpentibus plena, 366.
 Cyſelus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenæus, 314.
 Cyrus, 280, 315. Antiochi filius, *ibid.*
 Cytorus, 37.
 Cyzicus imperat Dolionibus, 51.
 Argonautas benigniſſimè ſulcipit, *ibid.*
 — à Dolionibus per ignorantiam occiditur, *ibid.* ab iſdem ſumptuoſè tumultatur, *ibid.* 265.

D.

Dædalus Eupalami filius, 237.
cædis reus Athenas aufugit,
151.

— ligneam in rotulis vaccam
— concavam construit, ibid.

— pellem bubulam circum-
suis, ibid.

— in prato ubi taurus pasceret, lo-
cavit, ibid.

Dædalus Pasiphaem in vaccam lig-
neam intromisit, ibid.

— primus imagines statuâsque
Deorum invenit, ibid.

— Talaum Perdiciæ sororis filium,
discipulum suum ex arce dejectum
occidit, 237.

— In Arcopago reus cædis peractus
ad Minoem fugit, ibid.

— architectus omnium præstantis-
simus, ibid.

Daiphron Scæam in uxorem ducit,
74.

Daiphron, 76.

Damascithon, 167.

Damasistratus Platænsium rex, 169.

Damasippus, 200.

Damylus Gigas, 331.

Danaë Acrisii ex Burydice filia, 78,
284.

— in Seriphum insulam deferitur,
83.

Danaus Beli filius, 72.

— ad Lybiam incolendam per
Belum patrem mittitur, ibid.

— è conjugibus pluribus filias pro-
creat quinquaginta, ibid. cum
fratre Ægypto de regno contem-
dens, ope filiarum filios ejus
quinquaginta præter unum alter-
umque necavit omnes, ibid.

— filiabus in navem *πρωτότροπον*
appellatam & à seipso fabrefactam
impositis aufugit, ibid. in Rhodum
appellens Minerva Lindiæ statuam

dedicat, ibid. inde Argos se confert
73. ibi ei Helanor regnum tradit,
ibid. ille regno potitus regionis
incolas Danaos vocat, ibid. filias
suas aquatum emittit, ibid.

— pollicitationibus filiorum Ægyp-
ti parum fedit, ibid. injuriæ, fugæ,
exiliique sui reminiscitur, ibid.

— Nuptias filiarum Ægypti filiis pas-
tus, eas distribuere incipit, 74.
& Hypermnestram quidem dat
Lynceo, ibid. Gorgophonem verò
Proteo, ibid.

— Hypermnestram in vincula con-
jectam aservat, quod Lynceum
sponsum non interfecisset, 76.

Daphne Amyclæ filia, 374.

Daphnis Mercurii filius, 393.

Dardania, 206, 254, 261.

Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
itum moriet, ibid.

Dardanus Thessal. 308.

Dares, ibid.

Darius Hytaspis, 316.

Dalcylus, 111.

Daulia Phocidis urbs, 228.

Daunii, 368, 471.

Deianeira, 6.

— Herculis sit uxor, 132.

— se ipsa suspendit, 137.

— Oenei filia, 139.

Deicoon, ibid. 98.

Deidamia, 220, 315.

Deimachus, 24, 42.

Deion, 24, 139.

Deion Phocidis rex, 38.

Deioneus, 93.

Deiotes, 211.

Deiphobus, ibid.

Deiphon, 14, 145.

Deiphyle filia Adrast. 34.

Deipyle, 46.

Dentes draconis, 57.

Deliades, 80.

Delius, 361.

Delos unde nomen accepit, 10.

Delphicum oraculum, 74.

Delphi, 11, 36, 99, 141.

Delphus, 278, 295, 389.

- Delphynē serpent, 20.
 Delus, 10, 12.
 Demaretes, 52.
 Democoon, 211.
 Demonice, 27.
 Demophoon Thesei filius, 465.
 Dercynus Nept. filius, 115.
 Dero, 6.
 Desiderium Junonis Porphyriōni per Jovem injectum, 17.
 Deucalion filius fuit Promethei, 22.
 — cum Pyrrha in arcam ingreditur. ibid.
 — noctes diesque novem in pelago circumfertur, 23. demum Parnassum appellit, ibid.
 — generis humani restaurationem deposcit, ibid.
 Deucalion, 150, 189.
 Dexamenus, 107.
 Dexihea, 150.
 Dione filia Cœli è Tellure, 2.
 Diana Taurica, 318. Dianæ cerva, 326, 436. per Dianam jurare, 375, 405. ejus statua, 432. Noctivaga, 434. templum in Creta, 476.
 — venationis studio delectata virgo permanit, 10.
 — Orionem necat, 12.
 — Aloidas per colum de curru perimit, 26.
 — in cervam mutata, ibid.
 — Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferre vivā ei permittit, ibid.
 — Astionem in cervum mutat, 160.
 — filias Niobes sagittis conficit, 167.
 Dicæarchus Telestinus, 320.
 Dicæus, 256.
 Diçlynnæ, 476.
 Dictys, 39, 83. Seriphi rex, 87.
 Didymæi Apollinis templum, 345.
 Didymus Regio, 274.
 Dii ob Typhonem in Cœlum irruentem in Aegyptum properant, 19. seque ob insequentem illum in varias formas transmutant, ibid.
 — Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.
 — nuptias Thethidis cum Peleo commendant singuli, 218.
 Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adepto factum est, 189, 195.
 Dimorcas, 395.
 Dino, 84.
 Diocorystes, 74.
 Diodorus aulæres, 338.
 Diogeneia Cephissi filia, 229.
 Diognetus vates, 316. pugil, 329.
 Diognetus Erythr. 361.
 Diomede Xuthi filia, 38.
 Diomedes Rhæsum in bello Trojano obtruncat, 9.
 — Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.
 Diomedes, 34.
 — Agrii filios ferè omnes occidit, 35.
 — Maris & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimior, 109.
 Diomedes Tydei filius, 182, 202.
 Diomedea necessitas, 276.
 Diomus, 419.
 Dione, 26.
 Dioneus, 229.
 Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, ibid.
 — per Jovem in hadum transformatur, 159.
 — post vitem inventam per Junonem in furem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.
 Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 327.
 — Lycurgo furem injectit, 162.
 — malum & remos vertit in serpentes, 163.
 — colitur ab hominibus ut Deus, ib.
 — matrem revocat ab inferis, 164.
 — cū matre in Cœlū conscendit, ib.
 — in Atticam venit, 227.
 Diopatra, 447.
 Diore, 347.
 Dioscori, id est, Jovis filii, 197.
 Dioscori diebus alternis inter Deos esse permittuntur, 205.
 — in superos relati, ibid.
 — filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 204. Di-

Dioscorus Theraps, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Dirce crinibus è cauto relegata necatur, ibid.
 Dirce fons, ibid.
 Distantia Tarrari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Doliche insula, 125. Icaria per Herculem vocata, 126.
 Dolione, 51.
 Dolopes, 220.
 Delus, 260.
 Dore in Cretam navigant, 295. in Peleponnesum, 265. unde disti fuerint, 267, 268.
 Dorienfes unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. ibid.
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 211.
 Doto, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unus alterum draconem extinctum per herbam allatam, & ei appositam revocat in vitam, 155.
 Dracæ Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Eycurgo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopet, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463, 281.
 Dule Pieris ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

Eτατόρυπος Cenimani, 1.
 Ecdysia festum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandram in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeneus fons, 367.
 Echephon, 42, 211.
 Echidna Tarrari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panoptem interempta, ibid. viatores enim corripiebat, ib.
 Echidna, 81, 170.
 Echinades insulæ, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 313.
 Edoni, 162.
 Eetion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 111.
 Elares Polyphemi pater, 50.
 Elattonus, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 199.
 — rerum summa potitur, ibid.
 Electra, 56, 75, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porta Thebana, 176, 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas conficere parat, ibid. occiditur, 92.
 E tori Argivorum terra exigitur, ibid.
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuchea, 138.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 232.
 Eleuther fil. Apollinis, 191.
 Eleutheræ Boeotiz, 165.
 Elienses, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 93.
 Emaphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Isthoni ex Aurora filius, 209.
 Enarete

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonen ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigra, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Ensis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Enthenis, 236.
 Erato, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephecia, 153.
 Ephefii, 277.
 Ephefius ager, 276. 423.
 Ephefus, 125.
 Ephialtes, 77, 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ephippus, 418.
 Ephydriades Nymphæ, 273.
 Ephyra, 38.
 Epicastra, 168.
 Epicastra, 27, 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnius, 319.
 Epidaurus, 68, 238.
 Epidaurus, 41.
 Epigoni paternas cedes ultari bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alemezone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilais, 137.
 Epimertheus, 5. 22.
 Epipola Carystia, 325.
 Epirus, 186, 246, 348, 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equz Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vescantur,
 ibid.
 Equi Jovis slati, 20.
 Erasinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6, 7, 75.
 Eratus, 138.
 Erectheis locus sic appellatus, 221.
 Erectheus, 228.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Prasitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulata jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obtruncat, 233.
 Erechthidarum genus, 283.
 Eretrius quidam scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Nepruni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas profisciscitur, 97. non paucis
 crucidatis pacem iurejurando sta-
 bilicam ita dat, ut sunt ei tributa-
 ri, ibid.
 Erichtheus, 222.
 Erichthonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipsa enu-
 tritur; Athenarum regno potitus
 est, 227.
 — Pasitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita functus in fano Palladis
 primo sepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem vestigat, 227.
 — ob patrem interfectum se suspen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erianyes filiz fuerunt Coeli, 2, 316.
 Eriphyle, 46. nupsit Amphiarao, ibid.
 Eriphyle, 173, 182, 389.
 Eriippe Xanthi uxor, 358.
 Etis, 424.
 Eritharsus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Ero, 338.
 Erymanthus mons, 204.
 Eryanis, 316.

Erycthon Cecropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit & vitâ, ibid.
 Erythea, 114. ab oceano non procul sita insula est, ibid.
 Erythea insula, 117. 247. 394.
 Erythras, 138.
 Erythrii, 361.
 Erythrum mare, 283.
 Erythroë, 38.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, ibid.
 Estiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Eteocles, 171. 172.
 — Adrasti & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine Nemezo, 175.
 Ethodæa, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Nezæ filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsum conjicit, 181.
 Euxmon, 188.
 — Eurypyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubæa, 63.
 Eubæas, 138.
 Euboles, ibid.
 Eucheor, 74.
 Euchrare, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudorus, 308.
 Euenus, 28. 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, ibid.
 — Hypsipyles ex Jasone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Eueres, 90.
 Eueres Pterelai filius superstes, 91.
 Euxnotus, 339.
 Euimene, 6. 399.
 Evippe, 75. ibid. 348.
 Evippus, 28.
 Eumeles, 34.

Eumelus, 190. 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionem in mare dejicitur, 231.
 — per patrem Eiectheum obtinuit, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Loerus citharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Metionis & Alcippæ filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phœnicis filia, 147. 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur.
 Agenoris ipsius jussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244. 350.
 Eurotas Leleris indigetis filius, 195.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippes filius, 348.
 Euryalus Mecistei filius, 46. ad Trojam navigat, ibid.
 Eurybæa, 5. 6.
 Eurybæus Euphemi filius, 420.
 Eurybius, 41. 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orpheï conjux Serpentis morsu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus aspexisset in Tartarum redit, 8.

—Lacedæmonis filia, 78.
 —Acrifi uxor, 78.
 —Adraſti filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Eurylochus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Euryphyle, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 —Nepruni & Aſtupalæ filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 —Temeni filius, 145.
 —Meciſtei filius, 182.
 —Euzmonis filius, 202.
 Euryſthenes, 142, 144.
 Euryſtheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 —Stheneli filius, ibid. Seprimeſtris
 in lucem prodit, ibid.
 —non vult ut Hercules Mycenas
 ingrediat, 101. jubet autem ut
 res ab eo geſtæ ante portas oſten-
 tentur, ibid.
 —p x metu dolium æneum ſub
 terra ſibi occultari mandat, ibid.
 deindè per Copeum Herculi ſig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antilare debeat, ibid.
 —Hippolytæ cingulum ad ſe
 deferri jubet, 110.
 —boves ſibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 —poma Heſperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 —Anrimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleobææ filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum conſoſſus, 31.
 Eurytion bubuleus. Ge yonz, 114.
 Eurytion Aſtoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Corum rex, 460.

Eurytus telo quernò interfectus, 17.
 —Mercurii filius, 49.
 —Orchaliz regulus, 123.
 —ab Hercule puniatur, 135.
 —cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 —Thalpii pater, 202.
 Euſeirus Nepruni filius, 446.
 Euripe, 7, 9.
 Euryches, 200.
 Euranthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupactio mor-
 bo ingenti moleſtatur, 142.
 Exole, 198.

F.

FAlx adamautina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cælum porrecta, 2.
 Fauſtulus, 297, 319.
 Fax illum depalcens & concremans,
 209.
 Feriz Dionyſi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danaï ſponſos ſuos occidunt,
 76.
 —capita præſecta in Eterna deſo-
 diunt, corpora ante urbem deſpo-
 rata ſepeliri curant, ibid.
 —Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à cæde ſpon-
 ſorum expiantur, ibid.
 —Proeti furentes per totum Argivos
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponneſumque reverſæ
 per deſerta diſcurrunt, 79.
 —magis magisque infaniunt,
 ibid. ædibus propriis deſertis in
 ſuos ipſarum filios detrahiunt,
 ibid. fugientes in deſerta ſe
 abduunt, ibid. Curantur unâ ex-
 ceptâ, 80.
 —Cadmi evulgant Semelen cum
 mortalis quodam concubuiſſe, ab
 Jove autem ſe compreſſam men-
 titam eſſe & ob id fulmine peri-
 tam, 158.

Filia

Filii Cinyrz viris alienigenis permittit in Aegypto moriuntur, 223.
 — Erechthei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 232.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulatz, 236.
 Filii Cœli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latonz Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Thestii de fera agrum Oenei depopulatâ contendunt, 32.
 — Melanis Oeneo insidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Borez Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes similitudinem inter se gliscen emcompefunt, 73. filias Danaï sibi dari conjugés obsecraunt, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymni filium occidunt, 130.
 — Herculis Euryftheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Asterionis discordiam exercent inter se mutuum, 149.
 — Alemyonis mōx adulti facti mortem patris ulciscuntur, 185.
 — Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycaonis quinquaginta mortali- bus omnibus impietate antesteterunt, 188.
 — Jovi viscera pueri ejusdam conteranei edenda apponunt, ibid.
 — Borez ex Orithyia cum Jafone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias insectati, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hesionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Lerozi, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistonis Dianæ venaricis sociz præstans, 189.
 Fratres germani filii Cœli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructustertius, 141, 142.
 Fumus è saxis Cyaneis errantibus eructatus, 60.

G.

G Adira quondam E ythea dicta, 114.
 Gala ea, 6.
 Galatus quidam Achilles, 333.
 Galea Plutoni per Cyclopes donatur, 4.
 Galea Orei, 84.
 Galinthias, 458.
 Galliz — sea Celiz, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 37.
 Ganymedes raptus, 119.
 — ob formæ præstantiam raptus per aquilam pincerna fit decorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Cœli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Cræsi unde, 139.
 Gerastus Cyclops, 236.
 Gerenii, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxâ barbâ, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jaculantur, ibid.
 Gigonius lapis, 313.
 Glaucē Creontis Corinthiorum regis filia, 64.
 Glaucē, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucithoe, 60.

Glaucus,

Glaucus. 38. 150.

Glaucus Sisyphi filius. 80.

Glaucus Minois filius. 154.

— adhuc infans morem insequitur,
& in dolium mellis delapsus perit.
154.

Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
spuit, & sic artem vaticinandi
obliviscitur. 155.

Glycisonetes. 139.

Gnosia Nympha. 203.

Gorge. 29. 34. 74. 407. 409.

Gorgon. 121. 284. 412.

Gorgones. 6.

— capita squamosarum anguium
spiris obsita habent. 85 dentes tam
magnos quàm magni sunt suum. ib.
manus item æneas & alas aureas.
ibid. eos qui illas inveniunt in
Saxa commutata. 85.

— somno excitæ Perseum insec-
quantur. 86. illum autem intueri
non possunt, Orci galea rectum.
ibid.

Gorgophone. 39.

Gorgophone Danaï filiarum una. 74.
Proteo datur in uxorem. ibid.

Gorgophone Persei filia Perieri
nupsit. 197.

Gorgophonus. 90.

Gorgythion. 211.

Gorgyza. 15.

Græca oracula. 274.

Græcia. 267.

Græcia inusitata frugum catirate
pressa. 214.

Græci fabulatores. 279. 283.

Græci ad Trojam. 274. 293. reduces.
318.

Granum mali Punici datum Prose-
pinæ per Plutonaem. 15.

Gratiæ Eurynomes è Jove filiz. 7.

Gratiæ in Faro. 235.

Gratiæ à Diana confectus. 18.

Graveolentia. 50.

Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
scissorum, profluentes in mare,
causæ fuerunt filiarum quarundam
2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris.
1.

Gyges. 325.

H.

Hæmonius. 132.

Hæmus. 21. unde dictus fuerit. ib.

Hæmus. 70.

Hægnius. 49. al. Agrius.

Halcyone. 24.

Halcyoneus. v. Alc.

Halia. 6.

Halicarnassus. 325.

Halimede. 6.

Halirrhothius Neptuni & Eurytes
filius. 223.

Halis turris. 321.

Halia Tyrrenâ venetica. 322.

Halocrates. 138.

Halocus. 382.

Hamadryades. 74.

Harmonia Martis & Veneris filia.
157. 164. 397.

Harmonia in leonem versa. 306.

Harpa. 442.

Harpagus. 280.

Harpaleus. 183.

Harpalices. 169.

Harpalycus. ibid.

Harpasus. 442.

Harpe Jovi per Typhonem adempta.
20.

Harpes Cyclops natus è Cælo &
Tellure. 1.

Harpyiæ. 6.

Harpyiæ in Phineum vatem cæcum
immissæ. 53. majorem partem
ferculorum mensæ impostorum
ipsi abripiunt. ibid. reliqua fercula
sedant. 54.

— per Boreæ filios insequentes ni-
hil mali perpessæ. 55. Phineum
se nullâ injuriâ affecturas promit-
tunt. ibid.

Harpyiæ. 54. 55.

Harpipicina. 43.

Hebe. 7.

- Hebe.** 7.
Hebe filia Junonis. 137.
Hecariga. 407.
Hecale. 150.
Hecate ex Perfa & Aſteria genita. 5.
Hector Andromachem ducit. 182.
 184. 212.
Hecube filia Dymantis. 209. videtur
 ſibi ardentem faciem parere. *ibid.*
Helanor vel Pel. 73.
Helas. 89.
Helena. 201.
Helena Nemefus & Jovis filia. *ibid.*
Helena ex ovo nata. *ibid.*
 — forma præſtans rapitur à Theſeo.
ibid.
 — per Caſtorem & Pollucem recu-
 perata. *ibid.*
 — rapitur è Sparte. 212.
Helena ſons. 322. filia Muſai, Timo-
 nis, Micynthi, 317-18. 19-20.
Helenion herba. 318.
Helenus. 211.
Helenus Priami filius. 274.
Helicaon. 384.
Helice. 382.
Helicon. 421.
Heliconis. 138.
Heliconius Leo. 309.
Helix. 187.
Helias. 139.
Helle filia Athamantis. 36.
 — decidit in Mare quod eſt inter
 Sigeum & Cherſoneſum. *ibid.* in eo
 extinguitur. *ibid.*
Hellen ex Deucalione & Pyrrha natus
 23.
Hellen. 24.
Hellenes Græci vocati. 24.
Helleſpontus unde dictus. 37.
Helleſpontus. 116.
Helius Augex pater. 50.
Hemithea Sraphyli filia. 368. 345.
Hephæſte Cranaï fil. 225.
Hepheſtine. 76.
Heraclea undenam dicta. 181.
Heraclidæ in Peleponneſum redeunt.
 140.
Heraclidæ Peleponneſe relictâ Mara-
 thonem commigrant. *ib.*
- Heraclidæ** per Hyllum in Peleponne-
 ſum reducti. 141.
Hercclidæ. 145.
Heraclioræ. 357.
Heraeus. 188.
Hercules Linum interfecit. 7.
Hercules ad Erythiam. 247. 394.
 Lyndius. 253. Sylei filiam amat.
 256. Protei filios occidit. 272.
 igne moritur. 305. 309. in ejus
 ſepulcro leo. *ib.* ejus amaſii. 335. po-
 ſteri. 465. lavacra. 410. Corinthii
 ab Hercule. 412. in hinnulum
 verſus. 457. cum Argonautis. 453.
 — dexterum Sphialtæ oculum la-
 gittando effodit. 17.
 — Prometheus Caucaſo affixum
 liberat. 22.
 — commiſſa cum Plutone pugna
 Alceſtin ad auras ſuperas reduct.
 47.
 — Jovis filius. 49.
 — Argos remeat 52. apud Ompha-
 lem ſervit. *ibid.*
 — Argonautarum dux. *ibid.*
Hercules gignendus. 90.
 — in pedes erectus Serpentes duos
 maximos necat. 94.
 — de cræde Lini accuſatur. 95. Rha-
 damanthi lege abſolvitur. *ibid.* ad
 boum armenia per Amphitryonem
 amandatur. 96. ubi dum educatur,
 corporis & virium præſtantia cæ-
 teros antecellit. *ibid.* terribilis viſu.
 tanquam Jovis filius. *ibid.* cubi-
 torum quatuor altitudine eſt. *ibid.*
 igneum ex oculis ſplendorem ef-
 fundit. *ibid.* nec fruſtrâ ab arcu
 ſagittam emittit. nec jaculo ferit.
ibid. inter boum armenia annum
 agens decimum leonem Cithæro-
 neum occidit. *ibid.*
 — agitare curruſ ab Amphitryone
 diſcit. 95. artem luſtandi ab Au-
 tolyco. *ibid.* rationem ſagittandi
 ab Euryio. *ibid.* à Caſtore ſub armis
 exerceri. *ibid.* à lino Citharædicam.
ibid.
 — unam eandemque ſibi puellam
 ſupponit

- supponi putans, vitiat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma Iunior à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminatum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem preclare gesta accipit conjugem, 91. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum, ense à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, peplum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minyis pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas peruenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenae portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianae sacram interficere nolens annum totum persequitur, 103. tandem cum amnem Ladonem transitura esset, sagittis percutit, ib. & captam humerisque impositam auferre vult, ibid.
- Chironis genua telo vulnerat immedicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum victum Mycenae infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Stymphalides aves fugare jubetur, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equorum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero ubi condita, equus abastus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capiendum mittitur, ibid.
- Hippolytem necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellat, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojae minatus Aenum appellat, ib. à Polyte hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Proetæ filios inzeremit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiam trajicit, ib. per Tartessum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, aurum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbante monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubuleum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tartessum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ib. d. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aebionem & Dercynum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quaerit, ibid. invenit eum in Erycis armenta indeque reposcit, 116. Erycem iter victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bovis aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

collectis bobus Strymonem lapidibus opplet, & non navigabilem facit, *ibid.* traductas boves Eurytheo dat, *ibid.* ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad cerramen singulare provocatur, *ib.* Antzum perimit, 118. à Libya Ægyptum peragrat, *ib.* comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busium & filium ejus necat, *ibid.* Asia percurfa Thermydras appellit, *ibid.* in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, *ibid.* facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, *ib.* Ibi Scypho sumpto in obiectam continentem navigat, *ib.*

— Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quam ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, *ibid.*

— Prometheus liberat à Caucaſo, ad Jovem reducit, 119.

— pro Atlante cælum ſuſtinet, 120. diutius ſuſtinere nolens, ceſticillū capiti imponendum facere ſe velle fingens, faci ut à Cœli ſuſtinendi onere per Atlantem liberetur, *ibid.*

— aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi depoſita auferit, *ibid.* vel ut alii, ea draconi caſo ablata Euryſtheo donat, *ibid.* quæ ipſi per Euryſtheum reddita dat Minervæ, *ibid.*

— Eleuſinem ad Eumolpum deſcendit ut ſacris Cereris per eum initiatur, 121. à quibus ut indignus repellitur, *ibid.* tandem expiatus admittitur, *ibid.* inde ad Tænarum accedit, *ib.* penetrat ad inferos, *ib.* in Gorgonem gladium ſtringit, *ib.* in domo Platonis Theſeum & Pirithoum offendit, *ibid.* Theſeum ibi manu prehenſum excitat, 122. Pirithoum fruſtrà in vitam revocare nititur, *ibid.* Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugular, *ibid.* Meæneſium Plutonis bubulcum modis indignis tractat, *ibid.* Cerberum à

Plutone depoſcit, *ib.* obſcinctænem, eumq; ad Euryſtheum abducit, 123. & ad inferna reducit, *ibid.* Thebas reverſus Megaram Iolaſo dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amiſſis quærendis juvat, 124. templum Delphicum ſpoliare vult, *ib.* aveſto tripode ædem oracularem ſibi propriam conſtruere, 125. venditur, *ib.* Omphalæ ſerviens Cætopas captos in vincula conſicit, *ibid.* Svlzum cum Xenodice filia interficit, *ibid.*

— ad Dolichen inſulam delatus Icarî corpus humat, *ibid.*

Hercules ab Ilîo claſſem reducit, 128. ſorda tempeſtate per Junonem aſſigitur, *ib.* ad inſulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, *ib.* ſed ille inſulam vi capit, *ib.* Eurypylum perimit, *ib.* per Chalcodonem vulneratus ope Jovis ſalvus evadit, *ibid.* Co devaſtata Phlegram adit, *ibid.* ibi cum diis gigantes debellat, *ib.* in Augeam bellum movet, *ibid.*

— in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, *ibid.*

— Cerramen Olympicum inſtituit, *ib.* aram Pelopi, & diis duodecim excitat, *ibid.*

— Elidem capit, 129. adverſus Pylum caſtra movet, *ib.* expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Neſto e excepto interficit, *ib.* Plutonē Pyliis opitulantem vulnerat, *ib.* Pylo vaſtata in Lacedæmonem bellum gerit, *ibid.*

— Cepheû adverſus Lacedæmonios bello vexandos ſibi ſocium cupit, 130. Cæto Hippocoonte, & filiis eſus in ſervitutem redactis Tyndæro Lacedæmonem ſubdit, 131. Tegeam tranſiens Augem non agnita vitiat, *ib.* Calydonē profeſtus Deianeirâ perit in conjugem, 137. luſtatus huſus rei cauſa cum Acheloo in taurû transformato, ei cornu unum perſegit, *ib.* Deianiram accipit, *ib.*

Acheloo

- Acheloo cornu reddit, ibid. loco ejus Amaltheæ cornu recipit. ibid.*
 — in exilium abiens Trachinem ad Ceycem se confert. 133. cum Dei, anirâ uxore ad Evenum amnem venit. *ibid.* Nessum centaurum ibi offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat. 134.
 — à Ceyce hospitio excipitur. *ibid.*
 — Dryopas debellar. *ibid.*
 — per Itonem iter facit. 134.
 — Aegimio se belli socium adjungit. 134.
 — Coronum perimit & Aegimio regni fines omnes liberos reddit. 135.
 — Laogoram obruncat. *ibid.*
 — à Cygno ad certamen singulare provocatur. *ibid.*
 — Cygnum interficit. *ibid.*
 — Orchomenum pervenit. *ibid.*
 — Amyotorem vitâ privat. *ibid.*
 — Jovis Cenzi aram constituit. 136.
 — sacrificat. *ibid.*
 — ægrotans navi Trachinem advehitur. *ibid.*
 — inter Deos relatus. 139.
 — Hippocoontem & liberos ejus interimit. 200.
Hermione Menelai ex Helena filia. 203.
Hermochares. 405.
Hermus. 75.
Hero. 362. 384.
Herodotus. 52. 167.
Herse. 223.
Hesione. 77.
 — Laomedonris filia. 113. 117.
 — saxi alligata celo devoranda proponitur. *ibid.*
 — Laomedonris filia Telamoni per Herculem datur uxor. 127.
Hesione. 208.
Hesperides. 117.
Helychee. 138.
Hetturia. 60.
Hiacynthus. 236.
 — Lacedæmone Athenas commigrat. *ibid.*

- Hicelaon. 384. 409.*
Hierax. 70. 409.
Hieromneme Simoëntis filia. 206.
Himerzi. 287.
Hippalmus Penelei pater. 50.
Hippasus pater Astoris. 49. 422.
 — Ceycis filius. 136.
Hippeus. 137.
Hippocles. 372.
Hippocoon exditur. 130.
 — Icarionem & Tyndareum Lacedæmone ejicit. 199.
Hippocoon. ibid.
Hippocoontidæ puerum Licymnii filium, quod lapide canem, qui Herculem mordere voluerat petiisset, interficiunt lotis. 130. hinc bello per Herculem molestantur. 139.
Hippocorystes. 76.
Hippocrates. 139.
Hippodamas. 24.
Hippodamia. 74. 416.
 — Oenomai filia. 83.
Hippodice. 76.
Hippodrome. 138.
Hippolyte. 467.
Hippolyte. 110.
 — Amazonum regina. *ibid.*
 — ad Herculem sponte profecta Zonam se ei daturam promittit. 111.
Hippolytus. 74. 198.
Hippomedon. 174. 337.
Hippomedusa. 74.
Hippomenes. 193.
Hipponome. 89. Menæcei filia. ibid.
Hipponoe. 6.
Hipponous. 33. 174. 211.
Hipponus Triballi filius. 444.
Hippostratus Amaryncei filius. 33.
Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius. 143.
Hippotes solum vertere cogitur. ibid.
Hippothee. 6. 42. 89.
Hippothonus. 74. 200. 211.
Hippotus. 183.
Hippozygus. 139.
Historia de execratione Tiresiz via. 112. 177.
 Historia

Historia de Palladio, 107.
Homerus, 9, 78, 81, 167.
Hominem animal illud per Sphingem
 ænigmaticè propositum ait esse
Oedipus, 171.
Homines è formicis facti, 230.
Homolippus, 198.
Homolois porta Thebana, 176.
Horz Jovis ex Themide filia, 7.
Horus, 188.
Hyacinthus Veneris ex Adonidis
 compressu filius, 8. *Apollinis ama-*
 sius, *ibid.*, & 197.
Hyacinthus ab Apolline iavio occi-
 ditur, 8.
Hyades stellæ è nymphis factæ, 159.
Hydra Lernæ copiosè descripta 101.
Hylas Thiodomantis filius, 51. *Her-*
culis amasius, *ibid.*, *aquatium e-*
missus ob formam eximiam à
nymphis rapitur, *ibid.*
Hylæus, 31.
 — ab *Atalanta* perimitur, 192.
Hyllus filiorum Deianiræ maximus,
 137.
 — *Eurytheum obruneat*, 140.
 — *Iolen uxorem ducit*, 141.
 — *Delphos concedit quâ ratione*
Heraclidæ redire possint in Pele-
ponnesum sciscitaturus, *ibid.*
 — *Heraclidæ in Peleponnesum re-*
 ducit, *ibid.*
Hymæus, 199.
Hymni, 313, 314.
Hyperbius, 76.
Hyperborei, 13, 117.
Hyperboreus, 441.
Hyperenor, 157.
Hyperenor filius Apollinis, 194.
Hyperion Cœli Tellurisque filius, 2,
 5, 211.
Hyperipte, 76.
Hyperlaus, 34.
Hypermaestra, 28, 438.
 — *natu filiarum Danaï maxima*, 74.
 — *per patrem Danaum Lyæeo da-*
 tur conjux, 76.
Hyperphas, 171.
Hypirychus, 211.

Hypseus, 38.
Hypsiæus, 443.
Hypsiæon Milesius, 380.
Hypsipylus, 384.
Hypsipyle Thoantis filia, 50.
 — *per Jasonem comprimitur*, *ibid.*
 — *Lemnia*, 175.
 — *per mulieres Thebanas venditur*,
ibid.
 — *vitz tuendæ gratia servit apud*
hæcyrum, *ibid.*
Hypsista porta Thebana, 176.
Hyreus filius Apollinis, 194.
Hyreus Nyctei & Lyci pater, *ibid.*
Hyræus, 382.
Hyræto filia Temeni, 145.
Hyrtacus, 209.

I.

Iaculum Cephalî inevitabile, 290.
Ialmenus Martis filius, 202. vide
Almenus.
Iambe anus quædam, 14.
Iaperus Cœli è conjugæ Telluris fili-
us, 2, 5.
Iapyges, 265.
Jardanus, 125.
Jason Cererem deperit, 205.
 — *vim facere volens fulmine ictus*
perit, *ibid.*
 — *Jovis filius*, 260. *filius Argi*, 310.
Cyzicum occidit, 286. *Amyeum*,
 323.
Jason, 31.
 — *Aesone natus*, 47.
 — *rei iusticiæ studiosus*, 48.
 — *Anaurum amnem trajiciens al-*
terum in eo calceum amittit, *ibid.*
 — *Argum fil.* *Phryxi invitatur ad au-*
ream pellem, 48.
 — *ad Aeternam contendit*, 57.
 — *pharmaco inunctus tauros per-*
domat, 58. *occidit Spartos*, *ibid.*
 — *vestis auream dat Pelia*, 63. *cum*
heroibus lectissimis in Isthmum
navigat, 64. *navem dedicat Nep-*
tuno.

- Iuno, *ibid.* monet Medeam cogit, quâ ratione injurias per Peliam illatas ultiscatur, *ibid.*
 — cum Medea Corinthum commigrat, 64. per decennium totum fortunatè vivit, *ib.* dimissâ Medea Glaucem ducit, *ibid.*
 Ialus, 191.
 — Argi ex Ismene filius, 69.
 Ialus, 68.
 Iberus, 212.
 Ibycus, 316.
 Icaria insula, 321.
 Icarion, 199.
 Icarion & Tyndareus Lacedæmone egesti ad Thestiam confugiunt, 200.
 Icarus, 39, 197, 200.
 — fustibus enectus, 227.
 Icarus, 225.
 Iceraon, 208. v. Hiceraon.
 Ida nympa, 3. mons, 212. regio, 253.
 Idæa, 205.
 Idæus, 191. Priami filius, 324.
 Idas Apharei filius, 30. Neptuni fil. creditus, 197.
 — Clymeni, 369. *Ægypti*, 76.
 Idas Misenen proficiscitur, 28.
 Idea per Phineum in uxorem ducta, 232.
 Idmon vates ab apro percussus, 56.
 Idomene Pheretis filia, 42.
 — Abantis filia, 79.
 Idomeneus Deucalioni filius, 151.
 Idomeneus Priami fil., 212.
 Idyia Oceani filia, 57.
 Ielysus, 296.
 Ilaïra, 204.
 Ilaïra Philodices filia, 197.
 I'ebia, 346.
 Iliissus amnis.
 Ilium ab Ilo, 207, 254, 347, 398, 474.
 Illyrii bello infestant Enchelienſes, 164. & Dorienſes, 471.
 Illyris, 354.
 Illyrius Cadmi fil., 164.
 Ilius, 206.
 — sine liberis extinctus, *ibid.*
 — Trois & Callirhoës filius, 206.
 — in Phrygiam pervenit, *ibid.*
 — in Phrygia palestra vincit, 207.
 — in Phrygia per regem pue is quinquaginta, puellis totidem donatur, 207.
 — Eurydicen uxorem ducit, 208.
 Iliuthya, 7.
 Imago Herculis impiè effusa, 126.
 eadem per eundem lapide noctu percussa, *ibid.*
 Imber aureus, 83.
 Imbrus, 75.
 Imeusimus, 200.
 Impetras filiorum Deucalionis efficit, ut diluvium tempore ejus esset, 189.
 Inachus ex Oceano & Tethye gignitur, 69.
 — Argivorum fluvius ab Inachæ nominatus, 67.
 — Philodices pater, 197.
 Indi, 161.
 India, 162.
 Ino Melicertam filium secum in mare deiecit, 37.
 — Athamantis post Nephelen mortuam uxor, 36.
 — Nephelen natis insidiatur, 35. mulieribus ut triticum torreat suader, 36.
 — filia Cadmi, 158.
 — nubit Athamanti, 159.
 — Melicertam in ferventem lebetis aquam conjicit, 159.
 — cum perempto filio in maris profunda desinit, 159.
 Insulæ fortuna: orum, 194.
 Io Argiva, 344.
 Io ex Iaso orta traditur, 69. vel ex Inacho, *ibid.*
 — ad Epaphum filium querendum accingit se, 71. Syriam penè universam pervagatur, *ibid.* tandem Epapho filio invento in Ægyptum remeat, *ibid.*
 — ab Ægyptiis Iſis appellatur, *ib.*
 Iobates Bellerophonem ad Chimaeram extinguendam mittit, 81.
 — Bellerophonem

— Bellerophontæ præstantiam miratus literas Proeti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philomenen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
 locusta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
 Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolaus auriga, 101.
 Iolcus, 31.
 Iolcus urbs, 42.
 — per Pelcum expugnatur, 219.
 Iole Euryti filia, 123.
 — captiva abducitur, 136.
 Ion, 24, 267.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366.
 Ionia, 358.
 Ionium mare, 346.
 Ionius, 348.
 Joppe, 283.
 Jovis sanguis, 441.
 Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Herculis frater, 131.
 — Thestii filius, 50.
 — Protefilai pater, 201.
 Iphidamas filius Bufiridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa geminos patit, 25.
 Iphimedon, 140.
 Iphimedusa, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Proeti natu maxima moritur, 80.
 Iphis, 138.
 — Alestoris filius, 173.
 Iphitus, 101.
 Iphius, 175.
 Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iriis, 6.
 Iritus Nauboli filius, 50.
 Irus, 473.
 Irus Boeotius, 321.
 Izza, 6.
 Ius Egyptiis. Ceres Græc. 71.
 Ischys Elati fil. 158.
 Ismarus Hippomedontem prosequitur, 179.

— mortuus, 232.
 Ismene Asopi filia, 69.
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
 Issa, 327.
 Issicum bellum, 320.
 Ister, 71.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per Sinin infestus, 238.
 Italia, 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Ilys, 423.
 — trucidatus & elixatus per Proenen Tereo patri datur edendus, 228.
 Iuliz, 406.
 Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 416, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — citra concubitū patit Vulcanum, 9.
 — Latonam à Jove compressam per iorum mundum insectatur, 10.
 — Siden ad inferos detrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buculam candidam convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit, ibid.
 — acceptam Argo Fanopæ custodiendam tradit, ibid.
 — bovem æstro concitat, 70.
 — precatur Curetes ut Epaphum oculant, 71.
 — dracones duos magnitudinis inuistat mittit in lectum Herculis ad perdendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam, 112. nunciat Hippolyten ab Hercule & locis ejus rapi, ibid.
 — Hesperidum mala suis in nuptiis Jovi munerata est, 127.
 — Herculi foedam immittit rempestatem, 128. hinc per Jovem suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphingem immittit, 171.
 Juno Tiresiam luminum usque privat, 155.
 — Dianæ persuadet ut Calistonem tanquam ursam configat, 190.
 Junx, 422.
 Jupiter in antro Disio per Rheam editur in lucem, 3. C — Julliz

- iustiz ætatis Metin socium capit, *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatus, *ibid.*
- fit rex Cœli, *ibid.*
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Thetidi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonem ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminùs conspicatus fulmine percutit, 20. cominùs autem illum falce adamantinâ deterruit, *ibid.* ad Casium usque persequitur, *ibid.*
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, *ibid.*
- Vulcano Prometheus ad montem Caucaſum religandum tradit, 21.
- imbris largè effusis pacem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phryxius, 37.
- Salinœcum fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60.
- irascitur cum illis ob Abſyrti mortem, *ibid.*
- Nioben primam mortalium init 68.
- Iovem Junonis Sacerdotio decoratam viſitat, 69.
- Jupiter tunc occidit, 71.
- in imbecili aureum mutatus per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmenen contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmenæ concumbit, *ibid.*
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnantes fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cenzus, 136.
- Europæ amore captus in taurum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare avehit in Creram, *ibid.*
- Europam in Creta comprimit, *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Atabyrius, 151.
- ardens Semelem cum ea clam Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori insuit, 158.
- Dionysum gignit, *ibid.* eumque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hœdum transformat, *ibid.*
- init Antiopæ, 165.
- Tiresiæ pro luminibus ademptis varicinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Amphiaraum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto natu minimo fulmine extinguit, 189.
- à filijs Lycaonis invitatur, 188.
- Calistonem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, *ibid.*

— Calistonem

- Calistone[m] vertit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygere Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemefin init, ibid.
- Idam fulminat, 25.
- Aegidem opponit Palladi Mineræ, 208.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam concurrentes pæcat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est, 28.
- Ixion, 31.

L.

- L**ædæ, inde Λαῶ, 23.
- Labdacus Polydori ex Nyctæide filius, 164.
 - seniens eadem quæ Pentheus, post eum occumbit, 165.
 - bello infestatus, 228.
 - Labyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occursum & recursum, hominem fallens, 15.
 - à Dædalo constructus, ib. 205.
 - Lac Amaltheæ, 3.
 - Lacedæmon ab Hercule bello impetratur, 130.
 - Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 196, 298, 309.
 - Lacedæmonii, 295.
 - Lachesis, 7.
 - Laconia, 374.
 - Ladon amnis, 103.

- Laertes Arcefilii filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- Lælaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephalî canis celerrimus, 230.
- Lais, 305.
- Laius filius Labdaci anniculus, 164, 440.
- fugatus, 166.
- in Peleponneso per Pelopen hospitio excipitur, ibid.
- regnum accipit, 168.
- uxorem ducit Jocastam vel Epicastam, ibid.
- per Damasistratum sepelitur, 169.
- Lamia fera, 419.
- Lampon, 208.
- Lamprus Paudionis filius, 437.
- Lampus, 75.
- Lanomene, 138.
- Laodamas Eteoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- Laodamia Bellerophonis filia, 148.
- Laodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- Laodice Hecubæ filia, 211, 376.
- Laodocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeæo certamine, 196.
- Laogoras Dryopum rex, 135.
- vir perulans & improbus, ibid.
- cum filiis suis in Apollinis loco epulans occiditur, ibid.
- Lapitharum adversus Ægimium socius, ibid.
- Laogore, 135.
- Λαοὶ populi dicti sunt tanquam lapides, 23.
- Laomedon Hereulî equas, quas promiserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- Laorhoë, 138.
- Laphria, 476.
- Lapides per Deucalionem missi faciem virorum trahunt, 23.
- Lapis fasciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Lapitha Cæneur, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larilzi, 88.
 Lartius Irallorum rex, 246.
 Latona, 5, 442. ejus sanum, 437.
 ——— Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Leades Eecolum prostermit, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furiis percitus
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 100.
 — ovum per Nemesein ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 207.
 Legari Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leirus Alestoris filius, 50.
 Leirus Penelei pater, 202.
 Lela, 432.
 Leleges, 37.
 Lelex Eurææ filius, 196.
 Lemniz, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Citharoneus, 96. è Cithrone
 imperum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat. *ibid.*
 — Nemezus per Herculem con-
 ficietur, 100. invulnerabilis, *ibid.*
 Leodamas, 289.
 Leonte He'ena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Lepreus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Letus Insula, 408.
 Leuca, 337.
 Leuce Insula, 436.
 Leucippa, 310.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucomas Gnelliis, 316.
 Lencone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 353.
 Leucothea, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, *ibid.*
 Licentia Scœmmatum in Thesmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Bœotia in
 Euboicum mare præceps dejicitur,
 136.
 Licymnius, 92.
 — puer adhuc admodum
 servatur incolumis, *ibid.*
 — occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybaum, 53.
 Limnoreæ, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ defecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cussus ab Hercule interit, *ibid.*
 — Apollinis filius, 258, 259.
 Littus Aeniense, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Telepœone-
 sum vi aquarum contestis, 23.
 Locri, 257.
 Locri Epimenedii, 133.
 Locris, 63, 221.
 Locrus Phæsciis, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Louis fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 438.
 Lucius Hermioneus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludæ Isthmici tertio celebrati, 129.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissime
deperit, 26.
Lurcus Phoronei filius, 345.
Lybia, 61, 72, 114, 117.
Lycæon Cyllenes Nymphæ filius, 187.
— Arcadibus imperans è multis
uxoribus filiorum quinquaginta
factus est pater, 187.
Lycæus, 449.
Lycia, 78.
Lycii, 351.
Lycomedes, 230.
Lycôn, 200.
Lycopus, 34.
Lycormas, 28.
Lycurgus Arcas, 30.
— ex Pronacte natus, 46.
— Circa Nemeam habitavit, ibid.
— Ancæi pater, 49.
Lycurgus, 139.
— Dryantis filius, rex Edonorum,
162.
— per Dionysum in furorem actus,
ibid.
— Dryantem filium securi percus-
sum interfecit, ibid.
— resipuit ubi corporis sui
extrema præcidit, 162.
— in montem Pangæum abductus
in vincula conficitur, ibid.
— Dionysi voto equis laniatus
occumbit, ibid.
Lycurgus Rex Nemææ, 175.
— Alci & Nemææ filius, 190.
— per medicamenta in vitam
ex morte revocatus, 198.
Lycus Mariandynorum Rex, 36.
— à Thebanis imperator belli
declaratur, 165.
— post annum imperii vigesi-
mum obtruncatur, ibid.
— Sicyonem capit, 165.
— Epopeum interfecit, ibid.
— Antiopen captivam abducit, ibid.
Lycus ex Hyrcæ & Nympha Clonia
natus, 191.
— Antiopen in vinculis torquet, 166.
— Nyctei frater, 164.
Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.
— Agaven uxorem ducit, 74.
Lycus Neptuni fil. in insulas fortu-
natas mittitur, 191.
Lydi, 115.
Lydia, 393, 423.
Lynceus Aphareii filius, 30.
Lynceus post Danaum Argis domi-
natur, 77. Abantem ex Hypæm-
nestra gignit, ibid.
Lynceus tantâ oculorum perspicaci-
tate fuit, ut etiam sub terra laren-
tia pervidisse dicatur, 197.
— ex Aphareo & Arene natus, ibid.
Lynceus Herculis fil. 138.
Lyra per Mercurium primum inven-
ta, 195.
Lyrus sine liberis decedit, 206.
Lyria, 141.
Lysianassa, 6.
Lyfidice Pelopis filia, 89.
Lyfidice, 138.
Lysimache, 45, 211.
Lysinomus, 90.
Lysippe, 78.
Lysippus, 138.
Lyses, 137.
Lysithous, 211.
Lytra, 236.

M.

MAcarens, 188.
Macednus, ibid.
Macedones, 290.
Maces, 337.
Machaon Æsculapii filius, 202.
Mænades, 8.
Mænalus, 188.
— filius Lycæonis, 187.
— Atalanta pater juxta quosdâ, 188.
Mæon, 176.
Mara canis, 217.
Mara Erasini filia, 475.
Magies, 24.
— Aëoli filius Naidem Nympham
ducit uxorem, 39.
Magnesia, 269 unde dicta, 449.

Mais, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— uspiam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrolitus, 353.

Manes dii, 106.

Mantinus, 188.

Manto filia Tiresiz, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat.

19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 18.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lutus, 123.

Marces, 139.

Marsyas Olympi filius, 18. tibus
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Marris Thebagus, 313.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Thetide de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum iugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Felix filias, ut patrem necent

elixerentque suadendo inducit, 64.

— atreiem in frusta concisum eliza-
tūmque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepulum veneno
infectum mittit, quos ex Jafone
filios habet trucidat : currum dra-
conum alarorum conscendit ; in
eo profugit Athenas : filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Actæ
Junonis aram supplices reliquit :
Athenis Aegeo nupta Medam
gignit : cum filio Medo Athenis
ejcitur : nulli suorum cognita
Colchos remeat : Actæ patri reg-
num, ex quo ejcitus est, recuperat :
65, 66.

Medicifasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius : mag-
num apud barbaros imperium pa-
ciscitur : Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaletor, 433.

Megamede Arnei filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proci filius, 88. Argivorum regno
præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cæli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 235.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanon, 175, 191.

— Atalanx amore inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalanx, ut iis colligendis
interea cursus obliviscatur, 193.

— Atalanx conjugio potitur, ibid.

— in luo Jovis coeuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura edoce-
tur, mortalibus prædicat, 43. vari-
cinari

cinari quoque per haruspiciam
scit, *ibid.*
— boves Iphicli Pylum perducit,
45.
— Amythaonis filius, 79.
— Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.
— curat Proeti filias furentes, *ibid.*
Melanippus, 324.
Melanippus capite obruncatus, 180.
— Novissimos Aftaci filius Tydeum
in ventre percutit, 179.
Melanthides Bacchus, 283.
Melantii scopuli, 61.
Melas, 29, 34, 37.
Melas Licymnii filius, 136.
Melager, 29, 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.
— Thestii liberos obruncat, 32.
— Contrahescit, *ibid.*
— quosdam è Thestii liberis occidit,
ibid.
— Oenei filius, 49.
Melibœa, 167.
— Oceani filia, 187.
Melicerta, 36.
Melegonis Insula, 347.
Melie, 6.
Melienfes, 135, 289, 446.
Melilorus, 323.
Meline, 138.
Melissa Oceani filia, 67.
Melissus, 172.
Melita, Erasini filia, 475.
Melitenfes, 431.
Melius, 211.
Melpomene, 7.
Memnon, 209.
Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, *ibid.*
Menachus, 75. e
Menippides, 138.
Menæceus, 168.
Menceceus ebrius cum uxore con-
cumbit, *ibid.*
— semeriptum mactat ante poras,
179.

Menæcius à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.
Menæcius Astoris filius, 49.
Menæcius Parocli pater, 202.
— boum Pluronis custos, 115. cum
Hercule propter boves abastat
pugnam conferens sagitta perso-
ditur & interit, *ibid.*
— Ceu honymi filius, 122. precibus
Proserpiæ servatur, *ibid.*
Menedemus Eleensis Buneæ filius,
327.
Meneæus, 153.
— Arrei filius, 207.
Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.
— à Tyndareo Helenæ sponfus de-
claratur, 203.
— ex Helena Hermionen gignit, *ib.*
— regno Spartano præfectus, 205.
Menippa Orionis filia, 451.
Mentor, 138, 140.
Mercurius Hippolytum conficit, 18.
— ad Deucalionem missus à Jove,
23.
— Martem furto è vinculis eripit
26
— pater Euryti, 49.
— Argiphontes appellatus, 70.
— Herculem vendit, 125.
Mercurius fur, 434.
— Admeti boves abigit, 449.
— Apemofynes amoc correptus
eam vitiat, 153.
— Dionysum ad Junonem & Atha-
manem affert, 159.
— Amphioni lyram donat, 166.
— Jovis è Mata filius, 194.
— adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, *ibid.*
— Pieriam pervadit Apollinisque
boves clam abigit, *ibid.*
— boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calceos induc-
bat, ne vestigia earum depheca-
derent, *ibid.*
— boum Apollinis in spectro ab-
scondita, um duas immolat, earum
C 4 colla

- coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixa edit, 195.
 — in Cyllenen proficiscitur, ibid.
 — ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, ibid.
 — testudini purgatus nervos ex bo- um mastatarum intestinis confe- ctos inducit, ibid.
 — rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
 — lyram primus invenit, ibid.
 — fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Māiam matrem, ibid.
 — boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patrem id facere jubeatur, ibid.
 — Apollini donat lyram, 196.
 — pascens boves fistulam compin- git, ibid.
 — Jovis reliquorūque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
 Mermerus Medæ ex Jasone filius, 65.
 Metope Oenopionis filia, 12.
 — Atlantis filia, 38, 193, 209.
 Merope Crespiontis uxor invita du- citur à Polyphonte, 145, filium tertium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
 Merops Aesaci avus maternus, 210.
 Messana, 282.
 Messapii, 467.
 Messena, 39.
 Messenii, 30.
 Mestor, 89, ibid. 211.
 Meta Aegei uxor, 234.
 Metanira Celei conjux, 15.
 Metharme Pygmalionis filia, 223.
 Meriodusa Eupalami filia, 233.
 Metiocha, 452.
 Merion, 219.
 Merionides, 203.
 Meris Oceani filia Jovis socia, 4.
 — Saturno pharmacum bibendum propinat, ibid.
 Merope fluvii Ladonis filia, 212.
 Mēdas, 213.
 Midea mulier Phrygia, 90.
 — Pelopis filii per Schenelium commendatur, 91.
 Milefii, 358, 362, 371.
 Milerus puer à filiis Asterionis per- ditè amatur, 149.
 — filius Apollinis & Arcz, 149.
 Acacallidis, 459
 — in Sarpedonis amorem benevo- lentiamque inclinat, ibid.
 — in Cariam appellit ibique ur- bem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
 Miletus urbs, 358, 380.
 Minerva tibias abiecit quòd vultum deformem efficerent, 11, v. 332.
 — Encelado fugienti Siciliam In- sulam objicit, 18. pelle Pallanti de-rastâ corpus suum regis, ibid. ex-piat Danaïdas, 76.
 — Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
 — Cadmo regiam adornat, 157.
 — Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
 — apud Tritonem educatur, 207.
 — post Neptunum in Attica com- paret, 221.
 — Athenis de seipsa nomen impo- suit, 222.
 — sibi arma conflare volens Vulca- num adit, 225.
 — Pudica & virgo virum non vult admittere, 226.
 — Erichonium immonialem clam- dis aliis facere studens educat, ib.
 — Erichonium in cista positiū Pan- droso Ceeropsis filiz commendat, ib.
 Minnyrides, 473.
 Minos filii, 111, 154.
 Minos, 3, 93, 148.
 — Nepruno taurum immolaturus, eum sibi ab eo mitti petit, 150.
 — taurum à Nepruno missum non immolat, sed eo ad armenta de- ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
 — se Nepruno immolaturū promit- tit quicquid è ma i apparuisset, 108.
 — Jovis ex Europa filius, 148.
 — Miletum

- Miletum & Sarpedonem bello vincit, 149.
- Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur, 150.
- Cretam incolit, *ibid.*
- leges conscribit, *ibid.*
- Pasiphaen ducit uxorem, *ibid.*
- Cretæ regno prohibetur, *ibid.*
- Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri jubet, 151.
- cum Procride concumbit, 229.
- cum mulieribus multis rem habet, 230.
- auditi filii morte sublata e capite coronam abiecit, 235.
- in Faro Gratiis sacra facit, *ibid.*
- classē Athenas oppugnat, *ibid.*
- Megareum interficit, *ibid.*
- Megaris potitur, 236.
- Scyllam pedibus vincit e puppe deiecit, & eam submergit, *ibid.*
- Athenas capere nequit, *ibid.*
- orat Jovem Athenienses puniat, *ibid.*
- Septem pueros totidemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos perit, 237.
- Mnestheus Pereti filius, 202.
- Minotaurus laurino est vultu, cætera homo est, 151.
- in Labyrintho conclusus, 237.
- Minyas, 191.
- Minytus, 167.
- Misma, 451.
- Mnemolyne Cœli è Tellure filia, 2, 421.
- Mnesileus, 204.
- Mnesimache, 107.
- Mnestra, 75.
- Molione, 129.
- Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur, *ibid.* & multos ex iis trucidant, *ibid.* trucidantur ab Hercule, *ibid.*
- Molochus pauper, 100. Herculem hospitio excipit, *ibid.* eidem hostiam immolare vult, *ibid.*
- Molus, 27, 154.

- Monomachia inter Herculem & Cygnum, 117.
- Mons Artemisius, 103.
- Montes Theffalici aquarum diluvii immunes, 25.
- Moplus, 436.
- Mors Meleagri, 33.
- Mors Ablyrti per Jovem vindicata, 60.
- Morsimus Trachinius, 308.
- Moyse Hebræus, 329.
- Mulciber in bovem, 457.
- Mulieres quæ mortuum Meleagrum deploant in aves commutantur, 33.
- Mulieres Lemniz Venerem nibili taciunt, 50.
- Mulieres Lemniz cum patres cum viros suos jugulant, *ibid.*
- Munichus Dryantis filius, 422.
- Munirus Acamantis filius, 377.
- Musa Jovis ex Mnemosyna filia, 7.
- Thamyrin cantu victum oculis & citharadica privatur, 9.
- Mycenæ, 89, 90.
- Mycenæus lucus, 70.
- Mygdon rex Amyci frater, 111.
- Myiscus Ulyssis monitor, 305.
- Myrmidon, 25.
- Myrrha Thoanris Assyriorum regis filia, 224.
- irâ Veneris, amore patris corrumpitur, *ibid.*
- rogat deos ut nusquam compareat, *ibid.*
- per deos in arborem nominis istius mutatur, *ibid.*
- Myti, 191. Mysia, 51, 191. Candaulæ uxor, 324.

N.

- Nis, 27, 75.
- Nympha, sit uxor Magnētis, 39.
- Nanis Cæxi filia, arcem Cyro prodit, 386.
- Narcissus, 263.
- Navis *ἡ νηὶς* appellata, 71.
- Natolus Itri pater, 50.
- Naupeatos undenam sit dictus, 142.
- situs in Ætolia, *ibid.*

Nauplius

Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste ferit. *ibid.* moritur & ipse tandem. *ibid.* Clymenem habuit uxorem, *ibid.* & 153.

Naufimodon. 77.

Naufithoe. 6.

Nautæ quidam in furorem per Dionysum acti in mare se precipitant. 163. & in Delphines mutantur. *ibid.*

Naxii. 381.

Naxus. 163, 380, 381.

Necra. 68.

— Perei filia. 190.

Nebrophonus. 51.

Neleus. 41, 294.

— regno pulsus Messenam migrat. *ibid.*

— Periclymeni pater. 49.

— Pyliorum Dynasta. 124. Herculem expiare non vult. *ibid.*

— ab Hercule cum filiis, excepto Nestore, perimitur. 130.

Nelidæ. 370.

Nelo. 75.

Nemea. 46, 157.

Nemexius leo. 309, 310.

Nemelis. 201.

— concubium Jovis fugiens in anserem mutatur. *ibid.*

— è Jovis concubitu ovum parit. *ibid.*

Neometis. 6.

Neoproleus. 220.

Nephalion Minois fil. 111, 150.

Nephele Athamantis uxor. 35.

— moritur. 36.

— Phryxum Jovi immolandum liberat. *ibid.*

Nepheus Hercules filius. 138.

Neprunus à Saturno deglutitur. 3.

— à Cyclopius donatur tridente. 4.

— Rex maris fit. *ibid.*

— Amphitriten uxorem ducit. 13.

— Polyboten incestatur. 18.

— Iphimedam comprimunt. 25.

— formâ humanis Enpei sumptâ

cum Salmonei filia concumbit. 40.

— pater Euphemi & Ergiai. 49.

— Inacho fontes licet. 73.

— Amymonæ fontes Lernæos indicat. *ibid.*

— Cephei regnum inundat, & cetero vastat. 86.

— raptam Hippothoon in Echinadas insulas infert. 89. comprimit, & Taphium ex ea procreat. *ibid.*

— Cetum immittit Trojæ. 112.

— Mileto ita citur. 151.

— Pasiphaen sic afficit, ut taurum deperiret. *ibid.*

— duas Pleiadas corrumpit. 194.

— Idæ pater. 197.

— equos donat Peleo nuptias cum Theride celebranti. 218, 332.

— primus venit in Atticam. 221.

— campum Triaesium mure affligit. 222.

Neprunus Cererem sollicitat. 312.

— Marcem in Arcopago cordis reum agit. 223.

— Eumolpum in mare a matre dejectum excipit, & in Æthiopiam transfert educandum. 231.

Ne eides. 6, 86.

Nereus Caranus. 318.

Nereus Deus marinus. 6, 25, 472.

Nessa. 422.

Nessus Centaurus. 309.

Nessus Centaurus. 133, 309. per amnem Euenum homines trajicit. 133. Hoc ubi iustitiæ causa, à Diis assignatum jactat. *ibid.* Deianiræ Herculis uxori, dum trajicit, vim infert. 134. ob id ab Hercule in eorde sagittâ percussus moritur. *ib.* Moriturus Deianirâ docet quomodo, ut à marito ametur, efficiat. *ib.*

Nestor. 41.

— pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur. 42. apud Gereniôt educabatur. *ibid.*

Nervi pedum manuumque Jovis per Typhonem dissæti. 20.

Nervi Jovis rursus agglutinati. *ibid.* Nympha Jovis & Themidis filia. 117

Nicandra

Nicandra testrix. 391.
 Nice, 5. 138.
 Nicharchus. 328.
 Nicippe. 90. 138.
 Nicocreon Rex Salaminus. 474.
 Nicodamas. 436.
 Nicodromus. 138.
 Nicostatus Menelei ex Helena filius.
 203.
 Nicothoe. 54.
 Nilus fluvius. 252.
 Ninus. ibid.
 Niobe. 67. primam à mortalibus
 Jupiter compressit. 68.
 — Tantalii aut Asaonis filia. 167.
 397.
 — ob liberorum numerum se Laro-
 nâ frزندlorem esse jactat. 167.
 — ad Tantalum patrem pervenit.
 168.
 — Jovem precata in saxum com-
 mutatur. ibid.
 Nireus Symzus. 309.
 Nisus. 233.
 — Pandionis filius Megaris regnat.
 235.
 — abscissis per filiam capillis perit.
 236.
 Nisyros Insula. 18.
 Nomades. 456.
 Nomion. 413.
 Nothus. 154.
 Numitor. 296.
 Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
 uxorem ducta. 164.
 Nycteus Cithonii filius. ibid.
 — se ipsum interficit. 165.
 Nycteus ex Hyreo & Clonia nymphea
 natus. 194.
 Nyctimus junior. 188.
 Nymphæ Nysam habitantes à Jove
 in stellas mutatz Hyades vocantur.
 159.
 Nymphæ in Alnos mutatz. 447.
 Nysa mons. 20.
 — Asia urbs. 159.
 Nysia. 315.

O.

O Cales Mantinei filia. 77. al.
 Agallia.
 — Bxoriz regio. 98.
 Oceanides ter millenz. 5.
 Oceanus Cæli Tellurisq; filius. 2.
 Ocmus Avis. 418.
 Oculi Typhonis igne micabant. 19.
 Ocypete. 6. 54. 75.
 Ocypode. 54.
 Ocyrhoe. ibid.
 Odrysis Regio. 290.
 Oechalia. 135.
 Oeagrus. 290.
 Oeagri filius Linus interficitur ab
 Hercule. 7.
 Oeax. 77.
 Oebalus. 199.
 Oedipus à pedum tumore sic vocatus.
 168.
 — suppositivus, & spurius appella-
 tur. 169.
 — Delphos profectus, deum de
 parentibus suis seiscitur. ibid.
 — patrem occisurus, & matrem
 initurus per oraculum dicitur, si in
 patriam revertatur. ibid.
 — in patriam redire non vult. ibid.
 — Polyphontæ de via cadere non
 vult. ibid.
 — Polyphontem & Laium necat.
 ibid.
 — Thebas pervenit. ibid.
 — ænigma Sphingis solvit. 171.
 — regnum hui accipit & matrem
 ignorans ducit. ibid.
 — Oculis orbatus Thebis expellitur,
 & filios non descendentes execra-
 tur. 171.
 — fugit cum Antigone in Colonom
 Atticæ locum. ibid.
 — in Bomenidum luco supplex
 confedit. ibid.
 — à Theseo suscipitur. 172.
 — è vira migrat. ibid.
 Oeme. 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.
 — Diis omnibus, Dianâ solâ præterita, primitias rerum omnium dedidit, 30.
 — Peribram uxorem ducit, 33.
 — in vincula coniectus & flagris caesus, 35.
 — senio confectus, ibid.
 — in Peleponnesum abductus, ibid.
 occiditur in Arcadia, ibid. Argos translatus in Oenoë sepelitur, ibid.
 — pater Meleagri, 49.
 Oenoe urbs ab Oenoe appellata, 35, 282.
 — puella, 436.
 Oenomaus Strepens ducit uxorem, 191.
 Oenone Cebrenis amnis filia, 212.
 — à Rheâ varicinandi artem edocta fuit, ibid.
 — Paridem facere non vult, ibid.
 — pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.
 — Alexandrum mortuum intelligens, laqueo vitam finire, ibid.
 Oenopion, 382.
 Oestribles Herculis fil. ex Hesychee, 138.
 Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.
 Oetei, 318.
 Oetho Neptuni filius, 252.
 Ogygia, 167.
 — porta Thebana, 176.
 Oicleus, 49, 125.
 — interficitur à Laomedonte, ibid.
 — Amphiarai pater, 173.
 Oileus Ajacis pater, 202.
 Olea in Luco Mycenæo, 70.
 — à Minervâ inventa, 222.
 Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz expugnata, 31.
 Olympia, 324.
 Olympici, 320.
 Olympus, 26.
 — Mons, 110.
 Olympiæ, 118.
 Olythus, 243, 377.
 Omphale, 51.
 — Lydorum Regina, 119.

Onchaïdes portæ Thebanae, 176.
 Onchestus Agrii filius, 34.
 — lucus Neptuni, ibid.
 Oneirus ab Oreste occisus, 315.
 Onesippus, 138.
 Opis una virginum quæ ex Hyperboris venerant, 13.
 Ops Titanibus irata, gigantes à Cælo procreat, 16.
 Opheltes, 46.
 — Eurydice & Lycurgi filius, 175.
 Opler, 234.
 Opleus, 15, 188.
 Opus, 109, 221.
 Orax, 153.
 Orchomenus, 95, 135, 453.
 — Vir, 188, 422.
 Orcus, 18, 330.
 Oreas, 138.
 Oreilochia, quæ & Iphigeneia, Achilles uxor, 456.
 Orestes, 24, 315.
 Oreus, 382, 444.
 Orgia, 291.
 Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.
 — Neptuni ex Euryale filius, ibid.
 Orithyia, 229.
 — à Boreâ rapta, 231.
 Orpheus Citharædicam exercet, 7.
 lapides arboreſque cantu Citharæ mover, ibid.
 — in domum Plutonis ad Eurydicem morsu serpentis sublatam, revocandam descendit, 7.
 — non obtemperans Plutonis consilio, conjugem respicit, 8.
 — Myſteria Bacchica invenit, 9. à Menadibus diſcerptur, ibid.
 — ad Pieriam ſepultus eſſe traditur, ibid.
 — Argonautas inhaeret, 60.
 — Oeagri filius, 49.
 Orhrius canis biceps bouum Geryonæ cuſtos, 114. ex Echidna & Typhone oriur, ibid.
 Orſedice, 223.
 Orſeis Nympha, 24.
 Orygius, 412.
 Orythia, 406.

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſaliz, 310.

Otho, 252.

Othrys mons, 446.

Orus, 25.

— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.

'Ouparès quis, 1.

Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.

Oxynius, 193.

Oxylus è Prologeneæ & Marte na-
tus, 27.

— Andræmonis filius, 143.

— unotulus erat, ibid.

Oxyporus, 223.

P.

Pacis templum, 320.

Pæan, 63.

Pæas Thaumaci filius, 49. v. Poc.

— Philocteræ pater, 202.

Pæzmon fil. Vulcani, 49.

Pæzmon, 139.

Palamedes, 77. 153. 305. 325.

Palladium ſignum Ilo à Jove datum,
209.

— deſcriptum, 110.

Pallas, 5.

— armata è Jovis capite exiit, 10.

— filia Tritonis, 207.

— Minervæ vulnus illatura, ibid.

Pallena, 259. 272.

— Oethonis filia, 252.

Pallene, 331. 354. 355.

Pammon, 211.

Pamphylius, 144.

Pan Jovis & contumeliæ filius, 11.

Panaëtes, 438.

Panathenza, 235. Celebritas Pana-
thenzorum, ibid.

Pancræo, 382.

Pandareus, 423. 425. Meropis filius,
470.

Pandion, 76. 218. 270. 437.

— matris ſux lo:orem habuit uxo-
rem, 228.

— Procnen filiam Tereo dat uxo-
rem, ibid.

— moritur, 219.

— Phineï è Cleopatra filius, 231.

— cum Cærope patre regnaas, per
liberos Metionis ejicitur, 219.

— Megaris regnat, 233.

Pandorus, 229.

Pandrosium, 222.

Pandrosos, ibid.

— Cæropis filia, 226.

Pangæum, 162.

Panope, 6. 137.

Panopeus Phoceniſis, 193.

Panyafis, 15. 199. 224.

Paphus, 223.

Parcæ, 7.

— Agrium Gigaantem conficiunt, 18.

— Typhonem fruſtratz ſunt, 21.

Pardalis, 396.

Paria Nympha, 150.

Paris, 262. 274. 307. 317. 334.

Paris Alexander cognominatus, 210.

— inventos parentes agnoſcit, ibid.

Parnaſſus, 23. 267.

Paros Inſula, 111. 235.

Parthaon, 27. ibid.

Parthenius mons, 191.

Parthenope Strymphali filia, 139.

Parthenopæus Præmachum gignit,
46.

— arcu vincit in certamine Ne-
mezo, 175.

— per Amphidicium proſtratus, ibid.

— bellum gerit in Thebanos, 193.

Partus Alcmenes prohibitus, 90.

Paſiphaë Solis filia, 478.

Paſiphae, 37. conjux Minois, ibid.

— Solis & Perſeidis filia, 150.

— Neptuni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.

— in vacca lignea collocata à Tau-
ro initur, ibid.

— Aſterium cognomine Minorau-
rum parit, ibid.

— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minoc marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

Taſthea

- Pasithea Nais Nympha. 227.
 Patroclus Menœtii & Sthenes filius.
 138. 202. 220.
 Pedias. 225. Menetis filia. *ibid.*
 Pegasus. 421.
 Pegasus equus Bellerophonæ aliger,
 ex Medusa & Neptuno natus. 81.
 85.
 Pelagon. 213.
 Pelagus Sardinia. 60.
 Pelagia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta. 68.
 Pelasgi. 258.
 Pelagus. 68.
 — Jovis & Niobes filius. 187.
 Pelus Aeaci filius. 31. 49. 213.
 Pelus. 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigone
 filiam ejus in conjugem accipit.
 215.
 — cum Atalanta certat pugna
 palæstrica. 216.
 — Techin uxorem ducit. 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert. 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii
 venationem egressus, Eurytionem
 telo misso ferit. 216.
 — à Centauris comprehensus sibi
 moriendum putat. 217.
 — per Chironem servatur incolu-
 mis. *ibid.*
 — Antigone uxorem ducit. *ibid.*
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem. *ibid.*
 — ferarum captarum linguas defe-
 ctas in peram condit. *ibid.*
 — in monte Pelio obdormit. *ibid.*
 — Jasonis & Dioscurorum ope Io-
 cum expugnat. 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit. 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit. *ibid.*
 Pellene. 16. 17.
 Pelias. 233.
 — à lividula faciei parte vocatus.
 40.
 — Junonem nunquam honore ullo
 affectisse narratur. 41.
 — Thessaliam incolit. 42.
 — ab Admeto currum à leone &
 dracone trahendum postulat. 46.
 — Iolci regnat post Cretheum.
 47.
 — à filiabus enecatur & elizatur.
 63.
 — reditum Argonautarum inique
 animo fert. *ibid.* de Aesonē obrun-
 cando cogitat. *ibid.*
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit. *ibid.*
 — à filiabus concisus elizatur. 64.
 Pelides. 384.
 Pelion Ossæ monti imponitur. 26.
 104. 269.
 Pelus pater Acasti. 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 luo è quercu suspensa. 48.
 — leonis Nemezi. 99.
 Pelus. 418.
 Pelopea. 42. & 167.
 Peloponnesi. 141.
 Peloponnesus. 35. 250. 255. 375. 382.
 389.
 — Apia ab Api desinata. 67.
 — peste gravatur. 140.
 Pelops. 89.
 — Laum in Peleponneso hospitio
 accipit. 166.
 Pelor. 157.
 Pemphredo. 84.
 Peneleus Hippalmi filius. 50.
 — Leiti filius. 202.
 Penelope Ulyssi elocata. 200.
 Pencus. 269.
 Penthesilea. 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius.
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur.
 163.
 — in Cithæronem Mimallonidæ
 exploraturus se confert. 163.
 — furorem sœminarum Thebanarū
 in Cithærone compescit. 162.
 — à matre illum feram esse putante
 membratim conciditur. 163.
 Περικλέους navis unde dicta. 72.
 Peplum Harmoniæ dat Cadmus. 157.
 Peps.

- Pepo. 412.
 Perdix. 237.
 Pereus Elati filius. 120.
 Pergama. 113.
 Periander. 377.
 Peribœa Hipponoi filia. ductur ab
 Oenoe in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathei filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic, licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interfici-
 tur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 50.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menœcei auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynoræ filius fuit. 197.
 — Aeoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anticliæ
 filius.
 — Mygdoniæ rex. 152.
 Peripnous. 310.
 Perisphenes. 75.
 Peritetanes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Persæ. 252. 314.
 Perses. 5. ibid.
 Perseus. 42. 88.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in pera ponit & recedit.
 86.
 — Orci galea testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à ceto
 eam liberaturum promittit Ce-
 pheo, si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelitur. ibid. Tiry-
 nthem proficiscitur, Megapenthem
 invisurus ibid.
 — Tiryntem adeptus, Midæam &
 Mycenas munivit. 89.
 Pestis in Peleponnesum universam
 grassatur. 140.
 Peireus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucetius. 187.
 — Lycaonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthom filius Tichoni. 223.
 Phagrus. 430.
 Phalæcus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphitis. 328.
 Phantes. 75.
 Phanus Dionysi filius. 49.
 Pharax. 364.
 Pharmacum Saturno à Mercurio
 pinatum. 4.
 Pharus. 74.
 Phæbus Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 phassus. 188.
 phayllus. 318.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phegeus. 184.
 — Alcmæoni pepulum & monile
 tradit. 185.
 Pheneatenfes. 245.
 Phæx urbi Thessaliæ. 46.
 Phæzi. 300.

- Theres, 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeti pater, 49.
 — Medea ex Jasone filius, 65.
 Phereus, 407.
 Pherusa, 6.
 Phiceum, 170.
 Phigius, 186.
 Philammon, 210.
 Philzuz, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobie Persei uxor, 376.
 Philoctetes Pzantis filius, 202.
 — Serpentis ictu perit, 326. Paridem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 228. à Tereo vitata.
 Procne Sorori miserias significat, ib.
 fit hirundo, 229, 271.
 Philonoe Tyndarei filia per Dianam immortalis facta, 200.
 Philonomus Lacedaemonius, 90, 278, 295.
 Philostephanus vates semper investis, 313.
 Philottus, 197.
 Philyra Saturni conjux, 5.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cecus, 53. Agenoris filius, 53, vel Neptuni, ibid. exccatus fuit à diis, quod hominibus futura prädiceret, ibid. vel à Boëa & Argonautis, vel à Neptuno. Filios per novercam eorum inductus oculorum luce privar, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus, Argonautas docet de navigatione, 55.
 — Beli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo insidiatur ob Andromedam, 87. primus Andromedæ maritus designatus, ibid.
 — Cleopatram uxorem ducit, 231.
 — Idzam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privar, ibid. Lycamis filius, 188.
 Phitres, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Martis & Chryse Boeotidis filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus, 421. Eaci filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus præstabat alii, 214.
 Phoebe filia Coeli à Tellure, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phoenice, 148.
 Phoenissa, 75.
 Phoenix in Phoenicen se convertit, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce privatus, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Meliz Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Thorbas, 306.
 Thorbus, 27.
 Phorcyades, 6.
 Phorcys filius Ponti, 6.
 Thoroneus Agialeæ pater, 67. ex Laodice nymphea Apin & Nioben procreat, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Thrasimus, 229.
 Thryxus Nephelæ ex Athamante filius, 35.
 — Iovi immolandus ad aram constituitur, 36. liberatur per Nephelæ matrem, ibid.
 — in Colchos penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Throntis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 372.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

- Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augeæ fil. 196.
 — ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, 106. Dulichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430
 Phylus, 188.
 Pirthonius Apolloniates, 270.
 Pieris, 421, 249.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 Platzenses, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plectrum primò per Mercurium fuit inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plesæus, 6.
 Plesirrhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Flexippus, 28.
 — Phinei è Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aërope uxorem ducit, 153
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopihus galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali Punici dar edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculem opem ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieria, 194.
 Pictus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem exprobat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pitene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ poscit, 122.
 — Polypoetæ pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pifus, 197.
 Pittheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis nominatus, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole donatum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 202.
 Podarce, 75.
 Podarces Hefiones frater, 127, 208.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 30, 101.
 — filius Jovis, 49, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53
 — genus pugnandi cesticum exercet, 103.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cœlum eversus, 105
 — Castore mortuo immortalitatem renuit, ibid.
 Polyx Sarpedonis frater, 113.
 Polybotes per maris fluctus in Insulam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polycles, 363.
 Polyerite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 39.
 Polydestes uterinus Diityis frater, 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore corrumpitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nyctidem uxorem ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polyidus Cœrani fil. 154. draconē ad cadaver Glauci accidentē occidit, ib. herbâ illâ, quâ draco alium draconē vivificaverat, Glaucum è mortuis revocat, 155. D — Colq.

- colorem bovis, rubi
 fluctui assimilat, *ibid.*
 — per Minœem non prius dimittitur, quàm Glaucum filium etiam vaticinandi artem docuerit, *ibid.*
 — coactus docet, *ibid.*
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolycei filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 147.
 Polymelus, 231.
 Polymnia, 71.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile & pepulum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphialestoris filium contendit, *ibid.*
 — vincit lucta in certamine Nemæo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elari filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripi putans, eos ense nudato persequitur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere ortus, 145.
 — Laii præco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via cedat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alterum interficit, *ibid.*
 polypœtes, 27.
 Polyportes Pirrhoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiope mater, 194.
 Polyzelus Cyrenzus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem impetum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis transfigitur, 17.
 — gigantam præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 139, 407.
 Potamon, 75.
 Proctides portæ Thebarum, 176.
 Proctus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exarsus in Lyciam ad Iobaren se confert, *ibid.*
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tyrinthe, 78.
 — è Sthenobæa Lysippum procreat, 78. 190.
 — curationi filiarum furentium aggrè assentitur, 79.
 — scribit ad Jobaren ut Bellrophontem occidi curet, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phrasimi & Diogenæ filia, 229.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Ariabæ Hyrtæo dat uxorem, 209.
 Prios, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis efferebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Proene, 281.
 — Tereo datur uxor, *ibid.*
 — sit lascivis, 229.
 Proctis Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalæ uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum maritum deprehensa ad Minoem confugit, *ibid.*
 — cum Preleonte concumbit, *ibid.*
 — radice Circeæ sumpta, iacantatione Pasiphaëæ Izdi non poterat, 230.
 — conjugem Minois verita Athæas proficiscitur, *ibid.*
 — in gratiam Cephalæ redit, *ibid.*
 — studiosissima venationis, *ibid.*
 — in venatione per jaculam Cephalæ mariti inevitabile percussa moritur, *ibid.*
 Proles æneæ Jovis consilio sublata, 22.
 Promachus

Promachus cum Epigonis in bello contra Thebanos militat. 46.

— **Parthenopai filius.** 182.

Promedon Naxius. 380.

Prometheus. 5.

— ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in serula furatus est, impetratur. 21.

— loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.

— **Herculem** monet, ne ad Hesperidum mala proficiscatur ipse, sed **Atlanti** ad Coelum sustinendum succedens eum pro se mittat. 120.

— Varietur huius à **Tethide** filium Caelo dominaturum. 218.

Pronax. 46.

Pronoe Naia. 255.

Pronoe Phœbi filia. 37.

Pronous Phœgi filius. 186.

Propontis. 55.

Proserpina Jovis è **Stryge** filia. 7.

— per **Plutonem** rapta. 13.

— **Adonis** conspectum reddere non vult. 224.

Protesilaus Iphicli filius. 202.

Proteus. 113. ex **Neptuno** procreatus. ibid.

— **Aegyptiorum Rex**, **Dionysium** primus omnium hospitio excipit. 161.

Protheus. 74.

Proto. 6.

Protogetea Deucalionis filia. 255.

Protomedusa. 6.

Prothous. 34.

Psalacantha herba Aegyptia. 322.

Psamathe. 6.

— **Crotopi filia.** 258.

— **Nerei filia** in fontem mutata. 213.

Psophidii, Alemzonis filios, (**Phœgi** & uxoris ejus occisores) **Tegeam** usque persequuntur. 186.

— per **Tegeenses** & **Argivos** fugantur. ibid.

Psophis. 104.

Ptelcon. 229.

Pterelaus ex **Taphio** natus. 89. hic

per **Neptunum** fit immortalis. 89. 90.

— **Taphum** capere nequit. 93.

— moritur. ibid.

Prolemzi canis. 312.

Prous. 38.

Puer Thebanus singulis mensibus vulpi agros Thebanos vastanti apponi solitus. 93.

Pueri Athenienses septem quotannis mittuntur **Minotaurum** devorandi. 238.

Pygmaei. 336.

Pygmalion Cypriorum Rex. 223.

Pyla. 223.

Pylaon. 41.

Pylarge. 76.

Pylas patrum **Biantem** occidit. 233.

— transito in **Peleponnesum** populo **Pylum** condit. ibid.

Pyleus Eurytionem nolens jaculo confodit. 31.

Pylit de bobus abactis per **Apollinem** examinati. 194.

Pylus. 121.

Pylus. 27. 233.

— **Urbs** à **Neleo** condita. 41.

— per **Herculem** expugnatur. 130.

Pyramus amnis. 148.

Pyrene. 117.

Pyrippe. 138.

Pyrrhous Achilles. 335.

Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia. 22. hæc omnium prima fuit à diis plasmata. ibid.

Pyrrha dictus Achilles apud **Byconem**. 307.

Pyrrhus Achilles ex **Deidamia** filius.

— **Neoptolemus** est nominatus. 220.

Pyrrhus Epirotarum rex. 387.

Pythagoras. 330.

Pythia Alcidi dat nomen **Herculis.** 99. **Tyrinthe** habiturum prædicat. ibid. **Eurysteo** annos duodecim serviturum, totidemque labores imperatos confecturum. ibid. tandem immortalitate donatum. iii. ibid.

D 2 ————— per

- per Temennum reprehensa, 143.
- Pythius, 327, 405.
- Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
- per Apollinem perimitur, ibid.
- Pytholaus, 300.

Q.

QUinquaginta remis *πενήκοντα* navis, 71.

R.

- R**Adix Græcia, 230.
- Reges Persarum undè originem habcant, 81.
- Reges Græciæ Helenam perituri Spartam adveniunt, 208.
- Regis Hippocoonis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.
- Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
- Remus, 319.
- Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis cædem Alcmenen ducit, ib. Ocalcam habitatum concedit, ib.
- leges condit, 149.
- legibus à se conditis Insularis imperat, ibid.
- ex fuga in Bæotiam contendit, 149.
- Alcmenen uxorem ducit, 150.
- vita sanctus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.
- Rhea filia Cæli è Tellure, 2.
- Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
- Jovem in uretro ferens in Cretam proficiscitur, ibid.
- involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.
- varicinandi perita fuit, 212.
- Rheginus, 248, 249.
- Rhegium, 400, 401, 402.
- Rheius bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
- Eurcper & Strymonia filius, ibid.

- Rhœcus ab Atalanta interficitur, 192.
- Rhexenor, 234.
- Rhode, 13, ibid.
- Rhodia, 74.
- Rhodiorem portus, 119.
- Rhodia, 295, 396.
- Rhododaphne, 315.
- Rhodope Amiffena, 338.
- Rhodus, 141.
- Rhœus filius Staphyli, 345.
- Roms, 298.
- Romani unde, 294.
- Romulus, 296.
- Ropalus Herculis filius, 313.
- Rubea si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
- Ryndacus, 286.

S.

- S**acerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
- Sacra Ceteris, 121.
- Sagitta Herculis, 105.
- Salamin filia Asopi, 215.
- Salamis, 472.
- Salmonæus, 24.
- ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suæ ingenio, ibid. adæquat se Jovi, ibid. pœnas impietatis hujus luit, ibid.
- Salmydessus urbs Thraciæ, 53.
- Samothrace Insula, 260, 205.
- Sandalium, 319.
- Sandocus Astynoi filius, 223.
- è Syria in Ciliciam profectus Celerim condit, ibid.
- Sangarius fluvius, 209.
- Sanguis Nessi philtrum, 135.
- Sao, 6.
- Serapis, 68.
- Sardes, 386.
- Sardinia, 60.
- Insula, 133.
- Sardiorum Arx, 385, 458.
- Sarpedon Neptuni filius, Poltyis frater,

- rer, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 113.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tz filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lyciz parte sibi regnum com-
 paravit, ibid.
 — vitam ad tres ztates per Jovem
 consequitur, ibid.
 — Atymnium amat indeque in se-
 ditionem cadit, ibid.
 Saturnus filius Cœli novissimus è
 Tellure uxor, 2.
 — defecta Cœli genitalia in pelagus
 dejecit, ibid.
 — in locum patris Cœli è regno ex-
 pulsus sufficitur, ibid.
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, ibid.
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, ibid.
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, tum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, ibid.
 Saryrus ab Amygone Danaï filia te-
 lo percussus expergit, 73. miro
 puellæ ineundæ capitur desiderio,
 ibid. at Neptuni interventu in
 fugam se dare cogitur, ibid.
 Saxa errantia, 60.
 Scza Danaï filia, 74.
 Sczus, 200.
 Scamander fluvius, 105.
 Scellis, 382.
 Schedius Epistrophī filius, 102.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantz pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
 Scyrius, 233
 Scyros insula, 220.
 Scythæ, 250. 310.
 Scythia, 70.
 Seis, 27.
 Seleucus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu exterrita partum semestris
 ejecit, ibid.
 — ab Actæone in uxorem petita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 286, 288, 347, 393, 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sicyon, 80.
 Sida uxor Orionis, 12.
 Sigeum, 36.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Junonis per Præti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat invitos, ibid.
 — per Theseum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siphætes Cretensis, 438.
 Sipylus, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325. 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sirenes è Stierope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Æoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, ibid.
 — ducit Meropen, 193.
 Sirhon, 51.
 Sirhoni, 272.
 Sirhonia, 248.
 Sirhonijs puer, Orpheus, 367.
 D 3 Smicrus

- S**micrus Democli Delphi filius. 272.
Smyrna. 456.
Socius. 188.
Sol. 5.
 — Herculem poculo aureo donat. 115.
Solcum Circe gigantem interfecit. 321.
Soiymi. 82.
Sophoclis mors. 305.
So ores Pandrosi cistam, in qua Erichthonius tegebatur, reregunt. 226.
Sorres jacta in sirulam aquæ plenam. 144.
Spargapiza Darium educavit. 316.
Sparra. 278.
Spartani. 248. 386.
Sparte filia Euroiz. 196.
Spartus. 161.
Sperchius flumen. 217.
Sphinx per Junonem Thebanis immissa. 170.
 — ex Echidna & Typhone orta. ibid.
 — ab adjunctis ipsius descripta. ibid.
 — ænigmati per musas instructa in monte Phiceo confedit. ibid.
 — ex omnibus ænigma propositum solvere nescientibus, abreptum unum devorat. ibid.
 — se ex arcæ quadam præcipitem dat. 171.
Spio. 6.
Spiræ viperarum in cruribus Typhonis erant. 19.
 — Staphylus Dionysi filius. 49.
Statua Cereri per Ionem posita. 71.
Strenygrus. 142.
Sternops. 34.
Sterope. 27.
 — Cephei filia. 231.
 — conjux fit Oenomai. 194.
 — Acasti filia. 216.
Steropes unus fuit à Cyclopius, filius Cæli & Telluris. 1.
Stesichorus Himerzus poeta. 287.
 excrucatus. 321.
Sthenele. 79.
Sthenele Acasti filia. 220.
Stheneleus. 75.
 — Amphitryonem ex tota Argivorum terra eiecit. 92. Mycenarum & Tirynthis ditione potitur. ibid.
 Mideam Pelopis filius commendat. ibid.
 — Capanei filius. 182. 202.
Stheno. 85.
Sthenobza. 78. Bellerophonem de concubitu interpellat, & accusat. 80.
 — Proeto nubit. 190. Antza dicta. ibid.
Stichus Ætolus. 335.
Straticus. 42.
Strabares. 90.
Stratonice. 27.
Strongyle quæ & Naxos. 382.
Sterophades Insula. 55.
Stymno Scamandri filia. 208.
Strymon Thracum Rex. 348.
 — flumen navigabile innavigabile fit per Herculem. 116.
Styx. 3.
Stygne. 75.
Styrnphalis palus descripta. 108.
Styrnphalus Arcadiæ urbs. ibid.
Styrnphalus Arcadum Rex. 214.
 — Elati & Laodice filius. 190.
Sybaris. 420.
Syleus per Aulidem iter facientes terram fodere compellit. 125. inter-
 ficitur ab Hercule. 225. 207. 256.
Sylea Corinthi filia. 238.
Symplegades. 55.
 — immobiles factæ. 56.
Syrta. 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tænarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Cretæ custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdicis fil. 237. ferram invenit à Dæda'o per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cælum. *ibid.*

Tartarus. 114.

Tauri tripedes. 57.

Taurica. 258.

Tauromenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebus. 200.

Teges. 185.

Tegyrius Thraciz Rex. 232.

Telamon Aiaci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quod meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, respondet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedonis filiam uxorem accipit Hesione. *ibid.*

— procreat Tenerum ex Hesione. *ibid.*

— Aiacis & Teneri pater. 202.

— Aiaci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Phoco fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjutore Pelco, in Sylva occulatur. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Periboeam uxorem ducit. *ibid.*

Telchin. 68.

Teleboæ. 89.

Telegonus imperii Egyptiaci administrator. 71.

— Protei filius. 113.

Teleon Butæ pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris liberis ad quærendam Europam adjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 138.

Telestilla. 167.

Telestinus. 120.

Telestas. 211.

Teleus. 369.

Teleutagoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cæli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum varicatur. 4.

Telam Herculis Chironis genu infligitur. 105.

Temenus ob occisum varem quendam ad exilium decennale damnatur. 142.

— militum copias legit. *ibid.*

— sortes jactat in situlam aquæ plenam. 144.

— Phegei filius. 161.

Teneus. 270.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilium constructum. 208.

Terambus Eusciri filius. 446. 447.

Terrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

D + Tercus

- Tereus Martis filius*, 228.
 — *Philomelam & Procnem fugientes persequitur*, *ibid.*
 — *in upupam mutatur*, *ibid.*
Teridæ, 203.
Termera, 400.
Terpichore, 7.
Terpichratea, 138.
Terra indigne fert filiorum, per *Cœlum maritum in Tartarum dejectorum*, *interitum*, 2.
 — *Tiranas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur*, *ibid.*
 — *Saturno filio facem adamantinam suppeditat*, *ibid.*
 — *Tartaro admitta*, 18. *annonam negat*, 36.
 — *Jovis dexteram contractu suo demulcens*, *iram compescit*, 183.
Teihs filia Cœli è Tellure, 2.
Tettigida Myrthenza, 137.
Teucer, 261, 474.
Teucer Telamonis ex Hefione filius, 227.
 — *Telamonis filius*, 202.
 — *Scamandri & Idæi filius*, 205.
 — *moritur*, *ibid.*
Teucri à Teucro vocari, *ibid.*
Teumessus, 479.
Teutamias Latissorum rex, 88. *in patris honorem certamen gymnicum edit*, *ibid.*
Teuthras Myfiorum Dynastes, 191.
Thalia, 7.
Thalpius Euryii filius, 202.
Thamiris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. *Thrax*, 394.
 — *cum formâ corporis rûm fidibus præstans vir*, *ibid.*
 — *musas cantu provocat*, *ib.*
Thanace Megeffari filia, 223.
Thargelia, 362.
Thasus Insula, 113. à *Thaso*, *Cadmi filio*, 149. 278.
 — *Androgei filiis habitanda per Herculem datur*, 121.
 — *Neptuni filius adjungit se Europam quærentibus*, 147.
 — *Thasum urbem de suo nomine appellatam inhabitat*, 149. 278.
Thaumas pater Poëantis, 49.
Thaumas, 6.
Theano, 75.
Thebz, 57.
 — *urbs undè dicta*, 166.
 — *clade non mediocri afficitur*, 170.
Thebais poema, 33.
Thebani Ergino vestigales, 97.
 — *Tydeo fruuntur insidias*, 176.
 — *ad mœnia confugiunt*, 183.
 — *dîu multûmq; vagari Hefizam urbem à se comitam incolunt*, *ibid.*
Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.
Theias Belj fil., 466.
Thelxion, 61.
Themis filia Cœli è Tellure, 2.
 — *oracula dat Delphis*, 207.
 — *lli filia*, 11.
Themiscyra, 111.
Themisto Hypseï filia, 38.
Themistocles, 315.
Theoclus, 239.
Theonoe, 250.
Theophrastus, 315.
Thera, 167.
Theragrus, 369.
Thereus, 315.
Therimachus, 98. 139.
Thermodon, 56.
Thermopylæ, 311.
Thermus finus, 293.
Thermydræ Rhodiorum portus, 119.
Thersander Polynicis filius, 182.
Thersippus Agrii filius, 35.
Theseus Egæi filius, 30. *ex Athis*, 238.
 — *apud inferos ab Hercule confectus*, 112.
 — *Helenam rapit & Athenas eam abducit*, 201.
 — *clavam ferream gestare solitus*, 238.

Thesmophoria, 14, 358.

Thespiæ, 96.

Thespiades, 139.

Thespius adoptivus Pylî filius, 121.

Thesproi, 184.

Thesprorus, 187.

Thessalia, 256, 286, 364.

Thessalus bos lignivorus Cerambix, 448.

Thessalus, 139.

Thetius, Iphicli pater, 50.

— Ætoliæ, 200.

Thera, 287.

Thetis, 6. Nerei fil. 162. Vulcanum servat, 9. filium ex se natum Patre præstantiorem fore prævidit, 218.

Thetidis preces, 330. alas Achilli dat, 331. nuptiæ, 218, 332. cum Medea contendit de formâ, 323. Argo navem per Cyaneas petras ducit, 60. Monente Jæone abstinere à Jovis concubitu, 218. formam variat, ibid. Achillem immortalem facere vult, 219. bello Trojano periturum metuit, 220. occultat in Scyro, ibid.

Thia, 2. 5.

Thiodamas, 134.

Thoas Hypsipyles pater, 50.

— per filiam Hypsipylen servatur, 50.

— Borysthenis filius, 456.

— Assyriorum rex, 224.

— cum Myrrha filia per menses duodecim concumbit infcius, ibid.

— Myrrham stricto ense persequitur, eam interfecurus, ibid.

Thoon gigas à Paris confectus, 18.

Thoricus, 93. Atticæ locus, ibid.

Thracæ, 355.

Thracæ per Herculem in Thaso expugnati, 113.

Thracia, 162.

Thrastra Marris filia, 444.

Thrasymede, 42.

Thrasius campus, 222.

Thruppæ, 137.

Thylæ Siculæ, 324.

Thymoetes, 282.

Thyone, 164.

Thyrens, 19.

Thyria Amphinomi filia, 427, 429.

Tibiz per Marfyan inventæ, 11. per Minervam fuerunt abjectæ, ibid.

Tiberius Cæsar, 329.

Tigafis, Herculis filius, 138.

Tigris amnis, 54. nominatur Harpys ab unâ Harpyiam, ibid.

Tilphusius fons, 183.

Timandra, 200.

Timon Ægyptius, 320.

Tiphys moritur, 56.

Tiphysæ, 138.

Tirelias vates Thebanus, 177. longævus, 178.

— formam mutat septies, 306. Andegues necat, 438.

— Eueris & Chariclonis filius, 177.

— oculis captus, ibid.

— Thebanis futura prædicit, 178.

— repentinâ morte perit, 183.

Tiryns, 78.

Tisamenus Orestis filius, 141. Peloponnesiorum Rex, 143.

— occiditur, 144.

Tisiphone filia Cæli fuit, 2.

— forma præstantissima per Creontis conjugem divenditur, 187.

Tisiphonus, 300.

Tiranes, 188.

— appellati fuerunt filii quidam Cæli à Tellure procreati, 2.

— omnes in patrem excepto Oceano imperum faciunt, ibid.

— in vincula conjecti, & in Tartarum detrusi Centimanis dantur custodiendi, 1.

— à filiis Temeni ad Temenum occidentum conducuntur, 145.

Tiranides Clœi & Telluris filiz, 2.

Tithonus, 209.

— in Æthiopiam ab aurore abducitur, ibid.

Titony.

Tironychus (Tynniebus) Chalcidoni-
 us Poeta. 326.
 Tityrus Aetolus. 320.
 Tityus Jovis ex Elara filius. 17.
 — magnitudinis inusitatae fuit. 17.
 — batonam conspicatus abripit.
 ibid.
 — etiam mortuus cruciatur. 11.
 Titys Alexandro insidiatur. 316.
 Tlepolemus. 133. 139.
 — Licymaium occidit quidem, sed
 non sponte. 141.
 — exul magnâ cum manu Rhodum
 venit. 141.
 Tomi. 59.
 Torgus coloniam deducit. 411.
 Torone. 113.
 Tokens. 29.
 Toxicrates. 139.
 Trachin. 133. 135.
 Trachion Carystius. 325.
 Tragasia. 366.
 Traiectus Thracius unde nominatur.
 70.
 Trambelus. 390. 391.
 Trapezita Tauromenitanus vaseri
 281.
 Trapezus. 188.
 Triballus. 444.
 Tridens Neptuno per Cyclopes dona-
 tur. 4.
 Trimillis Lycia dicta. 469.
 Trioculus. 143.
 Triops. 25.
 Tripodiscium urbs. 259.
 Triptolemus Metaniræ natorum
 maximus. 15.
 Tripus Delphicus Delphis per
 Herculem auctus. 125.
 Triticum suavis Iaconis per mulieres
 rostum. 36.
 Triton amnis. 10. 13.
 Troades. 377.
 Troezen. 126. 395.
 Troja peste affligitur per Apollinem.
 112. cetero per Neptunum. ibid.
 — à Troe nuncupata. 206.
 Troiz mala. 254. oblidio. 274. ex-
 cidium. 317. 249. 377.

— ab Hercule capta. 209.
 — bello impetrata. 212.
 Troilus. 211.
 Tros. 206. Erichonii filius. 253.
 Tudus Candaulæ uxor acerrimi
 visus. 325.
 Tumulus Ates. 207.
 Tumulus Gerasti Cyclopis. 236.
 Tydeus. 34.
 — adversus Thebas in bellum pro-
 ficiscitur. ibid.
 — à Menalippo vulneratus occum-
 bit, ibid. & 179.
 — Oenei filius. 172.
 — Deipylon uxorem accipit. 173.
 — cæstibus vincit in certamine
 Nemeo. 175.
 — Eteoclis orator. 176.
 — cerebrum Menalippi absorber.
 180.
 — Diomedis pater. 202.
 Tyndareus. 197.
 — Oebali & Batez filius. 199.
 — Thestii filiam Ledam ducit ux-
 orem. 200.
 — metuit ne si uni è procis multis
 Helena despondeatur, seditis mo-
 veatur per alios. 202.
 — procos Helenæ eo adigit, ut ju-
 rent seditionem se non moturos.
 203.
 — Menelaum filiz suæ sponsum
 declarat. ibid.
 — Menelao regnum tradit. 205.
 Typhon humana ferinaque natura
 nascitur è terra in Sicilia. 18. hic
 corporis vastitate & robore cæ-
 ris, quos terra genuerat, omnibus
 antecellebat. ibid.
 — lapides in Cælum candentes
 jaculatus, cum sibilo boarumque
 magno ferebatur. 19. 456. 457.
 — Spirarum volumine Jovem cir-
 cumplectitur & derinet. 20.
 — matura mitiâque poma gustat.
 21.
 — in Thraciam contendit. ibid.
 Typhis Hagnii filius. 49.
 Tyramus. 90.

Tyreus.

Tyrens. 29.
 Tyria mulier uxor Egypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyro Salmoni filia. 40. 42.
 — geminos parit & exponit, ibid.
 Tyrrheni. 163.
 Tyrrhenia. 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare. 347.
 Tyrsenia. 325.

V.

Vates quidam magus existima-
 tus, 142. interfectus. 143.
 Udzus. 157.
 — unus è Spartorum genere. 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem
 pertingens. 62.
 Venatio apri Calydonii. 126.
 Venti nati sunt ex Auroa & Astræo.
 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia. 7.
 Venus Nescum contra Herculeum dolis
 instruit. 109. ei dies festus. 315.
 ejus Scyphus. 332. Pani Echus
 amorem injicit. 333. cum aliis
 Deabus contendit. 334. cum Mer-
 curio. 335.
 — Mascula per quem primum in-
 cepta. 8.
 — Auroram ardore perpetuo cru-
 ciat. 13.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta.
 50.
 — Butea ad Eilybrum relegata. 60.
 — cum Anchite congregitur &
 Eucam gignit. 106.
 — Adonis clam diis in arca ocul-
 ratum ante Proserpinam constitu-
 it. 224.
 Vespasianus Imperator. 320.
 Vesta. 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum pa-
 trem certâ conditione per Tellu-
 rem prædicta. 4.
 Viperæ in cruribus Typhonis sublum
 ingentem excitabant. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio
 pro fistula data. 196.
 Virgines Athenienses septem Mino-
 tauro quotannis mirrantur devo-
 randæ. 238.
 Viri Lemnii ancillas è Thracia abdu-
 ctas subigunt. 50.
 — è terra ex dentibus satis orti
 profiliunt. 58.
 — armati è dentibus draconis per
 Cadmum satis oriuntur. 156. Hi
 mutuis vulneribus sese conficiunt.
 157.
 Virus graveolentia terribissimâ mu-
 lieribus Lemniis per Venerem in-
 jectum. 50.
 Visum Hecubæ Priamo per eam re-
 citatum. 210.
 Ulysses Lactæ filius. Helenæ procur.
 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit.
 335. ejus errores. 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de piocis
 Helenæ sic obligandis, ac si uni
 despondeatur seditionem moveant
 alii. 203.
 — Tyndareo promittit opem contra
 procos Helenæ seditionem motu-
 ros. ibid.
 — Achillem apud Lycomedem
 quæsitum invenit. 210.
 Voluptas in coeundo nam virorum
 an mulierum major sit. 178.
 Urania. 7.
 Vulcanus è Cælo præcipitatus. 9.
 — in Lemno per Thetidem serva-
 tus. ibid. 41. 332.
 — Peleum enic donat. 217.
 — Minervam stuprare cupit. 226.
 — in femur Minervæ semen effun-
 dit. 226.
 Vulpes agros devastans. 91.
 — animal dolosum. 145.
 Vultur occulta revelat, & futura
 prædicat. 44.
 Vultures cor Tityi apud inferos
 depascere non desistunt. 11.
 Vulturius Apollo. 277.

X.

- X** Anthippe Dori filia, 27.
 Xanthippus, 34.
 Xanthus, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 352.
 Xanthus equus Peleo per Neptunum
 donatus, 218.
 — Boreas Rex, 282.
 — fluvius, 321, 468, 469.
 — Samius, 361. Termerensis, 400.
 Molestus Etippen redimit à Celta,
 358.
 Xenodamus Menelai è Gnusia nym-
 pha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
 interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Cicusz maritus, 229.

Z.

- Z** Elus, 5.
 Zetes Borez filius, 49.
 — Borez & Orithyis filius, 231.
 Zethus unus ex Lyci intersectoribus,
 165.
 — rei pecuariz studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiope natus, 194.
 Zeusippe Pandionis uxor & matris
 ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

A.
Abas Sophista, 325.
 Acusilaus, 68, 69, 78, 198, 160, 187.
 203, 212, 231.

Æsopus, 329.

Alcmanis Natanter, 326.

Alexonidis Scriptor, 34.

Alexander

Ætolus, 372.

Myndius, 310.

Audrisci Nazica, 361.

ejus operis, I, 11, 382.

Antenor Cretensis, 329.

Antigoni Mutaciones, 448.

Antiochus Myrthicus, 315.

Antipater Acanthius, 308.

Apollonius Rhodius

in Argonauticis, 55.

Canoo, 244, 366.

Epigrammat, 448.

Apollonius Astronomus, 329.

Archelaus Cyprius, 310.

Areus Laco, in Cygno, 427.

Aristarchus Grammar, 329.

Aristocritus

de Mileto, 366.

Aristodemus Nyleus, 357.

Aristonicus Tarentinus, 307, 310.

Aristoteles, 307, 371.

Asclepiades Myrleanus, 70, 151.

in I. Bithyniacan, 399.

Asius poeta, 189.

Athanasz Ambracica, 410.

Athenodorus Eretrienfis, 313.

B.

Bacchylides, 336.

Bæus [al. Bocchus] poeta

in Ornithogonia, 409, 416, 444.

in II. ejus operis, 436, 439.

440, 441, 444.

Botrias Myndius, 308.

C.

Callimachus, 322.

Castor Chronographus, 69.

Cephalo Gergethius

in Troicis, 349, 398.

Cercops Milesius, 70, 77.

Charinus Iambographus, 338.

Corinna

in Hereroemenon I, 452.

Cratini Eunidæ, 326.

Crinagoras Epigrammatogr. 322.

D.

Dares Phrygius, 308.

Destada, 369.

Demaratus, 52.

Demetrius Scepius, 326.

Democrydes, 330.

Demodocus, 335.

Didymarchus

in Metamorphoseon, III, 448.

Diodorus ~~in~~ ⁱⁿ poetæ, 374.

Diogenes Historicus, 354.

Diognetus vares, 316.

Dionysius Myrleanus, 52.

E.

Eubulus comicus, 322.

Eumelus poeta, 189, 190, 203.

Euphorion in

Apollodoro, 392.

Hyacintho, 300.

Thraci, 369, 390.

Eupolidis Hybristodice, 327.

Eutripides, 71, 179, 186, 191, 327.

G. Gallus

G.
Gallus Cornelius, 343.
 H.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Falleniaceis, 354.
Helena poetria, 320.
Hellanicus in Troicis, 398.
Hermes, 347.
Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
Herodorus, 52. 167.
Herodorus, in I, 306. 314. 321. 324.
Hesiodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D. 326.
 in Aspidē, 84.
 in Eois magnis, 448.
Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
Hypermeneis de chio, 314.
 I.
IBycus Poeta, 216.
 L.
Lesbiacōn scriptor, 384.
Licymnius chiis, 385.
Lycophron Alex. 330.
 M.
Matris Thebanus Hymnogr. 313.
Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
Melesiacōn scriptor, 371.
Mnesagoras, 199.
Mæro in Diris, 391.
Mæus Atheniensis, 320.
 N.
Naupactiōn scriptor, 199.
Neanthes Cyzicenus
 in II. 337.
Nicænerus in Lyrico, 344. 366.
Nicander, 468.

Heterocumenon L. 410. 446. 448. 472.
 II. 410. 417. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 453. 455.
 456. 458. 463.
De Poetis, 349.

O.

ORphici, 199.

P.

Pamphilus, 448.
Panyasis, 15. 199. 224.
Parthenius, 367.
Pharias Erectus, 356.
Phanices Hierogram. 328.
Phantasia Memphitis, ibid.
Pherocydes, 12. 15. 34. 52. 70. 95. 130.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.
Philear ad Hermen, 347.
Philocrates, 222.
Phylarchus, 388. 395.
 in XV. 374.

Pisander, 34.**P**lesirrhous Hymnographus, 314.**R**editum [Nésw] scriptor, 77.

S.

Satyrus, 329.**S**immius Rhodius, 397.

in Apolline, 441.

Sophocles Euryalo, 348.**S**tefichorus, 199. 258. 313. 320.

T.

Telles, 316.**T**hebaidos scriptor, 33.**T**heodorus Samoiorax, 314.**T**heophrastus in Epist. 315.

in L. de temp. I. 380. III. 361.

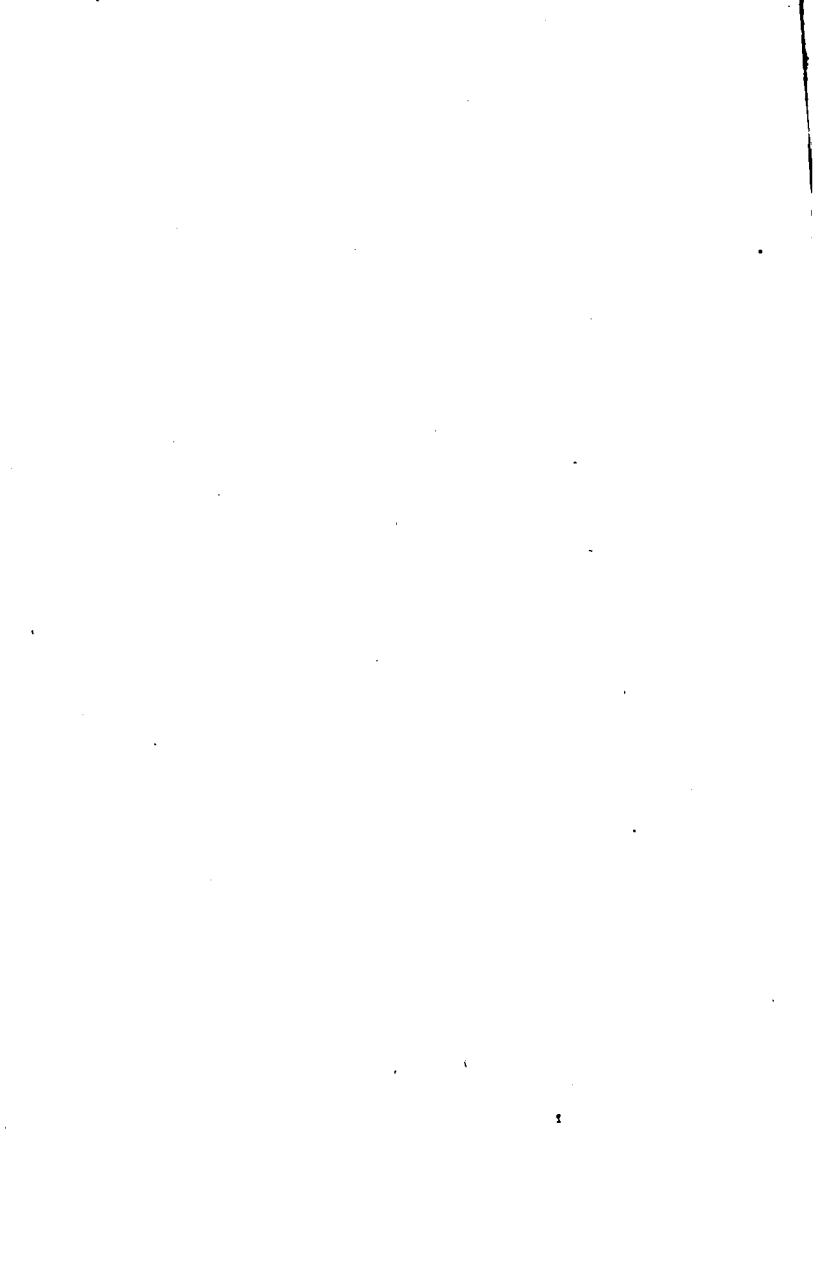
Telestilla, 167.**T**imæus Siculus, 393.**T**ragici, 69. 77. 78.**T**ynnichus Chalcidensis, 316.

X.

Xanthus Lydius, 397.

F I N I S.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atbeniensis.

P Ag. I. lin. 1. 'Ουρανός] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Euemero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Calum* [Cælus] & Terra, n. apud Græcos; nam in Ægypto Serapis & Isis, in Latio principes Saturnus & Ops. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Calum, Calus ad antiquissimum Ophionem,*
A
cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, Γύγν,] Apud Hesiodum legis Γύγν. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hîc editur, & Γύγν eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. Κόηθον dicitur, & Paroemiographis Κῆθον & Βριάρεω ἰσχυρότερθον; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖθον, cujus Virgilius meminit.

L. 15. Ἄργιν] Hesiodo Ἄργυρι; Schol. Æschyli & Athenag. Ἄργον. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloporum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tirynthem manibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

ὧς ἐνόησεν αὐτὸν ὁ Ὀυρανός

ἁμοίλιχον ἥτερ ἔχοντα,

καὶ εὐζὺν ἐνομήην

ρίπῃ βαδὺν γαίης εἰς Τάρταρον

L. 10. Κρεῖον] Alii Κρεῖον, & Poet. Κρεῖον scribunt.

16. Διώνειον] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρεῖαν ὑποκαίαν — καὶ παρρησίαν διοφανίαν.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκεανῷ] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Cœli & Terræ filios Stephanus Ethnographus alios recenset in v. Ἀδὰνα & Μίλητος. Ἐπιμύῳ hanc quam passus est Cœlus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orphæo.

P.3.1.3. Παρίδων] Mss. Oxon. & Palat. παρίδω. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus*. Tertulianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — ὠρίων; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Creta, ad cujus filias Jovem nutriendum fuisse deportatum*. Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4 Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc ἀειχλὴν exscripsit.

29. Πεία] Orphea sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proconneso petatum scripsit. Vocabatur Βατύλαθ, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐμνήθη] L. ἐμνήθη.

2. Μῆτις] Μῆτις Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orphea παρὰ θεῶν, v. notam 16. p.2. confer Hesiod. Theog. v.886.

5. Ἐφ' ἑ] Mss. ὑφ' ἑ. Mox, iidem, ἑξήνεγκας legunt. Lineâ 20 restitue βροτῶν καὶ ἀσεβῶν καὶ Κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀσεβῶν —. De Cyclopibus inquit Orpheus,

Οἱ Ζυὶ βροτῶν τ' ἰδὲ, πύξαν τε καρυιδὸν
Πρῶτοι παλινὸν χεῖρες ———

25. 'Εν τῷ Ταρτίῳ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παλινὸν δῖος Ζεὺς παλιν ἰξίῳ καὶ ταρτίῳ. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylīi ab ipso Jove, titulus indicabat, in quā columnā gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eumeni interprete.
- P. 5. 1. 5. Σπῆξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆξ, Hesi-
odus Ζδξω. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hic
retinenda sit, dubium est; quoniam paucæ recensentur, v. p. 67.
- L. 6. 'Αμφιτρίτη] Hesi-
odus & Cod. Pal. 'Αμφιτρίτη, rectè.
Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Am-
phiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliâ
gente.
- L. 8. Ἀπὸ] Apollonius Rhodius Κοινογένητα vocat. Cal-
limacho Κοινητὴς (mallet Κοινητὴς) & Κοινῆς dici-
tur.
- L. 9. Θῆται] Hesi-
odus & Schol. Η. Α. Θ. Hyginus tamen
Æthram ei uxorem dat.
- L. 11. 'Ευρυβοίας] L. 'Ευρυβίας, ut & p. 6. Hesi-
odus emen-
dandus in hac parte, nam apud eum Κοῖς hujus Eu-
rybiæ dicitur maritus, pro quo Κοῖς substitui debet
ex nostro & Tzétze.
14. 'Ασίαι τ'] Mss. hic & infra legunt τ'.
20. χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Sa-
turno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Ne-
phelæ.

28. Σπυγῆς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. αὐτὴ δὲ αἰὼν egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ὄρεον δὲ αἰὼν δι' ἐναντίτητα, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contra τῶν θεῶν αἰὼς ἐν τῷ πρόπῳ διεσκήσαν. Plura vide apud Stobæum p. 129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν γῆν, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titanes; nam ut Erynnyes animas punit, ita Styx deos.

P. 6. l. 5. ὄρεον] L. ὄρεον. L. 12. pro λίξομορ, uterque codex scriptus habet ἀδωμορ.

18. Γλαυκοδῶν] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδῶν,	Γλαυκοδόμην, Hesi. & Pal. legunt.
Δοῖα,	Δοῖα.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Περσίομβροτον,	Περσίομβροτα, Hesi. Περσίομ. O. & P.
Πιδν,	Ἥιδν, Heli. od.
Ἀλιμίδην,	Ἀλιμίδην, Heli. od.
Νειμπεϊς,	Νημπεϊς.
Δηϊάνειρα,	Εὐδηϊάνειρα, Ias. Ias., Hom.
Πλωδῶν,	Πλωδῶν.
Ἀυτοδῶν,	Ἀυτοδῶν.
Μελίη,	Μελίη, Hesi.
Ἰουίη,	Νησιίη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωαμίνην,	Δωαμίνην, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Heliodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur Περσίομ, altero in loco ponerem Πλωδῶν, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo Θόν, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζδ; ὃ γὰρ ἥγεον] Ἰσὲς γὰρ, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inbereret: Vulcano οἰονarium adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.

3. Ἀγύλω] Lege Ἀγνυ. Quod autem sequitur μύτυν, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μολέας] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phyliscis Stobæi.

P.8.1.10. Ἐπίστειν] L. Ἐπίστει. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. 1.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs veritas, *ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem*. Rem hanc ἐπεὶ αὐτὸς exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίτηναι] L. τίθηται. O quam piget lolia hæc omni ferè lineâ renascentia devorare!

L.14. Πίερε] Eustathius ad ιλ.β. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. ῥαῖνδον] De hoc v. p. 197. Hesychium in ῥαῖνδον, & quæ ad Παῤῥαφatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. *Ἀμυκίης*] Adagiographi scribunt *Ἀμυκίης*; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. *Ἀργείης*] Natalis videtur legisse *Ἀργείης*.

30. *Στρεπιδῆ*] Lege *στρεπιδῆς* cum O. & P. & *πληπάτης*. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. 11. β.

P. 9. 1. 9. *Κορύμβης*] Hos Strabo *Ἀπόλλωνος* & *Ῥούσης* filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant *ζῶα πολύμορφα*; Empedocles apud Porphyrium *ζῶα γερπία*. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim *Ἀιολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον*. Porro, *ἀγνωολόγητον* & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primùm meminit. Diodorus scribit *ἐκ πατρίδος* esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quòd pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, *Ἀγνῖος* & *Φοῖβος*. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Ifidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orphea Corybantibus attribuisse *δωάμιν ορενηλικάν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infelicitè, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocracionem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *Χωρὶς εὐνῆς*] Ergo Vulcanum *καπηέμον* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Helioidus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἦν δ' ἤφαιστος κλυτὰν ἐν φιλόπῃσι μύθοισιν

Γένεσιν ——— olim tamen ille versus sic concipiebatur ——— ἐν φιλόπῃσι, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum ἀπὸ πάρος dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἰλὸν*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas fœda ei immittebatur in reditu, y.p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & ξ.

29. *Μήνυν*] ἢ Ζεὺς δέπειδ] Commelinus hîc dubitavit δέπειδ an δέμειδ legeret; sine dubio legere oportet *Μήνιν*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minerva, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homeri ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis *Μῆτις*
ἔγνω

ἔγκυϑ ἔσσι 'Αδωνῶν καταβῆναι ὑπὸ τοῦ Διός, item Gale-
 nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ Æschyli
 ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
 δῖτ' ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
 ταβάλλειν εἰς π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
 v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
 auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
 cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
 ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. Ἐσσι] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
 v. p. 11. l. 3. an malles ἀλέγῃς? ἔσσι tamen absolute
 occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
 respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Καί ποιν' αὐτῶν] Ægius post hæc aliquid desiderari
 existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτωνϑ] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
 Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
 lol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
 dori præceptor) *in eo libro qui inscribitur Minerva,*
partum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
 apud eundem in 2. quandam Minervam legimus na-
 tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
 ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, mare, & quæ, in Lati-
 no.

20. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀσπρία] Πόλις an νῆσϑ? post
 ἐκείνης distingue & locum totum sic constitue, νῆσϑ
 ἀπ' ἐκείνης, Ἀσπρία πρῶτον κληθεῖσα, Ὀρυγία ἑκαλῶτα,
 ὕστερον δ' Ἀπῶν, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
 cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
 facit. Callimach. Τόρεα δ' ἔτ' Ἀσπρίη, σὺ δ' ὑδὲ πρ
 ἔλαο Ἀπῶν. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1, omnia
 perturbat, v. ver. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβριως] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύμβριως.
2. Θέμις] Delphis πρώτη γὰρ ἐχρησιμώθη, ὅτε Θέμις, Schol. Pindari; Themis ante Apollinem responsa dabat. Schol. Juven. Θέμις ἐυέπρια χρησμάτων, & χρηστέον propriè χρησιμὸς δίδναι. Diodorus.
4. χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἐλάτης] Ἐλάτης Oxon. Ἐχάτης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πυθώ] Mss. Πυθὼ.
- L. 20. τὸς παῖδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ ποσειδῶν] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸς π. fortè καὶ ταῦτῶ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. ε. juxta alios à Scorpio intersectus. Πανσέχεια, ὅρη δ' Ἀχαιας, ἐν ὅῃς δ' Ὀρίων ἀπὸδανς, Hesych. Tzetzes aliiq. cum Neptuni & βρύλλης filium dixêre, sed illam dictionem ex Ἐυριάλως deprecavatam quis non videt?
24. Μειρόπην] Schol. Arati Μάρπην vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χημείον] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accepit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. 1. 2. Ἑρμῶν] Legebatur ἑμῶν in Ægii Codd. Ἑρμῶν in aliis. Commelinus restituit Ἑρμῶν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. 1. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. ελ. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptûs Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. Οὐλθ̃ ὃ τῷ [τῷ] Κελεῦ] Sic alii, & Μεγαρίε. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. κελεῖδι.

L. 31. Διὶ φῶλθ̃] Scripti habent Δημοφῶλθ̃. Quàm autem parum sibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. Τειπὸλμμ] Pro Μελανίε Mss. legunt Πεξιθία. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orphea, alios; Chœrilum & Athenienses adhuc alios. Adi Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Ποίαι] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non linebat.

26. Καταμαρτυρήσας] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit

Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam Περσιφόνειω scripsit, de Ascalapho hoc plura v. ad p. 122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. conservavit nobis locum Apollodori ex libro α' β' 24. ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut alia ; finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύχην.

L.30. Καθ' ἑωσπον ἐστασίδην] Servius hac in re non consentit, I Geor.

P.16. l.6. 'Cυραῦ]

'Ουκ ἐλάττω γίγαντες ἐπ' αἰνυμον ἐν μακάρεσσιν,
'Ουτε γὰρ ἐγένοντο καὶ αἰμαῖ' ἐσθλίοισιν. Orpheus.

15. 'Εγένοντο] Exortii sunt, & Φλέγρας. Videtur noster hic distinguere inter Phlegram & Pallenem ; alii, ejusdem loci duo esse volunt nomina ; de hac pugná v. Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Πορφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. α. β. qui Seriphi filium Porphyrionem facit.

P.16. l.20. 'Αλκυονίδες] Hujus filias recenset Apostolius Cent. II. vox ψαλῶ propter sequens K ut notant Grammatici ; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419. 443.

27. Λόγον] Oraculum potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] Prodirent, Orirentur.

16. 'Επὶ τ' γῆς] F. αὐτὸ. In Ægii edit. legis, ἔξω τ' Ἰσθαλῆς, quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere. Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ, Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii Rhodii aliter de hac pugná scribunt.

20. Ἡφα] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v. p. 310. μοχρονδὺς I. X.

P. 18. l. 1. Δρυδς] In Pal. erat Διδς. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus Διδυζον — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.

12. Διαρρήξαι] Mss. Oxon. ἀπορρήξαι, sed Νάουρον cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem sine X.

16. Γεσθωνα] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo Ἀγθωνα leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoloon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœ-tus, Palleneus, Rhuncus, Afcus, Echion, Prono-mus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem Μοῖραι, Ἀγριον & operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce Ἀπίτυον.

26. Τυφῶνα] Homero Τυφονδς; Pîndaro Τυφῶς. Æs-chylo, utrâque terminatione effertur.

27. Σικελία] L. Κιλίκη. Pind. Pyth. Od. 1. Τυφῶς τὸν ποτὶ Κιλίκιον θρέψαν πολυνύκτον ἄνδρα, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distin-ctiùs, ἐν Κιλίκιᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐκολάσθη δὲ Τυφῶς ἐν Σικελίᾳ, v. infra. p. 20.

P. 19. l. 7. Χῆρας δὲ Ἴχθ] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεραλαὶ] Pindaro , ἐκείνην αἰάραν θεῶν πολέμου .
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab Æschylo.
33. Ἰδίας μισέβαλον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hic-
roz.
- P. 20. l. 4. Κατεπρήσιν] L. πρήσιν , ἀδαμαντίνην ἔρ-
πην.
6. Κασίη] Oxon. Καυκάσου , Apollonius 2 Argon. hoc confirmat, ejus tamen Schol. videtur hîc legisse Κασίη , nam reprehendit Apollodorum de Syriâ.
- P. 21. l. 10. Τῶτων ὃ πάλιν] Sidonius ; *restinguens fulmine fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Damascum , alii Pitheculas insulas positum contendunt.
25. Ἀνδράπυς πλάσις] Ob hæc inventa arâ & statuâ honorabatur Athenis in Palladis templo ; erat eadem ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Col. ex Apollod. *ὡς δὲ θεῶν*.
- P. 22. l. 7. Ἀυτὴ λέβυς] Adde πρὸ. Infra lege *ἔπειτα*. De Prometheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίων] Ejus matrem Clymenen dicit Sch. Pindari ; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal. Homer.) Deucalionem habitasse in Κωίῳ , v. ad θ. Ol. Strab. p. 425. & Eustath. ad β. 11.
27. Ἀγέβη] Oxon. εἰσέβη. Hæc omnia Schol. Hom. 11. 27. λέξιν exscripsit. Primum diluvium contigit sub Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dardano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium , quod in iis partibus terrarum ubi regnabat , (neque enim universale erat) invaluit. Tres alios Deucaliones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag. 189.

P.23.l.4. Διόν] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt; *συνέμαλτα ἢ Τέμωσι Διόν*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub.ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐκλῖς] Pal. ἐκλῖς, mox *συνεχῶς* Æg. *συνεχῶς* Commel.

10. Περνασφ] Servius, ad Athum. l.17. αἰρῆ] pro αἰτῆ], & ὑπὲρ καρπῶν, Plutarchus ex Mythologiſ Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod petitum ex ſacrâ paginâ.

17. Ἑρμῆν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid factò opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in Δίμω.

L.30. Ὅν ἐκ Διός] Eſſe enim Deucalionis tantum *ἔ* *ἔπειτα* (in quidam volunt) v. infra p.267.

P.24.l.2. Κερααῦ] Lege Κερααδν, cum enim expulit, p.225. confirman. Codd. Ægii & Palat.

3. Πρωτογόνος] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olyn. e.

6. Ὀρενίδος] Pal. Ὀρενίδος. Virgil. glomerantur Oreides; p.430. Ὀρενίδος.

7. Ζεῦς] Pulſus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Erechtheo, qui ei gener fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in Ægialo, v. Schol. l. initio.

9. Γραικός] Scal. ad Euseb. ait; primò Γραικοί dicti ſunt, deinde Γραικός. Stephanus Γραικόν facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum Ætolum, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd. Mar-mora Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellatio prior. Græcis iſtis magis placuit vox *Hellen*; aliis alia, v. Heſych. in *Ῥαικός*. Schol. Apollonii Rhodii ad v.1089. l.3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

- P.24. l.24. 'Εγάρβην] Schol.Pindari ad IV. Pyth. 'Εγάρβην vocat. Apostolius Cent. II. Æolo aliam uxorem, & stirpem tribuit.
26.Κειθή] Lege Κρηθ. Schol.Pindari & Lycophronis

'Αισίδα δ' ἐγένοντο Σαλμονέοι Καπλῆς,
Κρηθούς, ἡ δ' Ἀδάμας, καὶ Ζίσυρος αἰολομήτης,
Σαλμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος αἰεὶ κῆρι.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonæa notasse, nam Homerus laudat.

L.29. Κανέχην] Palat. & Hygin. ——— κην.

P.25.l. 'Αλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Canobes filiam fuisse scribit.

25. 'Αλσιδάς] Schol.ελ.α. ad v. 385. Hos inter Gigantes multi recensent, non satis rectè.

P.26.l.14. 'Εν ἀμάξῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν Νάξῃ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. 'Ηλιν ῥοισι] Endymion Elidis rex secundum Ibycum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii ad v.55. libri 4.

P.27.l.3. Νηιδος] V.p.196.

L.6. Κυρήνη] Marcianus Heracl.

————— 'Αισίδα

'Εξ Ἠλιδος λαβῶσα τὴν ἀποικίαν, &c.

L.11. 'Αφ' ἑαυτῆς] L. ἑαυτῆς.

L.29. Παρθόνα] L. Πάρθα, ut infra & Palat. Hyginus tamen Parthaona legit.

P.28. l.4. 'Απείως] L. cum aspiratione, ut in Latin.

23. Γηρῶς] Pal. γηρῶς rectè.

27. 'Αλ-

27. Ἀλθαία] Oxon. addit Ἀθήνη, ὑπερβ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespius scribatur, in Comment. in τὰ κριώδη Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.

P.29.l.11. Τὸν πάρον] Lege ὁ πάρον.

16. Ἀλθαίαν] Theoph. ad Autolycum p.85.

21. Παιδάς] Rectiùs παῖδα. Mox post φασὶ omittetur.

P.30.l.4. Ἀτρεΐδης] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omitte vocem *Natura*.

10. Ἐξελάδης] F. Ἐπιδάδης.

19. Ἐχέλας] Scripti & Zenob. melius, σωτηρίας.

24. Δρύας] Oxon. habet Γύμας.

30. Θησίδης] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἔκ τινος θησίδος.

P.31.l.7. Ἀπαλάντη] Duas fuisse Atalantas apud plerosque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v.Hist.l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀπαλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγνη Μελαρίαν, ἑτέρα ἡ ἀρχαία [Ἀρχαῖς] ἡ Σχινίως. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2,3. Schol.Hom.I.11.

9. Θεσίς] Pro Thestio sæpe Thespius occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.

12. Κηφώς] In Latinis lege *Cepheo Anceæque ac aliis nonnullis, venatum ire cum feminâ indignum reputantibus*.

18. Ἴδα] Scripti, Ἴλα.

25. Τλῆς] Γύλα Oxon. Γυλάς & Πίλα Pal. mihi videtur Ἴλας, ex Hygino, nili forte Κηφῶς iterum cum Anceæ conjunges.

P.32.1.13. Τὰς 38] L. *αδ*, l. 23. I. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. *ιλ*.1. *Ælian*.4. *Animal*. Hefych. in *Μελεαγρίδης*. Pausan.10.

21. Ἀμριος. ἢ Δῆρας] Lege *τῷ Διπρῶς*.

P. 33. l. 10. Ἀνής] Alii malè *ἀνέριαν*, v. p. 171.

11. Γνωαῖς] Liberalis & Suidas, *ἀδελφὰ*

15. Ἰσπερίδης] Is Zenobio est Ἰσπερίδης, idem ait Περὶβουαν Οἰκίδης βιάζει, legendum Οἰνύς, uti mox hîc sequitur.

16. Θηβαῖδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τῷ Ἀμαρυγκίῳ] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycæi. Schol. Pind. Ol. X. ex Hesiodo. Verte igitur laxius, *ex genere Amaryncei*.

P.34.1.1. Πείωνος] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαϊονίδα] In Latinis dele *tragediam*.

P.35.1.4. Μετ' ἄλλω] Faber reposuit Ἀδράστει, quod non probo; lego Ἐυρυάλλω, is enim cum Diomede Agrium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedi addit Sthenelum Capanei filium.

11. Θυγατρία] In Latinis lege, *filie*.

17. Τηλέφω ἐστίν] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλεφωσαν, est autem Telphussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.1.1. Αὔραις 3] Interpres malè, *is verò uxore Nephelle mortuâ*. Videtur legisse αὐραῖς 3. Porro unde illud, *Nephelle mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

filiam. Vid. Pausan. Schol. 11. 4. Schol. Apollonii ad 1. ἄνδρες γαμῶν, est ἀνταμῶν, ut alibi noster loquitur.

P. 37. l. 5. Περσὶς Θ.] Al. Πέρσης. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34. gr.

16. Καθ' ἡλίου [ον] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Crius Phrixi ἔρπυς cum servavit. Vel κείδς erat πείρ Θ κείδς [ον] quo navigavit.

17. Καρυίτις] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat ἱππύριμος. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.

18. Ἄργος] Inter hos qui hic Κύπρις Θ dicitur, O. & P. Κυπρίσσις est; aliis Κυπρίσσις & Κυπρίσσις. Tzetzes inepte duos facit Κάπρι & Σώρι. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l. 2. Hyginus f. 14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixi in Græciam redierit.

22. Λάαρχον] Pal. Κλάαρχον, utroque modo dicitur. Tzetz. in Lyc.

P. 38. l. 2. Μηρὶς] Pal. μόρσις. Tzetzes κρία.

5. Κήσις] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. Ἄλσιν in Thessaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.

9. Λεύκονα] Tzetzes Ἐρυθρον, Σχολίονα, Τητῶνδον. Oxoni: Πτύον. Steph. Πηῶν. Leuconis mentio apud Stephanum, v. Ἀργύριν Θ, & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.

13. Κήσις] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhibitaſſe terram, ab eâque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homer. tantum ἔνδε ὃ Σίαν Θ ἔκειν, v. Stephan. ἡλιόπυλιν.

15. Μερόβιαν] Vide p. 194. Σίαν Θ Ἐolicè Διδισσ Θ. Præter Glaucum, habuit Therfandr. Ornytionem & Alnum.

20. Κολάζει] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.
 11. Z.

24. Τίτες] Lege τίτι.

26. Ἀίχιναν] V. p. 213.

30. Διῖων] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. 11. β.
 Mox pro Φωκίδος, melius Φωκίδος.

P. 39. 1. 3. Ἀνελίδος] Pal. Ἀνελίδος. Est autem φύλακας Ionicum pro φύλαξ.

P. 39. 1. 23. Πολυδίκη] Pierum hic non γυναικός, quia supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis filios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἥλιν] Ἥλεις regio est, non tantum urbs. Schol. 11. Η.
 & Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28.
 Σαλμωνίη Straboni, Σαλμωνία Diodoro urbs hæc dicitur,
 quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur videas
 manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori retinuisse.
 Cæterum Elin condidit Eleius. Sch. Hom.
 11. v.

P. 40. 1. 4. Ἐξηραμύνας] Lego cum Cod. Pal. Ἐξηραμύνας
 siccatas, vel Ἐξηρημύνας, v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηθεῖ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in
 Thessaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connubio
 habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

*Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
 Tænarius facili pressit amore Deus. Propert.*

Vide non absimilem historiam in Epistolâ quâdam
 Æschinis.

25. Ἐγκυμῶν] ἐγκυμῶν, expositis.

P. 41. 1. 1. Ἐχάλεον] In Latinis monstrum illud jugulavit,
 jugula. Νηλεὺς autem παρὰ τὸ μὴ ελεῖν θῆναι ὑπὸ
 τῆ μητρὸς, dicebatur.

5. Μητρὸς] Erat illa Σειθρῶ.

13. Ἀλκίμαχον] Plus est, quàm negligere, n. injuriis afficere. Ἠπίμοσιν, ἀήμως ὕβεισιν, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor.4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth.4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p.42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ οἱ παλαιῶν ἱστοριῶν ἀκέρη ἔως ὥς μὴ ὁμολογεῖσθαι σφάδρα, Strabo.
- P.41. l.16. Πύλον] Condidit Pylas Clefoni f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφίον] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l.4. nam Homerus Odyf. XI. apertè docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρ] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156.1.
25. Πεικλύνου] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπρην] L. ——— δις. Vel ἔξέπρην-σι.
- P.42. l.4. Νέστωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γερνία.
6. Ἀναξίβειαν] Al. Ἀναξίβοιαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Πελία] Hæc excerptit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὰν αὐτὰ ἀλλοφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.

26. Ἐιδυμῶν] Sch. Rhodii, Δωείτωλιν vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.

P.43. l.26. Φυλάκην] Lege Ἰρίκην ἢ Φυλάκην. Schol. Rhodii. Ἰρίκαλθ quasi Ἰρίκωνθ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad il. β. p.323. & Schol. Odyss. λ. v. 325. φυλάκην Thessaliæ urbs.

31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βίᾱ ; lege in Latinis, *Quas ceteri Bias nullo pacto abigere posset.*

P.44. l.11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.

P.45.7. Ἰεῖας δρυὸς] Eustath. A, Odyss. p.2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p.498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos,

Ἀλλήν μ' ἔδιδυκεν Ὀλύμπῳ Ἀιακίδῃσι.
Νῦν δ' Ἀμυθρονίδης πῦρ πῆρ' Ἀτρεΐδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικί] Vel Προϊτίδῃς potius.

35. Τάλαθ] Vide quæ Eustath. il. β. p.288.

P.46. l.2. Παρθενόπιθ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.

Ibid. Πρώταξ] Phlegon eum aliter γυναιλογεῖ.

28. Ἐκείνη δώσεν] Sic verte, *Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trahendum leonem & aprum jungeret.*

P.47 l.8. Πιπλησμεῖον] Faber πικλωμεῖον.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μᾶλλον.

20. Ἀλκίσις] Oxon. legit ὑπεραπίδαρι. Xenophon Ἀγ-
πίλοχθ' οὐ παρὸς ὑπεραπίδαρι.

25. Πολυμήδη] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
rator Lycophr. De matre Jafonis veteres litigant.
Erat ei mater Rhoco fil. Staphyli secundum aliquos;
Alcimedem alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq;
& Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
Herodoro commemorat Polymeden; noster Hero-
dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰσχυρή. V.
p. 63. n. 24.

27. Ἰώλκην Πελίαν] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
us libro 1. hanc historiam tangunt.

P, 48. l. 4. Θυσίης] Rectius θυσίην ut infra. Sed & Tzet-
zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere
in suis.

10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est
sanè ἀναύρθ', inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χερσὶν
βίων ποταμός, nec inficior ita hoc loco capi posse, &
apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
aliquando accipitur. Ἀπας ἀναύρων νασμὶς ἀναυδήσις.
Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
neum, Onochonem, Μανδραν. Atque hoc sensu oc-
currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
um, & Pindari Scholiastem.

12. Συμβαλὼν] Oraculi sententiam affecutus. Euripides
Medæa.

Σοφώτης' ἢ καὶ' ἄνδρα Συμβαλεῖν, ἔπει.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud
Pind. Interp. συμβαλεῖ τὸ μαντήιον.

19. Ἐσῆλθεν] Quid sit ἐπαλωσικὴ δυνάμει ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad il. Proœm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*

20. Ἦρας] Ἦρας ὃ Πελασγίδῃ ἐκ ἀλίγιζεν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὦ ἔλδοι ἢ Μήδεια πρὸ Πελίας κακόν. Pindarus, καίψεν τὴ Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὴν Πελίας φόνον. Apollonius 3.112 j. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medææ. ? 441.

26. Ἄρεῳ ἄλσφι] V.p.27. ἐν Ἄρεῳ.

30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷ π.

31. Ἀργον ἢ φείξε] V.p.37. l.18. & sequitur Pherecydem. V. Sch. Apol. p.1. Post Phruxi mortem ejus filii in Græciam redierunt p.53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἄρεως γῆσον. Ἀργον Ἀρεσσιδῶν vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πατὴρ Ἀρεστος filio. Sed Τριζες in Lycophr. sic scribit, Ἀργὸ ἐκλήθη ἐπὶ χθ' Ἀπολλόνιον, Ἀργῷ αὐτ' ἐναυπύησεν, ὃ Ἐσπερῷ, ἢ Ἀλέκτορος υἱός, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.

P.49.l.1. Περὶ νηκόνιορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danaï p.72. Euripides in Helenâ πντηκόνιορον vocat Σιδονίαν, hoc in loco per πντηκόνιορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od.4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat πεακοσιόζυγον, i. e. ἐξήκοντα.

6. Φωνῆν] Φωνῆν, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum Ste-

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίσαν λάλυ-
θρον*.

13. *Ἀγνίς*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέρων*⊙] Fragmentum Stephani in *Δάππον*, *Δωλίδες*
Λαπίδες Κέρων⊙.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαμῶν*⊙ Apollonio.

22. *Ἀδμήτος φῆρ.*] In fragm. Steph. v. *Δάππον* l. *Φηρητίδης*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐυρύλος*] Apoll. *Ἐρύλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρύλος*.

30. *Ἐργῆνος Ποσ.*] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Eupheimi à
Τᾶνaro.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας Ἥλίου*] Rectius *Ἥλίου*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰελος*] Rectius *Ἰρῖος*.

6. *Ἀλμῶρος*] L. *Ἰαλμῶρος*. Horum mater Aftyche Acto-
ris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀστρίων*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habes hîc, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periêre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemnia-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Areïus	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menœtius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphemus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Poeas
Actor	Staphylus
Amphiaraus	Theseus
Ascalaphus	

14. 'Τ-ψύλα⊙] Lege 'Τ-ψύλης, & infra ἐπώνων.
 Ἰωσι. V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
 XV. Æschylus Hypsipylen drama fecit.

P. 51. l. 1. 'Ευνηον] Lege 'Ευνον, vel 'Ευνον. Homer.
 ιλ. 2. Statius 6. 'Ευναιον N. Damascenus habet in Ec-
 log. Valesii.

4. Δολίσει] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
 ad v. 947. 1. & porro.

25. Καλέλιπον] Ergo Hercules Theocrito λεοναύτης di-
 citur. Mox lege ἡρώην.

P. 52. l. 7. Κίε] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
 urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
 Zenob. exscripsit.

9. 'Ηρόδω⊙] L. 'Ηρόδωρος. ἀρχὴν, redde, ab initio. Post
 πλεῖναι adde τῶν.

14. 'Αφείπαι] L. 'Αφείπαις. Hesiodus in Ceycis nuptiis
 apud Sch. Rhodii.

18. Δημάρεδης] L. Δημάρεδ⊙.

19. Διονύς⊙] Hanc διαγωγίαν vide apud Schol. Apoll.
 v. 1291.

24. Ἀπῆλδον] Lege, ἀπῆλδον.

P.53. l. 1. Πυγμαλῶν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apolloni-
us 2.

11. Τὸν Δρ.] L. δ.

14. Ἀγῆνορος] Hesiodus prodidit illum Phoenicis Age-
noris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo
Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2.
ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέη] Adi Diodor. 4.

21. Μηστρά] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰδαίαν vo-
cat Diodorus.

22. Ἰδύς] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit
etiam Manandynon & Thynum.

25. Φρίξυ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Eœis. Sch.
Rhodii.

27. Ἀσπείας] Asclepiades ait immissas fuisse à Sole. V.
Schol. Hom. Od. M. Phinci filias aliqui credidère Ἐρά-
Cταν & Ἀσπείας. Alii γυναιγογῶσι Thaumantis & Ele-
κτρæ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Vir-
gilium.

P.54. l. 32. Ὠκυδον] L. Ὠκυδόν. Μοχ' Ὠκυπέτῳ. He-
siod.

P.55. l. 1. Κατὰ δ'] Rectius παρ'.

4. Στρεάδες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad
Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio
vicinæ. Homerus & Herodotus πλαγιάς vocant. Pin-
darus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi
inspiciendus ejus interpretes, p. 257. Alii σιωδεμάδας &
στωορμάδας & κυανθας (à colore) nominarunt. Flexuo-
sus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se con-
currere. Schol. Euríp. Medæ, ad v. 1. Post Argûs trans-
missionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in
Hylâ ἀφ' ἧ τόπι χρεάδες ἦν.

20. $\Sigma\epsilon\iota\acute{\alpha}\nu\ \delta\ \pi\acute{\iota}\nu$] Idem docet Sch. Théocr. Confer Schol. Apol.2.& Odyf.M.

P.56.l.24. Μαριανδυνός] Scalig. ad Euseb.Chron. p.37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.

P.57. l.2. Καδορμηθίσης] L. μυθίσης . Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.

10. Πας' αὐτῶν] An αὐτῶν? & mox τέτρε, l. τέτρεις.

25. Ἰδῆας] L. Ἰεδῆας . Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod.4.

P.58. l.1. Ὁμῶσαν] Βοῶ $\mu\acute{\epsilon}\ \delta\epsilon\kappa\epsilon\varsigma$ (Μήδης) $\kappa\acute{\iota}\ \delta\iota\delta\epsilon\ \mu\alpha\rho\tauῆ\varsigma$. Eurip. & Apollon. initio 4.

3. Τὸς μὲν] Lege $\muῦλλοντα\ τὸς$.

20. Νεῶ ἄλσος] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. ἐλπίδωμῶν .

P.59.l.10. Ἀψυρίος] E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæα ἱππερμῶτα , ex Nereïde. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.

18. ἐνδὶ] In ædibus Æetæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.

30. Διαχιδίντις] Al. Διαχιδιδίντις , & Διαχιδίντις .

P.60. l.1. Παραπύσις] Nota non usitatam locutionem.

6. Ἀψυρίδες] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. Σύρπηδες . Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c.X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.

10. Ἀυσονίαν] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Lavinâq, venit littera.*

13. Λιβύων] Rectius Αιγύων, Apollonius 4. Ὡς γὰρ μῦθ' ἔλεγον καὶ Αἰγύων περὶ πάντας.

15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον, & Σαρδών.

27. Πέτρας παγκλῆαι] Oxon. & Pal. interponunt Κυάνεαι Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem Symplegadam, dicuntur Cyanæ. Et sic intelligendus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Symplegadas esse Homero παγκλῆς. Scribit enim Strabo à Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Jasonis expeditione, Homerum finxisse παγκλῆς suas in Ulyssis erroribus.

P. 61. l. 1. Ἡεας] Conjunxit Homerum & Apollonium.

2. Θειρακείας] Al. χιῶς.

8. Κερκυραίοις] L. ex Apollonio, Κερκυραίοις, sic & Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc locum.

10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰλλυρίδα ut p. 70. alii in Illyricum avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol. Apollonii ad v. 1002. Tzetzes, ubi supra.

16. Οὐ δῶσιν] Lege ὁπλοῖσιν.

22. Περειπέπῳσι] L. ἀεὶ πῆπῳσι.

24. Τὴν Μελαντίην Νηεὶν] Codd. scripti, τὴς Μ. Νηεὶς. Lege Μελαντίης δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum fulgur jaculatus est.* Lego enim καλῆς ἐκείνῃ. Dignus erat hic locus, in quo emendando aliquam operam collocassent viri docti qui Apollodorum ante nos recensuerunt.

P. 62. l. 4. Ἀιγλαίς] Malè Oxon. & Pal. Ἀιγλαίς, rectius Ἀιγλάται. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.

11. Σκῆπτρον] Adde τῆς.

14. Τάλα] Doliadz in arâ, γυῖχαια & ἔρ• dicitur.

22. Δέρμα] *Ἥλος est πέρδην. Ruptâ venâ necesse erat ei mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in Odyss. Y. p. 1893. Simonides cum prius in Sardinia fuisset; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Legum jurisque custos & vindex severus fuisse videtur.

P.63.l.7. Τελειτῆσαι] Adde λίγυσι. L. 15. pro τίπρασσι lege τίπασσι. Tzetzes in Lycoph. habet δουδ' μισί.

18. Ἐπεσθῶν] Oxon. ἄπεσθῶν melius. Pro, desperabat, redde, cum non crederet reversuros.

21. Ὁ ὃ αἰτῶμαι.] Hic autem se ipsum interficiendi copiam postulans.

24. Μίπρ] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox sequuntur, ὥς φῶς πάλεμον, sunt uncis includenda. Sed nec Tzetzes legit. Πέρμαρον scribe cum Diodoro.

P.64.l.10. Ἀστρόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. Nomina Virginum, inquit Pausanias, Poetarum nemo indicavit. Micon Piclor earum imaginibus Asteropéan & Antinoen adscripsit. Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut & alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse Alcestin, Pelopian, Medusam, Ilidocen (alii Posidicen) Hippothoen. V. p. 42. supra.

19. Ἄρρα] Æsonem, Jāsonem, Dionysi nutrices cum suis viris ἀνέποιησι. Jāson ideo dictus Ἰσάβος, Medea Ἰφάνδρα, Doliadz. Hujusmodi περιφύσεις, vide apud Zenob. c. 4. Pr. 92. V. Argum. Medæ Eurip.

25. Κρεττῶσι &] Κατεψύσιν, leg.

P.65.l.10. Μέρμερον] Al. Μέρμερον. Sequitur Euripidem.

P.65. l.21. Κορίνθιος] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut cædem hanc in ipsam Medæam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medææ,p.406.V.Plutar.*Alexandro.*

24. Ουσῆ] Plutarchus in vitâ.

27. οὐχὶς δ'] F. ἔξ & mox τ' οὐ' αὐτῶν.

P.66. l.3. Ἀρίστην] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit,cum Argonautas persequeretur.

10. Καίτῃσιν] Oxon. ἀποκρίσεις.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM BIBLIOTHECÆ APOLLODORI.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχῃ] Al. — χθον, ut p. 147. Sic & Oxon. cum Pal.

5. Ὠκεάνῃ] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμίδε] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait, dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum) 3. Inachus.

6. Μελαίῃς] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol. Hom. 11. legit Μελαίαι. Syncellus, Inachi & Niobæ filium esse vult. Aliis, est Archia. Melissa Epidamni filia est, Stephano in Δυρράχον. Melissæ Jovis nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελαίαι vocabat.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdûs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δαναεύων videtur post *σπαραγδαίου* ponendum.
21. Νιόβη] Alia est Tantalii. Habuit & fil. Spartum sive Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. καὶ Τελχῖν⊕] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt Telchinas in Peloponneso, ut hîc noster. V. Scal. ad Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραπι] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites apud Cl.Alex. *scribit Apin loculo (σβρυ) conditum, repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin dictum fuisse.*
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat decima sexta à Niob.Diod. & D.Halic.
- P.68.l.11. Ἀκυσίλα⊕] Hic Heliodum non tantum *μήλαξεν*, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo dissentit. Interpres autem non recte vertit; redde, *Sed & Pelasgus quoque* (Acusilao teste) à quo Peloponnesi incolas dictos fuisse Pelasgos.
15. Πελασγὺς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos, Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus, Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rheineccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eurip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰαλόν] Oxon. Ἐχασον. Pal. Ἀχασον & Ἀχασον. Sed nihil inuito. Qui hîc est Πείραξ⊕ Ms. Pal. est Πείραξ Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino Peranthus. Ἐπίδευρ⊕ secundum Magnas Eceas filius fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρίατ⊕ aliis, inquit Pausanias, est Πίρατ⊕. Augustinus & Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat. Πίρασος (sive Κρίατ⊕) successit in regno quintus.

Ei uxorem Augustinus jungit Melan tonicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. Ἰάσθ] Hygino est Βάσθ ; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐχθασθ ; accedit Oxon. cui supra, Ἐχθασθ.

Ibid. Ἀγίνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγίνωρ & Ἀρέτωρ γίνεθ. τέτεθ Ἀργθ. Arestoris & Mycenes filius Argus. Pausan.

30. Ὀφθαλμὸς] Unum oculum ei Juno dedit infomnem, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phoenissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Ἀίγθ] Adde post θ, θη, ut sit Ἀίγθ θ θη.

10. Ἰασθ] Oxon. & Pal. Ἰσθ. Sed soli hoc dicunt.

11. Ἰώ] Vehementer dubitat de hâc Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Aphricanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iönem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Πέρθθ] V. p. 68. ubi Πέρθθ. Lege Πέρθθθθθ. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. Ἰερωσώλ] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primo, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. cum in ~~ἱεροποιῶσα~~. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p.24. Nec adhuc probarunt viridocti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in Βόωνος. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. Φωγαδῆς] Latina non rectè se habent. Verte, & cum ab illo v.f. p.b. J.c. tacu suo in busulam c.transf, & cum ea se conc. jurejurando pernegavit. Omissa est particula. & leg. αὐτῇ pro αὐτῶν.

P.70.l.1. Ἀσκληπιάδης] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadæ esse tradit.

5. Ἀκισίλαος] Hæc habet Sch.Sophocl. initio Elect. & Schol. Æf.h. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt γηγῆς. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inscriuit. In latinis pone *ortum*, & *fili-um*.

7. & 8. Ἐδιδουδον] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. λύγι vocat. V. cum p.

121. & 403. Sophocles Electra — ἡ οἰσεργαῖν αἰ-
 Cos Ἰνάχου κέρως.
12. Λαδῶν] Schol. Hom. ad 11.1. λαβεῖν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Eubœâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ris.*
19. Ἰόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v.570.
- P. 71. l. 1. Ἐπφορ] Ex Διὸς ἀπφῆς Ἐπφορ γιν-
 νῆ.
9. Ἐμεινδῆρ] Pro ἦ substitue ὦς.
18. Ἰον] Ideo & Thebis Bœotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπφορ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βῆβαις.
20. Μέμφοιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγάνωρ μὲν] L. ἔν. Præter hos geminos, Leligem
 & Bufiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil.7.n.136. hunc locum versi-
 bus reddidit.
32. Ὑπερθεσιμβά] Deesse videtur λέγων. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P.72. l.3. Ἀγχιόλω] Schol. Hom. ad 11. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. Ἀιγυπῶν] Josephus contra Apionem. Ἀιγυπῶν
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. Ἐπειρίδης] Arato Κηφῆς, Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hic à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καίφκην] Leg. — ἔν. Μοχρῶτατος ἰάμβρος. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγων, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Πᾶσις γ] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot fuisse filios.

20. Πάλῳ ἐνδε] Usque ad ἀνῶλε uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὴν καὶ ἐκ καὶ καὶ δὴν ἐπὶ φ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaïdas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. eique imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. τὴν κληθῆσθ] Usque ad ἐν ᾧ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πινυμέντορες à numero πινυμένων καὶ δὴν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homerici admittunt. Qui corrumpit hunc locum eis os sublevit.

34. Περσέων] Schol. Homer. & Mss. περσέων, περσέων. prius περσέωνσι Λήμω.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ.--- Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthiacis.

5. Ἀλῖδε] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — ἀνύδρι. Hinc autem dicta est Argos δῖψον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὁδὸς φέρει, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. 1.

P. 74. l. 6. Ἀργυφίης] Tzetze Ἀργύφῃ, aliis Isæa dicitur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pausanias. Cæterùm quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλκμήων] Oxon. ———— ως l. 29. Pal. Ἀμμόνιαδων
malè, 32. Pal. Κερκίους.
- P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐν
Φοιν.
19. Κισδὺς] Pal. Κισυὺς, & pro Ἀνιοῖδην, Ἀγανόην, pro Ἑγ-
πῷ, Pal. Ἑυρωπῷ.
27. Βερύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait &
hanc pepercisit marito suo.
28. Ἑκλήρωσαι το σθεῖ] Supra l. 12. παρὰ.
- P. 76. l. 1. Πυλάρην] Pal. l. Πηλάρην, l. 2. in Græcis
οἶδο promittuntur, sex tantum numerantur.
10. Ἀρβηλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κερυνῆς, de-
inde ἐγχλῆρ: δίδωσι, Pal. & Zenob. His addit Marmor
Arundelianum Ἑλίκλω & Ἀρκεδίνκλω, quarum nulla
hic mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro
ἐκλήρωσαι το, habet --σαι-- supra δὲ ἐκλήρω-- & hic ἐστέ-
σαι.
- P. 77. l. 3. Ναύπλιοι] Duo fuere Nauplii. Posterior vixit
tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio
habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem.
Hujus posteri erant Damastor, & Peristhenes. Ejus
nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V.
Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam
Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus
48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amy-
mone & Hypermnestra jam virgines non erant.
12. Ἀργείος] Oxon. l. Κερκίως, qui autem Palame-
dem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Va-
lerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster
duos hos debuit distinguere.

14. Κέρκωψ] O. & P. Κέρκωψ malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατριωνυμῶς, ἐν μὲν τοῖς ἡγεκλῆσι πε (l. Ἠγεκλήδαι) σός ἢ Ἠγεκλῆς, Περσίδαι σός Περσῆς ἢ Λυγκῆδαι ἢ Δαναΐδαι, σός ἢ Δαναῦ Ἀργεΐδαι, ἢ Φοινείδαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆιον Ἀργος. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cū filiabus.
22. Ὠχλαΐας] O. & P. legunt Ἀχαλλείας. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀχλαΐας.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδαι] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio lignei clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιμέδροι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Prætus & Acrisius.
20. Τίρυνθ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
- 1b. Εὐρυδίκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Προίτη] Tolitianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνισσαν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Ξάανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odyf. O.

P.79.l.6. 'Εἰδομένης] Rectè. Politianus tamen, Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaiam vocat.

10. 'Ευρηκώς] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80.l.7. Σικκῶν⊕] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in λῦσσις & 'Αζαρία. Καθαρμῦ in P.& Ox. est καθαρμοῦν. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proetium dici postea cœpit.

14. Μελαμπίδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V.Rheineccium.

16. Μοχαπίνδιω] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλεσφόρτης] Præter ea quæ jam sunt uncis constricta, Codex Oxon. etiam εἰς 'Αργ⊕, omittit. Præterus Tirynthe regnabat. Pro Δηλιάδιω scripti habent 'Ιλιάδιω. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. l. 4. Μαχεῖδιῆναι] L. μαχίστιδι, ex Homero.

9. 'Αλκίων] Errore typorum, pro Ανκίων, & pro π, L τῇ, vel πότι.

P.83.l.14. Λάγρνας] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. οὐδ' οὐμδίσσας.

19. 'Ομομήτι⊕] Dcest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. 'Εγαυον] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περισυὺς ὃ ἄνω] Videtur ex Pal. hic addendum, καὶ ὅτι τῇ καρδίᾳ τὸ Γοργόνος, deinde ὃ vel καὶ ἐκ ἀνίσταται. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. Γίνομαι] παρὰ γίνομαι. Zenob.

L.6. 'Εντὶ, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro 'Ενταῖ, Παμπροσθεν. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Γοργόνων.

15. 'Αποδίδωμι] Mallem δίδωμι, cum Pal. & Zenob.

19. Πήραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad ἄλγος ὅ-- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hic adducatur non video. Κίβητις quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κύβητις; Schol. Rhod. Κίβητις. Faber vult, Κίβητις. Grammatici olim Scutum habuere pro ἰσχυράφω, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi fortum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. 'Ερμῆ] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. 'Ερμῆ.

22. καὶ γὰρ] Adde καὶ-- hæc Tzetz. in Lycoph. excerpit.

L.25. Τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. τὰς χεῖρας.

30. 'Απομνησθῆναι] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, ὁρμηδης.

P. 86. l. 4. 'Ο ῥ' Περ.] Adde ῥ. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Περιτρύ.] L. περιτριβῆν.

23. Συγκαταίσιος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τάτιμιν] L. Τάτιμιν, Dion. Halic. in l. Antiq. R.

20. Τυμικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πέντεθλον. Quod verum non est, nam πέντεθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. Πέρσις. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. eum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetzaḗ Ἑλλην. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰπποδρόμος.

25. Τάριον] Paulô aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβίαι] V. Stephanum in Τηλεβοίς.

P. 90. l. 3. Ἀγίλοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Ἐυώρης, Φιλάνυμος.

30. Μυκηναῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, *Pterchai filii unâ cum Taphio.*

P. 91. l. 7. Προβλήσιος] L. συμβλ. nisi malletes περιβλήσιος.

11. Ἐυήρης] L. ὅς καὶ τὰς ταῦς & Ταρίων—ἀπίπιδος. Μοχίνας, ἀντὶ.

P. 92. l. 21. Στρατιῶν] Στρατιῶν Οχορ. & συλλαβίδος i Pal. habet συλλαμβάνειδος.

P.92.l.28. Ὑποσίτης] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumeliâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.

P.93.l.2. Ἀρπυξίση] Scripti, ἀρπυξίση.

10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.11. Palæph.c.de Pasiphac.Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.

19. Ἐλνς] Scripti, Ἐλόνς. L. Ἐλνς ῥ, & Ἐλιον.

29. Τείχα] Vides vestigia historiæ de Sampsône. Adi p. 236.

P. 94. l. 4. Κεφάλφ] Confer Eustath. ad β. ιλ. p. 307.

7. Πρὸς τῷ] L. πρὸ. L. 12. malè omittitur γυνή-
μους.

P. 95. l. 22. Ἐπιπύξω] Ἐπιπύξω, increpo, hoc in loco.

30. Ἀρξάνη] Mallem ἄρξάνη, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπὸ τοῦ ὄντος habet Oxon, rectè.

P.96.l.7. Τετραπυχάων) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὦν—sunt autem duo ferè choliambi. Barth.

21. Θεσπίων) L. Θεσπίων. Pal. Θεσιῶν. Paulò post ὄν-
ραν.

29. Μεγαμήδης) L. ———δης, ———ῆς Ἀρνί. Oxon.

P.97.l.15. Κλύμενον ῥ) L. ῥ. Infra ἡμινής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.

P.98.l.25. Κατὰ ῥ) L. μίλ.

P.99.l.2. Πέπλον) L. πέλτον vel πατῖον. Ineptè Herculi *perlitum* dat Interpres.

17. Προσηγόρεδιον) τὸ ὃ πρῶτον vel τὸ ὃ legendum. Oraculum hac de re extat apud Tzetz. in Lycoph.

25. Κερ. δ.] Scribe, in Græcis Κερ. α. in Latino, C.V.
30. Νεμέην] L. Νεμεαίην.
- P.100.l.7. 'Ιερῇ] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερῆον, aut ἱερῆα.
19. 'Αμφίσουρον] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.
- P.101.l.11. 'Ηλείην] Adde, filium.
22. Πεδίον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.
25. Κεφαλαίς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.
- P.102.l.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad *Il.* p.37. Ed. Rom.
7. Θάπρον ἦν] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege θάπρον. Zenob.
21. 'Αναφυομένων] Al. ἱππ. & ἱπποδ. μοχ ἀναφυομένων.
30. 'Ανάσαις] L. 'Αναχίσαις, vel ἀναρρήξαις; prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatjus, in Excerptis.
- P.103.l.3. Παρεγένετο] L. ἀπαγένετο. Semper in hac voce peccatum est.
5. Κεράτω] Palat. Κερνύτην. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερνύτην ex 7 Pausaniz.
9. 'Αρτίμυδος] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.
19. Τοξεύσαις] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur φθάνει καὶ συλλαμβάνει. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. *Κτοίνασθαι*] *Quod occidere vellet; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. *Ἵππομυσαίδου*] *Mallē ἱππομυσαίδου.* Vel *ἱππομυσαίδου*, quod propius accedit.
- P. 104. l. 2. *Ψωφίδου*] *Malè pro Φωφίδου.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. *Παρθ' Μαλίων*] *Pal. παρ' Μελ.*
- P. 105. l. 1. *Τὸ γόνυ*] *Pal. γόνυλον,* Tzetzes *γόνυλα.* Deest *εις.*
7. *Ἐπίθουκιν*] *Videtur hic deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. *Σπύλαιον ἀλλόωντι*] *Rectius ἀπαλλόωντι.*
12. *Προμηθεΐ*] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Προμηθεΐας.* Mihi simplicissima placet. *Προμηθεΐα.* V. p. 120. l. 1. de seipso Prometheus — *ὅτῳ θανόντι μὲν ἔστιν ἡπιωτάτου,* apud Æschylum.
20. *Φολέην*] *Nequaquam. Lege Ὠλενον,* ex p. 107.
23. *Ἐλδοῖνα ὄρε*] *Oxon. ὄρη.*
28. *Εκ νεκρῶ*] *Ex cadavere.*
30. *Χιτὸν ἐλιδεῖσσαν*] *Ὀλιδεῖν.*
- P. 106. l. 5. *Ἐκόμειν*] *Credo addidisse ἔμπνευ,* ut habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v. p. 103. l. 30.
9. *Ἀυγείη*] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγείας.* Sed *Ἀυγείας* & *Ἀιγείας* longo usu invaluére.
11. *Ἠλίου*] *An Ἠλίου? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172 l. 1.*
25. *Τὸ θεμέλιον*] *Τὸν θεμ.* Oxon. & Anonymus in certam. Herculis.
31. *Ἐκρεῖν*] *Rectius ἔκρεν.*
- P. 107. l. 2. *Ἐπιτεπλίδυ*] *L. ὅτι τεπλίδυ, nisi omittas ὅτι.*

4. Ἡρῶτα] L. Ἡρῶτα. Paulo infra Ἡρα omisit typotheta, cujus Sphalmata confer cum Augeæ sterquilinio.
- P. 108. l. 6. Παιδῆς] Oxon. & Pal. ἀπαίτοι ut p. 19. l. 1. Ægius ex Apollonii 2 posuit παιδῆς; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Σπυρμαλῆς. Aiunt *hæc aves emissis pennis suis jaculatas esse*. Non potuisse autem Herculem *καταλοξῶσαι διὰ τὸ πῆδθ*. An igitur ἀβανῆς scripserit Apollodorus; an f. ἀντιβανῆς, ut p. 1.
17. Ἀνίπαιτο] Malletm ἀνίπαιτο.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης κ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. Λαβεῖν ἀξιῶν] Lege, ἡξίει, postulabat Hercules. Quanquam Anonymus, *Μίνως δ' λαμβάνειν ἡξίει τὸ διαγωνισόμενον*. Totum locum sic constituo — *ἡξίει λαβεῖν ἡξίει, Μίνως δ' ἔπειν αὐτῷ, &c.* Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege *Δαλυμαίνω*.
29. Ἡρίμυ] O. & P. Ἐρμῦ. Tzetzes Ἡρίμυ. Sed receptam lectionem confirmat Ethnographus in Ἀβδηρα. V. Hesychium in *Διομένη* ἀνάγκη.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρα] Alii Ἀβδηρα, & Ἀβδηρα, ut Gabala, Ecbatana.
7. Τὸς ἱππῆς] L. τῶς.
8. Μεδόν] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀφῆς. Platonem de Homero e r. p. emisso.
25. Τρέφοιεν] Vertè, *liberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐυρυμίδων κ] Illud κ deest Oxon. rectè.

23. Ἀμύν] Unci notant non reperiri vocem in scriptis, Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαειανδρων. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cuius frater Amycus à Polluce castibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.

32. Θειμαύρεν] L. ~~μίας~~ λ. mox ~~ε~~ deest, & ὡς αὐτὸν. Oxon.

P. 112. l. 14. Ἰσπολύμε] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscriptit ipsum laudans Apollodorum, aliâmq; sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum de-victarum nomina exhibet Stephanus in Θηβαίς.

30. ΚῆτΘ] In Lat. qui, & offendit.

P. 113. l. 11. Δώσιν] In Latin. Has pro Hoc.

31. Πολύργον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmolum.

P. 114. l. 6. Ἐρυθείας] De hac vide doctissimum Vossium ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Roman. & alii Ἐρυθρὰν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.

14. Ἐξιμ.] L. ἐξισμ.

30. Ἀντισίχων] Al. — χος.

P. 115. l. 3. Χρύσιον] ~~Χαλκίον~~ ἢ λίβησι μέλαν διενύξατο σφύρον. Alex. Ephes. Pherecydes. apud Macrobi. & Panyasis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.

6. Ἀββαρί] Uterque scriptus, Ἀβαρί.

11. Μεισίπ[Θ] In Mss. Μεισίπης, ut infra p. 122. ubi Σπυδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Ενέχυρο[Θ]] Χημὸν ἀνδρὶ βυβλινδύ[Θ] ἔξ 'Ερυθρίαι Euphorion.
23. 'Αβδύρειαν] Vox nihili; lege 'Ιβυρίαν. Mss. 'Αυδύρειαν, οἷς Αἰδύλων non potest ferri. Pono Λιγυρίων. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάξου l. Ταρ-
τηου.
31. Διαπλάσσιμ[Θ]] Scripti Διανεξάμ[Θ].
- P. 116. l. 3. 'Ερυκίον] Scripti ostendunt 'Ελύμων quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.
4. 'Ερυξ] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηγν] O. & P. ἤγαν. Deinde Σπύμωνα ἀμφιμάμ[Θ]. Quod & Canterus vidit. Et mox pro πᾶσιδν, ὄν. Le-
go πᾶσιδν ὄν, dele in Latinis, accusans, & lege, tra-
jiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπύμωνα, posuit 'Ορρίντιω, in mari Tyrhenico. Vid. Orte-
lium.
- P. 117. l. 3. "Αδλων ἐνδ[] L. ἐν μινδ[], vel ἐνδ[
μ.
9. Κομίζι] — ἰσπν. Oxon. & Pal. h. e. — μι-
σιν.
12. "Αδλαστον] "Ατλαστο[Θ] — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. "Α. γλη] "Ερυθρία & f. 'Εσπερία. Nam ἑρσία inter has nusquam legi. Pro 'Αγέθισα Cod. Pal. habet 'Ερ-
θισα.
30. Μίζον] Pal. μίζος.

34. $\Delta\iota\delta\epsilon\ \epsilon\gamma\]$ Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodotum Ponticum.

P. 118. l. 2. $\Sigma\upsilon\lambda\lambda\alpha\beta\acute{\alpha}\nu\]$ Verre, quem comprehensum ———

10. $\text{Ἀρῆς} \Theta\]$ Erat Ἡρόδοτος . Herodorus. *Gabinus historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingen) Antei sepulchrum esse, & skeleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse.* Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deportata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.

15. $\text{Ἐγρον} \]$ Forte ἐγρὸς , vel ἐγρὸς . Scriptum, ἐγρον quod accedit ad ἀμασι . Pro θαλάσσης, κλάσσης . Lucanus l. 3. describit hanc lucum. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 15. Euseb. Chron. Can. p. 124.

16. $\text{Ψαώνη} \]$ Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si terram suam tangeret. *Lego ἰαχόντες.*

21. $\text{Ἐξή} \]$ Melius, διεξή .

23. $\text{Λυσανίας} \]$ Alicubi legere memini Λυσανίας , p. 71. Λιβύης . Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Aegypti fil. supra p. 74.

29. $\text{Οξόν} \]$ Oxon. Οξόν . Mox παύσας .

P. 119. l. 2. $\text{Ἐφας} \]$ L. Ἰσφαξ .

7. $\text{Ἀμφιδάμανη} \]$ Pal. & Schol. Rhodii legunt Ἐπιδάμαντα .

10. $\text{Ἀσίαν} \]$ Ἀσίαν magis probbo.

11. $\text{Θερμύδοις Ῥόδων} \]$ Λωδίων Oxon. & Pal. repone Λινδίων , ex Conone p. 253. & Parœmiographis. Tzetzes l. 1. Θερμύδοις Ῥόδων . Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in τῇ Λινδῷ .

25. Δίπτε] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.
1.4.

33. Δάλυσι δαμνν ἰσομ.] Lego δάλυσι, δαμνν ἰσίδωρεν
⊕ ⊕ ἰα. *qui elegit vinculum ex oleâ.* Lectio hæc con-
firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus
Spontaneo vinculo se constringi passus est in memori-
am priorum malorum, Reliqua sic constituo, καὶ περὶ
τοῦ Διὸς Χείρωνα, ἐδάμασεν ὄντα, δυνάσκειν αὐτὸν δάλον-
τα. Περμηδιδὲς λυβιδρ⊕ Æschyli erat drama veteribus
notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus.
Primus Prometheus extispicia invenit; hæc poenâ me-
ritò affectus; prius enim inspiciebant exta, tantum ad
salubritatis & pestilentie signa percipienda. Ci-
cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluvii in
Phasi.

P. 120. 1. 4. 'Τροδίν]⊕] Oxon. & Pal. εἰπίν]⊕. Prome-
theus ob beneficium acceptum, monuit Hercu-
lem de iis omnibus quæ eum exequi oport-
uit.

12. Τρία μῦλα] V. Suidam in ἀρχαῖς ἀγάλμα, & ἀγα-
κλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
versus dixit se nolle cælum recipere, poma vero ad
Eurythea delatum. Hercules (Promethei moni-
tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
capiti spiram componeret, dolum non intellexit At-
las, cælum recepit, eique vale dixit Hercules. V. Sch.
Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respon-
dent.

33. 'Οσίων γδ] Oxon. addit ὅτι.

P. 121. l. 10. "Ευμολπον] Schol. Sophocles ad Oedip.
Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleusine
quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπειδὴπερ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. 11. Θ, ad Verbum excipit. Et post, *μυθήσεται δὲ ὁ Πυλῖς θύδης γόνυ* ἡδὲ, *καὶ παραμύθευται ἑμυῖτο*. Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυθήματα*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κεῖται] Sch. Hom. 1. ἡγείσθαι οὐ καὶ Κεῖται οὐκ οἶνε.

20. Ἐμυθήσθαι] Prius enim tantum *μύσσει*, nunc factus est *ἐμυθήσει*.

- P. 122. 1. 8. Ἠγάγε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάρη] Supra p. 15.

17. Περσεύει] L. *περσεύει*. & *μύσσει*.

31. Ἀγῆκε] Pal. *ἀγῆκε*; non muto.

- P. 123. l. 1. Ἐπεισε] Oportet sit *ἐπίσει*.

6. Ὄπρ] Uterque scriptus habet *ὄπρ*. An is est qui Oeni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

- P. 123. l. 8. Ἡεκαλής] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhulius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicum nostrum If. Vossium.

25. Ἱρίτι] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abactis per Autolycum*.

19. Ἀφικῶν] ——— εικνῶν].

25. Ἀριστόβου] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Ἀνδροπαγί] O. & P. λατρεῖσάγί v. p. 99.

Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἰαυτῆ πμῶ, ut servitutis pretium nomine pœnæ penderet.

20. Τιμῶν] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ*.

25. Ἐβρυπαῖ] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλία] Locus hic corruptus est; restituo, Συλία ἢ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Αὐδῶν facile fit Ἀυλιδ.

P.126.l.3. Πίσαν] Fortè Πισά.

15. Καδῦραι] Olim Canterus emendavit κατῦραι, appulisse.

19. Ὀμπωκίδης] Homerus, 6 tantum. Il. 4.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem hæc ξεγῆς λίξεις.

30. Τίσι ποιεῖ δῶρ] Pal. τί ποιεῖ δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηνᾶν] L. δι' Ἀθηνᾶς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quartum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώληα] Pari numero Deucalion prius. V.Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.
32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.
- P. 130. l. 2. Περικλῆμενον] Plenè de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Æthopæia.
- P. 130. l. 17. Παῖδα] Oëonus ei nomen. Pausan. Post Æliæ deest in Oxon. & lin. 31.
- P. 131. l. 21. Τυπιδεῖα] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.
25. Ἀλεῖ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *an-*
tea.
- P. 132. l. 8. Τηλέφω] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.
11. Τελσπρίαι] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.
15. Ἡρακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.
21. Ἐπερ] Legit Sch. Soph. τὸ αἰετὸν ἦν, & Eustath. ad Dionys. p. 62.
25. Ἀμαλθείαι] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphaturn & Paroemiographos.
30. Δωῖα μιν ἔχῃ] Sch. Soph. εἶχα. Mox ἀφ' αὐτοῦ τι καὶ ἄπορον.
- P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλῆς, Diodoro. Infra Phylantis filiæ Antiochus filius est.
7. Θέστον] Interpres hinc nihil vidit. Redde, *misit, ac septem à filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, *deducit in coloniâ, destinare.* Pro *τιμαρας* Cod. Pal. habet *παραγοντα*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. *Ευνομον*] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *παῖδας*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccatis pro *pugno*, pone *talitro*, pro, *pocula*, aquam *ei affundentem*, ex historia.

P. 134. l. 1. *Δεβη*] Scripti *διδη*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Δηϊανίεας*] Aliter *Δηϊάνθεον*. L. 3. *ἐπὶ τρεῖς ἔτα*, l. — *ψη Νέων*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. *Ἀνακραγύους*] — *ζύους*.

10. *Περικαλιπαῖον* Θ.] Enarrator Sophocl. & Zenob. rectè hic habent *Δηϊάνθεον*.

25. *Λύους*] In Oxon. defunt *χρυσάδας* & *ἐφήους*. Et Sch. Soph. non habet *χρυσάδας*. Pro *ἦκαν*, Oxon. & Pal. *ἦλθον*.

31. *Ἀργυμίον*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpalium ultimum Dorienfium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Ααγύεαν*] Mss. *Ααγύεαν*. Schol. Sophoclis *Ἀαγύεαν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλίτων*] *Μηνίων*, P.

33. *Ἐπικνημίδων*] — *μηδίων*. In Latin. verte *Meliensibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. *Ευρύστον*] De hoc quid veteres scripsere docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. *Ἐς Τραχῖνα*] Lege, *ὅς τις Κίον & Λίαν ἐπεμ*

18. Δείσασα μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κείνῃ. Alii ἐκείνῃ.
Rectè.

21. Τέτε] L. τέτη.

27. Καὶ κλέοντι] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glauco Pontio.

Ἐυβείδῃ χερσὶν ἀμφὶ Κνωαῖς Διδῷ

Ἀχλὺν, καὶ ἀνδρὶν ὑμβον ἀθάνα Λίχα. Athen.

30. Σωαπιασῶντο ὃ] Oxon. π. L. — ὦντο ὃ ὃ αἱ.

P.137.1.4. Ὑλλῷ] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Solum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllonatum.

10. Ἐκείδων] Ἐπείδων P. pro ἐπείδων, nisi addas αὐτῇ, lege ἐπείδων cum Sch. Sophoclis & Zenob. mox ὦντο non τέτε, & Φιλοκλέους non Πείας officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἡραν] L. Ἡρα.

30. Πρεσβυτήν] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεοφίππας] Ox. θεοφ. lego θεοφίππας.

34. Ἐμείδης] Oxon. Ἐυμείδ. f. Ἐυμήδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

Ib. Ἐπιδείδῃ] Ægius scribit ἐπιδείδῃ. Divinandum est.

Ib. Κράδης] Pal. Κίρδης ὃ Ἰόβης, Ἐυρύβη. Sed Ἐυρύβη probabilior lectio.

P.138.l.3. Μερίτης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. ἔπερ' ἔλλα' ἐκ Μερίτης. Fuit f. Naufithoi.

5. 'Ευρύπυλ'] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat.V.l.II.

6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.

8. Λισδ.] Oxon. Λυσδ. & Ægius.

10. 'Ιππιδρέμ] Ægius & Ox. — δρεμ'.

11. Τελδοπαγέρας 'Ευρυπέπυλ'] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιππυλ' forte est ἱππιδρ'.

13. 'Ολυμπε'] Oxon. & Ægius 'Ολυμπεύσης Νικέδ'σμος, V.l.28.v.Steph.'Ολυμδ'.

14. Κλέλα'] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.

15. 'Εξέλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολ'.

16. 'Ομόλυπ'] Ægius 'Ομόλυπ' & Στραλόνικ'.

17. 'Ατρώμης] Ægius & Oxon. 'Ατρώμης.

19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλααμήπδ'. Nolo ὀνδρ'σπυλ'ν.V.Steph.'Ακίλη.

23. 'Ευρύπυλ'] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχίδικ'. Eustathius inter hos 'Ρόπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.

27. Λυγκάδ'] Oxon. Λυγκάδ'.

28. 'Ολυμπεύσης] L.13. supra.

29. 'Ησυχίης] 'Ησυχίης μοχ' 'Ευρυόπης Oxon. & Ægius. vox 'Ελδ'χίης suspecta est Ægio, mihi ignota.

31. 'Αντιμάχης] Oxon. & Æg. 'Αντίμαχ' ; μοχ', itidem Πύειππ'.

• 34. Λύσιππ'] Oxon. Λυσίππης & 'Ερέππ', ut Ægius.

- P. 139. l. 3. *Αδελπῆς*] Ox. & Æg. & Hyginus
— πῶς.
5. *Θεὸς θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo.
Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta
corruptas ab Hercule.
8. *Γαυμοσύνης*] L. *Γαλῶς*, '*Ορέτης*' confirmatur hæc
emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausania.
11. *Δήϊον*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres
Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἐντὰ Ἀργίῳ μεταλογῶν*.
13. '*Ἀγέλας*'] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Lamus.
15. '*Εὐρυπύλος*'] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.
16. '*Ἐπιδάμης*'] *Ἐγέας* quis sit quæro ; an '*Αὐγέας*' ?
20. '*Ἀστυλῆς*'] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.
22. '*Αὐλόνοϊς*'] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antæi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Glymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus, Toxoclytus, Menebrontes, Chersibius, Lamon, & qui apud Hyginum ; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tzetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ. Ἱσ.* p. 358.
- P. 140. l. 3. '*Ελίου βαμῶς*'] Statius in XII de hac eleganter ; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Petitus in leg. Atticis omnia videntur convassasse huc spectantia.

17. *ΤΜΘ] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.

34. *ΗΛΔΟΝ] In margine Oxon. ἀνεχόμενος in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.

P. 141. l. 2. Τηπειρεμους] Argis jam habitabat. L. 8. δαίμων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἔκ. Nec enim legimus eum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum α.β.

25. Κατή] L. κατή. Heraclidarum Κάδοδος prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hac disputarunt.

34. Κλειδάων] Phlegon Κλειδάων rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κλειδάων. Eusebius Ἀρίδαων. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.

P. 142. l. 4. Πεδίον] Mallem σφάγιον, ita & Commelinus restituit. Loquitur de Hyllō aliisque se prioribus.

10, 11. Καὶ Στένυρον] Lege Στένυραν, ἢ Στυγία δαίμων, ἢ ἰσχυρὸν ἥκοντι δαίμονα. Ambiguitas Oraculi erat in voce στένυρον. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios determinat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ἢ ἢ γὰρ λίγος στένυρον, ἀλλὰ ἢ Στυγία. Oraculum erat,

Νίκω ὅτε φαίνεαι ποτὶ δὲ δαίμονι στένυρον.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitūs Naupaetus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætolizæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπὶ αὐτοῖς τὸ Λοκρίδος ἐνθα νῦν. Pro τῶν Faber l. κολωνῶν.
25. Ἀντιόχου] Hujus meminit Schol.Pind.Pyth.4.ejus filius Theras, qui Theram condidit. V.Scal.ad Euseb. Animad.p.37.
- P.143.l.3. Φύλαγος] Series hæc est ; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinellius Epist.24.
13. Μένιν] Pal. τῷ μάντιος. Alii Carnum vocant.V.Euseb.Præp.5.
16. Καὶ διὰ τῆς δύο ἔτη] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponnesum sæpius tentarunt Heraclidæ ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio ; alii ab Ilili excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.
23. Ἀνδραίμονος] Pausan.l.5. Ἀίμονος. Andræmon ejus. erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEnai fil. Thoantem genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. Μοσχοδάμω] Pausan. ὃς ἔπρος διόρδαξο τῷ ἡμίονῳ τὸ φθαλμῶν. Mox l. ἀκρόαξο.
- P.144.l.3. Δύμας] Apud Steph. Δυμαῖς scribitur. Et Ἀιζμος. Horum meminit Pausanias.
26. Διδίξας ὃς τὸ κλ.] Lego, ὃς λίξας δ. V.Polyænum l.1.
- P.145.l.14. Ἐυρύπυλον] Hujus meminisse videtur Stephanus in Δρυόνι. Pausanias filios ei dat Κῆρον, Φάληρον, Ἀγυραῖον, Κερύνην.
17. Διήφονη] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Diiphontes.
20. Τετῖνας] Suspecta mihi hæc vox. An Δυμῆνας? erant ij populus Dorientis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινὰς reponendum, quod

mihi non videtur satisfacere huic loco.

28. *Φοιδόσις*] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. *Ἀντῶν ἦ*] *Αλ. ἀντῶν, ἦ ἦ*. Fortè ἐκ τῶν. Vcl ἀντῶν.

P. 146. l. 3. *Ἀιγυπῶν*] Haud dubiè *Ἀιγυπῶν*. Hyginus vocat Telephonem.

4. *Παγῆ*] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀγάνορ⊕] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.

12. Περιφράδης] Verte, *quos supra recensimus.*

14. Τηλεφάων] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.

16. Φοίνικε] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίπρι] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίπρι Pal. unde κλέπρι quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡρώε ἐμπιστύν. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nominis

missa scribit Europam habere tauro insidentem.
V. infra pag. 279. ἀποπλήων, ἀδνατάν.

L. 11. Καδ' Ὀρμύον] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. Θάσθ] Agenoris, inquit, Pausan. & Steph. anus pro Κάλξ, Oxon. l. Κάλκθ, scilicet Κάλκθ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch. Eurip.

35. Ἐν Θράκη] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Θάσον] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Κερρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. μοκ. Ægius agnoscit Κηρία.

9. Δολιχίονα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐγάλω] Pal. Ἀγάλω. Paus. Ἀγαμέλω. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκράησας] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuant. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratâ non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργιδής] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Κραίως] Scripti habent Κερρίως, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθηνήης] Pro ἁλ. Oxon ἁλ.

23. Περόκη] Oxon. περισίχθ, rectè.

24. Κρηήνιαν] Pal. Κερίνιαν. In Latin. dele de se.

26. Ἀταβύειον] Pal. Ἀταβείθ, male. Est autem Ἀτάβυρον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. Ὁρακθ] L. Ὁιακθ. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro ναῖς posuere ναῖς, pro ἡρώσι, ἡρώσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθ] Pal. omittit articulum, & pro μῦθ habet μῦ, unde facies μῦθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τειχόμαλον] Mallerum τείχεσσι, & paulò infra pro θῖαν, Oxon. habet χεῖαν, ut mox.

P. 155. l. 9. Συμπέδοι] Al. — θη. Enarrator Lycophronis — δέλων ἀγέλωσι δέλωντα, ὅπως ἀναρθεῖ ὑπὸ αὐτοῦ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνέει, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐἰς τὸ εἶμα] Tzetzes, εἰς τὸ ἰαυτοῦ εἶμα. Quod autem sequitur, μίχει σὺδ μοι λελέχθαι, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δέλων] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. α. β. unde quædam hic emendari possunt.

17. Ἐἰδα] Lege, ἔνδα νῦν ἢ σέλις.

18. Ἀθηνᾶ] Oraculum iussit μελαμφύλλῳ φθονὶ ῥέζειν.

20. Τηζέζης] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Scriphum, f. πηλᾶς — ληψομῆδες. Et sic Schol. Hom. β.

P.157.l.1. Σπερσίδης] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phoenissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέρης] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androtion inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Ἀλδίων ὀνταλδίων] Aliter dicitur μέγας ὀνταλδίων, & οὐκ ὀνταλδίων. Suidas in Κλέμ. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασίλει] F. — λείαν.

P.158.l.11. Ἐξαπατηθῆσαι] Lucianus Σιμέλλω ἀπαλθῆσαι ἢ ἥρα. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Κελευθώσεως] Nutus Jovis est quasi juramentum, ελ. α.

Ὅ, πῶς καὶ κελευθώσῃ, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀναγεῖναι.

22. Ἐξαμνηστῶν] Lucianus ἐπὶ ἀμνηστῶν.

26. Λοισαὶ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Manilii.

P.159.l.7. Αἰάρεχον] V.p.37, supra.

21. Σιύρης] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l.23. Ἐπαύσις] Ox. & Pal. ἔπαυσιν. In his Canibus Actæonis plane videas ἀνπαυσινίδος. Adeo discernpta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) jactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. *L. ἔξ ὧν ἐπι* — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde feminae sequebantur *μῆλ' αἰ. τ.* in illo versu *Λυγυδῆς*, &c. habebantur tres qui cum consumpserunt, uti meminit Hyginus, forte *Λυγυδῆς*, *Ἰχθυόεντες πτόδες αἰνέστες*, ἢ *Μαλάμπεις*. Quod autem sequitur, *ἔξ τῶν ὀνομαστῶν*, sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post *ἐμμεμαῶντες* versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulare. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut fit, venisse, v. p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. *Ἀφικνῶν*] Omiserunt operæ *καὶ αἱ*. Pro *κύβαλα* rectius *κύβελα*. Habet Lucianus & *κύβελον*. Interpres Homeri ad Z. α. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. *Ἰλλυρίων*] Prope montes Ceraunios.

32. *Λαίων*] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. *Χρύση*] Mss. *Θυσίῳ*. Vid. Pausan. l. 9.

26. *Περί Ἐπιν*.] Aliqui legunt *περὶ*, quod non necesse est.

P. 167. l. 3. *Μένειον*] Tzetzes in Chil. vocat *Ἐνπιρίον*. Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur *Ἀγύρως* est

est aliis Ἀρχήνως. Ἐδδαίαν Cod.Oxon. scribit Ἐδδαίαν ut & Pal. mox pro Θέρον iidem bene habent Νέαιρας, ita enim hanc alii quoque appellant. Θείας etiam, Θείαν vocant. Tzetzes Θείαν. Pro Astycratea alii ponunt Chlorida. Sch.Eurip.ad Phoen.inter has ponit Νηΐδα. Vide quæ Barth. confarcinavit ad 3 Thebaid. Hyginum fab.XI. Parthenium c.34. Tzetz. Chil.4.Hist.141.

29. χλωΐς] Homerus Odyss. λ. facit alterius Amphionis filiam, nempe Iasidæ, ut prius ostendi.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum est.

P.168. l.9. καί] Restitue μί]α.

P.169. l.18. Σπινύ] Pausan. p. 616. χιτὸν vocat.

P.170.l.11. Ἀσινγμα] Habetur apud Sch.Eurip.Sophoclis, Æschyli, & Lycophronis.

21. Σωιδόντες] Rectius ἐν Σωιδόντων & ἀρπάσσου, & πολλῶν pro πολλάς, ut p.192.

P.171. l.3. Ἀνδρῶπον] Schol. Æschyli ineditus rem verbis complexus est.

Κλυδίη δ' ἐκ ἐδάσσα, κακὰ κείνη μῦσα δαίνονται,
Φωνῆς ἀμετέρης σὸν τέλει ἀμπαλῆς.

Ἀνδρῶπον κατέλεξε· δὲ ἦν ἵνα γαῖαν ἐφίεπε,
Πρῶτον ἴφου τετραέπευς ἐνέπει ἐν λαγύρων.

* Γηραλῆς δ' ἐπέων, βίβλων πῶδα, βάρβρον ἐρείδῃ
Ἀυχόνα φωνίζων, γῆρας ἀμπαλῆος.

19. Ἐυρυγίνταν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυρυγίνταν Περιφασθ dicunt; scripti Τεύδραν τθ.

26. **Ἀγῶν*] Pelops ob raptum Chrysiptum execrabatur Laium; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. 11. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. *Φυλαδελφείης*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. **Ὀρμῶν*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exitialē.
21. *Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. *Γενομήνης*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀσπέρτα Νέμω* 15. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. **Ἀεΐδαι*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. **Ἀμφιάραος*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.
19. **Ἰφιν*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alektor, Iphis.
29. **Ἀντίφ*] L. *ἀντίφ*.
- P. 174. l. 1. *Γενομήνης*] Pro *ἀντίφ* lego *ἑργῶν*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permissurum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpretes hîc nemini satisfaciet.
12. **Ἀδραστον στρατεύειν*] Imo *ἄνδρα στρατ.* ut Commelinus ante nos vidit, & admonuit.

19. *Συναδρείους*] Deest *εραῖον*. Aut aliquid tale, si vox *Συναδρείους* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Συνδρείους* posse substitui; vel, *Συνδοιρήους*. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. i. vel *Συναμείους*, ut apud Pausaniam.
24. *Αεσπιάχην*] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. *Ταλαῦ*. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. *Ἰριον*] L. *Ἐπίκλον* Ἰρι^Θ. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. *ῥυπύλην*] Deesse aliquid videtur, si omittas *ἥπερ*, constabit melius sententia.
14. *Λυκέρην*] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. *Σημίον ἦτο*] O. & P. *πῶ*. Amphiaras de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. *Ἐπὶ ἑσών*] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. *Ἀγκάδης*] Ox. & Pal. *Ὀχνηίδης*. Pausan. *Νηίδης*. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, *Ὀγ^κ ἐν τῇ Ἀιγυπῳ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἢ Ἀθηνᾶ*. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. *ῥυίας*] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter *ῥυίας*, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. *Ἠλέκτρα*] Alii malunt *Ἠλεκβίδης*; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. linçâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. **Ἰεὺς**] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiaræus, Polynices. Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. **Εὐήρης**] Phlegon, **Εὐμήρης**.

21. **Ἐπὶ πάντα**] F. **ἐπιβάντα**, vel **ἐπιστάτα**.

28. **Διαγεγάρας**] Faber **διαγεγάρας** (αὐτὸν πᾶσαν. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. **Διαγεγνῆα**] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt **μοιρῶν ἑσὶν ὅτις, ἃ ἔρδρα τίς περὶ ἃ ἴδαν, πῶς τε γυναικὲς τὴν ἑνῆα**. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. ἢ **ὅτις τε τίς περὶ ἃ ἴδαν, πῶς τε γυναικὲς τὴν ἑνῆα**. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. **Νικήσει**] Malè, *eum*, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. **Πρὸς ἧς**] L. **πρὸς ἧς π**. prima pugna erat apud Ismenum.

8. **Αὐτῆς**] **Αὐτῆς**.

20. **Λαίδης**] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. inedit. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. **Ἀμφίδικον**] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. *Λοιπὸς δὲ*] Oxon. *Ἀσπύρι* addit, sc. *Ἀσπύρι*. Mox pro *ἡμιθνήτε*, idem Oxon. *ἡμιθνήτε*.

P. 180. l. 6. *Ἐκτινεν αὖθις*] Aliter, *ἔπειτα αὖθις*.

7. *Διελὼν δὲ θυγέβαλον*] Veteres non edebant, imò non nominabant *θυγέβαλον*, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem *πλὴν δὲ κεφαλῆς*. Lycophron vocat Tudea *Κεφαλὴ βοῶντος*, Doziades in secunda arâ, *ἐν δὲ βοῶντι*. Sextus Emper. l. III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem. Od. X.

P. 180. l. 10. *Ἐπὶ π*] L. *ἀπὸ π*.

16. *Βάπωνι*] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum; vidit sepulchrum utriusque.

17. *Ἀδάνειον*] Ideòque ejus *μανεῖον* passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N. O. X.

22. *Ἀρείων*] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adraști, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. *Ἐλὲ*] V. quæ supra. Cæterum Adraštus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. *Ἰριδο*] Ut *Ἀπιδ*; Codd. tamen scripti *Ἰρι*; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. *Μαρίεα, ὅμοι*] Barthius mallet *ἰδαμῶς*.

P. 182. l. 2. *Θερσανδρου*] Hujus posterius, Autefion, Tifame-nos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ἔρμον καὶ τὸ πείλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ἔρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ἔρμον, nunc πείλον. Confer p. 157. 173.
10. Ἀλκαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In hi recensendis variat Pausanias.
21. Μάχον] Pugna hæc commissa est apud Glifan-tem.
- P. 183. l. 4. Τελουσίαν] Emenda Τελουσίαν ex Stephano, vel Τέλρωσφι. Τελρωσαίων apud Diodorum, uterque ex scriptis habet Τεαρουσίαν. Τράρφα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis eum honoribus Thebani post mortem affecerunt.
- P. 184. l. 6. Οἰκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.
9. Ἀρσινίαν] Ἀλφεισίβοια dicitur Pausaniæ.
18. Πόλιν διαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τα quod mox sequitur, otiosum est.
- P. 185. l. 15. Τιμὸν καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ huc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcæoni.
- P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.
20. Ἀνίστη] Phocentis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.
- P. 187. l. 5. Ἀγοράπωλη] Verte, mercatum esse in servam.
17. Ἐπὶ δ' ἡμῶν] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. Μαίναλον] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.

P. 188. l. 6. Ἐυμωνα] Al. Ἐυαίμωνα.

8. Μαίναλον] Prius. Μοχ pro Φθίων & Λύκειον Tzetzes legit Φθίων & Λύκειον, Pausanias Λυκία.

16. Νύκτιμον & Νέπτερον] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.

19. Ὅντι πῆντας] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milefii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hic purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hæc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.

25. Ἐπὶ χεῖρῶν] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.

P. 189. l. 3. Ἐκατέρωσιν] Hecatæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in Λυκαίων.

10. Παραλαβόντος] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias φρεσβύτην vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.

P. 190. l. 15. Διαινίρας] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant Διαινίρας.

19. **Χρυσοπλίας**] Mss. χρυσοπλίας. Tzetze **Περσοπλίας**; **Ἐπιμλιάδ** Schol. Pausaniæ. Qui autem hîc **Ἐλπί** Schol. Eurip. dicitur **Ἐλπίς**. Tzetzes cum nostro facit & Pausanias.
28. **Ἀυγή**] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc repetitio tam prolixa satis ostendit libellum hunc non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. discrepantia est.
29. **Ἀμφίγος**] His addunt Amphidamanta Apollon: & Paus. v. infra.
- P. 191. l. 10. **Ἐφθίς**] Supra **γυναικὲς ἰππίων**. Non sunt **ἰππία**.
24. **Κλειφίης**] Scripti, — **φύλης**. Idæus qui statim sequitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam mox, **Ἰάσος** §, & Schol. Rhodii ad v. 233. l. 1.
32. **Ἀρρήνων**] In Latinis adde, *Mascula*.
- P. 192. l. 6. **Πελίς**] Hos ludos funebres patri instituit Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr. 44.
- P. 193. l. 7. **Μὴ θηροδολίης**] Canterus **Λεωνθηρ**. V. Palæphatum.
12. **Ἀτλαντίης**] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoticam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in Dianam ea omnia, quæ noster hæcenus de Atalantâ scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ Jassii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hîc Schoenei filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Athamantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut saltem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat. Sch. Hom. Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippomenes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H. 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλαντῆς] Adip. 5.

P. 194. l. 6. Ἀνκῆ] Aliqui Ἀνκον scribunt. Ex hac Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐλδῶς] In Latinis dele filiam. Καλλίστην additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hic de Therâ sermonem fieri crediderat.

P. 195. l. 12. Ἀνραν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Πρωτοδιαμύσιος] Divide πρῶτε Δία κομίσαι.

P. 196. l. 8. Ἀντιδύση] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μαντικὴν ἐπαλῶν] Divinatio ei contingeret. ἐπέλδης & δῶμις ἐπαλῶσι καὶ, & δῶις καὶ ἐνύπνιον ἦλθεν ἐνδρῆς, & ἐπαλῶσι καὶ πρὸς apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.

23. Ἐκ Διδε] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς τίς, quod deest, ἀπὸ κοινῆ intelligitur.

29. Νηϊδῆς] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Paulan. 8.

32. Ἀμύκλας] L. Ἀμύκλα vel — πλε.

P. 197. l. 10. Τυμολέων] Eustath. ad ελ. 6. hos γυναικογῶν ab OEbalo.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit δ' Ἀρήνης & Αἰόλε, ex variante Scripturâ.

16. Ἡνεγκαν] Scripti melius δῆνεγκαν.

19. Καὶ Φυλοδίσκος & Ἰνάχε] Hæc verba defunt Oxon. Cod.

29. Κερωνίδῃ] Theodoretus de Græc. affect. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ᾤ re-
pone τῷ δὲ καὶ.
- P. 198. l. 2. Τῷ δὲ] Faber ἔπειτα, mihi placet μετὰ τοῦτο δὲ &
ἐλομένη. Nam illud , subscriptum sæpe in v abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ἡφ᾽ scripti habent καὶ τῶς
ἀδελφῶν, quod est otiosum glossema.
7. Καταξᾶ] L. ὅν. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. in-
fra p. 443.
21. Γοργόνῃ] Γοργόνῃ. Zenob. locum excrip-
sit.
30. Καπαρία] Locum hunc ad se transfulere Sch. Pind.
Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stesichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post ὅς dele δ. Mox scribe Ἐπειφίλῳ καὶ Ἰω-
πολ. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glaucō
Μνησπαγόρας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l. 1. c. 12.
- P. 200. l. 3. Ἐμάρχορ] Ἐνάρχορ vel Ἐναράφρ.
Pro Τίερῃ Faber Σίβρ reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.
- P. 207. l. 5. Κάσω] Adde καὶ Κλυταιμῆστρα.
- P. 201. l. 7. Νεμόσιος] Heliodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.
- P. 202. l. 26. Κριθίνῃ] L. περικειδίνῃ.
- P. 203. l. 5. Νυμφί] Ὑπὸ pro ὑπὸ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est; nam X bis poni-
tur.

16. Δέλης] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *ἑλὺπαιδα* vocat. Sophocles in Electra ex *ἐλὸς παῖδας* dat, Heliodum secutus; Eustath. ad Γ. 11. Nicostratum, *Ἀιδόλαν* (Tzetzes *Ἐριόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.

19. Τηιδέης] Oxon. ΤηηίδΘ.

P.204.1.9. *Ἀνώγων*] Tzetzes legit ἡ *Ἀναξίς* καὶ *Ἀυλοῖ*Θ. V. Pausan.

11. Βυλαίαν] Pal. βῦν λαιάν, f. βοῶν λ. & proximis lineis *δολαῖν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch. Pind.

20. Πρώτον Ἰδης] Al. *πρῶτ*Θ.

29. *Ανγκίδης*] *Ἀμφίπυρι* ἐλδχων ὑπὸ τῇ *δρυ*, *μόνον* ὁ *Ανγκύς* καὶ *Κάσσερα* ἔειπε inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.

P.205.1.3. Πίβρα] Tzetzes in Chil. 11. H.48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse *εἰλην* *λιδίην* raptam ἐς sepulchro Apha rei.

17. *Ἠλέκτρα*] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.

29. *Νεμέμβροι* *Τεῦπερι*] Scholiast. 11. Θ. Vide p. 284.

P.206.1.1. *Βάτταν*] De hac plenè Eustath. 11. p.351. ed. Rom.

7. *Γενομένην αὐτῶν*] L. *αὐτῶν*. Infra ποτὶ *παρλαβάν* abest *τὴν βασιλείαν*. Post *Καλλερόβην* pro *τῇ* scribe *τὴν*.

- P.207. l.1. Καλαβόν] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycophr. lege mox πάλιν.
12. Φρυγίας Ἄπης] Sic dicebatur ab Oraculo cuius Tzetzes meminit. Sed & Ἄπης à Trojanis, ut Stephanus in Ἰλίου docet, & sane Tzetzes legit hîc Ἄπης.
21. Συμβιβηδς] Pedibus cohærentibus. Vid. Hesychium in Δίδυλλο. L. ult. pro illatum l. illatur.
- P.208. l.7. Πέανον] Pherecydes scripsit Παλλάδιον esse τὰ ἐχέμεν ἡμεῖς μορφώματα, καὶ πῶς τὸ εἶς ἕκαστον ὅπως γὰρ παλάμιον, καὶ τὸ Παλλάδιον δ' Ἀθηνᾶς πῶς τὸ εἶναι, vide Tzetzem; ut Palladium non solius Palladis fuerit imago. V.p.274.
9. Παιδίον] Et lin. 1. περιδῖναι, sed Oxon. utrobique — δῖναι. Pro περιδῖναι, magis placet περιδῖναι, aut delenda est vocula περι.
10. Ἦν ἰδύον] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit δ' ἀδύον αἰγίδα.
13. Κατὰ τὸ φθονόν] Interpres errat. Loquitur Apollodorus de stupro Electræ à Jove illato, v.p.205. dele igitur per omni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) accessisse Electram, illum autem simul cum Ate demisisse Palladium, &c. lego enim Δία βίβαι μετ' Ἄπης confirmat hanc correctionem Eustath. l. p. 157. De Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διοπτῆς & Παλλάδιον. Cononem p.275. Dionys. Halic. l.1. Antiq. Eust. ad l. p.627.
22. Ἀδρυάν] Fuit is Meropis filius, princeps regionis quæ cum aliis novem Trojanis parabat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri l. β.

23. Στυμὸ] Pal. Στυμὸς, Tzetzes Στυμὸς habet.
27. Ἀδύσπιν] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo matrem dedisse Ἀδύσπιν; Hellanicum, Τρυμὸς; Stamis in Lesbiacis adfert Thoasan Teucris filiam. V. infra p. 324.
29. Ἀάμπιν] Homero Ἀάμπιν.
- P.209.l.1. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύβης. De Bucolione V. il. Z.22.
31. Ἡρόνιω καὶ Κίλλαν] Tzetzes in Lycoph. Videtur legisse, bis, Ἀἰδουλλαν, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλας meminuit. V. p.211.n. 30. cæterum Αἰδουλλαν hanc Eustath. il. α. vocat Ἀνδουλλαν; Polyænus editus, 7, Ἀνδρίαν, Mss. Ἐνδρίαν.
- P.209.l.10. Μειρὸν ἐρίδιν] Pal. & Oxon. μικρὸν. V. p. 127.
17. Ἀστειόπιν] Legit Pal. Σπειρίπιν, Tzetzes vocat Μερίπιν. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.
25. Κισίως] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis facit; Theanſus verò patrem Cisseum. V. Servium. Habebat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.
28. Ἐξίως] Stefichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri il. Γ. & Lycophronis.
- P.210. l. 7. Γενέσθαι] Tzetzes in Lycophron. p. 47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber intellexit.
13. Ἀγίλας] Pal. legit Ἠγίλας.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ περὶ τὸν μῦθον. Schol. Hom.
- P.211. l.2. Μανθικὸν] In templo Apollinis Thymbrezi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ὕπνῳ τὴν μαντικὴν μεταλαβόν. Schol. Hom. H. 11. Post μαντικῆς αὐτῶν ante ποιῶν deest τὸ.
9. Ἄνθρωπον] Iliados ultimo Ἀσκληπιοῦν legis & Ἀγαμέμνονι, qui hic omittitur.
14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐν τριανταίῳ ἐν μήτρῳ τοῦ Ἰδίου suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab. XC. infra lege Ἀγύροϋ, Ὑπνίου, Ἐχέμων vel Ἐχέμων. 11. 1.
30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgerlius v. Lect. l. 6. de hac re aliter, sed minus recte.
- P.212. l.7. Μὴ μῆν] Hic elapsa est (ἐν) vocula. Rhee sacra est quercus inquit Ger. Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.
16. Οἰωνόν] Repudii memor ; ideo μνηστικόν, & Lycophroni βαρύζηνον dicitur. V. p. 349. peperat Paridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox uncis circumscripta veniunt, non habentur in Mss.
30. Πηρὲς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui l. 2. sic scribit Ἀσπιδος Κηγάσις καὶ ποσειδώνος. Pro Μετώπιον ex Diodoro repone Μεθώνιον.

- P. 213. 1. 1. *Λάδων* Ⓢ Ⓢ] Lege *πλάμῃ* *δυνατῆρ* *ἀνδρῶν*. Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. *Ἔκαστος*] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus discretè 12 tantum ponit.
5. *Ἀργυρεὺς*] Quæ sunt circellis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. *Σταυρὸς*] Consentit Pausanias, 2.
22. *Μύρμιρυς*] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. *Χείρων* Ⓢ] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quod utroque Mss. sic legit.
29. *Ἀκταίη*] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum *Ἀκτὸς* Ⓢ, aut *Ἀκτὺς* Ⓢ ex p. 25. pro *Ἀκταίη*. Pro *Κυχρεὺς* legi oportere *Κυχρεὶς* Ⓢ, cui lectioni favent Mss. qui legunt hic *Κυχρεὺς*. Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) *Κυχρεὺς* *δυνατῆρ* *Γλαύκῃς*; apud Tzetzem utroque modo pingitur.
32. *Ψαμίδης*] *Ἐς πύλιν* quid sit, non constat. *Ἐς οὐλιν* Cod. Oxon. legit. Mox corrige. *Διὰ τὸ μὴ βελ. Γω-εαδῶν*. Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
- P. 214. l. 5. *Ἀφροίης*] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Τὰς καὶς τῷ ᾄδῃ] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra paginâ. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. ἔχῃ δὴ ὁ Πλάτων καὶν καὶ λέγουσιν ἐπ' αὐτῇ τὴν καλέμενον Ἀδην κακῆδῃ — Axiochus Platonis, τὴν δὲ πρόπυλα τὴν εἰς Πλάτων — ὁ δὲ σιδηροῖς καὶ δροῖς καὶ καὶσιν ἀχέουσαι. Novit Homerus & Pythagoras πύλας αἰθεο. In Apollodoro hic & alibi Ἀδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Πεισοβίαν] Alii, Ἑειβοίαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκίδῃ Oxon. & P. legunt Ἀλκίδην. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Paulanias.

20. καὶ στρατομέδῃ] Latinus non satis cautē. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam, &c.* Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Περὶ Εὐρυτίωνα] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit *Εὐρύιον*, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Euritum & Eurytiona unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hic ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδάμῃ] Iliados Π v. 175.

10. Ἐκ ρηίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Πελίᾳ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμειζ] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpres ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σώζεις] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restitutum — χείρωνθ', ὅς κ' ἢ μάχεται αὐτῷ ἐκζητήσας δίδω-
σιν αὐτῷ.
23. Γαμῆ] Quæ sequuntur usque ad πενοῖ, excepta voce Πηλίδος, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμῆ ὃ ὁ Πηλίδος Πολυδάρεσσι τὴν Πειρίην ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεθ' Μενίδιθ' ἐπικλῶ ὁ Σπριχίς τῷ ποταμῷ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* Π. V. 177.
- P. 218. l. 2. Θείηθ'] Lego Θείηθ'. Pind. *Isthm.* Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in *Diegematis*, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀποχόντα, pono ἀπείχοντο.
8. Προμηθεΐα] Æschylus inter cætera Promethei merita erga Jovem hoc commemorat. Post cum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* α. vide p. 519.
26. Γαμῆ] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelæa, sermones sparsit cum Thetidem ducturum, deosque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 *Isth.* Agamæstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Hesiodus.
33. Ἡφαιστ'] Apollodorus hoc non scripsit; defunt Oxon. omnia usque ad ἀδάνατοι. Vides hunc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quòd Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. 'Αζαίοντα] Oxon. Ζαίοντα.

16. Νηητιδης φησὶ] Sophocles idco decessisse ait, quoniam Peleus ei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi supra.

31. Δὲ αὐτῆς] Melius, δὲ αὐτῆς.

P. 220. l. 9. Παρίδιον] Hic deesse videtur huiusmodi quid eis ἢ Λυκομήδης παρδινῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ κἀκτὶ σφ. Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in A. 11. testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzetz. p. 54. in Lycophr.

13. Πύρριον] Sic dictus à Lycomedes, Neoptolemus à Phœnice. Pausan.

21. Φαίριξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus, Amyntor, Phœnix & Euzemon cuius fil. Eurypylos.

24. Καταφθοιμίης] L. φθοίμην, ut p. 231. infra. Clytiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suffragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eustathium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc crimine; imo Euripides ἐν Φοίνικι, inquit Eustathius, ἀπῆλθεν ἢ ἥρμα συνήρει. Et noster fictum innuit crimen. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Adhuc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit, an diris & imprecationibus eum prole privaverit. Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius priori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scribit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάροκλος] Conſanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήχανος] Lego Πολυμήχανος τῆς Π.

7. Κλυτώνυμον] Schol. Hom. ελ. Μ. Κλητώνυμον, Palat. Κλυτώνυμον, Oxon. Κλητώνυμον ſcribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hîc eſt lacuna uti Fabro videtur, nam μέχρι τῆς Τροικῆς nec ultra, has hiftorias deduxit Apollodorus, teſte Photio.

13. Κέκρυφος] Certum eſt non fuiſſe ἀνέχθοντα, ſed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus ſuis Athenienſibus, qui hoc nomine plurimùm ſibi blandiebantur. Barbaros tenuiſſe primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops ἀργυρῆς dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miſcuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam propoſuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc ſic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienſes extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Ariſtoph. Pausanias tradit paulo diverſa, ſed veriſimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *ſupremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἑμφύχον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & noſtrum Apollodorum magnum exiſtere conſenſum facilè videas; fuit iſtius Chronologiæ auctor Athenienſis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum ſit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipſâ in re. Pro Ἀκῆν Palat. Mss. legit Ἀκῆν, Marmor Ἀκῆν, Pausan. Ἀκταίαν.

P.222.1.2. Ἑλαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαρωγῆς librum inscripsit.

10. Κεραδον] Cod. Oxon. hic ab aliis abijt, legit enim Δάπον, ἢ δὲ Ἑρεσίχθονα.

23. Ἀκταίη κέρων Ἀγραιλον] Porphy. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγραιλή, & Stephano populus Atticus Ἀγραιλή. Αἶαυς iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατρίδες] Vide Stephanum in Ἀγραιλή.

P.223.1.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p.31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Ⓢ ἐλάγων Ⓢ, ἐν Α. π. Κρίνε Ⓢ, διὰ ζόντων τῶν δαίμωνων, Ἀρεῖ, καὶ ἑπομένῃ. Sed Græci sic loquuntur, Κρίνε Ⓢ Ἀρεῖ disceptat cum Marte; sic & C. Pal. quare nihil hîc mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleaque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v.1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat ἀρώτιον ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίζον. Dicebatur locus primò πάγⓈ, Saxum; post hoc judicium Martis, ἈρεῖⓈ. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talum, Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægilthum interfectum, causam in Areo pago dixêre.

11. Τιθωνόν] Non hunc, sed Phacthonem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμφιμήτης, quanquam ad λ. Iliad. v. r. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.
14. Σάνδακον] O. & P. Σάνδακον. Κελλίνδριν, P. Σαινίκλω, Ox. Hesychius, in Κεῦρας, vocat Φαρνακὴν. Stephanus in Ἀμαθῦς, Ἀμαθύσιον. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megeffaro Megarsum invenio in Cypri in Chronologis Μεγάλαρον.
20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus περὶ π. dat ei Κυρία & Μαρία.
21. Πάφον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κενυράδαι.
26. Πυγμαλίωνον] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.
27. Ουγαλέρως] Cyprum Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.
- P. 224. l. i. Ἀδωνίς] Stephanus in Ἀμαθῦς, in Amathunte colitur Adonis Osiris ὃν Ἀιγυπτίους ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικες ἰδοπιῶν. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.
6. Θάαντον] Lege Θείαντον. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutarchum

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 139. Nicephori Basilacæ Diegemata.

15. 'Η ὃ παρὰ.] Mallem *παρὰ*. mox O. & P. *ἀπαρὰ*.

27. 'Αμδ'ιδε] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Orphei in Adonidem.

P. 225. l. 5. 'Τωδ' αὐδς] Fingunt Martem 'Αρλογορίν Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzetzes.

6. ΚέροπονΘ] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem. Alex.

7. Κεραυός] Pro asterisco pope *Κεραυός* vel *ἱεραυός*. Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Scallig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit, regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Diluvium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Augustinus l. 18. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus prius.

29. 'ΑυλόχορονΘ] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé. Habuit Amphiclyon Cranai filiam in matrimonio, non est ergo credibile illum fuisse Cranai filium. Lego igitur *αὐλόχορον* cum Oxon. Cod. Quod autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civitas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg. 1. Stephan. Βοιωτία.

23. 'Ηραϊς] Lege 'Ηραϊς καὶ Κεραυὸς θυγατρὶς 'Αθηνᾶς Tzetzes in Chil. 'Εερχόμενος ——— 'Ηραϊς καὶ 'Αθηνᾶς τὸ Κεραυὸς ἑτάραν; in margine scribitur 'ΑρσίδεΘ. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per textu sine ullâ varietate 'Αθηνᾶς habet. Athena non nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse Ἡραΐς καὶ τῇ Κρανῇ θυγατρὶς Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀδυνάει] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγύς αὐτῆς] Scribè αὐτῆς ἐγγύς, πολλῶν, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. ipsis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθίδης.

27. Ἀπ' αὐτῆς] L. ἄπ' αὐτῆς.

P. 227. l. 5. Παραδυναίων] Suidas & Meursius.

6. Πανθείαν] O. & P. Πραξιθείαν. Tzetzes Πραξιθείαν & Πραξιθείαν vocat. Mox post ἔξ ἧς Oxoθ. addit αὐτῆς. Mallem αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, τῆς] Lego ἐν τῆς αὐτῆς τιμῆς. Scipelibatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐκαύσσεις] Pal. ἑκαύσσεις, sed rectiùs Oxon. ἑλκυσσείας; & mox fortè νήσους pro νοήσους, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανθίων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθίρει καὶ] Hic quædam exciderunt in Latino, nimiam properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τέτων] Deesse possit καὶ. Mox παρατίθενται quàm προσίδονται magis placet.

- P. 229. l. 1. Περὶ ἑλλησίων] Pal. ἑλλησίων. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἀπορρεῖ.]
7. Ἀποθανόντες] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.
13. Βύπης] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σίον. Suidas, Hesych. in Βυτιάδαι Porphy. in π. ἀποχ.
16. Ἐχίπαιδες] Præter hos alii addunt Orncum, Alconem, Thespium.
18. Θυγατέρας] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθέναι. Porphyrium ἐπὶ ἀποχῆς, 2.
24. Διόνειος] Recte, utcumque Pal. & Oxon. Διόνειος, & Apostolius Δίων. Infra lege Πτελίον.]
- P. 230. l. 9. Ἐχρίθη αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλυ glossema est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit. Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲ αὐτῷ ἔντοχον ἀκόντιον καὶ κύνα παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum suum.
13. Πίς] Minus frequens, quam πίς.
20. Ἐς θύραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit διωκόμενος καὶ αὐτῆς ἐν τῇ — Pal. autem λόσχη, noster λαγχμῷ retinet.
24. Τυχὸν] Oxon. πυλῶν, & Ἀρείφ πάγος, & φυγὸν, quæ & apud Tzetzem Chil. habes.

P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Choerilus ἀνδρῶν ἀμείλιχός, ὑπὸ τῆς Κηφισοῦ πηγῆς; Simonides, prope Brilissum, alii prope Ἰλισῶν, vel Ἐλισῶν ut apud Pausaniam legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hefagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Oritnyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetusto notat Reinesius.

4. Χείρων] Sch. Rhodii addit χερνείαν. Sed fortè error est ex simili dictione.

10. Περὶ Τῆρον] Lego Αἴνον. Prope Ænum in Cephaleniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui quidem prodidère; Hesiodus verò, Antimachus & Apollonius aliter sentire.

13. Παλῆϊστον] Scholiastæ Rhodii, Κράμβης & Orythos vel Parthenius.

16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δίαν scribas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol. Sophoc. in Antigenen.

23. Κεράζοντα] Hercules eum λακτίσας ἀπέκλινεν, inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonautis.

24. Ποσειδῶνι μίγνυθ'] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121. Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio (quod sciam) commemorantur, (noster autem f. haussit ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.) quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ Βενδοκυμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδοσι κύμης.

P. 232. l. 10. Μετὰ Ἴσμαρος] Apud Clementem Immaras, apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp. Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleuthiniis

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τερύεων,
Oxon. legit Τερύεων. Vide Steph. τέρυρα.

P.232. l.30. Θυγατέρων [ράξ] V. Suidam in Παρίων.
Plutar. Paral. Minor. Porphy. 2. l. αὐτὴ 'Απο-
χῆς.

P.233. l.29. 'Αγία] Adoptatum à Pandione scribit
Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scri-
bit.

P.234. l.5. Πᾶν κρεῖττον 'Αγνός] Quoniam erat κρεῖττον
πατρὸς inquit Pausanias.

13. 'Ο ὃ ὃ δ.] Oxon. 'Ο ὃ δὲ.

14. 'Ασπύ] Pro παιδὶνα (quam lectionem hinc Tzet-
zes retinuit) Plutarchus legit σπῆλα μέγα; Schol.
Eurip. παιδῶνα; hunc vide ad Medæ v. 678.
ubi eidem ἀσπύς vertitur γαστήρ, παιδῶν, αἰσθη-
σιν.

15. Πρὶν ἢς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνὴν 'Αδ.

P. 235. l. 7. 'Επὶ βλά] Palatin. melius ἀπερίβ-
λοι.

10. Μαργαδώνιον] Pausanias, p.50.

25. Πάριον] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex
Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνας ὃ Μαρ-
πον.

17. Λοιμύ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c.
3. p.93.

20. 'Ρακινύδα] Lego 'Αρδινύδα, (deinde omitto 'Ηρδ-
νύδα quam ex priori factam suspicor) Λυσίαν, sic
enim Pal. & Oxon. 'Ορδινύδα, hanc quippe addit
Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vo-
cat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit
lib. 4.

25. 'Ρακινύδα] Suidas in 'Ρακινύδης. Mox pro ἀπείκιν pone
ἀπείκιν.

P.237.1.3. 1.δ.] Omitte 1.δ. V. p.238.

12. Καλιστάς] Lege καλιστάς.

17. Ἀγαμέμνων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαίδαλον. Erant autem antiquis ξβανα dicta δαίδαλα. Quantum ille statuariz addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzétze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδης) Aliis Περδίκης dicitur.

20. Τάλα) Palat. & Tzetzes vocant Ἀθάλα; Pausanias Κάλα dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάλα. Diodoro τάλας rectè. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Ποσειδών) Ταύρος) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p. 150. & Tzetzem in Chil. 1. hist. 19. Palæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωτήρας) Canterus voluit Σωτήριος; Commelinus Σωτήρας, Faber Σωτήριος. Ego lego Σωτήριος. Sic loquitur noster alibi, Σωτήριος τῷ Διὶ & p. 57. Σωτήριος ἀντὶ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὶς αὐτῆς Σωτήριος.

P.238.1.5. Μινώταυρος) Confer p. 151. Dicta est Pasiphae peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minoi, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hîc intercidisse, in quo Icarî nativitas; Dædali incarcerationis utriusque ad Cocalum fuga continebantur,

tur. Possumus τὴν ἀπομύθησιν supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut alias, ita fors ferat, hac in re etiam conservârit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ὃς ὤν Ἰκάρῳ τῷ παιδί κενόηξε Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ δι' ὅσπερ οἰργάσαντο μύσος ὅτι τῷ ἔ Πασιφάης ἔρασι, τῷ πατρὶ τὸ Ταῦρον · ὃ ὃ πτερά κτελάσας ἐαυτῷ καὶ τῷ παιδί, ἔξῃλθεν τῷ Λαβυρίνθῳ, καὶ ἀναπτάμενος ἵσχυε ὤν Ἰκάρῳ. Ἰκάρῳ μὲν ἐν μεταστροφῇ περριμύνης, καὶ ἔ κούρης ὑπὸ τοῦ ἡλίου πακύνουσιν, αἱ πτέρυγες διαλύθησιν · καὶ ἔτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθεὶν Ἰκάριον πίλαγος κτελαπίνης. Δαίδαλος ὃς διασώζει · ὃ Μίνως ἐν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ κενόησε χάριτας ἐρῶντων ἐκείνῳ κόχλον, καὶ πολλὰ ὑπαγνῶτο δοῦναι μάθον τῷ διὰ τοῦ κόχλου λῆνον διόρξαντι · διὰ τούτου νομίζων ἐυρήσκει Δαίδαλον · ἐλθὼν ὃ εἰς Κώκελον, παρ' ᾧ Δαίδαλος ἐκρύπτετο, δείκνυσθαι κόχλιαν · ὃ ὃ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο διόρξιν, καὶ Δαίδαλος δίδωσιν · ὃ ὃ ἔξάψας μύρμηκος λῆνον, καὶ πρῆσας τὴν κόχλιαν, εἶπεν δι' αὐτὴν διαλθεῖν · λαβὼν ὃ Μίνως τὸ λῆνον διερρασμίνον, ἔδειξεν ἔτι παρ' ἐκείνῳ τὸ Δαίδαλον, καὶ ἐυδίως ἀπήτη. Κώκελος ὃς ἀποκτείνει δάσκει ἔξῃνισεν αὐτόν · ὃ ὃ ἀποκτείνετο ὑπὸ τῷ Κώκελῳ θυγατέρων ἀνθρώπων, ζῆσαν πίπταν ὅτι χαλκῶν αὐτῶν.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immissurum se nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenso formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit se per illam iturum. Minos vero accepto fune, latere apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi sibi postulavit: Cocalus autem daturum se promittens, hospitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti resinâ infusâ necatus est.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod.Sic. Pauf.Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. .2. Stephanus in ΚάμικΘ. Euseb. Chron.

10. Πίπταν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat.c.17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πιτυοχέμπης ὀκαλοῖτο) Pal. & Oxon. ὑπερχαλεῖτο, unde fiat commodè ὀπιχλεῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ περὶ ἀμὲρ δέλαδι πτυοχέμπτας ὤωλεθ' ἰκός. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

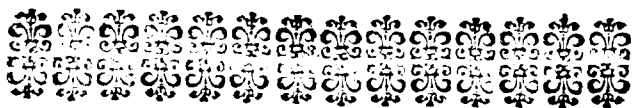
P.239.l.6. Ἀπώλυτο) L. ἀπώλυτο.

ΛΕΓΕΙ ΠΕΙ ΠΟΛΛΑ΄.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit se scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur, nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ἀρχῆς ἢ ἐν τοῖς τόποις γενησάντων; hæc erant Ὀδυσσεύς, Μανία, καὶ Φιλοκλήτης ἐρημία, καὶ ὄλεος, ἢ πῦρ. Ὀδυσσεύς πάλιν

πλάνη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ Ἀΐδα ἀνέμων δια-
 σεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς μετέπειτα πηγῆς. Item ἡ καὶ
 Παλαμίδος ὀψευδής. Ναυαλίς ὀργή. Ἀΐαςος μαρία, καὶ ἡ
 διατρεῖ ἐν ταῖς πηγαῖς ἀπώλεια. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro hausisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G.

Fragmenta

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

Ἀμπίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος υἱὸν σελίδας εἰς Τροίαν
 μὴ χιμῶνα ἀπὲρρίφθαι φησὶ Μιφον· καὶ ὑπὲρ τῆ βασι-
 λείας μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπέκλιναν.

Amphilochus Almæonis filius postquam profectus est ad
 Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
 De regno contententes se ipsi mutuo interemerunt.
 Ex Tzetze in Lycophronem.

Ἰταδὶς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς αὐτοῦ ναῦς, ὅππ' ἰκύνφα ποταμῶν
 ἔλθων καποικεῖ. Μάγνης δ' καὶ Περσίδος ἐν Ἐυβοίᾳ φεῖ
 τῆ Καφαρῆα σὺ πολλοῖς ἐπέροις διαρθείρονται. Νιόπτολεμος
 δ' μὴ ζῆ μῆρας περὶ εἰς Μολοσσὶ ἀσπῆλθαι μὴ Ἐλόντι,
 καὶ δὲ δάφας τῆ Φολιῆας. Τῷ δ' Περσίδος φεῖ τῆ Καφα-
 ρῆα ναυγύναντο, εἰ σὺ ἀντὶ Μάγνης εἰς Κρήτιω ῥιφί-
 σι φάηται.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, ejecti Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντες θύγατρες, Πειρία καὶ Ἀδελφαὶ Ἀιδυλλὰ, Ἀστυχὴ, Μυδιστρέτη μάλιστα τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκείσιν γρηγορεῖν τὴν Ἰπλίας, εὐλαβεῖσθαι τὴν Ἑλλάδα δὲ Δελφίαν, καὶ σάφην ἐνέσκηψεν, ἵδεν δὲ πηλαγὸς Ναύαιδος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρεστίδες, οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἑλλῶες ἀπολήσονται καὶ σάφην, ἐκὼν κρητῆ.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiarum (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medificaste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt; unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censeo. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisse Apollodori ἀπομνημονεύματα, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi bene multos, in eodem Ulyssæ concludam; si prius ma-

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,

Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Thesei F.

Agamemnon Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oilei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theffali F.

Demophoon Thesei F.

Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Eutæmonis F.

Guneus Enianum Dux.

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Bœotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nelei F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theffali F.

Philoctetes Porantis F.

Phoenix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agamemnonis F.

Prothous Tenthredonidis F.

Stenechus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertiæ F.

F I N I S.

ANDREÆ